

تصویر ابو عبد الرحمن الكردي

خِلافتِ تَنَمِیْیِیَ نِیْمَانْدَارَانِ

عَبْدُ اللَّهِ الْكُرْدِي زَوْبِرِ رَضِیَ عَنْهَا

نُوسْتِیْنِی

دَكْوَرِ عَلَیِّ مُحَمَّدِ الصَّلَافِی

وَه رَغِیْرَافِ

نُه بُوْبِه كَرِپَه سُولِ مُحَمَّد

نارین

دارالمعرفة
به یرووت

خیلافہ قے نر میری ئیما نداران
عبداللہ مک لوریؑ زویرؒ رضی اللہ عنہما

نوسین
دکتر علی محمد الصلابی

وہ گیاف
نہ بوبہ کر پہ سول محمد

نارین

دارالمعرفۃ
بہ بیروت

ماڻ لکچاپڊاني پائيندراوه بڻ ڪٽيڻخاني

نارين

خلافه عبدالله بن الزبير <small>رحمته</small>	ناوي ڪٽيڻ به عربي:
ڊڪٽور علي محمد الصلابي	نوسين:
خلافه تي ٽيميري ٽيمانداران عبدالله ڪوري زويير	ناوي ڪٽيڻ به ڪوردي:
أبو بكر رسول محمد	وهر گير ان:
شنو حمدامين	نه خشه سازي نساوهوه:
به ڪم/۲۰۱۰ ز	نوره و سالي ڇاپ:
(۱۵۹۴) سالي (۲۰۰۹) اي پڌراوه.	ژماره سڀ اردن:

نارين

ڪٽيڻخاني نارين

هوليئر - چوارپاني شيخ محمودي حفيد

بازاري زانست بڻ ڪٽيڻ و چا په مهن

ژ. ت/ (۰۰۹۶۴) ۲۵۱۱۹۸۲ ۶۶

E- mail: nareen_۱@yahoo.com

www. nareenco.com

ئەم كىتئە ديارىيە بۇ؛

– زانايانى ئىشكەر.

– بانگخوازانى دىسۆز.

– زانستخوازانى تىكۆشەر.

– پۆلە بويزەكانى ئۆممەت.

لە پەرەردىگارى بالا دەست ومەزن

دە پارىمەو بە ناوہ جوانەكانى و

سيفەتە بەرزەكانى ئەم كارەم

لە بەر خاترى زاتى بەرزى بىت.

﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾ الكهف: ۱۱۰.

پیشه کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهِ وَأَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا ضَلَالَ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ آل عمران: ۱۰۲.
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ النساء: ۱.
 ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿۷۰﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ الأحزاب: ۷۱، ۷۰.

ئه‌ی په‌روه‌ردگارم؛ سوپاسێک بۆ تۆ شایه‌نی گه‌وره‌یی ذات و ده‌سه‌لاتت بێ، سوپاس بۆ تۆ تا پازی ده‌بی، سوپاس بۆ تۆ کاتیکی پازی بویت، سوپاس بۆ تۆ دوا‌ی په‌زاهه‌ندیت.

ئهم کتێبه‌: به‌شیکی له‌کتێبی ((الدوله‌ الأمویه. عوامل‌ الأزدهار و تداعیات‌ الأنهار))، له‌باره‌ی ئه‌میری ئیمانداران عبدالله‌ی کوری زوبیر ده‌دوێ.

له‌ نیویدا قسه‌م کردوه‌ له‌سه‌ر:

ناوی، بنه‌چه‌که‌ی، ناسناوی، پێگه‌یشتنتی، سیفه‌ته‌کانی، له‌دایکه‌بوونی، به‌یعه‌تدانی به‌پێغه‌مبه‌ر ﷺ، زوبیری باوکی ﷺ، ئه‌سمانه‌ی دایکی ﷺ چه‌ند هه‌لۆیستیکی زیندووی دایکی، پۆله‌کانی، هاوسه‌ره‌کانی، ئاستی شاره‌زایی، زانستی، په‌رستنی، پارێزگاریه‌که‌ی، بویری و نازایه‌تی‌که‌ی، زمانپاراوی و وتار بێژی‌که‌ی، سه‌خاوه‌ت و دل‌فراوانیه‌که‌ی، پوچه‌لکردنه‌وه‌ی تۆمه‌ت و بوختانیکی، که‌ ده‌لێ چروک و ده‌ستقوچاو بووه‌، پۆلی له‌سه‌رده‌می خیلافه‌تی (ئه‌بوه‌ کروه‌ عومه‌رو

عوسمان وعەلى ومعاويە) دا ﷺ پۇلى لە جەنگى (يەپمۇك) دا، لەنوسىنەوہى قورئانى پىرۆز لەسەردەمى عوسماندا، لەپاسەوانىكردن و بەرگىركردن لەعوسمان لەپۇژانى گەمارۆدرانيدا، لەپۇژى (جَمَل) دا، ھەروھە بەشداری کاریگەرى لەپىزى سوپای يەزىدى كۆپى معاويە بەرەو (قوسىتەنتىنىيە)، ئىنجا قسەم كىردووه لەسەر: بزوتنەوہى عبدۇللاھى كۆپى زوبىر لەسەردەمى يەزىدى كۆپى معاويە، چۆنىەتى بەيەتدان بە (يەزىد)، سىياسەتى (يەزىد) بۆ پاکیشانى خەلگى شام بەلای خۆيدا، بەيەتەتەدان بە (يەزىد) لەلایەن عبدۇللاھى كۆپى زوبىر، جىگىرەبىونى (عبدۇللاھ) لە (مەككە)، ھۆيەكانى ھەلبىزاردنى (مەككە)، ھۆيەكانى دەرچوونى ئەو و ھاوہلەكانى، ھەولە ئاشتىەكانى (يەزىد) بۆ گىرپانەوہى (عبدۇللاھ)، شەپەكانى (يەزىد) لەگەل (عبدۇللاھ) كە خۆيان لە ھىرشى (عەمرى كۆپى زوبىر)، پاشان ھىرشى (حەسەن كۆپى نەمىر) و گەمارۆدانى (عبدۇللاھ) و سوتانى (كەعبە) دا دەنواند.

ئىنجا قسەم كىردووه لەسەر: مردنى يەزىدى كۆپى معاويە، خىلافەتى معاويەى كۆپى يەزىد، وازەينانى معاويە لەھوكمپرانى و بەجىھىشتنى بۆ شوپا، بەيەتەدانى خىلافەت بەعبدۇللاھى كۆپى زوبىر، دەرچوونى مەپوانى حەكەم لەدژى (عبدۇللاھ) و لەنىوبىردنى پشتىوان ولايەنگرانى لە (شام)، بايەخى كۆبوونەوہى (جابیە)، جەنگى (مەرج پاھىت)، گىرپانەوہى (مىصىر) بۆ ژىر دەسەلاتى (ئومەوى)، ھەولەدان بۆ گىرپانەوہى عىراق و حىجاز بۆ ژىر دەسەلاتى ئومەوى.

ئىنجا قسەم كىردووه لەسەر: (عبدۇللاھى كۆپى مەپوان) و كرانى بەوہلى عەھد، مردنى (مەپوانى كۆپى حەكەم)، مەملانى ئى نىوان عبدۇلملك و (ئىبن زوبىر)، ئەو بزوتنەوانى لەو سەردەمەدا ھاتنە ئاراوہ وەك: بزوتنەوہى (تەووابىن) و بزوتنەوہى موختارى و ھى تىرىش.

لەكۆتايىدا قسەم كىردووه لەسەر:

كۆتايى ھاتنى - خىلافەتى - ئەمىرى ئىمانداران (عبدۇللاھى كۆپى زوبىر) دواى گەمارۆدانى و كۆژزانى، ھۆيەكانى پوخانى خىلافەتەكەى، ھەندىك ھۆنراوہ كە بۆ لاواندەنەوہ پىيدا كوتراون. خىرو چاكە لەسەرەتاو لەكۆتادا ھەرمى خودايە، لەذاتى

پاکو به رزی ده پارپمه وه به تاوه جوانه کانی و سیفته به رزه کانی نه م کاره بۆ خاتری نه و بیّت و، مایه ی سودیش بۆ بۆ بهنده کانی، لی ی ده پارپمه وه له سه ره هر پیتیک نویسمه پاداشتم بداته وه بۆم بخاته نیو تاته رازوی کرده وه چاکه کانه وه، ههروه ها پاداشتی هه موو نه و برایانه م بداته وه یاریده یان کردووم له ته واو کردنی نه م هه لو تیکۆشانه که مه م، هومیده وارین هه ر موسلمانیک نه م کتیبه ده خوینیته وه منی بهنده ی هه ژار له ئاقاو لیبوردن ولیخۆشبون و به زه یی و په زامه ندی خودای له بیر نه چیت و نزام بۆ بکات، ﴿رَبِّ اَوْزِعْنِي اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى الدِّيِّ، وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ، وَاَحْضَلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصّٰلِحِيْنَ﴾

وصلی الله علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه وسلم.

هه ژاری به رقاپی خودا

علي محمد محمد الصلابي.

به شی یه کهم

ناوو بنه چه و ناسناوو پیگه یشتن و شیوهی و گرنگترین سیفه ته کانی عبداللهی کوری زوبیر:

یه کهم: ناوو بنه چه و ناسناوی.

ئهو: (عبداللهی کوری زوبیری کوری عهروامی کوری خووه یلیدی کوری نه سه دی کوری عبدالعزی ی کوری قوسه ی ی کوری کیلابی کوری موپه)یه، نه میری ئیمانداران، نه بو به کر و نه بو خوبه یب ی، قوپه یشی نه سه دی مه کی پاشان مه ده نی یه، یه که له ناوداران، کوری حه واری و کوری کوپه پوری پیغه مبه ری خودا (زوبیری کوری عهروام)ه.

دووهم: له دایکبوونی و به یعه تدانی به پیغه مبه ر ﷺ.

له نه سمانه ی کچی نه بو به کر گتیر دراوه ته وه: که نه و له مه که به عبداللهی کوری زوبیر دوو گیان بوو، ده لئ: - له مه که که - ده رچووم، هاتمه (مدینه) و سگم بووه ۹ مانگ له (قوباء) دابه زیم، له وئ (عبدالله)م بوو، ئینجا هیئام بۆ - خزمه ت - پیغه مبه ری خودا ﷺ، له نئو کۆشیدا دامنا، داوای ده نکه خورما یه کی کرد، خورما که ی جووی، تفی کرده نئو ده میی، یه کهم شتیک چووه نئو هه ناوی تفی پیغه مبه ری خودا بوو ﷺ، ئینجا خورما جوراوه که ی خسته بن مه لاشوی، بۆی پاراپیه وه، داوای به ره که تی بۆ کرد، یه کهم منداڵ بوو له ده وله تی مدینه ی ئیسلامدا له دایکبو، موسلمانان زۆر دلخۆش و شادومان بوون، چونکه پێیان گوترا بوو: جوو

جادويان ليكردون ومنالان نابين^۱. ناوي ليتا (عبدالله) دواي نه وه ته مه ني گه يشته ۷ يان ۸ سال، به فهرمانی (زويير) باوكي ﷺ هاته خزمهت پيغه مبهري ﷺ و به يعه تي پيدا، پيغه مبهري ﷺ كه بيني به ره و پوي - پيژوي - ديت زه رده خه نه ي هات، نه و دواي گه يشتنی پيغه مبهري خودا ﷺ بو مه دينه يه كه مين له دايكوبی ئيسلام بوو، جوو گوتبويان: به سستومانن و له (مدينه) دا نيره وه زيان لي ناكه ويته وه، كاتيك (عبدالله) له دايكبوو، هاوه لاني پيغه مبهري خودا ﷺ - به يه كده نگ - (الله اكبر) يان كرد^۲، بو زياتر ده نگدانه وه ي له دايكبونی و پوچهل كردنه وه ي ده نگوي جووه كان، نه بوبه كری صديق ﷺ به (مدينه) پيدا گيڙا^۳، نه مه شيوه پاگه يان دنكي كرداري بوو بو بنپر كردنی هه موو نه و پرپاگه ندانه ي جوو له شاري مدينه دا ره واجيان پيدا بوو، نيين زويير به حوكمی خزميه تي به زوري له خزمهت پيغه مبهري خودا ﷺ بوو^۴، زور هاموشوي مالي عايشه ي پوري و هاوسهري پيغه مبهري خوداي ده كرد ﷺ^۵.

سيهه م: (زوييري كوري عه ووام) ي باوكي عبدالله ﷺ:

نه بو عبدالله، زوييري كوري عه ووامي كوري خووه يليدي كوري نه سه دي كوري عبدالعربي ي كوري قوسه ي ي كوري كيلابي قوپه يشي نه سه دي يه^۶، له (قوسه ي) دا له گه ل پيغه مبهري خودا ﷺ يه كده گرته وه، دلسوز (حواري) و پورزاي پيغه مبهري خودا بوو ﷺ، (صه فيه ي كچی عه بولموتته لیب) دايكه تي، يه كه له ده شايه تي بو دراوه كانی به هه شته، يه كيكه له هاوه لاني شوږا^۷، به تازه لاوي وله ته مه ني شازده ساليديا موسلمان بوو^۸، هه ر جه نكيك پيغه مبهري خودا ﷺ پايه پاندي لي ي دوانه كه وتووه^۹، دواي موسلمان بوو تووشي نازارو نه شكه نجه بووه، گيڙدراوه ته وه:

۱- البخاري رقم ۵۶۶۹، اليهود في السنة المطهرة (۱/۲۶۵).

۲- الحاكم (۵۴۸/۳).

۳- البداية والنهاية (۱۱/۱۸۸).

۴- سير اعلام النبلاء (۳/۳۶۳).

۵- الأصابة (۱/۵۲۶-۵۲۸).

۶- الطبقات (۲/۱۰۰).

۷- سير اعلام النبلاء (۱/۴۱).

۸- سير السلف (۱/۲۲۶).

مامی پارچه ههسیریکی تیوه دهپێچاوه ئاگری دهکردهوهو بهدوکه لهکە ی قانگی دهداو دهیگوت: بگه پێوه بۆ سه ر کوفر، زوبییر دهیگوت: نا، هه رگیز کافر نابم.^۱

پێغه مبه ری خودا ﷺ له باره یه وه فهرمویه تی: ((إِنْ لَكُلِّ بَنِي حَوَارِي، وَحَوَارِي الزَّيْرِ))^۲. واته: ئەو له نێو هاوه لانددا تاییه ت به خۆمه وه سه رخه رمه، له م بابه ته به هاوه لانی عیسی - علیه السلام - دهگوتی: (الحواریون) واته: دلسۆزو پشتیوانانی، (حواری) پشتیوانی دلسۆزه، فهرموده که ئەم پله وپایه به رزه له خۆ دهگریته زوبییری ﷺ بۆی له غه یری خۆی جواد دهکاته وه، له بهر ئەمه عبدالله ی کوری عمر ﷺ، گوێ ی له یه کیك بوو دهیگوت: من کوپی (حواری) یه که م، گوئی: ئەگه ر کوپی زوبییری وایه، ده نا وانیه.^۳

زوبییری کوپی عه ووام: له سه رده می پێغه مبه ری خودا ﷺ پیاوی پا په پاندنی کاره گرنگ وگرانه کان بوو، له سه رده می راشیدیندا یه ک له پایه پاگره کانی دهو له ت بوو وبه شداری له فتوحاته گه وره کانددا کردوه^۴، عومه ری کوپی خه تتاب ﷺ له سه رده می خۆیدا - بۆستی - ویلایه تی مصری بۆ پیشنیار دهکا، زوبییر ده لێ: پتو یستیم پێ ی نیه، به لام به مواهیدی ده رده چم و هاریکارو ده ستباریش ده بم بۆ موسلمانان، ئەگه ر (عه مری کوپی عاص) م بین ی وفه تحی کرد، ده ست ناخه مه کاریه وه وه ده چمه که نار ده ریایه ک و سه نگه رنشینی تێدا ده که م، ئەگه ر بینیم له جیهاد دایه له گه ئیدا ده بم^۵، له کتییی (أمیر المؤمنین علي ابن أبي طالب) دا قسه م له سه ر ژیا ننامه ی کردوه، (کی زیاتری له م باره ده وێ) با بۆ ئەو ی بگه رێته وه.^۶

۱- الطبرانی في الكبير (۱/۱۲۲).

۲- مسلم رقم ۲۴۱۴.

۳- مصنف بن أبي شيبة رقم ۱۲۲۱۹ صحيح.

۴- سيرة أمير المؤمنين علي ابن أبي طالب ص ۵۴۱.

۵- فتوح البلدان ص ۲۹۹، نظام الحكم للقاسمي (۱/۵۴۴).

۶- سيرة أمير المؤمنين علي بن أبي طالب ص ۵۳۵-۵۵۰.

چوارهم: (نه سمانه ي كچي صديق) ي دا يكي عبدالله ي كوري زويير ﷺ:

نه سمانه ي كچي عبدالله ي كوري نه بي قوصافه ي كورې عوسمانې كورې عامري كورې عه مري كورې كه عبي كورې سه عدي كورې ته ميمي كورې موپړه يه^١، له موسلمانان يه كه مينه كانه و له گال عايشه ي خوشكي، كه نه و كاته عايشه منډال^٢ بوو موسلمان بوو.

چه ندين هه لويستې بهرچاوو پر ريزي پاك وستايشكراوي له ميژروي نيسلامي شكوداردا باسكراوه، له نيو نه و هه لويستانه دا:

١- له كوچي پيغه مبهردا ﷺ بومه دينه:

خاتو عايشه له فهرموده يه كي دريژي دا ده لئ: ده مي نيوه پو بوو له مالي نه بوبه كر دانيشتبويين، يه كيك به نه بو به كرى گوت: نه وه پيغه مبهري خو وايه و ده مامكي كردوه!، كاتيک بوو - پيغه مبهردا ﷺ - له و كاته دا نه ده هاته مالمان، نه بوبه كر گوتي: باب ودايكمي به قوربان بئ، به خوا كاريكي گرنه له م كاته دا هيناويه تي....

تانه وه ي - عايشه - ده لئ: به په له بارگه مان بؤ ساز كردن و خوراكمان ناماده كردو خستمانه توره گه وه، نه سمانه ي كچي نه بوبه كر ﷺ پارچه يه كي له پشتينه كي بپري وسهري توره گه كي پي گرېدا، به مه ناوي (خاوه ن دوو پشتين) ي ليترا.^٣

خاتو نه سماء هاريكاريه كي باشي پيغه مبهردا ﷺ و هاوه له كي كرد له بردني ناو و خوراك بويان له نيو نه شكه و ته كه دا، نازارو نه شكه نجه يه كي كه م وينه شي چه شت له ريگه ي خودادا، دهر باره ي نه مه - نه سماء - بؤ خوي ده لئ: كاتيک پيغه مبهري

١- الطبقات الكبرى (١١٩/٣) .

٢- السيرة النبوية (٢٧١/١)، عبدالله ي بن الزبير، للناطور ص ١٧ .

٣- البخاري رقم ٣٩٠٥، السيرة النبوية للصلاحي (٤٦٣/١) .

خودا ﷻ و ئەبوبەکر ﷺ دەرچوون، تاقمێکی قوپەیش - کەئەبو جەهلی کوری
هشامیان لە نیبو دابوو - هاتنە لامان، لەبەر دەرگای مائی ئەبوبەکر پاوەستان،
منیش لێیان چوومە دەرەو، گوتیان: هۆکیژی ئەبوبەکر، بابت کوا ؟
دەلی گوتم: بەخوا نازانم بابم لە کوێ یە.

ئەبو جەهل - کەرقی هەستاوو - دەستی بەرزکردەو و زلله یەکی لە پومەتم دا،
گوارەکم لە کوێ دەرپەپی! ئەسماء دەلی: ئینجا پۆشتن.^۱

ئەمە وانەی یەکەمە لەلایەن ئەسمائی دایکی عبداللهی کوری زویێر ﷺ،
ئافرەتانی موسلمان نەو لەدوای نەو فیتری دەبن و پەوانی دەکن، فیتر دەبن چون
نەینی موسلمانان لە دوژمنەکانیان دەشارنەو و چون خۆپاگرانە و سەرپەرزانە
لەبەرامبەر هیزی زۆلم و زۆردا دەوێستنەو.

وانەی دووەمی ئەسماء، کەزۆر کاریگەرە، ئەمە یە:

کاتیک ئەبو قوحافەیی باپیری دەچیتە مائیان، کە نابینایە دەلی: بەخوا پێم وایە
ئەبو بەکر ئێوەی لەخۆشی و لە مالەکەشی کردبن.

ئەسماء دەلی: نانەخێر بابە گەرە! باوکم مائیکی زۆری بۆ بەجێهێشتوین،
دەلی: هەندیک بەردوچکەم لەتورەکە یە ک کردن و خستەم نێو ئەو تاقەو، کە
ئەبوبەکر پارەی خۆی تیدا دادەنا و پۆشاکێکم بەسەردادا و دەستی باپیرم گرت
و گوتم: دەستت بخەسەر ئەو پارەو سامانە.

دەلی: دەستی بەسەردا گێراو گوتی: قەیدی نیە، مادام ئەمە ی بۆ
بەجێهێشتوون، کاریکی باشی کردووە، ماوەیەکی پێ بەپێ دەکن.

ئەسماء دەلی: نا، بەخوا بابم هیچی بۆ بەجێ نەهێشتوین، بەلام ویستم بەم
کارەم ئەم پیرە ئارام بکەمەو.^۲

ئەسماء: بەزیرەکی و لێزانی خۆی توانی نەینی باوکی پەردە پۆش بکات
و ئارامی و تۆخە ییش بخاتە نێو دلی باپیریو، هەلبەتە بەبێ ئەوێ درۆ بکات!!

۱- تاریخ الطبری (۳۷۹/۲، ۳۸۰). السيرة النبوية لابن هشام (۱۳۱/۲، ۱۳۲).

۲- السيرة النبوية لابن هشام (۱۰۲/۲)، اسناد صحیح.

چونكى باۋكى ھەقى بۆ بەجىيشتىبۇون، ئەو بەردانەش كۆي كىرىبۇونەو ھەمەبەستى دۇنيا كىردى پىرە پىاۋەكە بوو، ھەروھە باۋكى (ئىمان بەخۇدا)ى بۆ بەجىيشتىبۇون، كەبەچىياكان نالەرزىت وپەرەشەبا ناچولت وپەبوون ونەبوونى سامان كارى تىناكرىت.

ھەروھە باۋكى: باۋەپ بەخۇ بوون ھىمەتى بەرزى لە دلّ و دەرونى ئەواندا بەجىيشتىبوو، ئەمە وايكىرد لەوان بايەخ بەكارە بەرزو گرنگەكان بدەن و، ئاوپ لەشتە بىن نىخ و كاتىھەكان نەدەنەو.

ئەبوپەكر خىزانىكى مۇسلمانى نۇنەيى دروستكىرد، كە زەھمەتە وىنەي دۇبارە بىتتەو ھەروھە پەيدا بىتتەو.

ئەسماء ؓ ھەم ھەلوستانەي نەخشەو پلاننىكى وای بۆ كچان وژنانى مۇسلمان كىشا، كە پىويستە لەسەريان، شوين پىي ھەلبىگىن و بىكەنە سەرمەشقى خۇيان.^١

٢- پەيوەندى (ئەسمائە) لەگەل دايكى بىتپەرسى:

ئەسماء كچى ئەبوپەكر ؓ دەلىت:

لەسەردەمى پىتغەمبەردا ﷺ دايكىم، كە بت پەرسىت بوو ھاتە لام، منىش پىرسىم بە پىتغەمبەرى خۇدا كىرد ﷺ گوتم: دايكىم بەترس و تەماعەو (راغبە) ھاتۆتە لام،

ئايا پەيوەندى لەگەل بىكەم و پىوى خۇمى بدەمى؟

فەرمووى: بەلى پەيوەندى لەگەل دايكت دا بىكە.^٢

ئىبن ھەجەر دەلى: سەبارەت بە (وھى راغبە) چەند پايەك ھەيە، پاي جەماۋەرى زانايان ئەوھەيە: دايكى ھاتوۋە داۋاي خىرو چاكە لە كچەكەي دەكات و دەشتىسى بە ئاۋمىدى بىگەپىتەو.

(خەتتابى) چەند سودىكى ئەم فەرموۋدەي باسكىردوون: چۆن پەيوەندى خىزمەتەي لەگەل خىزمى مۇسلماندا دەبەستى، ئاۋەھاش لەپىي مالىبەخشىن و

١- الهجرة النبوية المباركة ص ١٢٨ .

٢- البخاري رقم: ٢٦٢٠ .

خیریو چاکه‌ی تروهه په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل خزمی کافردا ده‌به‌ستریټ^۱، خودای به‌رنو مه‌زن ده‌فرموی: ﴿لَا يَنْهٰكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ لَمْ يَقْتُلُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ وَلَمْ يُخْرِجُوْكُمْ مِّنْ دِيْنِكُمْ اَنْ تَبْرُوْهُمْ وَتُقْسَطُوْا اِلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسَطِيْنَ ۝۸﴾ (۸) إِنَّمَا يَنْهٰكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ قَتَلُوْكُمْ فِي الدِّيْنِ وَاَخْرَجُوْكُمْ مِّنْ دِيْنِكُمْ وَظَنَہُمْ وَاَعْلٰی اِخْرَاجِكُمْ اَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّہُمْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۹﴾ (الممتحنة: ۸، ۹). ئەم دوو ئایه‌ته پیرۆزه پوخسه‌ت و ڕیگه پیدانیان تیدا‌یه بۆ موسلمانان خیریو چاکه له‌گه‌ل ئەو جوړه خزمه کافران‌یان دا بکه‌ن که‌شه‌پیان له‌گه‌ل ئیسلام و نه‌واندا نه‌کردووه، ئە‌گەر چی دۆستایه‌تیش پچرا‌یی^۲.

۲- نازایه‌تی وجیهادی نه‌سماء له‌جه‌نگی (یه‌رموک).

نازایه‌تی وجیهاد نه‌سماء عليها السلام له‌پێ‌ی خودادا له‌سه‌روی خه‌یا‌له‌وه ده‌خوینریته‌وه، نمونه‌ی ئە‌مه: ده‌رچوونی له‌گه‌ل سوپا بۆ جه‌نگی (یه‌رموک) و به‌شداریکردنی کاریگه‌رو به‌رچاوی له‌گه‌ل زویبیری هاوسه‌ری و عبدالله‌ی کوپی عليه السلام^۳ له‌و جه‌نگه‌دا.

به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی به‌جه‌رگانه‌ی ئە‌و له‌دژی ئە‌و دزو جه‌ردانه‌ی پۆژانیك له‌نیو (مدینه) دا په‌یدابوون، فاطمه‌ی کچی موندیر ده‌لی: له‌پۆژگاری فه‌رمانپه‌وایی سه‌عیدی کوپی عاس به‌سه‌ر شاری (مدینه)، ئە‌سمائی کچی ئە‌بویه‌کر خه‌نجه‌ریکی له‌دژی دزه‌کان هه‌لده‌گرت، شه‌وانه له‌ژێر سه‌ری داده‌نا.^۴

۳- نه‌سماء و قورئانی پیرۆز:

ئە‌سماء عليها السلام به‌ قورئان و پێ‌نمایی به‌کانی پێ‌غه‌مبه‌ر صلی الله علیه و آله خۆی په‌روه‌رده‌کرد، فرمو له‌گه‌ل ئە‌و وێنه‌ پێ‌شنگه‌ره‌ی ژیا‌نی ئە‌و، که‌ چۆن له‌گه‌ل قورئانی پیرۆز ئاوێته‌بووه.

۱- فتح الباری (۲۷۷/۵).

۲- شرح منظومة الآداب (۲۹۷/۱)، برالوالدین، أم حفص عبیر بنت محمد ص ۳۶.

۳- طبقات ابن سعد (۲۵۳/۸)، أسماء بنت أبي بكر، للصباغ ص ۳۳.

۴- طبقات ابن سعد (۲۵۳/۸)، أسماء بنت أبي بكر، للصباغ ص ۳۳.

پۇڭلىك كۆپىكى سەردانى دەكات، تەماشى دەكات دايىقى لەنۇيۇدايەو، ئەم ئايەتە پىرۋە دەخوئىنى: ﴿فَمَرْكَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَوَقَّعْنَا عَذَابَ السَّمُورِ﴾ الطور: ۲۷، ئەسماء دەگىياو پەنا بەخودا دەگىرت لەسزاي دۆزەخ، لەسەر ئەم حالى بەردەوام دەبى، ناچار كۆپەكەي دەچىتە بازارو ئىشەكانى جىبەجى دەكات وئىنجا دىتەو لاي، دەبىنى ئەو ھەر لەھالەتى گىيەو ھەنسك دايەو پەنا بەخودا دەگىرت.^۱

كاتىك ژانە سەرى دەگىرت، دەستى دەخستە سەر سەرى و دەيگوت: ئەمە بەھى تاوانمەو ھەو ئەو تاوانانەش خودا دەيانبۇرى زۆرتىن^۲، ئەمە تىگە يىشتىنىكى قوۋلە لەم ئايەتە پىرۋە: ﴿وَمَا أَصْبَحْكُمْ مِنْ مُصِيبِكُمْ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ الشورى: ۳۰.

(دكتور محمد بن لطفي الصباغ) ژياننامەيەكى بەنرخى ئەسماء نوسىو، لەمەولا بەئىزنى خودا لەباسى گەمارۋدانى عبدۇللاھى كۆپى لەلايەن (حجاج) ھەو ھەندىك لەوانەو بەندەكانى ئەسماء ~~بەندە~~ دەخەينە پو.

پىنچەم: ھاوسەرەكانى و پۇلەكانى ئىبن زوبىر:

ھاوسەرى يەكەم: تومازەپى كچى مەنزورى فەزارى.

پۇلەكانى لەم ھاوسەرەي:

خوبەيب، ھەمزە، عوباد، سابىت.

ھاوسەرى دووھم: ئوم ھاشىم كچى حوللەي كۆپى مەنزور.

پۇلەكانى لەم ھاوسەرەي:

ھاشىم، قەيس، زوبىر، عوپوھ - كەلەگەل بابى كۆژا - .

ھاوسەرى سىئەم: جەسىمەي كچى عبدۇلرحمن ي كۆپى خارسى كۆپى ھىشام.

پۇلەكانى لەم ھاوسەرەي:

۱- الطية (۵۵/۲)، أسماء بنت أبي بكر ص ۹ .

۲- الطية (۵۵/۲)، أسماء بنت أبي بكر ص ۳۳ .

عامر، موسا، ئوم حه کیم، فاتیمه، فاخه.

هاوسه ری چواره م: عانیشه ی کچی عوسمانی کوری عه ففان.

پۆله کانی له م هاوسه ره ی:

به کر، پوقیا.

هاوسه ری پینچه م: ئوم وه له د.

پۆله کانی له م هاوسه ره ی:

عبدالله، موسعه ب.^۱

شه شه م: شیوه روخسارو گرتگترین سیفه ته کانی ئیبن زوبیر:

پهنگ نه سمه رو گهنمی وداله گوشت بوو، به لام زۆر درێژ نه بوو، مووی پیشی ته نک و مه یله و په نگه رد بوو، په رستنی زۆر بوو وشوینه واری سوژده ی له ته ویلی دیاربوو، زاناو موجه هیدو زیره ک و په وانبیژ بوو، پۆژو گرو شه ونویژ که ر بوو، به جه رگ وتۆله شین بوو، سه ربێلندو نه فسبه رزو به هیممه ت بوو^۲، زاناو خودا په رست و به سام و سه نگ بوو، نوێژو پۆژوی زۆر بوو، گه ردنکه چی خوداو سیاسه تمه دارێکی به توانا بوو.^۳

وه ک ده رده که وی: کاریگه ری یه کی گه وره له سه ر دروستبوونی که سایه تی ئیبن زوبیر هه بووه له لایه ن زوبیری بابی و نه سماء دایکی و عانیشه ی پوری و نه بوبه کری باپیری و سه فیه ی نه نکی پوری پیغه مبه ری خودا ﷺ - .

۱- البدایة والنهاية (۲۱۳/۱۱) .

۲- البدایة والنهاية (۱۹۳/۱۱) .

۳- البدایة والنهاية (۲۰۴/۱۱) .

گرنگرين سيفه ته ڪاني ٺين زويڙ:

۱- شاره زاي و زانياري:

عبدالله ڪوري زويڙ رحمۃ اللہ علیہ يه ڪ له چوار (عباديله) ڪاني شاري (مدينه) بوو، ڪه له بواره ڪاني ٺاين دا شاره زاي بوون، ٺه وانيش: (عبدالله ڪوري زويڙ، عبدالله ڪوري عه بباس، عبدالله ڪوري عه مري ڪوري عاس، عبدالله ڪوري عومر رحمۃ اللہ علیہ). له هه ردو صحيح (بوخاري وموسليم) چهند فهرموده يه ڪي ليوه گيڏراوه ته وه، هه ردو ڪيان له سه يه ڪ فهرموده ي پڙڪه وتن، بوخاري به ته نيا شهش فهرموده وموسليميش دو فهرموده ي لي گيڏراوه ته وه^۱، به مندالي فهرموده ي له پيغه مبهري خوداوه رحمۃ اللہ علیہ ده گيڏراوه وه.

هه روه هاهه فهرموده ي گيڏراونه ته وه له:

زويڙي باوڪي وٺه بوبه ڪري باپيري وعومرو عوسمان ودايڪي ٺيمانداران عايشه ي پوري وڪه ساني تريش.

تابيعي يه ناوداره ڪانيش فهرموده يان ليوه گيڏراوه ته وه: وه ڪ:

عوپوه ي براي وٽاوسي ڪوري ڪيسان وعه مري ڪوري دينارو ٺين ٺه بي مهليڪه وسابتي به ناني و زوري تريش^۲، تابلي ي شاره زاي بووه عبدالرحمن ي ڪوري زه يدي ڪوري ٺه سلم ده لي: ڪاتيڪ (عباديله) (عبدالله ڪوري عه بباس وعبدالله ڪوري زويڙ عبدالله ڪوري عومرو عبدالله ڪوري عه مري ڪوري عاس) وه فاتيان ڪرد، فيقهو زانياري ڪه وٽه به رده ستي غيره عه رب له هه موو ولاٽان^۳.

ٺين زويڙ واناسرابو ڪه زانياريه ڪي فراواني له قورٿان وسوننهت دا هه يه، له زانا موجته هيده ڪان بوو، زاناو خودا په رست بوو، له م وه سفه دا زيده پڙي نيهه! چونڪه

۱- سير اعلام النبلاء (۳۶۳/۲).

۲- سير اعلام النبلاء (۳۶۳/۲). عبدالله بن الزبير لمحمد عبدالرضا هادي ص ۹.

۳- معجم البلدان، نقلاً: عن عبدالله بن الزبير للناطور ص ۳۱.

زۆر سەردانى دايىكى ئيمانداران عائىشەنى پۇرى ﷺ ى دەكرد، كە عائىشە بەھەمە زاناۋ شارەزابوۋ وقسەنى بۇ دەكردو فەرمودەكانى بۇ دەگىپايەۋە، لەلەيەكى تىرىشەۋە دۋاى پىڭغەمبەرى خودا ﷺ و صدىقى بابى ﷺ عبدۇللاھى خۇشەۋىستىرەن كەس بوۋ بەلەيەۋە.

ماۋەى خىلافەتى عبدۇللاھ نۆ سال بوۋ، لەۋ ماۋەيەدا ھەشت ھەجى كىردوۋە، لەسالى نۆ ھەمدا چونكە گەمارۆدراۋو نەيتۋانى ھەج بىكات.

جارىك ئىبن زۆبىر وتارى بۇ حاجيان خويندەۋەۋ گوتى: ئەى حاجىەكان: پىرسىيارم لىيكەن؟ قورپان بەسەر ئىمەدا دابەزىۋەۋ ئامادەى پونكىرنەۋەى بوين، يەكك لەخەلكى عىراق گوتى: دەمى ھەمبانەكەم شىل بېۋوۋەۋ مىشكىك چو بۇ ناۋىەۋە، مىنىش لە ھالى ئىحرامدا كوشتم!، لە ۋەلامىدا گوتى:

فاسقەكان بىكۆن، كابرا گوتى: دەربارەى ﴿وَلَيْلٍ عَشْرِ ۲﴾ وَالشَّفَعِ وَالْوَتْرِ ۲﴾ زانىارىمان پى بدە.

لەۋەلامىدا گوتى:

(العشر=دەشەۋەكە): بىرىتىيە لەھەشت پۆۋو شەۋى زىلىجەججەۋ پۆۋى عەپەفەۋ پۆۋى قوربانى.

(الشفع=جوت): واتە كەسىك لەكۆتايى دوو پۆۋى (أيام التشرىق)دا مىنا بەجى بىلئىت گوناھى ناگاتى، كەسىكىش دۋاى بخت بۇ پۆۋى سىئەم ھەر گوناھى ناگاتى.

الوتر: تاك: بىرىتىيە لەئەم پۆۋە - واتە عەپەفە - .

لەسەردەمى - خىلافەتى - خۇيدا دەربارەى مەناسىكى ھەج لەھەموۋ كەس شارەزاتر بوۋ.^۱

عبدۇللاھى كۆپى عەبباس ﷺ دەلى: عبدۇللاھى كۆپى زۆبىر خويندەرى چاكى كىتەبى خوداۋ شۆينەلگىرى دروستى سوننەتى پىڭغەمبەرى خودا ﷺ بوۋ، گەردنكەچى خودا بوۋ ۋەترسى خودا لەقرچەى گەرمادا بەپۆۋو دەبوۋ، كۆپى (ھەۋارى) پىڭغەمبەرى

خودا بوور ﷺ دايكى كىزى صدیق بوو وپوریشى عائیشەى خۆشەویست وهاوسەرى پېغەمبەرى خودا بوور ﷺ، ھەموو كەس ماف وئىمتىيازاتى دەناسى جگە لەكەسىك خودا چاۋەكانى وىينايى دلى كويړ كړدېتتەوه.^۱

خويندكار محمد عبدالرضا لەعيراق نامەيەكى لەسەر فيقهى عبداللەى كورى زوبىر نوسيوه.

۲- پەرستەن وپاريزگارى:

ئىبن زوبىر پېداگىر بوو لەسەر ئەنجامدانى نوپژو پۆژوى زۆرو تەواوى جۆرەكانى پەرستەن، بەلكو ئەمە بۆتە نیشانەيەكى درەوشاۋە بەكەسايەتى ئەو، گېڤدراۋەكان لەمبارەو پلەى (تەواتور)يان وەرگرتوو.^۲

موجاهيد دەربارەى دەلى: ئەو پەرستەنى ئىبن زوبىر ﷺ ئەنجامى دەدا، كەس ھىزى پى ئەدەشكا^۳، ھەر ئەو دەلى: جارى لافاۋ ھەستاۋ ئاۋ دىۋارى كەعبەى داپۆشى، لەم ھالەدا ئىبن زوبىر بەمە لەتەۋافى دەكرد.^۴

كاتى دەچوو نپو نوپژەو لەدنيا دادەبىراۋ تالى وشىرىنيەكانى لەبىر خۆى دەبردەو، دەگېڤنەو: پۆژىك لەمالى خۆيدا نوپژى دەكرد، ماريك لەبنمىچى خانوۋەكەو بەرىقوۋە لەقەدى ھاشمى كوپى ھالا، ژنەكان قىژاندىان وئەندامانى خىزان كۆبونەو ھەمارەكەيان كوشت وئەندالەكەش پزگارى بوو، ھەموو ئەم شتانە پوويانداۋ عبداللەش لەنوپژەكەيدا ئاۋپى نەدايەو، تاسەلامى نەدايەو نەيزانى چى پويداۋ.^۵

سابىتى بەنانى دەربارەى دەلى: ئىبن زوبىر لەپشت مەقام - ى ئىبراھىم - ھە نوپژى دەكرد، بەلايدا پەتدەبووم ھەر دەتگوت تەختەيەكە بەرزت كړدۆتەو ھە لەوئ داتكو تاۋە و جولەى لئوۋەنايە.^۶

۱- سير اعلام النبلاء (۳/۳۶۷)، البداية والنهاية (۱۱/۱۹۱).

۲- عبدالله بن الزبير للخراسي ص ۳۲.

۳- البداية والنهاية (۱۱/۱۹۲).

۴- البداية والنهاية (۱۱/۱۹۳).

۵- البداية والنهاية (۱۱/۱۹۳).

۶- سير اعلام النبلاء (۳/۳۶۹).

یه زیدی کوپی ئیبراهیم له عه مری کوپی دیناره وه ده گێڕێته وه: ئیبن زوبیر - کاتیك گه مارۆیاندا بوو - له حیحری ئیسماعیل - دا نوێژی ده کرد، به ردو ئاگری مه نجه نیقی به رده كه وت وئاوپی نه ده دایه وه.^۱

ئیبن ئه بی مه لیکه ده لئ: عومه ری کوپی عبدالعزیز بئی گوتم: سه باره ت به ئیبن زوبیر شتیك له دلی تۆدا هه یه. گوتم: نه گه ر ده تدی نوێژ خوین و نزاگۆیه کی وینهی نه وت نه ده دی.^۲

دیسان ده لئ: ئیبن زوبیر هه وت پۆژ له سه ریه ك وبی پسانه وه به پۆژو ده بوو، له هه وته م پۆژدا له هه مومان به هیژتر بوو.^۳ زه هه بی سه باره ت به مه ده لئ: له وانه یه هه والی قه ده غه کرانی پۆژوی ویسال - بی پسانه وه - له لایه ن پیغه مبه ری خوداوه ﷺ به ئیبن زوبیر نه گه یشتی؛ چونکه پیغه مبه ر ﷺ به به زه بی وبه په رۆشه بۆ ئیمانداران، هه رکه سیك ئه مه بکات وزیده پۆیی له خۆ برسی کردن و تینو کردنی خۆی بکات مه زاجی ده روونی تیك ده چیت و لاشه ی بی هیژ ده بییت، که واته شوینکه وتنی سوننه ت له پیشته ره، به لام ئیبن زوبیر له گه ل ده سترۆیشتن و ده سه لاتیشیدا نمونه بوو له خودا په رستی دا.^۴

۳- بویری وئازایه تی:

عبداللهی کوپی زوبیر له زه مه نی خۆیدا سوارچاکی قوپه یش بوو، له ته مه نی هه فتاسالیدا شیریه به ده سستی ده گرت ده تگوت ئیستا به هاری ته مه نیه تی، عوسمانی کوپی ته لحه ده لئ: ئیبن زوبیر له سی شتدا کیبه رکیی له گه ل نه ده کرا: (ئازایه تی، به ندایه تی، په وانبیژی).^۵

هیشامی کوپی عوپوه ده لئ: عبداللهی مامم به مندالی زمانی به وشه ی (سیف= شیر) پژاوه و لیكددا لیكددا گوتویه تیه وه، کاتیك باوکی گوئی لی ده بی

۱- سیر اعلام النبلاء (۳/۳۶۹).

۲- هه مان سه رچاوه (۳/۳۶۹).

۳- هه مان سه رچاوه (۳/۳۶۹).

۴- هه مان سه رچاوه (۳/۳۶۸).

۵- هه مان سه رچاوه (۳/۳۷۰).

دەلى: بەخۇدا پۇرۇگارېك بەدەستىيەۋە دەگرى.^١

لەقۇناغى مىندالىيەۋە شاھىيەتى ئازايەتى بۇ دراۋە، لەشۋىنى خۇيدا دەيخەينە پوۋ، لەجەنگى يەپمۇك وگەمارۇق قۇستەنتىنيەۋە فەتەح كەردنى ئەفرىقىياۋ بەرگىرىكىرىنى لەعوسمان لەپۇزى گەمارۇدرانىداۋ جەنگى جەمەل ۋە تاييەتەش ئەۋەمۇ ئازايەتى ۋە بەردىيە نواندى لەبەرامبەر (جىج) ۋە سۇپاكەي لەكاتى دوۋەم گەمارۇدرانىدا لە (مەككە).

عبدالله دىگوت: بەخۇا: ئەگەر ۳۰۰ سىسەد كەسى ۋەك خۇم خۇپاگرم لەگەل يىت باكم نىيە ئەگەر ھەمۇ خەلگى سەر زەۋىم بەسەر بىكەن.^٢
خۇ لەئازايەتى دا بەۋىنە دەھىنرىتەۋە.^٣

لەم سىفەتەشىدا كاريگەرى باۋكى ۋە صدىقى باپىرى ۋەداكى ۋە خالەكانى لەسەرپوۋ، لەسەروى ھەمۇشيانەۋە ئازايەتى ۋە جەركى عبدالحەمىن كۆپى صدىق ۋە زىاتىرى بەبەر عبدۇللاھ دا كەردبوۋ.

۴- زمانپاراۋى ۋە تارىخى:

ئىبن زويىر لەم بۈرەشدا كىيەركى لەگەل نەدەكرا، ئەۋلەپىزى ئەۋەتارىپىزانە قوپەش بوۋكە لەژمارەي پەنجەكان تىپەپىيان نەدەكرد، لەۋتاردانىدا (لەجولەۋ ئامازەۋە تۆتەي دەنگەكانىدا) بە ئەبۇبەكرى باپىرى ﷺ دەچوۋ، دەنگىكى دلىرى ھەبوۋ.

دەگىرنەۋە: كاتىك مۇسلمانەكان بەسەر (بەپەي) دا سەركەۋەن ۋە خەلگىكى تۇرىان لى كۈشتەن ۋە سامانىكى تۇرىان بە غەنىمەت گرت، ئىبن زويىر بە ھاۋەلايەتى ئىبن ئەبى سەرح بە مۇژدەدەر بۇلاي عوسمان ﷺ بە پىكرايەۋە بۇ مەدىنە، عوسمان پىي گوت: ئەگەر دەتوانى ئەم مۇژدە ھەۋالە لەسەر (مىنبەر) بە خەلگ پابگەيەنە، گوتى: بەلى ئىبن زويىر چوۋە سەر مىنبەر ۋە پۇداۋەكەي بۇ باسكەردن، عبدۇللاھ

۱- عبدۇللاھ بن الزبىر فقىھاً ص ۱۴، البدايە ۋە النھايە (۲۰۸/۱۱).

۲- سىر أعلام النبلاء (۳۷۶/۲).

۳- سىر أعلام النبلاء (۳۷۷/۲).

دەلى: لام كىردەۋە و تەماشام كر زوپىرى بابم لەنىۋ ئامادە بواندايە، كەدە موچاۋى ئەوم دى سام ۋەھىبەت گىرتى ۋەخەرىك بوو زمانم لال بى، تىم گەشىت بەچاۋى ئاماژەى پىكرىم ۋەئىدىام بەردەۋام بم، منىش ئاسايى بوومەۋەو بەردەۋام بووم تاكۆتايى، كەدابەزىم گوتى: پۆلەگيان، كەگوپىيىستى وتارەكەت بووم ۋامدەزانى گويم لە ئەبۇبەكرى صدىق بوو وتارەدا.^۱

محمىدى كوپى عبدۇللاھى سەقەفى دەلى:

لە ۋەرزى حەجدا، پۆژىك پىش تەپويە. ئىبن زوپىرم بىنى بە بەرگى ئىحرامەۋە ھاتە لامان، بەدەنگىكى بەرزو خۇش تەلبىيەى كرد كەتا ئەۋدەمە بەمشىۋەيە لەكەسم نەبىستوو، ئىنجا دواى سوپاس ۋستايىشكردىنى خودا جل جلالە، گوتى: بەلام دواى ئەمە: ئىۋە لەئاسق دوورەكانەۋە بەمىۋانى ھاتوون بۆ لاي خوداي گەۋرە، خوداي گەۋرە مافى خۇيەتى پىز لەمىۋانەكانى بگىرىت، ھەركەسىك داۋاي شتىك بكات كەلاى خودايە ئەۋا سۋالگەرى بەر دەرگاي خودا ئائومىد ناپىت، راستى قسەو وتارتان بەكرەۋەو كىدارتان بسەلمىنن، بزانن دەستبىنى قسەكانتەن كىدارتەنە، ئاگاتان لەنپازو نەتتان بى، دلتان، دلتان، ئاگاتان لەدلتان بى، خودا، خودا، ئاگاتان لەخودا بى پارىزگارى خودا بكن لەم پۆژانەتەندا، ئەم پۆژانە پۆژاننىكن تاۋانەكانىان تىدا دەسپىنەۋە، لەئاسق دوورەكانەۋە بۆ ئىرە ھاتوون، بۆ بازىرگانى نەھاتوون، بۆ دەستخستنى مال ۋدنيا نەھاتوونەتە ئىرە، ئىنجا (تلبىيە)ى كىردو خەلك بۆيان ستاندهۋە، پۆژىكم نەبىنىۋە ۋەك ئەۋ پۆژە خەلك تىدا گىراپىت.^۲

لە ئىسلامدا ئەمانە بوون: معاۋىيە ۋ كوپەكەى، سەيدو كوپەكەى، عبدۇللاھى كوپى زوپىر.^۳

۱- البداية والنهاية (۱۹۴/۱۱) .

۲- البداية والنهاية (۲۱۸/۱۱) .

۳- تاريخ ابن عساکر، نقلًا عن عبد الله بن الزبير، للخراسي ص ۳۴ .

لە وتارە بە ناويانگە كانى:

وتارىكى بە بۆنەى شەھىد بوونى حوسىن ﷺ بۇ دانىشتوانى مەككە.

وتارىكى بۇ خەۋارىج لەكانى ئاخاوتنىدا.

وتارىكى بە بۆنەى كۆژرانى موسەبىى براى لەعىراق.^١

لە ئامۆزگارىيە بە ناويانگە كانى:

ئەو ئامۆزگارىيە كە ۋەھەبى كۆپى كىسان نوسىۋىيە تىيە ۋە، ۋەھەب دەلى: عبدۇللاھى كۆپى زوبىر بۆمنى نوسىۋە: خەلكى پارىژگار چەند نىشانە يەكيان ھەيە، بەونىشانە دەناسرىن وخۇشيان لەخۇياندا ھەستى پى دەكەن: پاستى لەقسە كردندا، دانەۋەى سىپاردە، قوتدانەۋەى پك وتوپەيى، خۇپاگرى لەبەرامبەر موسىيەتدا، پازى بوون بەقەزاۋ برپارى خۇدا، سوپاسگوزارى لەسەر نازو نىعمەت، گەردىنكە چى بۇ حوكمى قورئان، پۆژەكان ۋەك بازاپن، ئەۋەى لەپىيدا دادەنرى، ھاۋتاكەى لەبەرامبەر يىدا ھەلدە گىرى، بەخشىنى ھەق ھەلگىرى خۇى ھەيە ۋەھەكەى بۇى دىن، بەخشىنى پوۋچىش بەرامبەرى خۇى ھەيە، ئەھلى خۇى بۇى دىن.^٢

بىگومان سىفەتى وتارىيىتى وتوانى قەناعەت پىدان بۇ ھەموو سەرگەردەيەك پىۋىستە، ئىبن زوبىر لەم بۋارەدا پىشەنگ بوو، زمانپاراۋى وتارىيىتەكەى يەك لەھۆكارە كارىگەرەكانى بلالو كەردنەۋەى بانگەشەكەى ۋە ۋەپەۋشتانەى ئەو باۋەپى پىتەھ بوو لەژيانىدا.

— سەخاۋەت و دلاۋايى:

عبدۇللاھى كۆپى زوبىر بەخشىندە بوو ۋە مافى جەماۋەرى بەتەۋاۋەتى دەدا، كەسىك مستەحق بۋايە زىياترى - لەمافى خۇى - پى دەدا، بەپىگى مەشروع

١- الكامل في التاريخ (٥٨/٣).

٢- البداية والنهاية (٢١٩/١١).

نەبوا یە نەیدە بە خشی؛ خە لکانیک تۆمەتی چروکی وێژدی یان داوێتە پال؛ چونکە نەیداوێتە کەسانی نەشیاو و بە پاست و چە پێدا زێدە پۆیی تێدا نەکردووە، مالی موسلمانانی بە دیاری نەداوێتە شاعیر و زمان لوس و خۆپە پێشکەران، کە بە زۆری لە پێی ئەم جۆرە کەسانە وە دەنگۆیەکان بڵاودەبنەو، بە لام ئێبن زوبییر بەرامبەر ئەم دەنگۆ درۆدە لەسانە بێ باک بوو و گۆی ی نەداوێتە مادام ئەو لەسەر پاستە پێیە.^۱

بە داخووە زۆر لیکۆلەر ئەم پیاوێتە نادروستەیان لە دۆژمانی ئێبن زوبییرەو وەرگرتوو و نەهاتوون هەموو ئەو پیاوێتە پاست و سەحیحانە ی دەریارە ی سەخاوەت و دلاوایی ئەو هەن بنوسنەو، بێگومان پەردە پۆشکردنی حەقیقەتی کە سایەتییەکی وەك ئێبن زوبییر کاریکی خراپە و بە بێ وێژدانی دادەنری.^۲

دیارە وەسف کردنی ئێبن زوبییر بە چروکی وێژدی خۆی لە خۆیدا وەسفییکی باشە بۆ ئەو نەك لە کەداری ناکات بە لکو یا بە زۆری دەکات؛ چونکە شوینپی ی خەلیفە پاشیدەکانی هەلگرتوو و سیاسەتی ئەوانیش دەربارە ی بەیتولمال سیاسەتییکی توندو تۆل بوو، لە لایەکی ترەو ئەو خۆی بە خاوەنی بەیتولمال نەزانیو و پێی وابوو هەموو موسلمانان خاوەننە؛ بۆیە ئەو تەنها لە توانایدابوو لە پرێگای مشروع دا بێبە خشی.^۳

پێ دەچێ ئەوانە هاتن سیاسەتی دارایی ئێبن زوبییریان بەرامبەر کردبێ بە سیاسەتی دارایی ئومەویەکان، ئومەویەکان مال و پارەیان کردبوو هۆکاری پاکێشانی هەرچی لایەنگر و پشتیوانی شاعیری و زیاتر بۆ خۆیان، بە لام ئێبن زوبییر ئەم کارە ی نەکردو و بە پەرەوای نەزانیو بۆ حیسابی خۆی پارە و سامانی موسلمانان خەرج بکات؛ بۆیە دەبینین کە سیفەتی پێژدی دەدرێتە پال ئێبن زوبییر، لە پاستی دا بە لگە یە لەسەر پارێزگاری و بەخشندەیی ئەو و پێداگیری ئەو لەسەر پاراستنی مالی گشتی موسلمانان.

۱- عبدالله بن الزبیر، محمود شاکر ص ۲.

۲- هەمان سەرچاوە ص ۳۶.

۳- هەمان سەرچاوە ص ۳۷.

چەند شاھىدى يەك لەسەر سەخاۋەتى ئىبن زوبىير:

ا - شاھىدى عائىشە ر.ھ.:

عائىشە كچى تەلھە دەلى: لەگەل دايكى ئىمانداران عائىشە پورم چومە
دەرەۋە، بىنيمان (راجىن) دەلى:

أُنشِدْ مَنْ كَانَ يَعِدُ الْهَمَّ
يَدْلُنِي الْيَوْمَ عَلَى إِبْنِ أُمِّ
لَةَ أَبٍ فِي بَاذِخِ أَسْمِ
وَأُمِّةٍ كَالْبَدْرِ لَيْلِ تَمَّ
مُقَابِلَ الْحَنَالِ كَرِيمِ الْعَمِّ
حَرَّةٍ أَكْؤُسُهُ بِسَمِّ

دەلى: كەدايىكى ئىمانداران گوىى لەم ھۆنراۋەى بوو، بانكى كىردولە ژىر
بەچەكە يەۋە پىي گوت:

ھۇ بەندەى خودا، لەپىغەمبەرى خودا ﷺ بىستوۋە دەيفەرموو: (الدال على
الخير كفاعله) پىنچىشاندەرى كارى چاك ۋەك بگەرەكە يەتى، بۇ جىبە جىكردنى
پىۋىستىكەت بچۇلاى عبدۇللاھى كۆپى زوبىير، ئەۋىش پۇيشت تاگە يشتە لاي،
(عبدالله) ش ولاخىك و بارىكى خواردن پىدا.

ب - شاھىدى معاۋىە كۆپى ئەبو سۇفىيان ر.ھ.:

معاۋىە ر.ھ. گوىى لەپىاۋىك بوو دەيگوت:

إِبْنُ رِقَاشٍ مَاجِدٍ سَمِيعٍ
يَأْتِي فَيُعْطِي عَنْ يَدِ أُوَيْمَنْعٍ

گوتی: ئه‌و که سه عبدالله‌ی کوری زوبییره^۱.

ج — نابیغه‌ی کوری جه‌عه‌وه عبدالله‌ی کوری زوبییر:

عبدالله‌ی کوری عوپوه گوتی: گرانی و نه‌هاتی سه‌ری نابیغه‌ی کوری جه‌عه‌وه‌ی هه‌لگرت له‌ده‌شته‌وه بۆشار، هاته مه‌ککه‌و له‌مزگه‌وتی (حه‌پام) خۆی گه‌یانده عبدالله‌ی کوری زوبییرو پێ‌ی هه‌لگوت:

حکیت لنا الصدیق لما ولیتنا وعثمان والفاروق فارتاح معدم
وسویت بینی الناس فی الحق فعاد صباحاً حاکم اللون مظلّم
أناک أبو لیلی یجوب به‌ الدجی دجی اللیل جواب الغلاة عثمّم
لتجبر منه جانباً دعدعت به‌ صُروف الیالی والزمان

ئێبن زوبییر گوتی: ئه‌بو له‌یلا له‌سه‌ر خۆیه، شیعر سوک و ساده‌ترین ئامرازی تۆیه به‌لای ئێمه‌وه، به‌لام تۆ دوو مافت له‌مالی خودادا هه‌یه: مافیکیان به‌هۆی بینینی پێغه‌مبه‌ری خوداوه ﷺ، مافه‌که‌تی تریشت به‌هۆی به‌شداربوونت له‌گه‌ڵ موسلمانان له‌مالێندا واته مالێ گشتی، ئینجا ده‌ستی گرت و بردییه‌ نیو ته‌ویله‌و حه‌وت و شتری باره‌لگرو و شتریکی سواری پێدا، هه‌موو و شتره‌کانی بۆ بارکردن له‌دانه‌ویله‌و خورماو پۆشاک، نابیغه به‌هه‌له‌داوان چنگی له‌خواردن نابوو و ده‌یخوارد، ئێبن زوبییر گوتی: وه‌یش ئه‌بو له‌یلا چه‌نده‌ی تین بۆ هاتوه‌!.

ئهم هه‌واله‌ هه‌موو ئه‌و گێژدراوانه‌ پوچ ده‌کاته‌وه که‌باس له‌چروکی ئێبن زوبییر ده‌که‌ن، به‌پێ‌ی ئهم هه‌واله‌:

ئه‌و پێ‌دی و پاریزگاریکردنی مالێ موسلمانانی لێک جودا کردۆته‌وه، له‌لایه‌کی تره‌وه پاساوی پێ‌دانی مالێ به‌نابیغه‌ی پوون کرده‌وه‌وه هه‌یچ سه‌نگێکی بۆ شیعره ستایشنامه‌یه‌که‌ی دانه‌نا.

۱- هه‌مان سه‌رچاوه.

۲- تاریخ دمشق (۱۶/۳۰).

۳- موقف الشعر من الحركة الزبيرية ص ۴۷.

د — عبدۇللاھى كۆپى عوپۇھى برازاي ئىبن زوبىير:

لەسەر گوزەشتە يەكدا كە (زوبىيرى كۆپى بكار) گىرپاويە تىيەو ھاتوۋە: عبدۇللاھى كۆپى زوبىير (ئوم ھەكىمى) ى كچى لە (عبدۇللاھى كۆپى عوپۇھى) ى برازاي مارە دەكا، (عوپۇھى) بىست ھەزار درەم بۆ عبدۇللاھى براى دەنىرى، ئەويش پەتى دەكاتەوۋە دەلى: ئەگەر مالم بويستايە لاي خەلكى تر دەستم دەكەوت.^۱

ه — ھەمزەى كۆپى عبدۇللاھى كۆپى زوبىير لەزىندانى باوكىدا:

ھەمزەى كۆپى عبدۇللاھى دواى لەسەر كار لابرانى لەعیراق دىتە لاي باوكى، كاتىك باوكى پرسىياری مالتوپارەى ئەوئى ى لى دەكا ئەويش دەلى: بەسەر خزم وكەس خۆماندا دابەشم كەدوۋە، ئىبن زوبىير دەلى: مالتىكە نەھى تۆيە، نەھى باوكتە، ئىنجا زىندانى كەد.^۲

بەم شىۋەيە دەرگەوت: ئىبن زوبىير بەخەم پاراستنى سامانى گىشتى يەوۋە بوۋە، بەخشىنىشى بەدەستى ئەو لەسنوۋرى شەرىى خۇدا دەرئەچوۋە.

۱- جەرە نەسب قریش ص ۲۶۵ .

۲- ھەمان سەرچاۋە ص ۴۰ .

بەشی دووهم

عبداللهی کۆری زوبێر لە سەرده‌می ئەبویه‌کر و عومەرو عوسمان و عەلی و معاویەدا

۱ - ئەیه‌پمۆک:

هەر چەندە لەگەڵ باوکیدا ئاماده‌ی جەنگی (ئەحزاب) و (فەتحی مەککە) بووه، بە‌لام کتێبه‌کانی (سیره) ناوی (عبداللهی کۆری زوبێر)یان کەم و زۆر نە‌هێناوه؛ چونکه ئەو منداڵکار بووه و کاتی‌ک پێغه‌مبەری خودا ﷺ وە‌فاتی کردووه تە‌مه‌نی لە‌یازده ساڵ تێپە‌ڕی نە‌کردووه، خۆ پێغه‌مبەر ﷺ پێگەی بە‌منداڵێک نە‌داوه بە‌شداری جە‌نگ بکات تە‌مه‌نی نە‌گە‌یشتبێتە‌ یازده ساڵ.

یه‌که‌مێن هە‌وڵ دەر‌ب‌ارە‌ی بە‌شداری عبدالله لە ئاماده‌بوونی جە‌نگدا: ئە‌مه‌یه‌!
ئە‌و بە‌هاوێی یە‌تی باوکی ئاماده‌ی فە‌تحی شام و جە‌نگی یە‌پمۆک بووه، عبدالله دە‌لی: من لە‌گە‌ڵ باوکم چووم بۆ جە‌نگی یە‌پمۆک، مو‌س‌لمانە‌کان خۆیان ئاماده‌ باش کرد، (زوبێر) خۆی ز‌دی‌پۆش کردو ش‌ی‌رو تی‌رو کە‌وان و قە‌لغانی هە‌لگرت و سواری ئە‌سپە‌کە‌ی بوو، ئینجا بە‌دوو ئۆکەرە‌کە‌ی گوت: عبدالله بچووکە، لای خۆتان لە‌کن کە‌لوپە‌لە‌کە‌ بە‌ندی بکە‌ن.^۱

دوای تە‌واو بوونی جە‌نگ و سەرکە‌وتنی مو‌س‌لمانان، عبدالله بە‌شداری دەرمانکردنی بریندارە‌کانی کرد.^۲

ئە‌گەر چی عبدالله بە‌هۆی مندالی بونی‌ه‌وه بە‌شداری جە‌نگی نە‌کرد، بە‌لام بە‌مه‌ لە‌سەر جە‌نگ و تیک‌چ‌ژان و بریقە‌ری شی‌رو - پ‌ژانی خوێن - پ‌امات و هەر لە‌مندالی پ‌ا فیزی ئازایە‌تی و شارە‌زایی نێو جە‌نگ بوو.^۳

۱- تاریخ الطبری، نقلاً عن عبدالله بن الزبير، ماجد لحام ص ۴۱ .

۲- تاریخ ابن عساکر عن عبدالله بن الزبير، ص ۴۱ .

۳- عبدالله بن الزبير ص ۴۱ .

۲ — ئىبن زوبىير لەگەلْ عومەرى كۆپى خەتتاب ﷺ:

ئەمىرى ئىمانداران عومەرى كۆپى خەتتاب ﷺ بەكۆلانىڭدا تېدەپەپى، عبدۇللاھى كۆپى زوبىير لەگەلْ ھاوپى مىندالەكانى، كە لەو كۆلانىگە مە دەكات، مىندالەكان بەبىنىنى عومەر پايانكرد، ئىبن زوبىير لەشويىنى خۇى پادەستا، عومەرى پىى گوت: چۆن بوو لەگەلْ ئەوانە پات نەكرد؟ گوتى: تاوانم مەكردوو تا لىت بترسم، پىگاش تەنگەبەر نەبوو تا بۆت چۆل بكم! ^۱

سەرچاۋەكانى مېژوو سەر گوزەشتەيەكى تر دەگىپنەو: كە نازايەتى عبدۇللاھ لەقۇناغى مىندالەيەو زياتر دەردەخات، كە مىندالْ دەپى پۆژىك لەگەلْ مىندالان گە مە دەكات، پىاويك بەلاياندا دەپوات و بەسەرياندا دەقىزىتى، مىندالەكان پادەكەن، ئىبن زوبىير دەكشىتەو ۋە بانگيان دەكات: بىمكەنە مىرى خۇتان بەرەنگارى دەبىنەو، ئەوانىشى گەپانەو ۋە وايان كرد. ^۲

۳ — نووسىنەو ۋە پەپراۋگەكانى قورئان لەسەردەمى عوسماندا ﷺ:

ئەنەس دەگىپتەو: عوسمان فەرمانى دا بەسەر: (زەيدو ئىبن زوبىيرو سەئىدى كۆپى عاس و عبدۇلرحمن ى كۆپى حارس كۆپى ھىشام) تا پەپراۋە نوسراۋەكانى قورئانى پىرۆز بنووسنەو، ئەوانىش نووسياننەو، عوسمان گوتى: ئەگەر ئىو ۋە زەيد لەشتىڭدا جىياۋازبوون، بەزاراۋى قورەيش بىنووسنەو؛ چۈنكە بەم شىۋەزارە دابەزىنراۋە. ^۲

كى زياترى دەۋى لەمبارەو ۋە باكتىبى (عن عثمان بن عفان ﷺ) بخوئىتەو.

۱- الكامل في التاريخ (۷۵/۲).

۲- نفس المصدر السابق.

۳- سير اعلام النبلاء (۳۷۰/۳).

۴ - جیهاد و تیکۆشانی له باکوری نه فریقیا له سه رده می عوسماندا :

عوسمانی کۆپی عه فغان ﷺ سه بارهت به و سوپایه ی به ره و باکوری نه فریقیای ناردبوو بئ هه وال بوو؛ بۆیه عبداللهی کۆپی زویبری به تاقمیکه وه به ره و نه وی نارد، عبدالله وتاقمه که ی به گورجی خۆیان گه یانده سوپاکه و لایان مانه وه، به گه یشتنیان دهنگی (الله اکبر) له نێو سوپاکه دا به رزبۆوه، (جه رجیر) ی سه رۆکی کافره کان، گوتی: نه م دهنگه چی یه ؟ گوتیان: هیزیان به فریا هاتوه، به مه دهستی شل بوو و نه ژنۆی شکا، عبدالله ته ماشای کرد پۆژانه جهنگ له به ره به یانیدا دهست پئ دهکات و له گه ل نیوه پۆ سوپای ئیسلام و پۆم هه ردولایان ده چنه وه نێو خێوه ته کانیان، یه که م پۆژ به شداری جهنگی کرد، (عبداللهی کۆپی سه عد) ی سه رکرده ی سوپاکه ی نه هاته به رچاو، پرسیاریکرد له کۆی یه ؟ گوتیان: له و کاته وه گۆی ی له جاپچی (جه رجیر) بووه، که ده یگوت: (هه رکه س عبداللهی کۆپی سه عد بکۆژی هه زار دیناری ده ده می و کچه که ی خۆمی لی ماره ده که م).

به لئ له و کاته وه له خۆی ده ترسئ و خۆی په نهان دهکات، نه ویش ئه یین سه عدی بانگ کردو پئ ی گوت: هه ر ئیستا فه رمان ده رده که ی یه کێک جاپ بدا بلئ:

هه رکه س سه ری (جه رجیر) م بق بیئئ سه د هه زاری ده ده می و کچه که ی -
جه رجیری - لی ماره ده که م و ده یکه مه والی به سه ر ولاته که ی خۆیه وه، نه ویش وایکرد، دوا ی نه م بانگه وازه (جه رجیر) زۆر زیاتر له (عبداللهی کۆپی سه عد) ده ترساو مه ترسی زیاتری پئ نیشتبوو.

ئینجا ئه یین زویپر به ئه یین سه عدی گوت: (به رنامه - ی شه پ - مان به م شیوازه بیئت کاتی زۆرمان ده وی، نه وان له ولاتی خۆیان و کۆمه کیان به به رده وای پئ دهکات، ئیمه ش له موسلمانان و ولاتمان دابراوین؛ بۆیه پێشنیار ده که م به یانی کۆمه لێکی چاک له جه نگاوه ره پاله وانه کان له نێو خێوه ته کانیا دا به ئاماده باشی به جئ بیلئ، ئیمه ش تا نیوه پۆ شه پێکی باشیان له گه ل ده که یین وشپه رزه یان

دەكەين، كە نىوہ پۇگە پانىيە وە لای خىمەكان، با جەنگاۋەرى نىو خىمەكان سۈاربىن و لەنكاۋ بەسەر ياندا دەدەين، بەلگو خودا سەرگە وتومان بىكات) كۆمەللىك لە ھاۋەلە ديارەكان ئامادە بوون و ئىبن سەعد پراۋىژى لەگەل كەردن، ھەموويان لەسەر ئەم پىشنىارەى ئىبن زوبىر كۆك بوون.

دۋاى نوژى بەيانى عبدالله دەستىكرد بە جىبە جىكردنى پىلانەكە، كۆمەللىك جەنگاۋەرى بە جەرگ بە سازو بازى لە نىو خىمەكاندا مانەۋە، ئەسپەكانىشيان زىن كەردىبوو، جەنگاۋەرەكانى تر چوونە مەيدانى جەنگەۋە، جەنگىكى گەرم و گوپيانكەرد، نىوہ پۇدا ھات، ۋەك پۇژانى تر پۇمەكان وىستىيان بپۇنەۋە نىو خىمەكانىيان، ئىبن زوبىر پىي لىگرتن و تاتەۋاۋ شپىزەى نەكەردن يەخەى بەرنەدان، ئىنجا ھەردوك سوپا گە پانەۋە نىو سەربازگەكانىيان؛ چونكە زۆر ماندوو و مجرۇ بوون چەكەكانىيان دانا، لەم كاتەدا: عبداللهى كوپى زوبىر فەرمانى بە جەنگاۋەرانى نىو خىمەكان كەرد، پەلامارى پۇمەكان بەدەن، تاتىكەللىان نەبوون ھەستىيان پىي نەكەردن، بەيەك ھەلمەت (الله اكبر) يان كەردو لىيان دان، پۇمەكان فرىاي جەكەلگرتن نەكەۋتن، پاشا جەرچىر لەلايەن عبداللهى كوپى زوبىر كوژدا، كچەكەشى گىرا، پۇمەكان كوشتارىكى زۆريان لىكراۋ تىكشكان، سوپاكەى ئىبن سەعد گە مارۋى شارى (سەبىتەلە) يداۋ فەتھى كەرد، ھىندەى مال گرت كە لەجەنگى تردا ئەۋەندە دەستىنەكە وتىبوو، بەشى ھەر سۈارىك (۳۰۰۰) سى ھەزار دىنار بوو و بەشى ھەر پىيادە يەكش ھەزار دىنار بوو، دۋاى ئەمە سوپاكە لەۋلات دا بلاق بوۋە تاگەيشتە (قەفسە)، ئىنجا بەرەۋ قەلاى (ئەجم) پۇيشت، كە خەلگى ۋلات لەۋى خۇيان مەلاس دا بوو، دۋاى گە مارۋدان بەناشتى فەتھكرا، خەلگى ئەفرىقىا لەگەل سوپاى مۇسلمان بەناشتى پىككەۋتن، كچى پاشا جەرچىر بەر عبداللهى كوپى زوبىر كەۋت، دۋاى ئەم سەرگەۋتنە مەزنە ئىبن سەعد موزدەى سەرگەۋتنەكەى بە (عبداللهى كوپى زوبىر) دا بۇ عوسمان نارد.

ئین که سیر ده لی: نه مه به که مین هه لویست - وپوداوه - ناوو ناویانگی عبداللهی کوری زوبیر تیدا ده رکه وی^۱.

نه بو زونه بی هوزه لی شاعیر له که ل ئین زوبیر له سه رده می عوسماندا بو (مغرب) ده رده چیت، له وی ده مرئ، نه بو زونه یب له و جه نگه دا ناوا به ئین زوبیر هه لده لی :

وصاحب صدق کسید الضراء
ینهض فی الغزو نهضاً نجیحاً
وشیک الفصول بطی القفول
الا مشاحداً مشیحاً^۲.

ه - به رگریکردن له عوسمان کاتی که مارۆدرانی:

نه و پۆزانه ی ناژاوه چیه کان که مارۆی مالی عوسمانی کوری عه فغانیادا بوو، ئین زوبیریش به ک له پاسه وانه کانی عوسمان بوو، نه و زۆری داوا له عوسمان ده کرد پێگای بدا شه پێان له که ل بکات، به لام عوسمان پێگهی نه دا^۳.

کاتیکیش عوسمان فه رمانی به پاسه وان و به رگه ریکه ره کانی کرد بچه ده ره وه، ئین زوبیر و مه پوانی کوری هه که م سوور بوون له سه رمانه وه پێان له لای و به رگریکردنی^۴، ئین زوبیر تیرو شیرێ زۆر به رده که ون و به خهستی بریندار ده بیته و خه ریک ده بی گیانی ده رچئ، مه دانینی ده گێرته وه: تۆکه ری خاتو سه فیه ی کچی حویه ی چوار برینداری به کۆلی خۆی له مالی عوسمان هتیاونه ده ره وه، ئین زوبیر به ک له و بریندارانه بووه^۵.

۱- البدایة والنهاية (۱۵۸/۷) .

۲- الشعر والشعراء لابن قتيبة (۶۵۳/۲) .

۳- الطبقات (۷۰/۳)، عبدالله بن الزبير للخراسي ص ۴۱ .

۴- تاريخ خليفة ص ۱۷۴ .

۵- انساب الاشراف (۵۶۴/۱)، عبدالله بن الزبير للخراسي ص ۴۲ .

ئيبين زوبير له مهككه وتارى ده داو ده يگوت: له و پۆژده دا سيزده برينم تيبوون، من ئيمړو ده ست له سر نه وجي برينانه داده نيم، نوميده وارم له باشتريني كرده وه كانم بن.

ليړه دا هه لويستى ئيبين زوبير له بهرام بهر عوسمان دا پوون ده بيتته وه، كه عوسمان به پيشه وای خوى داده نى، ده سترديژكارانى سهرى به تاوانبار ده زانى، پيى وايه شه پر كردن له دثيان باشتريني كرده وه به لای خوداوه، ليړه وه تيده گهين: بهرگرى كردن له دوسته سالحه كانى خوداو پاريزگارى كردنى گيان و مال و ناموسيان و پشستيوانى كردنيان له كرده وه هره چا كه كان ده ژميړيږي پوگيړانى ئيبين زوبير له بهرگرى كردنى عوسمان بایه خى تايبه تى خوى هه بووه، كار به وه گه يشتووه عوسمان ده يكا ته نه ميري پاسه وانه كانى له پوژي گه ماروډاندا، عوسمان گوتى: (كى له سهریه تى فرمانه كانى من جيبه جى بكات، باگوپړايه ل و فرمانه ردارى ئيبين زوبير بيت).^۲

له گيړانه وه يه كى تر دا هاتووه: عوسمان فرمانى به ئيبين زوبير كرد پيشنويزى بؤ دانيشتوانى نيو ماله كى بكات، نه ویش له و پۆژانه داو له نيو هولى خانوه كه دا پيشنويزى بؤ كردن.^۲

۶ - له جهنگي (جهمل) ۱۸:

ئيبين زوبير له و پۆژده دا پياده بوو، نۆزده برينى تى كهوت، له گه ل ماليكى كوپى حاريسى كوپى نه شتهر كه و ته زورانبازي، ماليك ئيبين زوبيرى له زه ويدا، به لام نه يه يشت له سهرى راست بيتته وه و توند ناميزى گرت، هاواری كرد ماليك بكوژن به منيشه وه^۱، دواى هينان وبردنيكى زورى به كتر ناچار يه كتريان به رداو ماليك به ئيبين زوبير نه ويرا.

۱- الطبقات، نقلًا عن عبدالله بن الزبير للخراسي .

۲- الطبقات (۷۰/۳) .

۳- الطبقات، نقلًا عن عبدالله بن الزبير للخراسي ص ۴۲ .

۴- البداية والنهاية (۱۹۶/۱۱) .

گوتراوه: ئه‌و پۆژه چل و چه‌ند برینیکی تی ببوو و خه‌لتانی خوین ببوو و لاشه‌که‌ی له‌نیو کوژراواندا دۆزرایه‌وه، که بینیان خه‌ریکی گیانه‌لا بوو، به‌لام نه‌مرد، عائیشه ع ده‌هه‌زار درهمی موژدانه‌دا به‌و که‌سه‌ی هه‌والی مانی عبدالله‌ی بۆ هێناو سوژده‌ی شوکری بردو سوپاسی خودای کرد، عائیشه عبدالله‌ی خوارزای زۆر خوش ده‌ویست و پێزو حورمه‌تی بۆ هه‌بوو، عوپوه‌ی کوری زوبیر ده‌لی: عائیشه ع دوا‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ و نه‌بوه‌که‌ری بابی ﷺ که‌سی تری به‌نه‌ندازه‌ی عبدالله‌ی کوری زوبیر خوش نه‌ده‌ویست، هه‌روه‌ها باوکه‌م و عائیشه به‌نه‌ندازه‌یه‌ک نزایان بۆ عبدالله ده‌کرد که‌به‌و شیوه‌یه‌ بۆ که‌سیکی تر له‌به‌ر خودا نه‌ده‌پارانه‌وه.^۱

۷ — جیهاد و تیکۆشانی له‌سه‌رده‌می معاویه‌دا ع:

که (معاویه‌ی کوری هه‌دیج) کاروباری ئه‌فریقیای که‌وته به‌رده‌ست، عبدالله‌ی کوری زوبیر ده‌ستی به‌هێزی ئه‌و بوو له‌جیهاد و فه‌تح کردندا، معاویه‌ی کوری هه‌دیج سالی ۴۱ک به‌سوپایه‌کی ده‌هه‌زاریه‌وه به‌پێکه‌وت و (بترت)ی فه‌تح کرد، سالی ۴۵ک چووه‌ نیو (قه‌یره‌وان) هه‌وه‌و سه‌ریه سه‌ربازیه‌کانی له‌ولاتدا بلاوکردنه‌وه، عبدالله‌ی کوری زوبیری به‌ره‌و (سوسه) ناردو ئه‌ویش فه‌تحی کرد^۲، هه‌روه‌ها عبدالله‌ی کوری زوبیر له‌گه‌ڵ ژماره‌یه‌کی به‌رچاو له‌هاوه‌لان وه‌ک ئه‌بو ئه‌بیوبی ئه‌نساری و حوسینی کوری عه‌لی و عبدالله‌ی کوری عومه‌رو ئه‌یبن عه‌بباس و که‌سانی تریش له‌گه‌ڵ سوپایه‌ک به‌سه‌رکردایه‌تی یه‌زیدی کوری معاویه به‌ره‌و قوسه‌نتینی به‌پێکه‌وت.^۳

۱ — البدايات والنهاية (۱۹۷/۱) .

۲ — للبيان المغرب (۱۷، ۱۶/۱)، عبدالله بن الزبير، محمود شاکر ص ۴۳ .

۳ — تاريخ الطبري (۱۴۸/۶)، عبدالله بن الزبير لمحمود شاکر ص ۴۳ .

بەشی سیهەم

بزووتنه وهی عبداللهی کوری زویڤر ئەسەرده می یەزیدی کوری معاویە .

یەكەم: بەیعه تی یەزید.

كاتێك معاویە مرد یەزید لەوێ نەبوو، كە هاتەوه نیژا بوو، بەرهو ئەو شوێنە ی
باوکی لی نیژا بوو پۆیشت، نوێژی جەنازە ی لەسەر کردو موسلمانانی لەدوا بوو و
چوا (الله أكبر) ی کرد.

پاشان سوار بوو وچوو نۆ شار، جاپیدا خەلك كۆبیته وه ونوێژ دەكریت، ئینجا
چوو نۆ كۆشکی (خەزرا) كە باوکی دروستی كرد، خۆی شوش و بەرگیکی
بەنرخێ پاراوه ی پۆشی، ئینجا هاتە دەرو یەكەم وتاری بۆ جەماوەر خوێندە وه
هەك ئەمیری ئیمانداران، دوا ی سوپاس وستایشی خودا، گوتی: ئە ی خەلكینە
معاویە بەندە یەك بوو لە بەندە بچوو كە كانی خودا، خودا نازو نیعمە تی خۆی
بەسەردا پشت و پاشان بۆ لای خۆی بردە وه، ئەو لەوانە ی دوا ی خۆی دین باشتەر
بوو، لەخوارترە لەوانی پیش خۆی، پیش خودا ناكەوم وستایشی معاویە ناكەم،
چونكە خۆی چاكتری دەناسی، ئەگەر لی ی خۆش بیئت لە ئەنجامی بەزەیی
خۆیە تی، ئەگەر سزاشی بدات ئەوا بەهۆی تاوانی معاویە خۆیە تی، من دوا ی ئەو
كاروبارم كەوتە دەست، لەسەر هیچ داواكار یەك قەلس نابم، هیچ زێدە پۆیی یەكیش
لەكەس قبول ناكەم، خودا ویستی لەسەر شتێك ببی دەبێ ببی، هەروەها گوتی:
معاویە لەنۆ دەریادا جەنگی پین دەكردن، من كەس نابەمە دەریاوه بۆ جەنگ،
معاویە دەبیردە نۆ خاکی پۆمە وه، من ناتانبەم بۆ ئەو، معاویە مالی لی دەكردن

بەسى يەك، من دەلئىم با ھەمووى بۇ خۇتان بى) ئىنجا خەلك - ى ئەوى - بىلەن
لىكردو كەسيان لەئەو بە لەپىشتەر نەدەزانى.^۱

يەزىد لەم وتارەيدا: ئەو سىياسەتەى كە بىر يارىداو پىتىيەو پابەند بىت لەماوەى
ھۆكۈمرانى خۇيدا خىستىيە پوو، بەم سىياسەتەى توانى خەلكى شام بۇ لاي خۇى
پاڭىشى، زۆرىنەى ئۆممەتەىش لەسەر بەيەتدان بەيەزىد كۆك بوون.

بەواتايەكى تر: دوا بەدواى مردنى باوكى بەيەت بۇ يەزىد نوڭرايەو، جگە
لەھوسىنى كوپى عەلى و عبداللىھى كوپى زوبىر ﷺ كەسى تر - لەھاوەلان -
دزايەتى نەكرد.^۲

ھەريەك لەم دوو - ھاوەلە گەور - انە شتى خۇيان لەگەل يەزىد ھەبوو، بەئىزنى
خوداى بەرزو مەزن لەمەو دوا دەبىنن چبەو.

بەلام تەواى ھاوەلان لەپىناوى يەكبونى وشەو بىر پاراستنى يەكىتى
ئۆممەت وبەرگرتن لەفەتنە وئازاۋە بەيەتەيان بەيەزىددا، لەئىو ئەو ھاوەلانەدا
عبداللىھى كوپى عەبباس و عبداللىھى كوپى عومەر و مەھمەدى كوپى ھەنەفىيە بەر
چاۋ دەكەون.^۳

خەلكى شام وعىراق و ولاتانى تىرىش بەيەتەياندا، بەلام ولاتى حىجاز
بەپىشەوايەتى ھوسىنى كوپى عەلى و عبداللىھى كوپى زوبىر لەدزى يەزىد پاۋەستا.
ھەندىك ھۆنراۋە سەبارەت بەيەتەى يەزىد:

ھۆنراۋەى عبداللىھى كوپى ھەممەم لەيەك كاتدا سەرەخۇشى بابى لى دەكاو
پىرۇزبايى لەخۇشى دەكات:

إصبر يزید فقد فارقت ذامقة واشكر حُبَاء الذي بالملك حاباكا
لارزء أعظم فى الأقوام نعلمه كما رزئت ولأعقبى كعقاباكا

۱- البداية والنهاية (۱۱/۴۶۰).

۲- البداية والنهاية (۱۱/۴۶۷)، العالم الاسلامي في العصر الأموي ص ۱۳۰.

۳- العالم الاسلامي في العصر الأموي ص ۱۳۰.

أصبحت راعي أهل الدين كلهم فأنت ترعاهم واللّه يرعاك
وفي معاوية الباقي لنا خلف إذا نعت ولانسمع بمنعاك.^١

یه‌زید دوا‌ی بابی له‌په‌جه‌بی ٦٠كه‌ده‌سه‌لاتی گرت‌ه‌ده‌ست و٦٨كه‌به‌مردنی کۆتایی به‌ده‌سه‌لاتی هات یه‌زید کاربه‌ده‌سته‌کانی سه‌رده‌می فه‌رمان‌په‌وايه‌تی باوکی له‌سه‌ر پۆسته‌کانی خۆیان هیشت‌ه‌وه، ئه‌میر (مدینه) وه‌لیدی کوپی عوتبه‌ی کوپی ئه‌بو سوفیان بوو، ئه‌میر (مکه) عه‌مری کوپی سه‌عیدی کوپی عاس بوو، ئه‌میر (کوفه) نوعمانی کوپی به‌شیر بوو، ئه‌میر (بصره) عبدالله‌ی کوپی زیاد بوو.^٢

یه‌زید کاری خۆی له‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ چ‌رک‌ده‌وه‌ که‌ له‌ژیانی باوکیدا به‌یعه‌تیان پێ نه‌دابوو، گرنگ‌ترینیان حوسینی کوپی عه‌لی بوو له‌(مدینه)؛ بۆیه‌ نامه‌یه‌کی بۆ وه‌لیدی کوپی عوتبه‌ی ئه‌میری مه‌دینه‌ نار‌دو هه‌واڵی مردنی باوکی تیدا پاگه‌یاند بوو؛ ده‌قی نامه‌که‌ ئاوا بوو: بسم الله الرحمن الرحيم: له‌یه‌زیدی ئه‌میری ئیمانداران بۆ وه‌لیدی کوپی عوتبه‌، دوا‌ی ئه‌مه‌: معاویه به‌نده‌یه‌کی نیۆ به‌نده‌کانی خودا بوو، خودا پێزی لێناو کردی به‌خه‌لیفه‌، هه‌لی بۆ په‌خساندو ده‌سه‌لاتی پێدا، به‌قه‌ده‌ری خودا ژیاو به‌ئه‌جه‌ل مرد، خودا به‌زه‌یی له‌گه‌ڵ بنوینی، به‌ستایش‌کراوی ژیاو له‌سه‌ر چاکه‌و پارێزگاری مرد، والس‌لام.^٣

وه‌لیدی کوپی عوتبه‌ی کوپی ئه‌بوسوفیان: له‌به‌رامبه‌ر حوسینی کوپی عه‌لی و عبدالله‌ی کوپی زوبیر نه‌رمونیان و ئاسانکار بوو و تۆبزی لێنه‌کردن به‌یعه‌ت به‌یه‌زید بده‌ن؛ چونکه‌ وه‌لید پیاویك بوو چه‌زی له‌ لێبوردن بوو، به‌به‌زه‌یی و خاوه‌ن شه‌هامه‌ت و به‌خشنده‌ بوو^٤، ژۆر له‌سزاو تۆله‌ی خودا ده‌ترسا؛ له‌به‌ر ئه‌مه‌ په‌نای نه‌برده‌ به‌ر به‌ند‌کردن یان کوشتنی حوسین، ئه‌و ده‌یگوت: سویند به‌خودا: چه‌ز ناکه‌م حوسین بکوژم، ئه‌گه‌ر هه‌موو مائی دنیا خۆری به‌یانی له‌سه‌ری هه‌لاتبێ

١- الشعر والشعراء لابن قتيبة (٦٥٢/٢) .

٢- البداية والنهاية (٤٦٧/١١) .

٣- هه‌مان سه‌رچاوه‌ .

٤- الأخبار الطوال ص ٢٢٨، یزید بن معاویه للعقيلي ص ٢٨ .

٥- تاریخ خليفة ص ٢٢٣، یزید بن معاویه ص ٢٨ .

ويەسەرىدا ئاۋا بويى ھى من بى، سبحان الله! حوسىن بكوژم ھەر لەسەر ئەۋە دەلى: بەيەت نادەم! بەخودا باۋەر ئاكام كەسىك حىسابى خويىنى حوسىنى لەگەل بىرىت لەلەي خوداي گەۋرە لەقىامەت تاتەرازوۋ - ى خراپەكانى - سوك بىت. مەپوان گوتى: ئەگەر ئەمە پاي خۆت بى بەپاستى پىكاۋەتە و كارت دروستە.^۱

يەكەم بلىسەى ئاگرى شەپو فىتنە - ى نىو خۆ - كە لەنىو موسلماناندا ھەلايسا، بەھۆى پۇد بوونى يەزىد بوو لەسەر ۋەرگرتنى بەيەت لەحوسىن وئىبن زويىر، ھەر يەكەيان بۆى دەرکەوت: ئەگەر بەيەت نەدا ئەۋا دەبىتتە قەربانى ھەۋا بىرە ھەلە شەكەى يەزىدو شىرى پشتىوانانى خەلىفەى تازەى لەبەرامبەردا لەدۆى پاست كراۋەتەۋە؛ بۆيە ھەردوكيان - مەدىنەيان بەجىھىشت و - پەنايان بەخودا گرت و تەمانيان لە مەككەى پىرۆزو بەيتولحەپام گرت.

يەزىد كاتىك كارىبە دەستەكانى باۋكى بەسەر وىلايەتەكانەۋە جىگىر كىرنەۋە ئەمە كارىكى باش بوو بۆ ئارامبوونى كاروبار تىياندا، بەلام زىرەكەكەى خىانەتى لەگەل كىردو توۋشى ھەلەى گەۋرەى كىرد، كاتىك سوور بوونى خۆى پاگەياندا بۆ بەزۆرى بەيەتدانى حوسىن وئىبن زويىر، ئەم شىۋازە داۋايەى ھەپشەى پىۋە بوو، ھەپشەى تۆقاندن و كوشتن، ھەردوكيان بۆيان دەرکەوت: مانەۋەيان لەزىر دەسەلاتى حوكمرانى يەزىددا بەترس و تۆقاندن تۆق دراۋە، بۆيە بىريان لەجىگەى ئەمان وزەمان كىردەۋە، ئەم ئەمان زەمانەشيان نەدۆزىۋە تەنھا لەپى ى چەكداركىرنى لايەنگرەكانىانەۋە نەبى، خۆيان ۋەيزە سەربازىيەكەيان لە(مەككە) جىگىر كىرد كەبۆ يەزىد و يارىدەدارانى قوپس و گران دەكەۋى دەستى بيانگاتى، ئەۋان لەپەنا مالى خودا جىگىر بوون، كە خودا دەرپارەى فەرمانويەتى: ﴿وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا﴾ آل عمران: ٩٧.

ئەم خەپ بوونەۋەۋ خۆ پىچەككىرنە ھىچ بەرھەمىكى لى نەكەۋەتەۋە جگە لە لەدەستدانى ژيان و گىيانى ھەزاران موسلمان، لەسەروى ھەمووشىيانەۋە حوسىنى

کوری عەلی عليه السلام کە لە کەریه‌لا لە لایەن تاقمێکی سته‌مکاری نێو سوپای یه‌زید شه‌هید کرا.

ئەمە هه‌مووی لە نه‌نجامی هه‌له‌که‌ی یه‌زید بوو، ژیا‌نی - حوکمرانی - به‌مه‌ ده‌ستی پێکردو له‌گه‌ڵیدا مایه‌وه تا نه‌و پۆژه‌ی تێیدا مرد، نه‌یتوانی لێ ی ده‌رباز بێت، گه‌وره‌ی زنجیره‌ی غه‌له‌ته‌کانی خه‌لیفه پۆژ به‌پۆژ درێژ ترده‌بوو، له‌گه‌ڵ زۆر بوونی کاروباره‌کان غه‌له‌ته‌کان گه‌وره‌تر ده‌بوون، گوریسی گرفته‌کان گرتیان زیاتر ده‌بوو، که‌خه‌ریکی چاره‌سه‌ری کێشه‌یه‌ک ده‌بوو، کێشه‌یه‌کی گه‌وره‌تره‌و سامناکتری بۆ ده‌هاته پێشه‌وه، سه‌ره‌تای کێشه‌کان به‌سوور بوونی یه‌زید له‌سه‌ر به‌تۆبزی به‌یعه‌تدانی حوسین وئین زویبەر ده‌ستی پێکرد، ئینجا سه‌ری کێشا بۆ دروستبوونی به‌ره‌یه‌کی به‌ره‌ڵسته‌کارو ئاماده‌ بۆ کوشتار، له‌وێشه‌وه به‌ره‌و کاره‌ساتی که‌ریه‌لا، کاره‌ساتی کوژدانی کوری کچی پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ، ئینجا توپه‌ بوونی موسلمانان وراگه‌یاندنی ئین زویبەر بۆ ده‌رچوونی له‌دژی خه‌لیفه، ئەم توپه‌ بوون و دوژمنکاریه‌ درێژه‌ی کێش‌او کاره‌ساتی (حه‌ره‌ی لێکه‌وته‌وه، ده‌م وچاوو په‌نگوپووی خه‌لیفه له‌به‌ر چاوو دلی موسلمانان بێزار، پاش که‌مێک دوا‌ی ئەم پوداوانه‌ ده‌مری، خه‌ونی معاویه ده‌رباره‌ی وه‌لی عه‌ده‌که‌ی چی به‌سه‌ره‌ات؟.

به‌پێ ی زۆرینه‌ی بۆ چوونه‌کان، یه‌زید له‌به‌ر چه‌ند هۆیه‌ک که‌وته نێو ته‌له‌ی ئەو هه‌له‌ زه‌قانه‌وه، وه‌ک: نه‌بوونی پراویژکاری داناو زانا له‌ده‌وره‌ی و که‌می ته‌مه‌نی و که‌می شاره‌زایی و به‌هه‌مان شیوه یه‌زید عه‌قلی بابی نه‌بوو و ئەو ئیراده به‌هێزه‌شی نه‌بوو بتوانی کێشه‌کان به‌ناشتی و بێ ئا‌واوه چاره‌سه‌ر بکات.

نه و كارساتانه ي نه سرده مي يه زيدا پوياندا

كوژراني حوسين عليه السلام، روداي (حرة) له مدينه، كه ماروداني مه ككه به مبه ستي ليداني ثين زويير.

يه زيد موريكي ره شي به سرده مي حوكمپاني خويه وه نوساند، به مهوراوي دهريكان لاناچيت، اوي زولالي پوباره كانيش ناتواني تالاييه كه ي بگړن.^۱
نه هلي سوننه و جه ماعه به يعه تي يه زيد به دروست داده نين، به لام دوو په خنه يان لي گرتووه:

۱ — معاويه بيدعه يه كي نوي ي داهينا له خيلافه تدا:

نه ويش گواستنه وه ي نه و پسته له بابوه به كوپو له كوپوه به نه وه نه تيجه، دواي نه وه ي دياريكردني خليفه به ده ست نه هلي شورا بوو و حيساب به نزيكايه تي و خزمایه تي نه ده كرا چ جاي به كوپا، ليره دا نه هلي سوننه و جه ماعه نه م ياسا نوي يه - ياساي ميراتگري له خيلافه دا - په ت ده كه نه وه به بي پوانين به جوري كه سه كه.

۲ — نه پوانگه ي نه هلي سوننه و جه ماعه وه:

نه و كاته ي معاويه (يزيد) ي كرده وه لي عهد، خه لكان ي له پيشتره باشته ه بوون له يه زيد وهك: ثين عومر و ثين زويير و حوسين و كه ساني تريس.^۲

به لام له پوانگه ي شيعه: ده بي ئيمامه ت يان خيلافه ت ته نها له عه لي وړله و نه وه كاني بي، نه و په خنه له خودي به يعه تي يه زيد ناگړن، به لكو په خنه يان پوي له مهر به يعه تي كه به غيري عه لي وړله كاني ده به ستر، په خنه له به يعه تي نه بو به كرو عومرو عوسمان و معاويه ده گړن؛ چونكه پتيان وايه نه م مافه به (نص) به

۱ — الامويون بين المشرق والمغرب (۱/۱۹۹)، بتصرف كبير .

۲ — حقه من التاريخ ص ۱۲۴ .

عەلى وپۇلەكانى چەسپاۋە، تاكۇتايى دىنيا ھەر ئاۋا دەمىنىتتەۋە.^۱
لەكتىبى (عن أمير المؤمنين علي بن أبي طالب) دا (بىرۋاھەپرى شىيە بۇ
ئىمامەت) م لىكداۋەتەۋە بىۋ بىۋەۋكى ئەم دەۋاىەم دەرخستۋە.

دوۋەم: بزوتتەۋەى عبدۇللاھى كوپى زوبېر لەسەردەمى يەزىدا:
ئىبن زوبېر ﷺ بىپارىدا بەيەت بەيەزىد نەداۋ بچىت لەمەككە ئام بگىت.

۱ - ھۇكارەكانى ھەئىزاردىنى (مەككە):

ژمارەيەك ھۇكاراۋايان لەئىبن زوبېر كرد (مەككە) بەگونجاۋترىن شوپىن دابىنى
ويىكاتە پەناگاۋ ئارامگاى خۇى: گرنگىرىنى ئەۋ ھۇيانە:

۱ - لەقۇناغى ئىستادا ھەرىمى (مەككە) بەپىچەۋانەى ھەرىمەكانى تر لەبارترىن
ھەرىمە بگىتتە پەناگا: (عىراق) بە ھەردوك شارەكەيەۋە (كوفەۋ بەسەر)
دانىشتۋانەكەيان جىگەى پشت پىۋ بەستن نىن وپۇ داللدەدانى ھەر سەركردەيەكى
بەرەئستكارى دەسەللاتى بەنى ئومەييە، ئەۋەى بەسەر حوسىنىيان ھىنا باشترىن
بەلگەى ئەم قسەيە مانە، ئىبن زوبېر بەباشى لەمە ھالى ببو، ئەم ھالى بوۋنەشى
لەكاتى ئامۇزگارەكانى دەردەكەۋىت بۇ حوسىنى كوپى عەلى، كاتىك پىۋى گوت:
مەچۇ بۇ عىراق.^۲

پىۋى گوت: بۇ كۆى دەچى؟! بۇ لاي گەلىك باۋكتيان كوشت وتانەۋ تەشەريان
لەبراكەت دەدا؟!.

(مىسرو يەمەن) يش: لە گۇرەپانى پوداۋەكان دوربۋون، ئەمە لەلايەك، لەلايەكى
ترىشەۋە لەم دوۋ ھەرىمەدا پشتىۋان ولايەنگرى ئىبن زوبېر دەست نەدەكەۋتن.
(شام) يش - ۋەك زانراۋە پايتەخت وقەلاى ئومەۋيەكانە.

۲ - (مەككە) - بەھۇى بوۋنى مالى خودا لەۋىدا - ولاتىكى ھەرامەۋ دروست نىە
خوپىرپىۋى تىدا بگىت، ئەمە كەفيلە بۇ پاراستنى كەسانىك بىانەۋى بىكەنە

۱- مەمان سەرچاۋە.

۲- نسب قریش ص ۲۲۹ للزبیری .

پەناگەى خۇيان وخۇى پىٰ لەكوشتن دەرياز بكن، مەگەر كەسك تاونىكى وای كرىبىٰ واجب بىٰ بكوژىتەوہ تىايدا، بىركردنەوہ لەبەكارهينانى هيز بەلانى كەمەوہ دەبىٰ وەك دواچارەسەر بكرىت بۆ ئەو حوكمە تايبەتە .

٣ - (مەككە) پىزو حورمەت وپىرۆزى تايبەتى خۇى هەيە لەنىو دلّ و دەروونى موسلماناندا؛ لەبەر ئەوہ ھەركەسك بىەوىٰ بىٰ پىزى بەرامبەر بنوینىٰ وزيانىكى پىٰ بگەينى پووبەپووى بەر ھەرلستكاريەكى توند دەبىتەوہ لەلایەن تەواوى موسلمانانەوہ .

ئىبن زوبير زۆرى سوود لەم خالە وەرگرت.

٤ - سالانە لەوہرزى (حەج)دا ھەزاران موسلمان لەولاتە جۆراو جۆرەكاندا پوو لە(مەككە) دەكەن، كەدەتوانىٰ لەم وەرزەدا پاي گشتى كارى لەسەر بكرىت و ئاراستە بكرىت، ئەمەش جگە لەھەرىمىكى وەك (مەككە) لە ھىچ ھەرىمىكى تر دەستەبەر ناكرىت.

٥ - مەككە لەدواى كۆچى پىغەمبەرى خوادﷺ ھاوہلانى، سىياسەت و حوكمرانى تىدا نەگىردرا بوو، حوكمرانى ئومەيش لەمەككەدا بىٰ هيز بوو.

٦ - لەكۆتاييدا: بزوتنەوہكەى ئىبن زوبير پەيوەست بوو بەزۆرىنەى خەلكى مەدىنە، كەھاو ھەلوپىستى ئىبن زوبير بوون لەدۆايەتىكردى حوكومەتى بەنى ئومەييە، كەواتە واگونجاوہ ئىبن زوبير لەمەدىنە نزىك بىت وپشتىوانى دانىشتوانەكەشى بۆ خۇى مسۆگەر بكات و زوو زووش پەيوەنديان پىوہ بكات.^١

ب - ھۆكارەكانى دەرچوونى ئىبن زوبير و ھاوہلانى:

ئامانچ لەدەرچوونى ئىبن زوبيرﷺ و ئەوانەى لەگەلىدا بوون - كە لەنىوياندا ژمارەيەك ھاوہلّ و تاييەى ھەبوون وەك (ميسوہرى كوپى مەخپەمەو عبد اللهى كوپى سەفوان و موسەبى كوپى عبدالرحمنى كوپى عەوف و ژمارەيەكى تر

لەپێژدارانی ئەو سەردەمە - گۆڕینی واقع بوو بەشیر، واقعیك كه خيلافهت وحوكمپانی تیدا چوو بووه قوناغی پاشایه تی ومیراتگری، هه والگه لیکی زۆریش دهرباره ی یه زید بلالو ببوونه وه كه په نگوپوی خه لیفه ی ئومه ویانی له شام به ناشیرین نیشان دده دا.

لێره دا پتویسته تی بگه ی: ئیبن زوبیر له بهر خودا راپه ڕی، نه ك بۆ شتیکی تر، خه لكانیکی وهك (مه حه مه د ماهر حماده) ده لێن گوایه: له گه ل ئەوه دا بزووتنه وه كه ی ئیبن زوبیر له تیکه له یه کی چهند په گه زی سه ر سوپه ینه ر پێکهاتبوو، ئەوا هه وای كه لاله و پق وکینه ی دل هه لی ده سوپاند، كه له كه سایه تی وده روونی ئیبن زوبیردا خۆیان ده نواند.^١

بیگومان ئامانجی بزووتنه وه كه ی: گێڕانه وه ی ئۆمه هت بوو بۆ ژیا نی شوپا و پاوێژو، له لایه ن باشتیری ئه ندامه كانیه وه حوكمپانی بکریت، ده ترسا جێنشینایه تی ببیته پاشایه تی؛ بۆیه به لایه وه به کاره ینانی هێژ له لابر دنی خراپه دا له خودای نزیک ده کاته وه و سنوریکیش بۆ گواستنه وه ی سیسته می جێنشینایه تی به ره و سیسته می پاشایه تی داده نیت، هه ر له بهر ئەمه بوو تا (یه زید) نه مرد بانگه شه ی به یعه تی یۆ خۆی نه کرد.^٢

ئیبن زوبیر وتاری ده دا و ده یگوت: سویند به خودا، جگه له چاکسازی و هه ستاندنه وه ی هه ق چی ترم ناوی، من نامه وی مال کۆکه مه وه و به سه مه نده ی بکه م.^٣

ده یگوت: خودایه گه یشتن به تۆم پێخۆشه، تۆش گه یشتن به منت لاخۆش بی، شه ڕم له گه ل دوژمنی تۆ کردوه، تۆش پاداشتی موجهیدانم پێ ببه خشه، عبدالله ی کوپی سه فوانی کوپی ئومه ییه به ئیبن زوبیری ده گوت: وه للاهی من به هاوشانی تۆ نه جه نگاوم ته نها له پێناوی دینه که مدا نه بووی.^٤

١- الوثائق السياسية للجزيرة العربية ص ١٨ .

٢- الطبقات (١٤٧/٥) .

٣- أنساب الأشراف (٣١٥/١) .

٤- تاریخ ابن عساکر، نقلاً عن عبدالله بن الزبير والأمويون ص ٦٧ .

٥- أخبار مكة للفاکهي (٣٦٤/٢) .

لەمبارەۋە گىرپانەۋەى زۆرۈ پاست ھەن، دەكرى بىيانكەينە بەلگە بۆ ھەقانىيەتى
بىزۈتتەۋەكەى ئىبن زۆيىر، لەلايەكى ترەۋە دانىشتۈانى (مەدىنە) پىيان وابوۋ ئەم
بىزۈتتەۋەىيە جىھاد كىرنە لەپىناۋى خودادا.^۱

دەرچۈنى حوسىنى كۆپى عەلى و عبدۇللاھى كۆپى زۆيىر ئەھلى (حوپپە) ﷺ -
لە پىناۋى گىرپانەۋەى شوپادا بوۋە، بەپىى ئى ئەم بەلگە شەرىئەت:

۱ - بەرگىرىكىرن لەۋ مافەى خودا پىيداۋن:

۲ - زەۋىتىكىرنى حوكمرانى خراپەۋ سىتەمە ۋاچبە نەھىلىرى.

۳ - دەستگىرن بەسۈننەت ۋ پىيانى خەلىفە پاشىدەكان لەبۈارى خىلافەت ۋ
حوكمرانىدا.^۲

چەند شىتەك بوۋنە ھارىكار بۆ ھىنانەدى ئامانجەكانى ئىبن زۆيىر كۆبۈنەۋەى
خەلگ لەدەۋرەى، لەۋانە:

كاردانەۋەى كارەساتى كەربەلا، خراپنامەى مېژۋى ژيانى يەزىد، تالۇكە كىرنى
يەزىد لەلابىردنى والىيەكانى ۋلاتى حىجاز لەسەر پۆستەكانيان، حىجازىك كەمەلبەندى
قورپاسى سىياسى بوۋ لە سەردەمى پىغەمبەرۋ خەلىفە پاشىدەكان.^۳

ج - ھەۋلە ئاشتى يەكانى يەزىد بۆگىرپانەۋەى ئىبن زۆيىر:

ئىبن زۆيىر زۆرى بەگۈىى حوسىن دا خويىند تا دەرەچى بۆ كوفە، پىىى
گوت: بۆ كۈى دەچى؟!، بۆ لاي گەلەك دەپۋى باۋكتيان كۈشت ۋىراكەتيان بەر
تانەۋە شەر دەدا؟!.^۴

ئەم ھۆشدارىيەى دا بەحوسىن؟ چونكە ھەستى پىكرىدبوۋ حوسىن دەكەۋىتە
ھالەتتىكى ترسناكەۋە، دەشىزانى ئەگەر حوسىن لەغىراق توۋشى لەنىۋ چۈن بىى،

۱- عبدۇللاھ بن الزبىر ۋالامويون ص ۶۷ .

۲- الحرية أو الطوفان ص ۱۲۴، ۱۲۵ .

۳- عبدۇللاھ بن الزبىر .د.شعادة الناطور ص ۹۶- ۹۸ .

۴- مصنف بن أبى شيبه (۱۵- ۱۹) بسند حسن .

ئەوا ئەنجامەکان بەدژی ئەو دەشکێتەو و خۆی - واتە ئیبن زوبیر - لەمەیداندا تاک دەبێتەو و بەئاسانی کۆتایی بەئەویش دەهێنرێ؛ لەبەر ئەمە زۆری هەولدا: حوسێن هەست بەگرنگی جینگە و پێگە و پێزو پایەى خۆى بکات - لەحیجازدا - ئەگەر لەمەکە بمیڤیتەو هەموو دانیشتوان لەسەرۆکی هەموشیانەو ئیبن زوبیر قەدری تەواوی دەگرن و پشتیوانی دەکەن، بۆیە زۆر دلێرانە و بوێرانە پای خۆی بۆدەرپێ و گوتی:

ئەگەر دەتەوێ لێره‌بى لێره بمێنەو و مەپۆ، ببە براگەورەو ئەمیرمان، پشتگیری و هاریکاری تەواوت دەکەین، دڵسۆزیت بۆ دەنوین و بەیعتت پێ دەدەین.^١

دیاره ئیبن زوبیر لەپوانگەى ئەو: حوسێن خاوەن پلەو پایەو جینگای تایبەتە لای موسڵمانان و پێزو ستایشیکی بێ ئەندازەى هەیه و کەس لەم بوارەدا پێى ناگات؛ ئەوا دەیه‌وێت سەرکردایەتى گشتى بەدەست حوسێنەو بێت، لەلایەكى ترەو بەحوکمی ئەو‌ى خۆى خاوەن بەشیکى باشە لەبەشداریکردنى هێرشى سەربازى سەرکەوتوانەى گۆرەپانى جیهادو فەتحى ئیسلامى، پێى باشە نەخشەو پیلانى پووبەپوو بوونەو‌ى لەبەرامبەر یەزیدی کورپى معاویه بەدەست خۆیه‌و بێت.

ئىبن زوبیر پێى چاک بوو و لاتى حىجاز بکاتە مەلەبەندى وەرچەرخان و پەلهاویشتنى بزوتنەو‌ى بەرەلستکارى؛ چونکە دانیشتوانەکەى پاستگۆ - یەو خاوەن بەلێنەو خودا پەرست و چاکە خاوەن زانایانى هاو‌ەل و شوێنکەوتوو گەورەکانى لێن و، بوونى هەردوک حەرەمى (مەکەو مەدینە)ش پێزو پێگەى تایبەتى خۆیان لەنێو د‌لو دەروونى موسڵماناندا هەیه، کەواتە ئەگەر دەسەلاتى تەواویان بەسەر حىجازدا پەخشبوو، ئەوا بزوتنەو‌ەکیان چەندین هەنگاوى گەورە دەهاوێ بۆ هەریمەکانى تری جیهانى ئیسلامى، کاتیکیش موسڵمانان بۆ حەج و عومرە هاتنە حىجاز بێگومان هەوالی هەردوک بەرەلستکار (حوسێن و عبدالله) و چینگەو پێگەى ئاینى و سیاسى و کۆمەلایەتى ئەوان دەگەیه‌نن بەخەلکى

ھەرىمەكانيان، ئەمەش سەردەكىشى بۇ سرنج پاكىشانى دانىشتوانى ھەرىمەكان و
 زۆر بوونى پشتيوانانان.

كاتىك حوسىن ﷺ بەرەو كوفە پۇشت ولە پۇزى عاشوپاي ۶۱ك لەكەربەلا كوژرا،
 ئەم كارەساتە كارىگەرى گەورەى لەسەر ئىبن زوبىرو بزوتنەو ەكەى دروستكر،
 ئەو شتەى ئىبن زوبىر لى ى دەترسا - لەخۇ تەنھا كرنى ئومەو ەكان بەئەو ە -
 ھاتەدى، پاشان ئەو كەسەى پۇزو چىگەو پىگەى بۇ بزوتنەو ەكە زۆر كر دبوو
 كوژرا، لەگەل ئەمەشدا كەس ورتەى لىنەھات وبۇ حوسىن نەجۇشاو لەدزى
 ئومەو ەكان پانەپەپى.^۱

لەوانەى ئەم تاكبونەو ەى ئىبن زوبىر لە گۇرەپانى دژاىەتى دا وای لەئىبن
 خەلدون كر دى بلى: كەس لە دژاىەتىكر دنى ئەم پەيمانە - ى جەماو ەرى موسلمانان
 لەسەرى يەكەنگ بوو- نەمايەو ە جگە لەئىبن زوبىر، شاز بوونى بەرەلستكارىش
 شتىكى زانراو ە.^۲

ئىبن زوبىر ەستى بەھەلۆستە مەترسىدارەكەى كر، بەلام ەولیدا سوود لە
 ەموو ئەو پق وكىنە وەربگىرت كە لەدل و دەروونى موسلمانان لەدزى ئومەو ەكان
 لەسوئى ى كوژرانى حوسىن پەنگى خواردۆتەو ە.^۳

۱ - يەكەمىن ەىرشى پاشكاوى ئىبن زوبىر لەدزى يەزىد: ئەو كاتە بوو ەوالى
 كوژرانى حوسىن ﷺ ى بىست، ەستايە سەر پى ولەنئو ئاپوپاي جەماو ەردا و
 تارىكى كارىگەرى خويندەو ە، پەرۇشى خۇى بۇ حوسىن دەربىرى، سەرزەنشتى
 بكۆزەكانى كر دگوتى: بەخو كەسىكىان كوشتو ە؛ شەونىزى زۆرى ەبوو،
 پۇرگارى ژيانى بەپۇژوو بوو، شايانتر بوو لەئەوانە بۇ حوكمپانى، لەپىش ئەو ەو ە -
 يەزىد - بوو لە دىندارى وچاكەدا، قەسەم بەخو: قورئانخويندنى بەگورانىگوتن و
 گريان لەترسى خوداى بە بالۆرەو ەيران وبەپۇژوو بوونى بەخواردنەو ەى خەمر

۱- موافق المعارضة ص ۵۱۹ .

۲- مقدمة ابن خلدون (۱/ ۴۶۵) .

۳- موافق المعارضة ص ۵۲۰ .

نه گۆپیبۆوه، له جیاتی دانیشتن له گۆپی زیکر نه ده چووه دهشت و ده رو خۆی
 مه لباوی بۆ نیچیر فسوق یلقون غیا.^۱

هه‌ست و سۆزۆ پەرزەشبوونی نۆزی خەلکی حىجاز بە گەشتى بۆ حوسەين عليه السلام پالى پتۆه‌نان بە يىعت بە ئىبن زوبەير بەدەن^٢، ئىبن زوبەير تەيبىنى کرد دانىشتوانى حىجاز دلّ و دەرونيان پەربووه لە داخ و پەق و کينه - لە دژى ئومه و يەکان - بە هۆى کوژرانی حوسەين عليه السلام لە لایەن ئەوانەوه؛ بۆ يە بانگى خەلکی دە کرد بۆ حوکمەتى شورا، پەخنەى لە يەزید دە گرت و قەسەى پى دە گوت^٣، دە يگوت: (يەزید دە خواتە وه)، خەلکی لى سارد دە کرد وه، کۆبوونه‌وى بە خەلکی دە کرد و بە دوور و درىژى خراپەکانى (بەنى ئومه يیه)ى بۆ باس دە کرد. س^٤

۲ - هه‌وله ناشتی به‌کانی به‌زید: به‌زید له‌سه‌ره‌تادا نه‌یویست کارێک بکات کێشه له‌گه‌ڵ ئێبن زوبێر بکات؛ له‌و پێناوه‌دا نامه‌یه‌کی بۆ نارد، که له‌ نێویدا په‌ریزو شوێنه‌واری کرده‌وه چاکه‌کانی بۆ ده‌خاته‌ پوو، که له‌ئێسلامه‌تیدا نه‌نجامیداون، ئینجا ئاگاداری ده‌کات له‌هه‌لاپساندنی فتیله‌ی فیتنه‌و ئاژاوه، به‌شیکی نامه‌که ئاوايه: خودات وه‌ بیر ده‌خه‌مه‌وه، به‌خۆت دابچۆوه، تۆ به‌کێکی له‌پیاوه به‌ته‌مه‌نه‌کانی قورپه‌یش، میژوو وپێشینه‌یه‌کی باشت هه‌یه له‌کرده‌وه‌ی جواندا، چه‌ندین هه‌نگاوی پاست ودروستت له‌بواری په‌رستن و فتوادا هه‌لێنان، له‌کرده‌وه جوانه‌کانی پێشدات زیاد بکه، کارێک مه‌که کاره‌کانی پێشداشت بباته‌وه هه‌یچه، وه‌ره نێو نه‌و بازنه‌ی خه‌لک هاتۆته نێویه‌وه، خه‌لک به‌ره‌و ئاژاوه مه‌به، هه‌رامی خودا هه‌لال مه‌که، نه‌ویش به‌یعه‌تی بی نه‌دا.

۳ - یه زید له کوپی زویږ توپه بوو: ئیښ زویږ وه لامي بانگه شه که ی یه زیدی نه دایه وه و به یعتی نه دایه، بویه یه زید سویندی خوارد نابې به یعتی ئیښ زویږ

١- موافق المعارضة ص ٥٢٠ .

٢- أنساب الأشراف (٣٠٤/٤) .

۳۔ مہمان سہ رچاؤ۔

۴۔ اخبار مکہ (۲۰۱/۱)، پسند کل رجالہ ثقات .

٥- أنساب الأشراف (٣٠٤، ٣٠٣/٤).

قبول بىكەت تەبە كۆت وزنجىركراوى بۆلەي نەھىتن.^١

مەۋىيە كوپى يەزىد زۆرى ھەۋلدا بابى سۈيىندەكە بىشكىننى، چۈنكە ئىبن زوبىرى دەناسى، كەقبول ناكەت بەكۆت وپتۈەندەۋە بىتتە لاي يەزىد، مەۋىيە كوپى يەزىد: پىاۋىكى باش و لەخواترس وخۆبە كەمزان و ئاشتىخواز تەبا بوو و دەترسا خويىنى موسلمانان بە دەستى يەكتر بېرى، (عبدۇللاھ كوپى جەغفەر) لەم بارەۋە ھاۋكارى مەۋىيە كورد، بەلام يەزىد لەسەر پاىكەي خۆي سۈور بوو.

مەۋىيە كوپى يەزىد لەپىنارۋى خاۋبونەۋەي يەزىدى بابى لەھەلۈيىستە تۈندەكەي، ھەستا دەكەسى لەپىاۋ ماقولانى ولاتى شام بەۋەفەدارە لاي ئىبن زوبىر بەكۆتو پىۋەندىكى زىو و پۆشاكىكى بالا پۆشى چىراۋ لەخورى و ئاورىشم.^٢ لەگىرپانەۋىيەكى تردا: يەزىد زنجىركراوى زىو كەلەپچەيەكى زىۋو پىۋەندىكى زىۋى بۇ ئىبن زوبىر ئاردا.^٣

ۋەفەدەكە گەيشتە (مكە)، ئىبن عوزاتى ئەشعەرى دەستى بەقسە كوردو گوتى: ئەي ئەبو بەكر! ھەرچەند بەرىزى كوردەۋەجۋانەكانت لەبەر چاۋە؛ لەكاتى پىشتىۋانىت لەخەلىفەي ستەملىكراۋ لەپۆژانى دەۋرە درانى داۋ ئەم ھەلۈيىستەت قابىلى فەرامۆش كوردن نىيە، بەلام يەزىدى ئەمىرى ئىمانداران توۋرە بوۋە لەبەرەمبەر ۋەلام نەدانەۋەي نۇعمانى كوپى بەشىرى نۆيىنەرى بۇ بەيەتدان، سۈيىندى خۋاردۋە دەبىن بەكۆتو پىۋەندىكى سۈۋكەۋە بىتتە لاي و سۈيىندەكەي بەرەسەر، پۆشاكىكى بەسەر دابكەۋ كەس كۆت و پىۋەندەكە نابىننى، بزانە تۆ تاكە كەسكى بەرزو بەرىزى لەلايەن ئەمىرى ئىماندارانەۋە داۋاكرراۋ، كەبە ھىچ شىۋەيەك پىكەبەرى ئەۋ ناكىت ئەلە سەردارى و پاىەدارى، نە لەمال و پارەدارى دا.^٤

٤ - ئىبن زوبىر بىردەكەتەۋەۋ پۈۋىژ دەكەت: ئىبن زوبىر مۆلەتى چەند پۆژىكى لەۋەفەدەكە خواست تا بىرەكەتەۋەۋ پۈۋىژ بىكەت، چۈۋە لاي ئەسمانى دايكى و

١- أنساب الأشراف (٣٠٤/٤)، أخبار مكة (٣٥١/٢) إسناده حسن .

٢- تاريخ خليفة ص ٢٥١ إسناده حسن، موافق المعارضة ص ٥٢١ .

٣- الأحاد والمثاني (٤١٦/١) بسند صحيح لبن أبي عاصم .

٤- أنساب الأشراف (٣٠٨/٤)، موافق المعارضة ص ٥٢٣ .

داۋاكەي يەزىدى بۇ خىستە پەۋ، گوتى: پۇلەگيان بەپىزۇ حورمەتەۋە بىزى وبەپىزۇ حورمەتەۋە بىرە، خۇت مەخە دەست(بەنى ئومەييە)ۋ گالەت پى بىكەن، مردن لەم حالە باشتر.^۱

ھاۋكات لەگەل ئەمەدا، مەپوانى كۆپى حەكەم عبدۇلەزىزى كۆپى بۇلاى ئىبىن زوبىر ناردو گوتى: پىى بىلى: بابم لەپىناۋى گىرنگىدان بەتقۇ پاراستنى پىزۇ حورمەت مەنى بۇلاى تۇ ناردوۋە، سۆيىندەكەي ئەمىرى ئيمانداران بەرەسەر، تەنھا كۆتۈ پىۋەندىكى سادەت تىۋە دەپىچىرەت ۋ پۇشاكىكى سەرتاپاي بەسەردا مەلگىشە، نابىرەت ۋكەمىك زىنگەي لىۋە دىت، ئىبىن زوبىر سۇپاسنامەيەكى بۇ مەپوان ناردەۋە.^۲

ئىنجا ۋەلامى ۋەفدەكەي بەنەرى دايەۋە.^۳

۵ — ھەپەشەي ۋەفد لەئىبىن زوبىر ۋەلامدانەۋەي: دۋاي ۋەلامدانەۋەي ۋەفدەكە بەنەخىر، ئىبىن زوبىر پەۋبەپۋى ئىبىن عوزاتى سەرۋكى ۋەفدەكە گوتى: ۋىنەي مەن ۋىنەي كۆتۈرىكى كۆتۈرەكانى حەپەمە، ئايا تۇ ئامادەي كۆتۈرىك لەكۆتۈرەكانى حەپەم بىكۆزى؟

گوتى: بەلى، پىزى كۆتۈرى حەپەم چەندە؟ ھاكۈپە: تىرو كەۋانەكەم بۇ بىنە، بۇ ھىنا، تىرىكى خىستە نىۋ چەقى كەۋانەۋە، ئىنجا بەرەۋ كۆتۈرىكى حەپەم پاستا، گوتى: ھۇ كۆتۈر: يەزىد شەپاب دەۋاتەۋە؟ بىلى(بەلى)، بەخۇ ئەگەر ۋابىلى ي تىرەكەت تى دەگرم، ھۇ كۆتۈر: يەزىدى كۆپى معاۋىيە لەخەلىفەيەتى دەخەي ۋ لەئوممەتى محمد ﷺ جودا دەبىتەۋەۋ لەحەپەم جىنشىن دەبى تاخوۋىنت حەلالەي؟، بەخۇ ئەگەر ۋابىكى تىرت تىدەگرم.

ئىبىن زوبىر گوتى: ھاۋار بۇ تۇ! بالندە قىسە دەكا؟ گوتى: نا، بەلام خۇ تۇ قىسە دەكەي، سۆيىند بى بەخۇ بەخۇشى بى يان بەناخۇشى دەبى بەيەت بەدەي، دەنا

۱- أخبار مكة(۲۰۱/۱) بسند كل رجاله ثقات .

۲- نسب قریش ص ۴۴۹، موافق المعارضة ص ۵۲۴ .

۳- موافق المعارضة ص ۵۲۴ .

نالاي نه شعريه كان له م دۆل و دهشته به شكاهوي ده بيني، نه گهر برپارماندا شهرت له گهل بكهين، توش چويه نيو (كه عبه) وه يان به سه تيدا ده پوختنين يان دهيسوتنين ئين زويير گوتي: ئايا چه په مي به يتو له پام چه لال ده كه ي؟ گوتي: نه و كه سه چه لالي ده كات له نيويدياه و له هق لاده دات وستهم ده كات.^۱

ئين زويير گوتي: به يعه تي به زيدم له نه ستو دانيه ئين عوزات گوتي: هو هوزي قوردهيش، گويتان ليبوو چي گوت، خو ئيو به يعه تتان داوه، نه وه فه رمانتان پي ده كا پاشگه ز ببنه وه.^۲

ئين زويير باسي نه نكي و كه مو كوپيه كاني به زيدي كردو گوتي: به ياني هه لده ستى سه رخوشه، ئيواره ده بيني سه رخوشه، ئينجا گوتي: نه ي ئين عوزات: من قهت به ترسنوكي له خو هه لئه ستاوم، من به پوختنابي و پينمايي په روه ردگارم به پيگادا ده پوم، من بكوژديم باشته له وه ي تو ده يلئ ي، نه گهر به مردني ئاسايش مردم: خودا چاك ده زاني چه ندهم پيناخوشه گوناو تاوان له سه ر زه وي نه ودا نه نجام ده درين خه لكه كه ي تريش وه كو ئين زويير وه لامي وه فده كه يان دايه وه.^۳

ئينجا ئين زويير گوتي: خودايه من په نابهرى ماله كه تم^۴؛ ناسناوي خوي به (عائذ الله) واته په نابهرى خودا ده ركرد^۵، بويه دواي نه مه به (عائذ) په نابهر به ناوبانگ بوو.^۶

د - هه وله جه نكيه كان له دزي ئين زويير:

۱ - هيرشي عه مري كوري زويير:

به زيد برپاريدا ده بي هيرشيكي سه ربازي بكرته سه ر ئين زوييرو به كيك له م دوو ئامانجه ي بپيكي: كوژدن وله نيو بردني، يان بگيريئ وبه كوت وزنجير كراوي

۱- انساف الاشراف (۳۰۹/۴) .

۲- عيون الاخبار (۱۹۶/۱) .

۳- انساف الاشراف (۳۰۹/۴) .

۴- موافق المعارضة من ۵۲۵، نقلًا عن ابن عساكر .

۵- الإصابة (۴۹/۴) سند صحيح .

۶- تاريخ الطبري، نقلًا عن موافق المعارضة من ۵۲۵ .

و ملبه سترای بهینریت و سوینده که ی بجیتته سر.

له م ساله دا - که راست وایه ۶۱ کۆچی بوویتی (عه مری کوپی سه عیدی کوپی عاص) ی والی مه دینه حه جی کرد، ئین زویتریش حه جی کرد، به لام نه نویتی له دوی (عه مره) وه و کرد، نه له (عه ربه) ش به دوی که وت.^۱

ئین زویتر به م هه لویتته ی نیشانیدا: که دان به م دهوله ته دا ناهینیت ولی ی جودایه و سر به خۆیه؛ چونکه راپه پاندنی مه ناسیکی (حه ج) وه ک راپه پاندنی کاروباری جیهاد ده بین دهوله تی شه رع ی راپه پیتی، که ئین زویتر مه ناسیکی حه ج به پیتشه وایه تی کار به دهستی خلیفه نه نجام نادات، واتایی نه وه یه دهوله ته که ناشه رع ی به.^۲

پاش نه مه ئین زویتر (حاریسی کوپی خالیدی مه خرومی) ی جیگری عه مری کوپی سه عیدی له مه که که قه ده غه کرد پیتشه نویتی بۆ خه لک بکات له حه ربه مدا.^۳

نه و سر به خۆیا نه هه ل سوکه وتی ده نواندو، بۆ ده رکردنی بریارو فه رمانیش پاویتی به (میسوهری کوپی مه خره مه) و (موسعه بی کوپی عبدالرحمن ی کوپی عه وف) و (حه بیر ی کوپی شه بیه) و (عبدالله ی کوپی سه فوانی ئومه بیه) ده کرد، وای پیتشه انده دات که کاروبار له نۆیاندایه پاویتته، سه ره رشتی و ئیمامه تی نویتته کانی و هه یه نیه کان و راپه پاندنی مه ناسیکی حه جی پی ده کردن.^۴

یه زید نامه یه کی بۆ عه مری کوپی سه عید نارد، فه رمانی پیتکه ربه و: هیتکی سه ربازی هیتشه ر ساز بکات، نه ویش فه رمانه که ی جیبه جی کردو (عه مری کوپی زویتر) ی کرده فه رمانده ی سوپاکه، جیتی باسه (عه مری کوپی زویتر) سه رۆکی ده زگای نه منی مه دینه بوو، دژایه تی توندی (عبدالله) ی برای ده کرد، لایه نگران و هاوسۆزانی نه وی ده گرت و به رشه لاقی ده دان، له و که سانه ی عه مر شه للاق ی لیدوان:

۱- أنساب الأشراف (۴/۴۰۷).

۲- موافق المعارضة ص ۵۲۶.

۳- تاریخ ابن عساکر (۲۰/۳۰).

۴- التقریب ۵۲۳.

۵- تاریخ ابن عساکر (۲۰/۲۰)، موافق المعارضة ص ۵۲۷.

(مونزيري كوپي زويپر، محمدي كوپي مونزيري كوپي زويپر، عبدالرحمن ي كوپي نه سوهري كوپي عه بد يه غوس^۱، عوسمانى كوپي عبدالله ي كوپي حه كيمي كوپي حيزام^۲، خوبه يبي كوپي عبدالله ي كوپي زويپر.^۳

ژماره يه كيش له ترسي عه مر مه دينه يان به جېه پيشت و به ره و مه ككه پښشتن و خويان گه يانده ئيبين زويپر، له و په نابهرانه: عبدالرحمن ي كوپي عوسمان و عبدالرحمن ي كوپي عه مري كوپي سوه يل.^۴

ده لئين (عه مري كوپي زويپر) بو خوي داواي كردووه سه ركرديه تيكردنى سوپا هيرشبه ره كه ي بخريته نه ستو^۵، سوپا كه پيڅخراو، له هه زار كه س پيڅهاتبوو و به ره و مه ككه ملي لينا، عه مر نه نيسي كوپي عه مري كوپي نه سله مي به حه و تسه د سه ربازه وه به ره و بارى پيشه وه به پيكرد^۶، نه نيس و هيزه كه ي له (ذي طوي) جيگير بوو، عه مري كوپي زويپر ياش له گه ل باقى سوپا كه پښشت تا گه يشته (الابطع).^۷

عه مر نوينه ري خوي نارده لاي ئيبين زويپر داواي ليكرد سوينده كه ي يه زيد بباته سه رو كاريك نه كات شه پو ناژاوه له ولاتى حه په مدا دروست ببي.^۸ له ماوه ي گفتوگودا عه مري كوپي زويپر له سه ربازه كه ي ده هاته دهره وه و له مزگه وتي حه په مدا پيشنويزي بو خه لك ده كړدو عبدالله ي براشى له دواي نه وه وه نويزي ده كړد! عبدالله پياسه ي له گه ل عه مر ده كړدو به گفتوگوي نه رم وشيرين ده يدواندو پي ي ده گوت: من گوپرايه ل و فه رمانبه رداری خودام، به لام تو كار بو يه زيد ده كه ي!، نويزت به دوا ده كه م وناكوك نيم له گه لت، به لام: له وه دا (گه ردينه ندم له مل كه يت و به ره و شامم به پيكيه ي)، به قسه ت ناكه م، چونكه بيرم ليكردو ته وه و گه يشتومه

۱- نسب قریش ص ۲۱۵، ۲۱۶.

۲- هه مان سه رچاوه ص ۲۲۳.

۳- هه مان سه رچاوه ص ۲۴۰، ۲۳۹.

۴- الطبقات (۱۵۸/۵).

۵- أنساب الأشراف (۳۱۲/۴)، موافق المعارضة ص ۵۲۸.

۶- تاريخ الطبري، نقلًا عن موافق المعارضة ص ۸۲۵.

۷- (الابطع):

۸- تاريخ الاسلام (حوادث ۶۱-۸۰) ص ۱۹۹.

ئەنجامیك، كە ئەهەلە و ئەدرۆستە خۆم بە دەستەو دەم و خۆم تووشی داماوێ و سەرشۆپی بکەم، بۆلای سەرۆکە کەت بگەڕێو و پای منی بۆی بنووسە بەلام عەمر ئەهاتە ژێریاری عبدالله و نامە ی بۆ یەزید ئەنووسی؛ بە بەهانی ئەوێ کە ئەهاتوووە فرمانیکی سنوردار کراوی ئەو جێبەجێ دەکات.

دوای کۆتاییهاتنی ماوێ گەتوگۆ: ئیبن زویبەر، عبدالله ی کوپی سەفوانی جەمەحی بە پۆلیك سەریازەو و ناردو، لای خوارەوێ (مەككە) یان گرت و، ئەغافل گەمارۆی هیزەکە ی (ئەنیسی کوپی عەمری سەلەمی) یان داو ئەنیس کوژراو، هیزەکەشی تیکشکا.

لەهەمان کاتدا: (موسەبی کوپی عبدالرحمن ی کوپی عەوف) سەرکردایەتی هیزیشکی کرد بۆسەر سەریازەگە ی (عەمری کوپی زویبەر) لە (ئەبتەح) دەرەنجام هیزەکە ی عەمرشکا، خودی عەمریش خۆی بەمالی (عەلقەمە) دا کرد، عوبیدە ی کوپی زویبەر هاتە لای ولەگەل خۆی بردو پەنایدا، ئینجا بۆ لای (عبدالله) ی بردو گوتی: کە پەنامداو، عبدالله گوتی: بەئێ، سەبارەت بە مافی خۆم لە پەنادایە، بەلام تۆلە ی ئەو کەسانە ی لێ دەکەمەو کە لە (مەدینە) ئازاری داو.

عبدالله عەمری برای بە پێو پەرگرت، بانگی بەندکراو سزادراوانی کرد تۆلە ی لێ بسێننەو، هەرکە سێک بەتایبە دەبوا بە شێوێ سزاکە ی باس بکردبایە، عبدالله پێ ی دەگوت: چی بەسەر هیناوی ئاوا ی بەسەر بەینەو، سەرچاوەکان دەلێن: عەمر پووبە پووی لێدوانیکی زۆر بۆو و هەر لە ژێر ئەو لێدوانە شدا مرد.

ئەنجامی ئەم هیزشە بە سەرکەوتنی ئیبن زویبەر بزووتنەو کە ی تەواو بوو، ئیبن زویبەر زیرەکی ولێزانی خۆی سەلماندو توانی کێشە کە بەباری بەرژەو هندی خۆیدا ئاوەژوو بکاتەو، ئەو لە سەرەتای سەرھەلدانی بزووتنەو کەیدا بلایو دەکردەو: ئەو بەیعتە ی - لەلایەن معاویەو - بۆ یەزید دانراو پەزنامەندی و پای گشتی موسلمانانی لەسەر وەرئەگیرا، دەبێ بۆ کاریکی ئاوا پرس وەرگیری؛ بۆیە

۱- الطبقات (۱۸۵/۵)، أنساب الأشراف (۳۰۱۲/۴).

۲- أنساب الأشراف (۳۱۶/۴)، تاریخ الإسلام حوادث سنة ۶۱ هـ.

بانگەشەى بۆ (شوپا) دەكرد، تادوو سالىش لەتەمەنى بزوئەو دەك پاپوورا، هېچ كۆرپانكارىك بەسەر دەسلەت وەيمەنەتى دەولتى (ئومەوى) دا نەهات، نەلە حىجاز نەلە ھەرىمەكانى تر، بەلام ئىبن زوبىر لەپىي باسكردنى سىفەتە بەدەكانى يەزىد وىستى جموجۆلىك دژبە يەزىد لەنىو خۆى بنەمالەى ئومەويدا دروست بكات و دەره نجام ئەوكەسە نەشیاو لەپۆستى خىلافەت وازىيىتى.

يەزىد بەو سويندەى كەدەبى ئىبن زوبىر بەكۆتوبەندەو بەيعەت بدات كەوتە تەلەى ھەلەيەكى گەورەو؛ چونكە ناچىتە مېشكى هېچ كەسىكى ژىرەو ھاوەلىكى پىزدارى شەست سالە سەر بۆ داوايەكى ئاواى وەك يەزىد دانەنوئىتى.

ئىبن زوبىر توانى كردارەكانى يەزىد بەتايىبەتى ئەم پەلامارە سەربازىيەى بكاتە شاىت و بەلگە لەبەر چاوى دانىشتوانى حىجاز، كە يەزىد پىاويكى خۆسەپىنەو شىاوى سەركردايە تىكردنى موسلمانانى نە.

ھەروەھا ئەم پووداوە نىشانىدا: ئىبن زوبىر خاوەن مافىكى پەوايەو پووبەپووى خەلىفەيەكى سەمكارى وابۆتەو، كەسوارى ئەسپى بىرپارە تاكپەويەكانى خۆى بوو.

ھەلۆيستە توندوتىژەكانى عەمرى كۆپى سەعیدى والى مەدىنە ھۆيەكى تر بوو بۆ خۆشەويست بوونى و ئىبن زوبىر لەلايەن خەلكى حىجازو بەھىز ترىوونى بزوئەو كەى دەگىرپەو: ئەم والىيە لەگەل دانىشتوانى مەدىنە تووپەو توند بوو و خۆى بەزان بو و گۆى بۆ ئامۆژگارى ئەوان نە دەگرت.^۱

گىرپانەو ەكان دەربارەى (عەمرى كۆپى زوبىر) سەركەى دەزگای پۆلىسى مەدىنە و سەركردەى سوپا پەلامار دەركەش دەلێن: عەمر خۆ بەزل زان و خۆ پى شایى و سەمكار بوو، بىزانىايە كەسىك لاىەنگرى (عبدالله)ى براىەتى بەندى دەكردو بەر قامچى دەدا، دەگوترا: عەمر توپەيەو قەسەى لەگەل ناكرىت، كەسىك بىداندىانە پەشىمان دەبۆو.^۲

۱- الموفقیات الزبیر بن بكار ص ۱۵۲، نقلًا عن موافق المعارضة ص ۵۳۱.

۲- أنساب الأشراف (۳۱۱/۴)، موافق المعارضة ص ۵۳۱.

ئەم پەلامارە سەربازییە یەزید بەعەمری ئەنجامدا بۆ داگیرکردنی (مەککە) هەڵەیهکی یەكجار گەرە بوو؛ بۆیە ئێین زوبیتر توانی کاردانەوهی هەڵکە لەلایەن جەماوەری حیزازەو بخاتە سەر حیسابی بەرزەوهندی بزوتنەوهکە.

ئەم پەلامارە نواندنی بۆ پێزی بوو لەبەرانبەر (مەککە)، (مەککە)یەك کە لەسەر دەمی ئەفامی دا پێزو تاییبەتەندی خۆی هەبوو وئیسلا م هات وپێزو پێروزی زێدەتری بۆ بپاردا.

کاتیك عەمری کوپی سەعید بوو وای (مەدینە) چوو سەر مینبەر و هەست و نەستی خەلکی مەدینە و روزاند بەقسەکانی، دەربارە ی ئێین زوبیتر گوتی: خۆی لە (مەککە) پەناداوه، سوێند بەخودا داگیری دەکەین، ئەگەر بچیتەوه نێو (کەعبە) وه بەکوێزایی هەموو ناحەزیکو بەسەریدا دەسووتین.

کاتیك سوپاکە ساز کرا، کۆمەڵیک هاوێل چوونە لای عەمر و زۆریان باسی حورمەت و پێزو پێروزی مەککە و بەیتولحە پام بۆ کرد چەندین ئایەت و فەرموودەیان بەبەلگە بۆ هێنایەوه، پێیان گوت پەشیمان بیتەوه لەهێرشەکە ی، بەلام نەچوو مێشکیه وه سوپاکە ی بەپێکرد.

مەپوانی کوپی حەکەمی - پیاوی دنیادیده و سیاسی - بەعەمری گوت: مەککە داگیرمەکە، لەخودا بترسە و پێزو حورمەتی مائی خودا مەشکێتە، لەکوپی زوبیتر گەپێن؛ پیربوو و تەمەنی لەشەست دایە، ئەو پیاویکی بەئەزموون و دامەزراوو وخواوەن عەزم وئیرادەیه، لەپای خۆی دانابەزێ وپشتی بەکەس لەهەرد نادری، بەخوا ئەگەر نەشیکوژن - هێندە ی نەماو - بۆ خۆی - بەمردنی ئاسایی - دەمرێ.

عەمر پێی گوت: بەخوا شەپێ لەگەڵ دەکەین و لەنێو (کەعبە) دا بەگژیدا دەچین، بாலوتبەرزانی لوتیان بشکی، مەپوان گوتی: وەللاهی من ئەم پەلامارەم پێ ناخۆشە.

۱- تاریخ خلیفە ص ۲۳۳ .

۲- أنساب الأشراف (۳۱۲/۴)، مواقف المعارضة ص ۵۳۲ .

۳- هەمان سەرچاوە (۳۱۳/۴) .

(ٺين زويير) ناسناوي (په نابهري خودا) ي به سهر ڇویدا ٻري، ڪه ناسناويڪي ڪاريگر ٻو، ده سترڙي ٻو سهر ڪه پهمي مه ڪڪه و په نابه راني ڪاريڪه هاوه لان و شوينڪه وتواني نه وان پي ي قایل نابن، ڪه واته به رهنگار ٻونه وه ي سوپا يه ڪ، ڪه ده يه وي حورمه تي ڪه پهم بشڪيني واجبي سهرشاني موسلمانانه، نه ڪر ڪه سيڪ تواناي به رگريڪرديشي نه بيت ده بيت له مه ولا هاوسوزو لايه نكري به رگريڪاراني مالي خودا بيت وله ڪل عبدالله ي ڪوري زويير بيت.^١

به لي ڪار به وه ڪه يشت چن ٺين زويير به رگري ده ڪر خه لڪيش به ڪشتي له لاي (طائف) وه به رگري يان له مه ڪڪه ده ڪرد.^٢

نه م پشتيواني وه ست وسوزهي دانيشتواني حيجاز خستيانه قالي ڪرداره وه ٻو ٺين زويير، ٻوه مايه ي به هيتر ٻووني بزوتنه وه ڪي و فراوانتر ٻووني ده سه لاتي نه و، هر نه مش ٻوه هڪاري سهر ڪه وتنڪي ناسان و ڪه مزياني ٺين زويير به سهر عه مري ڪوري زوييرو سوپا هزار ڪه سيه ڪه یدا.^٣

٢ — هيرشي حسين ڪوري نه ميرو ڪه ماروداني ٺين زويير وسوتاني (ڪه عبه):

نه م هيرشه سهر يازيه له شام پيڪخرا، سهر ڪرده ڪي (موسليمي ڪوري عه قه به ي نه ميري) ٻو، (موسليم) له پيگادا مرد، (حسين ڪوري نه ميري سڪوني) ٻو به سهر ڪرده، چوار پوڙ له مانگي موچه پهم مابوون ڪه يشته (مه ڪڪه) و سوپا ڪي له (ڪه جون) وه تا (بيري مه يمون) دامه زرا، ڪه سنوويڪي دورو دريڙه، هوي نه م ڪاره ي ده ڪه پيته وه ٻو سهر سروشتي شه پ له (مه ڪڪه) ڪه به مشيويه پيچ ده خواته وه.

ٺين زويير هه ستاو ده ستي ڪرد به هانداني خه لڪ ٻو به رپه چدانه وه ي سوپا ڪي شام وپاراستني به يتوللاه، ٻو نه م به به سته خه لڪاني پزگار ٻو له ڀوداوي (الحرة) ي

١- مواقف المعارضة ص ٥٣٢.

٢- أنساب الأشراف (٣١٣/٤).

٣- مواقف المعارضة ص ٥٣٣.

٤- (حجون): چپا يه ڪي به رزه ميلونيويڪ له (ڪه پهم) دورو.

٥- (بئر ميمون): بيريڪه مه يموني ڪوري ڪه زه م هلي ڪه ندوه.

مەدینه هاتنه پال سوپاکە ی ئین زوبیتر، هەروەها (نەجدهی کوری عامیری
 حەنەفی) بەسەرکردایەتی خەڵکانیکی (خەوارێج) هاتن پارێزگاری لەمەککە بکەن.^١
 جێی باسە هیژ و بەره‌نگاری دەستی پێکرد، بەلام ژمارە ی جەنگاوەرانی
 گەل ئین زوبیتر کەتر بوون لەو جەنگاوەرانی بەشداری جەنگی (الحرّة) یان کرد،
 هەروەها سوپای شام بەبەرورد لەگەل سوپاکە ی ئین زوبیتر لەپووی ژمارە و چەکو
 چۆلەو زۆرترو زیاتر بوو؛ بۆیە لەگەرمە ی جەنگدا باری بەرژەوهندی بەلای
 (حەسینی کوری نەمیردا) کەوت، ئەمەش بەهۆ ئەو ئین زوبیتر باشتترینی
 هاوێلانی بوونە دەستە چیلە ی ئاگری شەپەکە، وەک: هەردوک براکە ی (مونزیرو
 ئەبوبەکری) کورانی زوبیتر (موسەبی کوری عبدالرحمن) و (حوزافە ی کوری
 عبدالرحمن کوری عەوام) و (عەمری کوری عوپووە ی کوری زوبیتر).^٢

دوای ٣/٢٤٠ یەکەمی ٦٤٠ (حەسینی کوری نەمیر) مەنجه‌نیفی لەسەر کێوی
 (ئەبوقوبەیس)^٣ وکێوی (قەیقەعان)^٤ دامەزراند، (میسوهری کوری مەخپەمە ی
 گەورە پاویژگاری (ئین زوبیتر) بەهۆ پیکرانی بەبەردیکی مەنجه‌نیق کورزا، بەمەش
 گەورەترین هاریکاری لەدەستچوو، شەپ درێژە ی کیشا لەدەورە ی مزگەوتی حەپام
 پێچی خواردەووە جێگە و شوێنەکانی ئین زوبیتر دەرکەوتن، دوای ئەو ی
 سەنگەرەکانی پیشەوە ی (ئەبته‌خ)^٥ لەدەستدان، جگە لە (مزگەوتی حەپام) و
 (حیجری ئیسماعیل) شوێنیکێ تری بەدەستەووە نەما خۆی تێدا مەلاس بدات.^٦

لە ئەنجامی حەلالکەرانی شەپ لەولاتی (حەپەم) کەخودا (جلالە) و پێغەمبەر ﷺ
 شەپیان تێدا حەرام کردووە، موسیبه‌تی (سوتانی کەعبە) پوویدا.^٧

١- أنساب الأشراف (٣٣٨/٤)، مواقف المعارضة ص ٥٤٥ .

٢- جمهرة نسب قریش ص ٣٦٢ .

٣- (جبل أبي قبيس) :

٤- (قیقەعان): چپایەکە لەمەککە .

٥- تاریخ خليفة ص ٢٥١، بأسانده صحیح حتی ابن جریج .

٦- المحن لأبي العرب ص ٢٠٣ .

٧- مواقف المعارضة ص ٥٤٨ .

يه زيدي ڪوري معاويه له نيتوه پاستي مانگي په بيبي يه ڪه مي نه و ساله دا مرد.^١
هه والي مردني يه زيد - به هڙي دورى نيتوان ديمه شق ومه ڪهه - له سه ره تاي مانگي
په بيبي دووه مي ٦٤ ڪه يشته (مه ڪهه).^٢

سوتاندني (كه عبه) له بهرنامه ي هيچ ڪام له دولايه ني شهره ڪه نه بوو؛ بويه به
قه ومانى نه و ڪاره ساته سام و ترس وبيمپي ڪي گه وره له سر هه ردولا دروست
بوو،^٣ يه ڪي ڪ له خه لگي شام هاواري ده ڪرد: سويند به وزاته ي گياني محمدى له دهسته
هه ردولا له نيتو چوون،^٤ هاوه لائي ٽين زويڙ له ترسي باري ني سزا هه موويان له
به ره به ياني شهوي سوتاني كه عبه دا له گه ل جه نازه ي ٽني ڪ چونه دهره وه ي
مزگه وتي حه پام، ٽين زويڙ سر له سوڙده مابووه ده يگوت: نه ي خودايه نه وه ي
پووي داوه به ده ست نه نقه ستي من نه بووه، خودايه به نده ڪانت به تاواني من
سزاهه ده، نه مه نيتو چاوانمه وه له بهر هه ردوو ده سته دايه.^٥

خه لگي شاميش: نه گه ر چي پي ده چي ڪه سانني ڪيان تيڊا هه بووي گه وره يي
كه سايه تي (ٽين زويڙ) ي وه ڪ پتيويست نه ناسيبي،^٦ به لام ڪه سيان تيڊا نه بووه
گه وره يي وگرنگي و پيڙو پيڙي ڪه عبه ي نه زانيبي؛ چونڪه له ڪاتي ڪدا گه مارڙي
(ٽين زويڙ) ده دن، له نيتو كه عبه دا، له هه مان ڪاتيشدا له نوڙه ڪانياندا پوو
ده ڪه نه (كه عبه) ي پيڙي، ڪه واته مه حاله ڪه سي ڪ له نه وان هه بووي به ده ستي
نه نقه ست (كه عبه) ي سوتاندبي، هه ووه ها نه م بابه ته به بيري (حه سيني ڪوري
نه مير) ي سر ڪرده ي سوپا ڪه شياندا نه هاتووه، ڪاتي ڪ خزمه نزيه ڪه ڪاني (ٽين
زويڙ) و زانياني پيشين و زانياني لي ڪولر باسي نه م موسي به ته ده ڪن، نه وا نه م
ڪاره ساته ناده نه پال هيچ ڪه س وهيچ ڪام له لايه نه ڪاني شه پڪه ر؛ (هيشامي ڪوري

١- انسباب الأشراف (٣٤٤/٤)، تعجيل المنفعة ص ٤٥٣ .

٢- مواقف المعارضة ص ٤٨، أخبار مكة (١٩٧/١) .

٣- أخبار مكة (٢٠٣/١) .

٤- تاريخ خليفة ص ٢٥٢ بأسناد صحيح .

٥- مواقف المعارضة ص ٥٥٢، الأغاني (٢٢٧/٣) .

٦- مواقف المعارضة ص ٥٥٢، صلية الأولياء (٣٣٦/١) .

عوپووی کوپی زوبیر دەلت: شەپیان لەگەڵ (ئەبن زوبیر) کرد، (کەعبە) لە ماوێ گەمارۆداند سوتا.^١

(ئەبن عبداللە) دەلت: لەو گەمارۆیەدا (کەعبە) ناگری گرت.^٢

کۆپای موسلمانان: دەربارەی سوتانی کەعبە ئەوەیە، کە کەس لەخەڵکی شام نیازی سوکایەتی پیکردنی (کەعبە)ی پیرۆزی لەدەدا نەبوو، بەڵکو هەموو موسلمانان (کەعبە) بە گەرەو پیرۆز دادەنێن، ئەوان - خەڵکی شامی نەبوو، تەنها مەبەستیان گەمارۆدانی (ئەبن زوبیر) بوو نەک (کەعبە)، (یەزید) کەعبەیی نەپوختوووە نەسوتاندوووە، هەروەها جیگرو وەکیلەکانیشی ئەم کارەیان لەنیازو بەرنامەدا نەبوو.^٣

بەم جۆرە یەکیەک لە ئەنجامە تالەکانی ئەم شەپەیی نێوان (حەسینی کوپی نەمیر) و (ئەبن زوبیر) سوتانی (بەیتو لەحام) بوو.^٤

کاتێک (حەسین) هەوالی مردنی (خەلیفە)ی پێگەیشیت یەکسەر نوێنەری ناردە لای (ئەبن زوبیر)، گوتی: (ئەمشەو شوینی گفتوگۆی نێوانمان (ئەبتەح)ە، بابەتی گفتوگۆ قسەکردن بوو لەسەر مەسەلەی خیلافەتی دوا یەزید هەندێک لە و قسانەیی (حەسین) کە لەپووی (ئەبن زوبیر)دا کردنی ئەوە بوو، کە بانگەێشتی دەکرد بۆ پۆستی خیلافەت و پێی ی گوت: (ئێستا ئەو پیاو - واتە یەزید - مرد، تۆ لەهەموو کەس لەپێشتری بۆ وەرگرتنی پۆستی خیلافەت، هەستە وەرە لەگەڵمان بۆ شام تەبەیعەتت بدەینی، ئەم سەربازانەیی لەگەڵ منن؛ هەموویان پیاو ماقول و سوارچاکانی ولاتی شامن بەلێن بێ دوو کەس لەسەر - بەیعتدان بەتۆ - ناکۆک نابن، دەچین بۆ ئەوێ و خەڵکی هێمن دەکەینەووە بارودۆخیش ئاسایی دەبێتەو، تۆماری خوینی پزای نێوان ئێمەو ئەهلی (حوپرە) و ئێمە و ئێو دەخەین و

١- الإصابة (٩٤/٤) عن الزبير بن بكار بسند صحيح .

٢- الإستيعاب (٢٤٣/٣) .

٣- منهاج السنة (٤٤٧/٤)، مواقف المعارضة ص ٥٥٣ .

٤- مواقف المعارضة ص ٥٥٤ .

لاپهري سڀي هلددهينهوه)، عبدالله گوتي: (چون حيساب بڻ ٿو خوينه نه ڪم! به خوا ڪوڙاويڪي خوم به دهه ڪه سي ٿيوه ناگورمهوه).

(حسين) به نهيني قسهي ده ڪردن، به لام (عبدالله) يه ڪ به خو دهنگي هلدديناو ده يگوت: (به خودا نايڪه م).

حسين پي ي گوت: ده ڪ ٿو ڪه سه خه جالته بي دواي ٺمه به ٿينت ده داتي، من گوماني پايه ڪي باشم لي چاوه پي ده ڪردی، نابيستي من به نهيني قسهت بڻ ده ڪم و توش به دهنگي به رز له گه ٿم ده دوي ي، بانگت ده ڪم بڻ (خيلافهت) و توش هه پرهه سي ڪوشتنم لي ده ڪي.^١

دواي ٺوه ليڪ جيا بوونهوه، (عبدالله) بڻي ده رڪهوت به هه له داچووه؛ بڻيه ويستي هه له ڪه راست بڪاتهوه، ڪاتيڪ (حسين) خوي وسوپاڪهي بارگه يان پيچاويه بگه پڙينهوه بوشام، (عبدالله) نوڀنري ناردهلان پي ي گوت: (ده ربارهي پيشنياره ڪت - ڪه بييمه شام -، ٺوه ناڪم، چونڪه پيم خوش نيه (مه ڪڪه) به جي بيلم، هر له وي به يعه تم بده ني، منيش دلنيا تان ده ڪم ڪه ده تانخه مه هيمني و ٿاسايشه وه به عه دالته و دادپه روهري حوڪم پرائيتان ده ڪم).

حسين وه لامي دايه وه: ٺهگر خودي خوت نه يه يت نابي، چونڪه ڪه سانيڪي زوري بنه مالهي (به ني ٺومه ييه) داواي ٺم پڙسته ده ڪن وخه لڪيش پشنگيريان ده ڪات! دواي ٺمه من هيچم له ده ست نايه.^٢

بيلال زه پري ده ٿي: عبدالله ي ڪوري زويڙ داواي له حسين ڪرد مڙهتي بدا، تا پايڙ به هاوه لاني ده ڪات، به لام هاوه له ڪاني چونه شاميان پرهت ڪرده وه.^٣

هه ٿبه ته به ي بردن به ناخي ٿين و زويڙو بڻ چونه ڪاني له زهيني دا دين وده چن سه بارهت به پرهت ڪرده وه پيشنياره ڪي حسين ڪاريڪي گرانه، به لام ده تواني

١- تاريخ الطبري (٤٣٦/٦).

٢- تاريخ الطبري (٤٣٦/٦).

٣- انسباب الاشراف (٥٨، ٥٧/٤)، عبدالله بن الزبير، د. شعاده الناطور ص ١٠٧.

به‌چاوی عیبه‌رت و په‌ند وهرگرتن له‌بارودۆخی سیاسی ئه‌وکاته‌ی حیجاز، ئاماژه به‌ مه‌ندیك هۆکار بکه‌ین:

أ- ئه‌م جۆره‌ پێشنیاره له‌لایه‌ن كه‌سیكی وه‌ك (حه‌سین) وه‌ه قابیلی قبولی نیه‌؛ چونكه‌ (حه‌سین) سیفه‌تیكی ره‌سمى و سیاسی ئاواى نیه‌ له‌ده‌وله‌تی (ئومه‌وی) دا بتوانی بریاری به‌ئێنی ئاوا سه‌ر به‌خۆ بدات، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ده‌یگوت: ئه‌و سه‌ربازانه‌ی له‌گه‌ڵیدان پیاو ماقول و سوارچاكانی شامن، به‌لام چۆن ده‌چێته‌ میشكه‌وه‌: (ئێین زویڤر) متمانه به‌سه‌ركرده‌ی سوپایه‌ك بكات كه‌ تادوینی په‌لاماری داوه‌و له‌گه‌ڵی جه‌نگاوه‌، له‌لایه‌کی تره‌وه‌ دژایه‌تی له‌نیۆ قسه‌كانی (حه‌سین) دا ده‌ركه‌وت به‌گوته‌ی: (ئه‌گه‌ر خودی خۆت نه‌یه‌ت بۆ شام، كه‌سانێك له‌نیۆ بنه‌ماله‌ی (به‌نی ئومه‌ییه‌) به‌چاوی خۆت ده‌بینی كه‌ داواى پۆستی خیلافه‌ت ده‌كه‌ن و خه‌لكیش پشتیوانیان ده‌كه‌ن.^٢

ب — (حه‌سین) یه‌كێك بوو له‌سه‌ركرده‌كانی جه‌نگی (حوڤره‌) ژماره‌یه‌ك له‌پزگاریوانی ئه‌م جه‌نگه‌ له‌ده‌وره‌ی (ئێین زویڤر) بوون، بۆ ئه‌وه‌ی گومانێك له‌دڵ و ده‌رونی ئه‌واندا په‌یدا نه‌بێت (ئێین زویڤر) به‌ده‌نگی به‌رز قسه‌ی له‌گه‌ڵ (حه‌سین) دا ده‌كرد، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌ش به‌پاشكاوی گوتی: ئه‌و له‌به‌رامبه‌ر یه‌ك نه‌فه‌ری كوژراوی (مه‌دینه‌) به‌كوشتنه‌وه‌ی كه‌متر له‌ ده‌نه‌فه‌ر پازی نابێت له‌سوپاكه‌ی (حه‌سین) دا.^٣

ج — تا ئه‌وكاته‌ (ئێین زویڤر) له‌شامدا بۆ پشتیوان و هاوه‌لوێست بوو، خه‌لكی شامیش پێزو خۆشه‌ویستی و سه‌روه‌ری ئومه‌ویه‌كانیان قبول بوو.

د — ئێین زویڤر سوپایه‌کی پێكخراوی سه‌ربازی وه‌ك (سوپای ئومه‌وی) نه‌بوو، ده‌توانین به‌ سه‌ربازه‌كانی بلیین (به‌رگریكار)انی (مه‌كه‌ه‌) و ئێین زویڤر به‌س؛ چونكه‌ ئه‌م جه‌نگاوه‌رانه‌ له‌كاتی ناخۆشی دا له‌ده‌وره‌ی كۆده‌بوونه‌وه‌و له‌كاتی

١- عبدالله بن الزبیر، ماجد لحام ص ١١٥.

٢- تاریخ الطبری (٤٣٦/٦).

٣- عبدالله بن الزبیر، ماجد لحام ص ١١٦.

خۆشى وئاسايى دا بللۇەيان لى دەكردو دەچوونەو سەركارو پىشەى خۇيان،
 ئەگەر ئىبن زويېر سوپايەكى سەربازى پاهىنراوى تايبەتى ھەبوايە بەجۆرىك
 توانىباى سەركەوتن بۇ (ئىبن زويېر) مسۆگەر بىكات، ئەوا لەگەل (ھەسىنى كوپى
 نەمىر) بەرەو شام دەپۆيشت.^۱

۱- عبداللە بن الزبیر، د. شحادة الناطور ص ۱۱۰، ۱۰۹ .

بەشی چوارەم

بە‌یعه‌تی عبداللهی کۆری زوییر بو‌ خ‌یلافه‌ت.

باسی یه‌که‌م: مردنی یه‌زیدی کۆری معاویه و خ‌یلافه‌تی معاویه‌ی کۆری یه‌زید

یه‌که‌م: مردنی یه‌زیدی کۆری معاویه:

بە‌قسه‌ی هه‌ندێک میژوونوس: یه‌زید له‌ ١٤/په‌بیه‌ی یه‌که‌می ٦٤ک له‌گوندی (حه‌وارین)ی سه‌ربه‌شاری (حه‌میس)ی ولاتی شام له‌ته‌مه‌نی ٢٨سالییدا مرد.

ه‌یشامی کۆری وه‌لیدی مه‌خزومی ده‌گیرپه‌ته‌وه، که (زوه‌ری) ته‌مه‌نی (خ‌لیفه)کانی له‌زاری باپیری‌وه نووسیوه، ده‌رباره‌ی (یه‌زید) ده‌لێ:

یه‌زیدی کۆری معاویه له‌ته‌مه‌نی ٣٩سالییدا مردوه، ماوه‌ی خ‌یلافه‌تی ٣سال و ٦ مانگ بووه، گوتراویشه: ٣سال و ٨مانگ بووه.^١

ئه‌بو مه‌عشر ده‌لێ: یه‌زیدی کۆری معاویه له‌پۆژی ٣شه‌مه‌ ١٤/په‌بیه‌ی یه‌که‌م مردوه، ماوه‌ی خ‌یلافه‌تی ٣سال و هه‌وت مانگ و ٢٢پۆژ بووه، معاویه‌ی کۆری نوێژی له‌سه‌رکرد،^٢ گوتراویشه: ماوه‌ی خ‌یلافه‌تی ٣سال و ٩مانگ چه‌ن پۆژ که‌م بووه،^٣ نه‌خشی ئه‌نگوستیله‌که‌ی یه‌زید(رَبُّنَا اللَّهُ) بوو.^٤

دووم: خ‌یلافه‌تی معاویه‌ی کۆری یه‌زید:

معاویه‌ی کۆری یه‌زید س‌په‌ه‌مین خ‌لیفه‌ی ئومه‌ویه، ناسناوی: ئه‌بو یه‌زید یان

١- تاریخ الطبری (٤٣٣/٦).

٢- هه‌مان سه‌رچاوه.

٣- تاریخ القضاء ص ٣٢٩.

٤- هه‌مان سه‌رچاوه.

(ئەبو عبدۇلرحمەن) ھ، باۋكى: يەزىدى كۆپى معاۋىيە كۆپى ئەبو سۇفىيانە، داكى: ئومو ھاشىم كچى ئەبو ھاشم كۆپى عوتبە كچى پەبىيە،^۱ پى ئى دەگوترا: معاۋىيە كچى بچوك،^۲ دوابە دۋاى مردنى (يەزىد) كى بابى لە ۱۴/پەبىيە يەكەمى/۶۴ك بەيەتە خىلافەتى پىدرا.

پوخسارى معاۋىيە عليه السلام: پەنگى سىپى بوو، موۋى سەرو پىشى پى بوو، چاۋەكانى گەورە بوون، موۋەكانى سەرى لولپىچ بوون، لوتى بارىك وشوشەيى وپچوك بوو، سەرى خىپبوو، دەموچاۋى جوان بوو، موۋەكانى پىشى پىو بارىك بوون، جەستەى پىكو پىك بوو، پىاۋىكى تابلى ئى سالىح وخودا پەرسىت بوو.^۳

۱- ماۋەى حوكمىرانى:

مىژوو نووسان جىاۋازيان نۆرە سەبارەت ماۋەى حوكم گىترانى (معاۋىيە كۆپى يەزىد)، جىاۋازىيەكە لەنىۋان (۲۰)^۴ پۆژ تا (۳) مانگدا دىت و دەچى، ەك دەردەكەۋى ماۋەى (۳) مانگە كەپاستر بى، ەندىك مىژوو نووس دەلئىن ماۋەى (۴۰) پۆژ بوۋە، لە ماۋەى حوكم گىترانىدا ەرنەخۇش بوۋە^۵ بۆيەشە چ شۆيئەۋارىكى چالاكى ئەو لەو ماۋەى حوكمەتەكەيدا بەرچاۋ ئايەت، نەخۇشەكەى ەيئندە توند بوۋە نەيتۋانىو پىشنىۋىژىش بۆ خەك بىكات، ەتا (معاۋىيە) ەفاتى كرد (زوحاكى كۆپى قەيس) پىشنىۋىژى دەكردو كاروبارى خىلافەتى ەلدەسوپراند، (زوحاك) لەسەر ئەم كارەى بەردەۋام بوو تا ئەو كاتەى مەپۋانى كۆپى ەكەم كەۋتە سەر حوكم لەشام.^۶

۲- دابەزىنى لە پۇستى خىلافەت ۋە جىيەشتىنى بۇشورا:

معاۋىيە كۆپى يەزىد ەستى بەخۇى كرد كە كەۋتە كىانەللى مەرگەۋە، كە جاپىدا باھەموۋ خەك بىتە نوۋىژى جەماعەت، پاش تەۋاۋ بوۋنى نوۋىژ وتارىكى بۆ

۱- تاريخ الطبري (۴۳۴/۶) .

۲- الامويون بن المشرق والمغرب (۲۸۶/۱) .

۳- البداية والنهاية (۶۶۳/۱۱) .

۴- ەمان سەرچاۋە (۶۶۲/۱۱) .

۵- البداية والنهاية (۶۶۳/۱۱) .

ده‌دان، له‌و قسانه‌ی کردنی: من کاروباری ئێوه‌م که‌وتۆته‌ به‌رده‌ست وله‌پا‌په‌راندنیدا لا‌وازم، نه‌گه‌ر چه‌زده‌که‌ن بۆ پیاویکی به‌هیزی به‌جی دێلم چۆن (صدیق) بۆ (عومه‌ی) به‌جیه‌شت، نه‌گه‌ر ده‌شلێن به‌جی ی دێلم بۆ شوپایه‌کی (٦) نه‌فه‌ری چۆن (عومه‌ی) به‌م شیوه‌یه‌ په‌تاریکرد، من له‌م کاته‌دا که‌سیکی واشک نابهم بۆ ئه‌م کاره‌ گونجاوو شیاو بی، وازم له‌ خیلافه‌ت هێنا، خۆتان کی به‌گونجاو وشیاو ده‌زانن بیکه‌نه‌ فرمانپه‌وای خۆتان.

ئینجا له‌سه‌ر مینه‌به‌ر دابه‌زی و چوووه‌ ماله‌وه‌، تاوه‌فاتی کرد له‌ماله‌وه‌ بوو و ده‌ر نه‌چوو ^١ و ^٢ ^٣ ^٤ ^٥ ^٦ ^٧ ^٨ ^٩ ^{١٠} ^{١١} ^{١٢} ^{١٣} ^{١٤} ^{١٥} ^{١٦} ^{١٧} ^{١٨} ^{١٩} ^{٢٠} ^{٢١} ^{٢٢} ^{٢٣} ^{٢٤} ^{٢٥} ^{٢٦} ^{٢٧} ^{٢٨} ^{٢٩} ^{٣٠} ^{٣١} ^{٣٢} ^{٣٣} ^{٣٤} ^{٣٥} ^{٣٦} ^{٣٧} ^{٣٨} ^{٣٩} ^{٤٠} ^{٤١} ^{٤٢} ^{٤٣} ^{٤٤} ^{٤٥} ^{٤٦} ^{٤٧} ^{٤٨} ^{٤٩} ^{٥٠} ^{٥١} ^{٥٢} ^{٥٣} ^{٥٤} ^{٥٥} ^{٥٦} ^{٥٧} ^{٥٨} ^{٥٩} ^{٦٠} ^{٦١} ^{٦٢} ^{٦٣} ^{٦٤} ^{٦٥} ^{٦٦} ^{٦٧} ^{٦٨} ^{٦٩} ^{٧٠} ^{٧١} ^{٧٢} ^{٧٣} ^{٧٤} ^{٧٥} ^{٧٦} ^{٧٧} ^{٧٨} ^{٧٩} ^{٨٠} ^{٨١} ^{٨٢} ^{٨٣} ^{٨٤} ^{٨٥} ^{٨٦} ^{٨٧} ^{٨٨} ^{٨٩} ^{٩٠} ^{٩١} ^{٩٢} ^{٩٣} ^{٩٤} ^{٩٥} ^{٩٦} ^{٩٧} ^{٩٨} ^{٩٩} ^{١٠٠}

(معاویه‌ی کورپی یه‌زید) ویستی پێیان بلی: ئه‌وه‌ نه‌وینه‌ی (عومه‌ی) ده‌ستده‌که‌وی، که‌ (ئه‌بویه‌کر) داینا، نه‌وینه‌ی پراویژکارانیکیشی ده‌ستده‌که‌وی، که‌ (عومه‌ی) داینان! بۆیه‌ ئه‌م ئه‌رکه‌ی به‌خۆیان سپارد.

له‌و گێڕانه‌وه‌که‌ی (ئینب لئه‌ئیر) دا ئه‌مه‌ی به‌پاشکاوێ گوتوووه‌ که‌ ده‌لێ: (به‌لام پاش چه‌مدوسه‌نا: من له‌ به‌رامبه‌ر پا‌په‌راندنی کاروبارتاندا بی هێزو ده‌سته‌ پاچه‌ بووم، چاوم له‌که‌سیکی وه‌ک (عومه‌ی کورپی خه‌تتاب) گێرا که‌ (ئه‌بویه‌کر) کردیه‌ خه‌لیفه‌، ده‌ستم نه‌که‌وت، گه‌پام به‌دوای (٦) که‌سی وینه‌ی (٦) پراویژکاره‌ که‌ - ی عومه‌ی داینان ده‌ستم نه‌که‌وتن، خۆتان له‌پیشترن بۆ کاروبارتان، کێتان چه‌ز لێیه‌ بۆ ئه‌م کاره‌ هه‌لیبژێرن)، ئینجا چوووه‌ ماله‌وه‌ وتامرد خۆی په‌نه‌ان کرد.

ئه‌م هه‌لویه‌ی به‌لگه‌یه‌ که‌ ئه‌و نا‌پازی بووه‌ له‌سه‌ر مه‌سه‌له‌ی گواستنه‌وه‌ی خیلافه‌ت له‌شو‌پاوه‌ بۆ میرات و وه‌سیت، ئه‌و پازی نه‌بوو که‌سیک له‌بنه‌ماله‌ی خۆی بکاته‌ وه‌لی عه‌هدی خۆی، پێیان گوت: ئه‌م په‌یمانه‌ بخه‌ ئه‌سۆی که‌سیکی نیو بنه‌ماله‌که‌ت، وه‌لامیدانه‌وه‌: به‌خوا شیرنایه‌تی سه‌رۆکایه‌تیکردنی ئێوه‌م تام نه‌کردوه‌، جا چۆن تاوانه‌که‌ی هه‌لده‌گرم، ئێوه‌ په‌له‌ی چه‌شتنی شیرنایه‌تیه‌که‌ی

١- البدایة والنهایة (١١/٦٦٣، ٦٦٤).

٢- الکامل فی التاریخ (٢/٦٠٥).

٣- العلم الأسلامي فی العصر الأموي ص ١٣٧.

دەكەن، مەنىش ھەست بە تالايىيەكەي دەكەم، خۇدايە مەن لىي بەرىم و وازى لىي دېنىم.

لەگىرپانە ۋە يەككى تەردا ھاتوۋە: پىي گوترا: ئايا ۋە سىت ناكەي؟ گوتى: تالايىيەكەي بەكەمە توپشوى قىامەتم و شىرنايە تىيەكەي بۇ (بەنى ئومەييە) بەجى بىلەم؟^۱ دابەزىنى (معاويەي كۆپى يەزىد) لەپۇستى حوكمپانى بەپوداۋىكى تاقانەي نىو مىژۋوى مۇۋاپىيەتى دادەنرى، زانىومانە سەركانىك وازيان لەپۇستى خۇيان ھىناۋە بەلام لەژىر فشارى ماددى يان مەنەۋىدا بوۋە، بەلام شاھەك يان سەركانىك واز لەپۇستەكەي بىنى چۈنكە كە سانىكى لەپىشترو شىاۋترەن لەنىو گەلەكەيدا بۇ ئو پۇستە، ئەۋا بەسەر ئەم جۆرە سەركانىدا نەكە وتوين، چە حساب لەگەل خۇكرىدىك لەم حسابەي معاويە لەگەل خۇي كىرد جۈانترە بەرزترە؟!^۲

ئەگەر (معاويەي كۆپى ئەبو سۇفىيان) يەكەم خەلىفەي ئومەيى، خىلافەتى لەشۋاپاۋە گۈستەۋە بۇ خاۋەندارىتى، ئىستە لەم بارودۇخەدا (معاويەي دوۋەم) نەۋەي سىتەم خەلىفەي ئومەيى خىلافەت لە خاۋەندارىتى يەۋە دەگۈزىتەۋە بۇ شۋاپا.

چاك وايە بەچاۋى عەدالەت و ۋىژدانە و بېۋانرىتە دەۋلەتى ئومەيى ۋەەرىساب لەسەر لانى يەكەم واتە خاۋەندارىتى و خۇسەپىنى دەۋلەتەكە نەكرىت، بەلكو حىسابىش بۇ لانى دوۋەم واتە چاكسازىيەكەي معاويەي دوۋەم وگۈستەنەۋەي خاۋەندارىتى بۇ شۋاپاش بىكرىت.^۳

۲ — كاتىك مرد، تەمەنى چەند بوو؟، كى نوپۇزى لەسەر كىرد؟

معاويەي كۆپى يەزىد لەتەمەنى (۲۱) سالىدا مرد، دەشلىن: ۲۳ سال و (۱۸) پۇژ بوو، دەلىن: (۱۹) سال بوو، دەلىن: ۲۰ سال بوو، دەلىن: ۲۳ سال بوو، دەلىن:

۱- مروج الذهب (۸۲/۳) .

۲- البدایة والنهاية (۶۶۳/۱۱) .

۳- نظام الحكم في الشريعة والتاريخ (۱۱۶/۱) .

۴- الدولة الأموية المفترى عليها ص ۲۹۲ .

١٨ سال بوو، دەلێن: ١٥ سال بوو، خودا چاکتر دەزانێ.

خالیدی برای نویژی لەسەر کرد، دەشلێن: عوسمانی کوپی عەنبەسە نویژی لەسەر کرد، دەلێن: وه‌لیدی کوپی عوتبە نویژی لەسەر کرد، ئەم گێڕانەوه‌ی دوایه‌ پاسته‌؛ چونکه‌ معاویە وه‌سیتی بۆ وه‌لید کرد بوو نویژی لەسەر بکات، (مه‌پوانی کوپی حەکه‌م) یش ئاماده‌ی ناشتنه‌که‌ی بوو،^١ مه‌پوان گوتی: ده‌زانن کێ بوو ئەسپارده‌تان کرد؟ گوتیان: به‌لێ: معاویە ی کوپی یه‌زید بوو (مه‌پوان) گوتی: (ئەو) ئەو (ئەبو له‌یلا) یه‌ یه‌که‌ ئەزنو مولفوزاری ده‌رباره‌ی گوتووێه‌تی:

إني أرى فتنة تغلي مراجلها
والملك بعد أبي ليلى لمن غلبا.^٢

٤ — ته‌نگزه‌یه‌کی سامناک دوا‌ی مردنی معاویە ی کوپی یه‌زید:

معاویە ی کوپی یه‌زید ته‌نگزه‌یه‌کی ترسناکی بۆ دوا‌ی خۆی دروستکرد، خالیدی برای منداڵ بوو، ده‌سه‌لاتی (ئێبن زوبیر) یش هه‌ر به‌هێزو فراوان ده‌بوو، خه‌لکێکی زۆری ژێر ده‌سه‌لاتی ئومه‌وی به‌یعه‌تیان دایه‌، تیبپکی سوپای شام له‌سه‌روی هه‌مووانه‌وه‌ (زوحاکی کوپی قه‌یس) ی فه‌رمانده‌ی دیعه‌شق بریاریاندا به‌یعه‌ت به‌ (ئێبن زوبیر) بده‌ن، تا حال به‌وه‌گه‌یی (مه‌پوانی کوپی حەکه‌م) سه‌رگه‌رده‌ی ئه‌وکاتی (به‌نی ئومه‌ییه‌) بیری له‌چوونه‌ لای (ئێبن زوبیر) کرده‌وه‌ تا به‌یعه‌تی پێداو ئه‌مان وه‌زمانی لی وه‌ریگریه‌ت، به‌لام هه‌موو ئەو سه‌ربازو سه‌رۆکانه‌ی هۆزه‌کانی یه‌مه‌نی، که‌به‌ تواناترین پشتیوانانی به‌نی ئومه‌ییه‌ بوون و خالانی یه‌زید بوون به‌سه‌رکردایه‌تی (حیسانی کوپی مالیک) نه‌یانپه‌شت خیلافه‌ت له‌ (به‌نی ئومه‌ییه‌) ده‌رچیت و به‌یعه‌تیان نه‌دا به‌ (ئێبن زوبیر):

ناکۆکی و پشتیویه‌کی زۆر پویداو (شام) شه‌ش مانگ بێ ئیمام و پێشه‌وا بوو، پاشان پێکه‌وتن له‌سه‌ر به‌ستنی کۆبوونه‌وه‌یه‌ک بۆ پاوێژکردن له‌سه‌ر دیاریکردنی

١- البداية والنهاية (١١/٦٦٢، ٦٦٣).

٢- هه‌مان سه‌رچاوه‌ (١١/٦٦٤).

كەسىكى شياو گونجاو بۇ پۇستى خىلافەت و دەره نجام بېرىپكى بۇ دەرىكەن.^۱

(معاویە كوپى يەزىد) دواين خەلىفە لىقى (سوفىيانى) بوو، دواى ئەو خىلافەت لە لىقى (سوفىيانى) يەوہ بۇ لىقى دووہ مى تايەفەى (بەنى ئومەييە) واتە: لىقى (مەپوانى) گوزرايەوہ، يەكەم دەسەلاتبە دەستى ئەم لقە (مەپوانى كوپى حەكەم) بوو، زۆرىەى لىكۆلەرو مىژوو نووسان بەناوى (خەلىفە) ناوى ناھىتن، دەلئىن ستمكار بووہ لە دژى خىلافەتى ئەمىرى ئىمانداران (عبداللىھ كوپى زويىر) دەرچوہ، سەبارەت (عبدالملك) كوپىشى ھەمان ھەلوئىستيان ھەيە تا ئەو كاتەى (ئىبن زويىر) شەھىد دەبى، كۆپاى جەماوہرى موسلمانانىش لەسەر ئەمەيە.^۲

بەمردنى (معاویە كوپى يەزىد) كۆتايى بە دەولەتى (سوفىيانى) ھات و دەولەتى (زويىر) دەرکەوت، بەلام بەردەوام نەبوو؛ چونكە (بەنى مەپوان) توانى كۆتايى بەم دەولەتە بىنئى، بەپشتىوانى خودا لەلاپەرەكانى دادى زياتر لەسەر ئەم بابەتە دەپۆين.

سېھەم: بەيەھەتى (ئىبن زويىر) بۇ خىلافەت.

دواى مردنى (يەزىدى كوپى معاویە) كەسىك نەبوو شايانى ئەوہ بىن پىى بگوترى (خەلىفە) لەبنەمالەى ئومەوى دا، كاتىك يەزىد وەسىت بۇ (معاویە) كوپى دەكات، ئەمە بەتەنھا بەشى دامەزراندنى بەيەت ناكات؛ چونكە بەيەت بەبى شوپا نابى، زياد لەمەش ئەوانەى بەيەتيان بە (معاویە كوپى يەزىد) دا بوو لەخەلگى (دىمەشق) و دەوروپەرى و كەسە ديارەكانى (بەنى كەلب) تىپەپى نەدەكرد، وىپراى ئەمەش (معاویە كوپى يەزىد) زۆر نەژياو دەسەلاتى بۇ شوپا بەجىھىشت و كەسى لەجىى خۆى دانەناو وەسىتتىشى بۇ كەس نەكرد.

لەھەمان كاتدا: بەيەھەتى خىلافەت لە سەرتاسەرى ولاتانى ئىسلام بۇ (عبداللىھ كوپى زويىر) دامەزرا، وەكو: ولاتى حىجاز، ولاتى (عىراق) و دەوروپەرى تا ئەو پەپى

۱- النظريات السياسية الإسلامية، محمد ضياء الدين الرئيس ص ۲۰۲ .

۲- الأمويون بين المشرق والمغرب ص ۲۰۹ .

سنوری پۆژ هەلات، ولاتی (مصر) و دەورووبەری تا ئەو پەڕی سنوری پۆژناوای جیهانی ئیسلام، نۆزبە ی نۆزی ولاتی شام، جگە لە هەندیک شوین لە (دیمەشق): (زوحاکێ کوپی قەیسێ فەهدی) و لە (حیمس): (نوعمانی کوپی بە شیر) و لە (قەنسرین): (زوفری کوپی حاریسی کیلابی) و لە (قەلەستین): (ناتیلی کوپی قەیس) بە یەعتیان دا بە ئیبن زویبێر، (روحی کوپی زنباعی جوزامی) بە یەعتی نەدا، لە شامیش جگە لە ناوچە ی (بەلقا)، کە (حیسانی کوپی مالیکی کوپی بە حەدە لی کەلبی) ی تێدا بوو، کەس بە یەعتدان بە ئیبن زویبێر پەت نە کردەو.^١

بەم جۆرە بە یەعتی خیلافەت بۆ (عبدالله ی کوپی زویبێر) لە جیهانی ئیسلامدا دروست بوو و بوو بە (خەلیفە) ی شەری.^٢

(عبدالله) کاربە دەستانی خۆی بە سەر هەری ئەمەکاندا دامەزراندن، خەریکە تەواوی سەرچاوەکانی میژوو یە کە دەنگ بن لە سەر ئەو، کە هەموو ولاتانی جیهانی ئیسلام پۆستی خیلافەتیان بە سەر (عبدالله) دا سەپاندوو و کردوو یانە بە (خەلیفە) ی خۆیان؛ بۆیە ژمارە یە ک لە زانایان و میژوو نووسان بە پراشکاوێ دەلێن: بە یەعتی (ئیبن زویبێر) بە یەعتیکی شەری بوو و ئەو لە (مەپوای کوپی حەکەم) شایانتر و لە پێشتر بوو بۆ ئەم پۆستە.^٣

(ئبن عبدالبر) لە (مالک) هەو دە گێڕێتەو: ئیبن زویبێر لە مەپوانی کوپی حەکەم باشتەر بوو و شایانتر بوو بۆ ئەو کارە، بە هەمان شێوە لە (عبدالمک) ی کوپیشی.^٤

(ئبن کثیر) دەلێ: بێگومان (ئیبن زویبێر) دوا ی مردنی (معاویە ی کوپی یەزید) ئیمام و پێشەوای موسلمانان بوو، لە بواری زانست و ژیرییدا لە (مەپوانی کوپی حەکەم) پێگە یشتووتر بوو، دوا ی ئەو ی پرایەکان لە سەرتاسەری ولاتانی ئیسلام بۆ بە یەعتدان بە عبدالله ی کوپی زویبێر بوونە یە ک، بە لام (مەپوان) لە بە یەعت دەرچوو و

١- سیر اعلام النبلاء (٣٧٣/٣)، عبدالله بن الزبیر، محمود شاکر ص ٦٦ .

٢- عبدالله بن الزبیر، محمود شاکر ص ٦٨ .

٣- عبدالله بن الزبیر للخراسی ص ١١٧ .

٤- الإستیعاب (٩١/٣) .

به ربهره كاني ي كرد).^١

هر كام له (ابن حزم) و (سيوطي) ايش دلتيان له سر شهرعي بووني خيلافه ت (نين زويپر)، پتيان وايه: مه پواني كوپي حكه م و (عبدالملك) ي كوپي سته مكار بوون وله ژير فهرماني (خليفه) ي شهرعي ده رچوون، هه روه ها (ذهبي) يش شهرعيه تي خيلافه تي (نين زويپر) ساغ ده كاته وه به (نه ميري نيمانداران) ي داده ني.^٢

١- به يعه تي (نين زويپر) له (حيجاز):

دانيشتواني حيجاز به په له و بن دواكه وتي به يعه تيان به (عبدالله كوپي زويپر) دا، نه م كاره يان شتيكي ناسايي بوو؛ چونكه (حيجاز) مه لبه ندي پاپه رين و دژايه تيكردني حوكمه تي (به ني نومه ييه) بوو.

(ابن سعد) ده گيرته وه: نه و كه سايه تيان ه ي بوونه پيشه نك وده سته پيشخه ريان كرد له به يعه تدان: (عبدالله ي كوپي موثعي عه ده وي) عبدالله ي كوپي ريزواني كوپي نومه ييه ي جه مه حي، حاريسي كوپي عبدالله ي كوپي نه بي په بيغه، عوبه يدي كوپي عومه ير، عوبه يدوللاي كوپي عه لي كوپي نه بيتاليب، عبدالله ي كوپي جه عفر).^٣

ژماره يه ك كه سايه تي نيو حيجاز به يعه تيان پينه دا، له نيو ياندا (٣) كه سايه تي پيزدارو كاريگه ري ديار ي و حيساب بؤ كراو بوون له هه موو جيهاني نيسلامدا به گشتي و به تايبه تيش له (حيجاز) دا: نه و (٣) كه سه: عبدالله ي كوپي عومه ري كوپي خه قتاب، نين عه بباس، محمدي كوپي حه نه فييه، خه ريكه سه رچاوه كان كوك بن له سر نه وه: هيچ كام له م (٣) كه سايه تيه له ماوه ي ژيان ياندا به يعه تيان به (عبدالله ي كوپي زويپر) نه داوه.^٤

١- البداية والنهاية، نقلاً عن عبدالله بن الزبير، للخراسي ص ١١٧ .

٢- المحلي (٩٨/١١)، عبدالله بن الزبير، للخراسي ص ١١٧ .

٣- تاريخ الخلفاء للسيوطي ص ٢١٢، ابن الزبير، للخراسي ص ١١٨ .

٤- سير اعلام النبلاء (٣/٣٦٢) .

٥- انساب الاشراف (١/٣٥٢)، عبدالله بن الزبير للخراسي ص ١١٩ .

٦- عبدالله بن الزبير للخراسي ص ١١٩ .

پشتيواني (عالي كوري نه بي تالبي) كردوه، كاتيڪ ئومه ويه كان هاتنه سهر حوكم و (معاويه) يه زيدي له جيي خوي دانا، خيرآ به يعه تي دا به (يه زيد) پابه ند بووه به م په يمانه وه كاتيڪ (ئين زويير) به يعه تي (يه زيد) په تکرده وه، نه زانراوه كه م و زور له لايه ن (ئين عه بباس) وهه پشتيواني لي كرابي، له هه مان كاتيشدا دژايه تي خوشي بو (ئين زويير) دهرنه بريوه، دوا به دواي مردني (يه زيدي كوري معاويه) په يوه ندي نيوان نه م دوو پياوه چوه قوناغيكي نوټوه.

كاتيڪ له سالي ٦٤ك به يعه تي هه مه لايه نه درابه (ئين زويير)، داواي له (محمدي كوري حه نه فييه و ئين عه بباس) كرد به يعه تي پي بدن، نه وان گوتيان: تا هه موو ولات بو تو كوده بيته وه خه لك به گشتي له سهر توپيڪ دين^١ نه وكات به يعه تن دده ديني، به لينيان پيدا ناكوكي خويان له گه ليدا دهرنه خه ن.^٢

ئين زويير له سهره تاي كاريدا ناچاري نه كردن به يعه تي پيبدن، په يوه ندي نيوان (ئينو عه بباس) و (ئين زويير) له خوشيدا بوو، ژماريه ك پيو ايت دهبه به لگه له سهر هه ست ونه ستي دلسوزانه ي ئين عه بباس) بو (ئين زويير) و وهك دهرده كه وي له هه نديك هه لوټستي دا پشتگيري شي كردوه^٣، ويه پاشكاري باسي چاكه و باشه ي نه وي كردوه.^٤

عبدالرزاق له (مصنف) هكه يدا ده گيرټه وه:

ئين عه بباس قازي ئين زويير بوو له (مه ككه)، به لام دواي په يوه ندي يان ته مو مزي تي كه وت، به پي ي هه نديك گيرانه وه: نيواني نه م دوو كه سايه تيه تي كچوه، به لام هيچ كام له گيرانه وه كان نه م ناخوشي له بازنه ي گفتوگوي توندوتيز ناترازين.^٥

١- الطبقات (١٠٠/٥).

٢- البداية والنهاية، نقلًا عن عبدالله بن الزبير للخراسي ص ١٢٥.

٣- عبدالله بن الزبير للخراسي ص ١٢٥، الفتح الرياني للساعاتي (١٦٧/٣).

٤- تاريخ ابن عساكر، نقلًا عن عبدالله بن الزبير للخراسي ص ١٢٥.

٥- الفتح الريان للساعاتي (٩٨/١٢)، أخبار مكة (٧٧/٢).

وهك تیبینی دهكریت (ئین عەبباس) و (محمدی كوپى حەنەفییە) بەجوتە
بەیعەتیان پەت كردهوه تاسەری كیشا بۆ تەنگاوبوونی (ئین عەبباس) و
دەرچوونی بۆ (تایف) و نیشتهجی بوونی لەوێ تا ئەو كاتەی وهفاتی كرد.^۱

ئین عەبباس هەمیشە وهسفی چاكەى ئین زوبێری كردووه، هەرچار ناوی
ئەویان لاھێنا بایە: دەیگوت: قورئانخوێنە، پاكدامنە، (زوبێر) باوكیەتی،
(ئەبوبەكر) باپیریەتی، (خەدیجە) پوریەتی، (عائیشە) پوریەتی، صەفییە
نەنکیەتی.^۲

ج — ئین لەھەنەفییەو بەیعەتی ئین زوبێر:

ئین لەھەنەفییە دواى مردنی (یەزید) بپاری خۆیداو گوتی: كەبەیعەت نادا
بەكەس تاپرای گشتی لەسەر یەك دەنگ نەبێ.^۳

سەرەتا ئین زوبێر ئین لەھەنەفییەى سەغلەت نەكردو ناچارى نەكرد بەیعەتی
پێیدا، بەلام دواى فراوانبوونی دەسلاتی و بەیعەتپێدراى لەلایەن نوێنەرانی هەموو
هەریەكانەوهو خەریك بوو ئۆمەت لەسەر خیلافەتی ئەو كۆك بێ، (ئین زوبێر)
هەستی كرد كەكاتی ئەو هاتوو (ئین لەھەنەفییە) بێت وەپێى بەلێنەكەى خۆى
بەیعەتی پێى بدات، چارێكى ترو لەسالى ۶۵ك داواى لێكردەوه بەیعەت بدا، بەلام
(ئین لەھەنەفییە) بەیعەتی پێى نەدا، ئەویش لە(شیعەب) بەندى كرد.^۴

پێى دەچى (ئین زوبێر) لەبانگەوازهكەى (موختاری كوپى ئەبى عوبەیدی
سەقەفی) ترسابێ لە(كوفە)، موختار: لەكاتى گەمارۆدانى مەككە لەسالى ۶۴ك
لەلایەن سوپاكەى (حەسینی كوپى نەمیر) هوه، یەكێك بوو لەگەورە بەریگريكارانى
(ئین زوبێر)، ئەو وێپرای ئازایەتی ولەخۆ بوور دوویى بەفیلّ وزیرەكى وەزنگیش

۱- سیر اعلام النبلاء (۳/ ۳۵۸).

۲- هەمان سەرچاوه (۳/ ۳۶۷).

۳- مصنف بن أبي شيبه (۷۳/ ۱۵)، عبدالله بن الزبير للخراسي ص ۱۲۷.

۴- تاريخ خليفة ص ۲۶۲.

بەهرەدار بوو، حەزکردن بەپایەبەرزى و سەرۆكايەتى لەتەختايى نىو چاوانى دا دەخوینرایەوه.^١

بۆى دەركەوت لەلاى (ئىبن زوبییر) بەئاوات و مرادەكانى ناگات؛ بۆیە چاوى لەشویئىك دەگێرا بۆى بچیت و داخوازیە دەرونیەكانى خۆى تیدا دەستەبەر بکات، دواى تێپەڕینی (٦) مانگ بەسەر پووداوى (گەمارق) کەدا و لەپەمەزانى ٦٤ك؛ خۆى گەيانە (عیراق)، لەپێى بانگەوازی سەرخستنى بنەمالەى پێغەمبەر ﷺ بەرزکردنەوهى دروشمى سەندنەوهى تۆلەى خوێنى حوسێن، توانى جەماوەریكى زۆر لەدل بەپەرۆشانى حوسێنو داخ لەدلانى (بنى ئومەییە) لەدەورەى خۆى كۆكاتەوه و پاشان دەستى بەسەر (كوفە) دا گرت.^٢

لەلایەكى ترەوه: موختار بەكێشەى نىوان (ئىبن زوبییر) و (ئىبن لەنەفییە) دەزانى، ویستى بەرەمى كێشەكە قازانجى ئەو لەخۆبگیریت، دەیگوت: كەئەو نوێنەرى (ئىبن لەنەفییە) یە و بۆیەى ناردووه بۆ (عیراق) تا تۆلەى (ئالوبەیت) بكاتەوه، لەواقیعدا (ئىبن لەنەفییە) خۆى لەموختارو بانگەوازهكەى بێ بەریكردو، پاریگەيانە كە ئەو بۆ (عیراق) ی نەناردووه.^٣

جگە لەموختار(شیعە)ش بانگەشەیان دەکرد بۆلاى (ئىبن لەنەفییە).

لەبەر ئەمە (ئىبن زوبییر) ترسا دەروازهیەكى تری دژایەتى تیکردنى بەسەردا ئاوەلابیست و كێشەكەى لى ئالۆزتریب.^٤

وەرزى (حەج) ی سالى ٦٦ك، موختار سوپایەكى ناردە (مەككە)، سوپاکە (ئىبن لەنەفییە) ی لەزیندان ئازاد کرد، (ئىبن لەنەفییە) بەبەلگەى ئەوهى كەئەو شەپو ھەرا لە(حەرم) دا بە(حەلال) نازانى، نەیهیشت سوپاکە شەپ لەگەل (ئىبن زوبییر) دا بکات.^٥

١- تاریخ الطبري، نقلاً عن عبدالله بن الزبير للخراسي ص ١٢٩ .

٢- تاریخ خليفة ص ٢٦٢ .

٣- الطبقات (٩٨/٥) .

٤- عبدالله بن الزبير للخراسي ص ١٣٠ .

٥- أنساب الأشراف، نقلاً عن عبدالله بن الزبير للخراسي ص ١٣١ .

له‌واقیعدا: (ئێبن له‌نه‌فییه) به‌هۆی ئەم سوپایه‌وه مه‌ترسی یه‌کی گه‌وره‌ی بۆ (ئێبن زویڤر) دروستکرد، سه‌رچاوه‌کان ده‌گێڤنه‌وه: (ئێبن له‌نه‌فییه) له‌کاتی هه‌جدا ئالایه‌کی هه‌ڵدا بوو کۆیبه‌رکه‌ی ئالاکه‌ی (ئێبن زویڤر)ی ده‌کرد.^۱

(ئێبن زویڤر) ته‌ماشای کرد سه‌رچاوه‌ی هێزو پشتیوانی (ئێبن له‌نه‌فییه) موختارو سوپاکه‌یه‌ت؛ بۆیه نه‌خشه‌ی له‌نێو بردنی موختاری داڤشت، پاڤه‌پاندنی نه‌خشه‌که‌ی به‌ (موسعه‌بی برای)، که‌ والی (به‌سه‌ره) بوو سپارد، له‌ ۱۴/په‌مه‌زانی/۶۷ ک موسعه‌ب کۆتایی به‌موختار هێنا.^۲

که‌موختار کوژرا، (ئێبن له‌نه‌فییه) له‌ (مه‌که‌که) جیڤگای پێ لیژ بوو، (ابن سعد) ده‌گێڤێته‌وه پاش ئەمه ئێبن زویڤرعوپوه‌ی برای ناردە‌لای (ئێبن له‌نه‌فییه) و جارێکی تریش داوای لێکرد به‌یعه‌تی بداتی، ئەگه‌ر ئەمه نه‌کا با چاوه‌پێی شه‌پێ.^۳

(ئێبن له‌نه‌فییه) هه‌ولیدا خۆی له‌م فشارانه‌ی (ئێبن زویڤر) پزگار بکات، له‌م کاته‌دا هه‌لێکی قۆزته‌وه که‌ (عبدالمک ی کوپی مه‌پوان) داوای لێکردوه سه‌ردانی (شام) بکات، به‌م بیانوه‌وه خۆی وخه‌لکی ده‌وره‌به‌ری به‌ره‌و شام پۆیشتن وشاری (ئایله) یان هه‌لبژارد بۆ نیشته جیڤبون هه‌رچه‌نده ئەم شاره سه‌ر به‌ولاتی (شام) بوو وله‌ژێر قه‌له‌مه‌ره‌ی (عبدالمک ی کوپی مه‌پوان) بوو، به‌لام له‌سه‌ر سنووری (حیجان) بوو وشوێنێکی نێوه‌پاست بوو وله‌هه‌ردوک ده‌سه‌لاتداره‌وه دوور بوو به‌لام نیازو داخوازیه‌کانی عبدالمک له‌ (ئێبن له‌نه‌فییه) چ بر که‌نتر نه‌بوون له‌نیازو داخوازیه‌کانی (ئێبن زویڤر) عبدالمک پێی پاگه‌یاند: ئەگه‌ر به‌یعه‌تی پێ بدا سامان و به‌خششێکی به‌نرخێ ده‌دا، ئەگه‌ر نا نابێ له‌ (شام) دا نیشته جیڤبێ، (ئێبن له‌نه‌فییه) به‌و شیوه‌یه‌ی مه‌رجی له‌گه‌ڵ (ئێبن زویڤر گرتبوو)، به‌یعه‌تی عبدالمک یشی په‌تکرده‌وه و شامی به‌جێ هێشت و به‌ره‌و (مه‌که‌که) هاته‌وه، به‌لام (ئێبن

۱- الطبقات (۲/۵)، تأریخ خلیفه من ۲۶۲ .

۲- تأریخ خلیفه من ۲۶۴، عبدالله بن الزبیر للخراسی من ۱۲۱ .

۳- الطبقات (۱۰۶/۵) .

۴- (أیلة) شارێکه له‌سه‌ر که‌ناری ده‌ریای (قلم)ی شام .

زوبىير) پىگەي نەدا بېتەۋە نىۋ (مەككە)؛ بۆيە خۇي ۋەھاۋەلانى پەۋيان كىردە (طائف)، دەشلىن پەۋيان كىردە (مەدىنە)، بەھەر حال تا (ئىبن زوبىير) كۆتايى پىھات لەۋىدا نىشتە جى بوون.^۱

۲- بەيغەتى (ئىبن زوبىير) لە (عىراق)؛

مردنى (يەزىدى كۆپى معاۋىيە) سەرى كىشا بۆ شىۋانى بارودۇخى (عىراق) ۋ سەرھەلدانى كىشەۋ ناكۆكى نىۋان ھۆزەكانى ئەۋى لەسەر دەسەلات، (عوبەيدۇللاي كۆپى زياد) بەرەۋ شام ھەلات، پىش ھەلاتنى (خەۋارىج) زىندانىيان شىكاندو دەستىيان بەگىرە شىۋىتى ۋ خراپەكارى كىرد لەۋلات دا، پاش چەند شەپو ئازاۋەيەك، ھۆزەكانى (بصرە) پىگەۋتن ۋ (عبدۇللاھى كۆپى خارىسى كۆپى نۆفلى كۆپى عبدۇلمطلب) يان كىردە ۋالى (بصرە).^۲

ئىنجىا (ئىبن زوبىير) دەستى كىرد بەدامەزاندنى كارىيە دەستىانى خۇي لەۋىلايەتەكاندا، سەرە ھاتە سەر (بصرە) ۋ (موسەبى) براى كىردە ۋالى ئەۋى، دانىشتوانى (كوفە) (عامرى كۆپى خەلەفى قورپەشى) يان كىردە كار بەپىۋەبەرى خۇيان،^۳ دەربارەي ئەم كارەيان نامەيەكىيان بۆ (ئىبن زوبىير) نارد، ئەۋىش دانى پىداهىنا، لە پاستىدا ئەم ھەلسوكەۋتەي دانىشتوانى (كوفە) بەلگە بوو لەسەر داننان بەخىلافەتى (ئىبن زوبىير)،^۴ بىگومان پەفتارى دانىشتوانى (كوفە) ۋ (بصرە) لەبەرامبەر (ئىبن زوبىير) دا پەفتارىيان بوو لەبەرامبەر خەلىفەي موسلمانان.^۵

ژمارەيەك ھۆكار يارمەتى بەيغەتدانى (ئىبن زوبىير) يان كىرد لەعىراق دا، گىرگىرتىنيان:

* دروست بوونى بۆشايى سىياسى لەۋلات دا بە مردنى (يەزىدى كۆپى معاۋىيە).

۱- الطبقات (۱۰۸، ۱۰۷/۵).

۲- تاريخ خليفة ص ۲۵۸، عبد الله بن الزبير، للخراسي ص ۱۳۵.

۳- أنساب الأشراف (۴۰۰/۱)، عبد الله بن الزبير ص ۱۳۴.

۴- عبد الله بن الزبير ص ۱۳۴.

۵- أريخ الطبري، نقلًا عن عبد الله بن الزبير ص ۱۳۶.

* ھەلاتنى (عوبەيدۇللاھ كۆرى زوبىير) بۆشام.

* كىيەركى ئى ھۆزۇ خىلەكان لەسەر جەلەوى دەسەلات.

* بەھىز بوونى (خەوارىج) ۋە ھەپەشەيان بۇ سەر ھىمنايەتى.

ئەم ھۆكارانە ۋە ھى تىرىش ھانى عىراقىيەكانىاندا خۇيان پىكخەن ۋە بىرپارىيان
يەكخەن ۋەچنە ژىر ئالاي (ئىبن زوبىير) ھەۋە.^۱

۲ — بەيەھتى (ئىبن زوبىير) لەشام:

دوا بەدۋاي مردنى (معاويەھى كۆرى يەزىد)، تەتمتمان ۋە تارىكايى كەش ۋە ھەۋاي
شامى شىۋاندو ئالۋىزى ۋە جەۋۋل ئەۋى ئى گرتەۋە، ئەمە ھۆيەكى سەرەكى بوو بۇ
جىگىر بوونى بەيەھتى (ئىبن زوبىير) لەشام دا، پىش ئەمەش: ھەۋالى ئازايى ۋە
خۇپاگىرەكانى (ئىبن زوبىير) لەبەرامبەر پەلامارەكەھى (ھەسنى كۆرى نەمىر) ۋە،
بەيەھتى ھەمە لايەنەھى دانىشتوانى حىجاز بۇ ئەۋ لەشامدا بىلۋىيونەۋە، ناۋ
ناۋبانگيان بۇ دەر كىرد بوو.

(بىلۋىزى) ھەلۋىستەكانى ئەۋكاتى دانىشتوانى شاممان بۇ بەيەھتدان بە (ئىبن
زوبىير) بەم شىۋەيە بۇ ۋىنا دەكەت ۋەدەللى: كاتىك (معاويەھى كۆرى يەزىد) مرد،
زۆرىيە خەلك پەۋيان لە (ئىبن زوبىير) كىرد، گوتيان: (ئەۋ پىياۋىكى كامەلە لەژىرى ۋە
تەمەندا، بەرگى لە (عوسمانى كۆرى عەففان) ئى ئەمىرى ئىمانداران كىرد ۋە، كۆرى
پىياۋە دىلۋىزەكەھى پىنغەمبەرى خودايە ﷺ، دايكى كچى ئەبۇبەكرى صدىقە،
ژمارەيەك سىفەتى بەرزو چاك لە زاتى ئەۋدا ھەيە لەكەسى تىردانىيە، خەرىكە
سەرچاۋەكانى مېژوۋ كۆپن لەسەر بەيەھتپىدراى لەلايەن ھەمو ھەرىمەكانى
شامەۋە، تەنھا (ئەردەن) نەبى، لەقونسرىن: (زوفەرى كۆرى خارىسى كىلابى)^۲
بەيەھتى پىدا، لەحمص: (نوعمانى كۆرى بەشىرى ئەنسارى)^۳ بەيەھتى پىدا،

۱- عبدۇللاھ بن الزبىر للخراسى ص ۱۳۶ .

۲- الأعلام للزركلى (۴۵/۳) .

۳- ھەمان سەرچاۋە (۳۶/۸) .

لهه لهه ستن: (نائيلي ڪوري قهيسي جوزامي)^۱ تواني دهه سلات پهيدا بڪات وبانگه شهي خه ڪ بڪات بڙ بهيعه تي (ٿين زويير).

لهه ديمه شق: (زوحاڪي ڪوري قهيسي فهري)^۲ بهيعه تي پيدا، (ٿين زويير) (زوحاڪي ڪوري قهيسي) به والي شام^۳ دامه زرانده.

ٺهه مهه گرنگرين هه ريتمه ڪاني شام بوون ڪه بهيعه تيان به (ٿين زويير) دا.

هه لويستي (خه واريچ) به رامبه بهيعه تي (ٿين زويير):

(خه واريچ) تامردني (په زيد) لهه گه^۴ (ٿين زويير) هاوپهيمان بوون بڙ پاريزگاري ڪردني (مهه ڪه) ڪاتيڪ مهه ترسي لهه سهر (مهه ڪه) نه ما، سهر ڪرده ڪه يان هاته لاي (ٿين زويير)، تا بيروپاي ٺهه وهه ريگريٽ سه بهاره ت به (عوسماني ڪوري عه فغان) ﷺ، به شيوازيڪ وهه لامي دانوهه ڪه پيڻان ناخوش بوو، بهه شيويهه بڙ وهه سف ڪردن ڪه پتي وهه سف دهه ڪرا لهه (ٿيمان ويهه پاستداناني و دادپهروهري وٽي حسان و چاڪه و ژياننامه ي خاوين وپر لهه چاڪه و گه پانه وهه بڙ سهر هه ق ڪه بڙي پوون ببوايه وهه)، لهه ڪاته دا لهه (عبدالله) دوور ڪه وٽنه وهه و جودا بوونه وهه و پريارياندا به رهه و (عيراق و خوراسان) بڙون، پويشتن ولهه و شويٽانه دا به لاشه يان وٽاينيان ومهزه بيان و پڙچهه جوڙاو جوڙهه بي سهره به رهه ڪانيانه وهه بلاو بوونه وهه، بهه رنامه يان لق و پڙي زدن ولهه ژمار نايه و لهه سهر بنه ماي جهه ل و هيڙي هه واو ٺاره زويي دهرون ويروپاوهه پي خراپ دامه زراون، لهه گه^۵ ٺهه مهه شدا خويان لهه زور ولاتدا سه پانده.

لهه سهر داوا نامه يه ڪي (ٿين زويير): سوار چاڪي هيهمه تدار وپالهه واني گه ورهه (موهه الله بي ڪوري ٺهه بي فره) لهه مهه يداني جهه نگدا به رهه نگاريان بڙوهه، سهر ڪرده ي (خه واريچ) ٺهه زاريقه: (نافيع ي ڪوري ٺهه زپهه ق) بوو، موهه الله تواني تيڪيان بشڪيني و (نافيع ي) سهر ڪرده شيان بڪوڙيت، خه واريچ به رهه و (فارس) هه لاتن.^۶

۱- هه مان سهرچاوه (۳۴۳/۷) .

۲- الطبقات (۳۸/۵)، الاعلام (۲۴۴/۲) .

۳- انسباب الاشراف (۱۳۲/۵)، عبدالله بن الزبير للخراسي ص ۱۴۱ .

۴- البدايه والنهايه (۶۶۷/۱۱) (۶۶۸) .

۵- الاخبار الطوال ص ۲۴۹، ۲۵۰ .

پروپاگه نده ی کوژدانی (موهه لله ب) گه یشته (بصره)، شار شیوا، (حاریسی کوپی په بیعه) ی والی شار برپاری دا هه لیت، موژده دهر به رهو (بصره) هات و رایگه یاند: (موهه لله ب) ساغ و سه لامه ته، موژده ی سه رکه وتن بلاقووه وخه لك نارام بووه وشاریش ناسایی بووه، والی (بصره) له جیگای خو ی مایه وه تا (عبدالله ی کوپی زویڤر) هه والی نیازی هه لاتنه که ی پیگه یشته، (عبدالله) (حاریسی) له والیا یه تی خست وموسعه بی برای له جیگه ی نه ودا کرده والی، موضعه ب: سه ره رشتی ئیداره ی عیراق وفارس و نه هوانی ده کرد.

له و هونراوانه ی سه باره ت به م جهنگه گوتراون وبه (موهه لله ب) یان هه لگوتووه:

إن رباً أنجى المهلب ذالطول لأهل أن تحمدوه كثيراً
لا يزال المهلب بن أبي صفرة معاش بالعراق أميراً.^۱

اعیریکی (خه واریج) یش ناوای به (نافیع) هه لگو تووه:

إن مات غیر مداهن فی دینه ومتی یمر بذكر نار یصعق
والموت أمر لامحالة واقع من لا یصعبه نهارة یطرق
فلئن منینا بالمهلب إنه لأخو الحروب ولیث أهل المشرق.^۲

۱- الأخبار الطوال ص ۲۵۱ .

۲- هه مان سه ره چاوه ص ۲۵۱ .

باسي دووهم: دهرچووني (مهرواني ڪوري جهڪهم) لهڌڙي (ٺيبن زويير).

يهڪهم: ناو وينه جهڪهي وڙياني پيش دهرچووني لهڌڙي ٺيبن زويير.

ناوي: مهرواني ڪوري جهڪهي ڪوري ٺه بولعاسي ڪوري ٺومهيي ڪوري
عبدوشه مسي ڪوري عه بدولمه نافه، مهليڪ ٺه بو عبدالملك ي قورپه يشي ٺومهي يه،
ناسناوي: ٺه بو لقاسم وٺه بولحيڪه مه، له (مهڪكه) لهڌايڪ بووه، به (ه) مانگ له (ٺيبن
زويير) بچوڪتره فهرمودهي گيٽپاوه ته وه له: (عومر وعوسمان و علي و زهيد).

ٺهم ڪه سانهش فهرموده يان له ٺه وه وه گيٽپاوه ته وه: (سه هلي ڪوري سه عد،
عورپه، عبيدالله ي ڪوري عومر، سعیدی ڪوري مسيب، علي ڪوري حسين،
ٺه بوبه ڪري ڪوري عبدالرحمن، مجاهدي ڪوري جبر، عبدالملك ي ڪوري مه پوان).

ڪاتبی عوسمانی ٺاموڙاي بووه، پوڙاني گه مارڙدراني بهرگري ليڪر دوه، پوڙي
(جه مهل) (علي) له هه والي ده پرسی وده ٿي: (يعطني عليه رحم ماسه)

له گهل ٺه مه دا يه ڪيڪ بووه له سهر ده سته ڪاني لاواني قورپه يشي^۲، داواي پياوه تي و
ٺاڙايه تي فيل وزيره ڪي و ٺه زمون بووه^۳، له سهرده مي (عومر) دا قازي بووه.^۴

له سهرده مي (معاويه) دا والي (مه دينه) بووه و (حسهن وحوسهين) له داوي ٺه وه وه
نوڙيان ده ڪردو نه يانده گيٽپاوه.^۵

ٺه گهر گرفتيت له سهرده مي به پٽوه بردني مه دينه يدا بهاتايه پيش، هاوه لاني
ڪوڏه ڪردنه وه پرسی چاره سهر ي پيڏه ڪردن، دوو جامي پٽوانه ي هٿان و ڪامه يان
پيڪو پيڪ بوو ٺه وه ياني په سندرڪر، به و جامه ده گوترا پٽوانه ي مه پوان.^۶

۱- سير اعلام النبلاء (۷۶/۳).

۲- هه مان سهرچاوه.

۳- هه مان سهرچاوه.

۴- هه مان سهرچاوه.

۵- هه مان سهرچاوه.

۶- البداية والنهاية، نقلًا عن العالم الإسلامي في العصر الأموي ص ۱۴۰.

لەكتىبى (عن عثمان بن عفان رضي الله عنه) دا كەمىك لەبە سەرھاتى ئەوم نووسىو،
خۆشەويستى زۆرى بۇ (بەنى ئومەييە) ھەبو، زۆر بەتەنگ بەيەتى (يەزىدى كوپى
معاويە) ۋە بو، كاتىك (يەزىد) مرد، (مەپوان بەخۆى و خزمايەتى (بەنى ئومەييە)
لەگەل سوپا گەپاۋەكەى شام لەگەمارۆى يەكەمى (مەككە) بەرەو شام پۆيشت،
جىي باسە، پۆيشتىنى (بەنى ئومەييە) لە (مەدينە) بەئارەزووى خۆيان بوو.^۱

(مەپوان) بەيەتى نەدا بە (ئىبن زويپىر)، سەرۆك ھۆزەكان وخزمەكانى (بەنى
ئومەييە) لە شام بوون لە دەۋرى ھالان وبەيەت يان پىدا، لەشان وشەپىلكى دا ديار
بوو ھەزى لەگەورايەتى و كويخايەتتە، ھەز بوون لەكويخايەتى ھەزكردن
بەمانەۋەى خىلافت لەبنەمالەى (ئومەۋى) دا دوو پالئەرى سەرەكى ئەو بوون بۇ
دەرچوونى لەدۆى (ئىبن زويپىر)، باشتىن بەلگە لەسەر ئەمە: پىش مردنى
دەستپىشخەرىكرد لەۋەرگرتنى بەيەت بۇ (عبدالملك وعبدالعزيز) كوپى، كردنە
(ۋەلى عەھد) تا لەدۋاى خۆى جىي بگرنەۋە،^۲ ۋەجاخى دەسەلاتى ئومەۋى كويپ
نەبىتەۋە.

بەپىيى ى چەند گىپرانەۋەيەك: (مەپۋانى كوپى ھەكەم) بىپارىدا بەيەت
بدابە (ئىبن زويپىر)، بەلام لەدۋاساتى بىپارەكەيدا (عوبەيدوللاى كوپى زياد) و چەند
كەسى تر لەۋ بىپارەيان پاشگەز كىردەۋەو، قەنەعاتيان پىكرد بانگەشە بۇ
بەيەتدان بۇ خۆى بكات.^۳

ھىچ بەدۋور نازانرى (مەپۋان) بىرى لەمەكردبىتەۋە؛ بەتايبەتى كاتىك
بىنيويەتى لەھەموو ھەرىمەكانى سەرتاسەرى ۋلاتى ئىسلام بەيەت دەدرى بە (ئىبن
زويپىر) و (بەنو ئومەييەش) لەۋلاتى شامدا بى سەرى پەۋى تىكردوون ۋەرتەۋازەو
لاۋاز بوون ۋەلەپۋى ھەلۋىستەۋە بى ھىز بوون، ئەمەى ئىستا خستمانە پەۋ لەگەل
ئەۋەى پىشدا گوتمان دۇنيە؛ چونكە ھىساب لەسەر نيازو بىپارى (مەپۋان) ناكىرى،

۱- عبدالله بن الزبير للخراسي ص ۱۴۶.

۲- الطبقات (۲۲۶/۵)، عبدالله بن الزبير للخراسي ص ۱۵۱.

۳- الطبقات (۴۰/۵)، عبدالله بن الزبير للخراسي ص ۱۵۲.

بەلكو حىساب لە ئەو ھەلۋىستە كىدارىيە دەكرى ناويەتى، كە لەپە تىكرىنەو ھى بەيەتى ئىبن زوبىر ۋەنگ لەگەل كىردى ۋ دەرچون لەدزى دا خۆى دەردەخات.

نەخشەى جەنگى (مەپوان) لەدزى (ئىبن زوبىر)

بەچەند ھەنگاۋ جىبەجىكرا:

- ۱ — لەنىو بىردنى پشتىوان و ھەوادارانى (ئىبن زوبىر) لەشام، لەگىرنگىر پوداۋەكانى شام كۆبۈنەو ھى (جالبىيە) ۋ جەنگى (مەرج پامىت) بون.
- ۲ — گىپانەو ھى (مەصر) بۆ ژىر حوكمى (ئومەوى).
- ۳ — ھەولدان بۆ گىپانەو ھى حىجانزە عىراق.
- ۴ — دانانى (عبدالملك و عبدالعزىز) بە ھەلى عەھد.

دوۋەم: لە نىۋ بىردنى پشتىوانانى (ئىبن زوبىر) لەشام.

گىرنگى كۆبۈنەو ھى (جالبىيە)، جەمگى (مەراج پامىت).

پاش ئەو ھى (مەپوان) جەلەوى سەركىدايەتى پاپەپىنى ئومەوى لەدزى ئىبن زوبىر گىرتە دەست، سەرھەتا پىزەكانى يەكخستىن ۋ كەوتە مەملانى (ئىبن زوبىر)، يەكەمجار لەنىۋ (حىجان) دا بەرەوپوى نەچو، بەلكو پەناى بۆ سەندەو ھى ھەرىمە دوۋرەكان بىرد، تا لەو پىرا دەسەلاتى كەمكاتەو پاشانىش لەنىۋ بىردنى بۆ ئاسان بىت^۲، مەپوان دواى پەيمانى كۆبۈنەو ھى (جالبىيە) خەلگى شام بەپەسمى چو سەرخوكم، لەبەر گىرنگى كۆبۈنەو ھى (جالبىيە)، كەمىك دەچىنە سەرباسكىردنى:

۱ — كۆبۈنەو ھى (جالبىيە):

(نەردەن) نىشتىمانى (كەلەبىيان) بەردەوام گۆپاپايل ۋ فەرمانبەردارى حوكمى (بەنەمالەى ئومەوى) بو، ھەندىك لەسەرىك ھۆزەكانى شام داكۆكىيان لەمانەو ھى

۱ — ئابدۇللاھ بن الزبىر للخراسى ص ۱۵۲ .

۲ — ھەمان سەرچاۋە.

پایته ختی خلافهت له شام و سنوور دارکردنی له وولاته دا ده کرد، بۆ وینه: نه وه (حه سینی کۆپی نه میر) وه پیشنیاری خلافهت بۆ (ئیبین زویێر) ده کات به مه رجیک بیته شام، وهك ده رده که وی سهرانی شام له خۆپایی وی پاساو داوی مانه وهی مه لبه ندی خلافه تیان له (دیمه شق) دا نه کردوه، به لکو پشتنه ستور بوون به به لگه وه، پۆزگار حه قیقه تی داواکه یانی سه لماندوه؛ که خه لکی شام توانای به کلایی کردنه وهی گۆرانه کاریه کانی میژوویان تیدا هه یه؛ دیاره به هۆی پته وی و به میزی په گ وپیشه ی به کیتی هۆزه به مه نیه کانی شام و بوونی ده ولته تی ئومه وی له وولاته دا.

له گه ل ئەمه شدا ئەم به کیتی به پته وهی هۆزه کانی شام توشی پاته کاندنیکی گه و ره و په رته وازه یه کی سامناک بوو، به جۆریک پووداوه سیاسیه خیراکانی نه وکات ململانییه کی توندیان له نیوان هۆزه کانی (قه یسی ویه مانی) دا دروست کرد، که له دواخۆیه وه به رده وام کاردانه وهی خرابی له سه ر ژیا نی سیاسیه دروست ده کرد.

قه یسیه کان: له م قوناغه دا و له باکووری شام، به یعه تیان به تاکه هه لبه ژاردیهی ده رکه وتوو و سه رکه وتوو په سندرکاو (عبدالله ی کۆپی زویێر) دا، کاتیک (زوحاکی کۆپی قه یسی فه هری) هاته نیویانه وه زیاتر پشتنه ستور بوون، قه یس که سیك بوو ژیا نی له خزمهت (معاویه و به زیدی کۆپی) به سه ر برد بوو، ئیستاش دوا ی مردنی (معاویه ی دووه م) کار به پێوه به ری (دیمه شق) ه.

به لام که له بیه کان: هه رچه نده به پوا لهت هه لویستیان کزولاواز بوو له نیو به یعه تی به کۆمه لی خه لکی شام به گشتی و بریا نی باکوریان به گشتی بۆ (ئیبین زویێر)، نه وان له سه ر په یمانی پێشدا و ابه سته بیان بۆ (به نی ئومه ییه) مایه وه؛ چونکه ژن و ژنخوای له نیوان نه وان و ئومه ویه کاندای دروست ببوو معاویه ببوه زاویان و^١ (به زید) یش له نیویاندا گه و ره ببوو.^٢

١- تاریخ الطبری (٢٤٦/٦).

٢- هه مان سه رچاوه.

بەلام دواى ئەمە لەنىو خۇدا پايان جياواز بووہ لەسەر ئەوہ بەيەت بەكى بدەن،
 ھەندىكىيان پايان لەسەر (خالىدى كوپى يەزىد) بوو، كە خالىد مېرد مندال بوو،
 ھەندىكى تريشيان لەبەيەتدان بەمندالىكى وەك خالىد پاشە كىشەيان دەكرد، لە
 كاتىكدا خەلگان بەگشتى پايان لەسەر بەيەتدان بەپياو ماقول و پىرى قوپرەيش
 (عبداللهى كوپى زويىر) بوو، ئەوا ئەو كۆمەلەى دووہ مى كەلەبيان پايان لەسەر
 (مەپوان كوپى حەكەم) بوو، بەلای ئەوانەوہ (مەپوان) لە (عبدالله) باشترو لە
 پىشترو شايانترە .

دواى ھەول و تىكۆشانىكى زۆر بۆ چاكردەنەوہى نىوانى (قەيسى ويەمانى)،
 ھەردولا پىكەوتن لەسەر كۆبوونەوہ لە(جالبى) ^۱ بە مەبەستى پايۆژكردن و پىكەوتن
 لەسەر مەسەلەى بەيەت، كەلەبى وئومەويەكان بەرە و(جالبى) بەپىكەوتن، لەو
 كاتەدا ھەندىك لەپشتىوانانى ئىيبن زويىر زوحاكى كوپى قەيسىيان) واداركرد
 گوپراپەلەيان بىت وئەويش لەگەلەيان كەوت و بەرەو (مەرج پامىت) ^۲ بەپىكەوت.

۱- پەپرەو كوردنى شورا لە كۆبوونەوہى (جالبى) :

كەلەبىەكان كۆنگرەى خۆيان لە(جالبى) بەست، سەبارەت بەبەيەتى خىلافەت
 پايۆژيان كرد، كۆنگرەى (جالبى) كۆبوونەوہىكى مېژوويى يە، دەكرى بەزمانى
 سياسى وەسف بكرىت و ناوى (كۆنگرەى دەستورى) لى بنرى، پياو ماقول و قسە
 پۆيشتو و خاوەن ھىزى شام تىيدا بەشداربوون، لەم كۆنگرەيەدا داوہتى خەلگى
 خاوەن پاو چارەسەرسازى بۆ كرابوو، كە بەئازادانە بىرو پاى خۆيان دەريپىن،
 دەتوانىن تەماشاي لايەنىكى ئەم ئەزمونە پايۆژكارىيە سەرگەوتووہ بكەين؛ دەبينىن
 ژمارەيەك ناوى تىدا ھاتونەتە بەرباس ولىكۆلىنەوہ بۆ پۆستى خىلافەت، كە ئەمانە
 لەدەرەوہى بنەمالەى (بەنى ئومەييە) بوون، بەلام دەرەنجام تاتەرازووى (مەپوان)
 سەرگەوت، ئەويش لەبەر چەند ھۆكارىك: وەك (روحي كوپى زىباعى جوزامى) يەك

۱- الجالبى: شارۆچكەپەكى سەريە ديمەشق بەلای جۆلانەوہ .

۲- تاريخ الطبري، نقل عن الدولة الأموية المفترى عليها ص ۲۶۶ .

لەسەرانی شام باسی دەکات، کاتێک لەکۆنگرەدا گوتی: ئەو خەلکینە ئێوە، کە دەلێن: (عبداللهی کۆپی عومەر) هاوێلی پێغه مبه‌ری خودایه‌ ﷺ و میژوویه‌کی پیشینه‌ و دێرینی هه‌یه‌ له‌ ئیسلامه‌تی دا، به‌لام (ئێبن عومەر) پیاویکی لاوازه‌، کاروباری ئۆمه‌ه‌تی (محمد) ﷺ به‌ پیاوی لاواز به‌ پێوه‌ نابری.

به‌لام ئەوه‌ی خه‌لك باسی ده‌کات ده‌ریاره‌ی (عبداللهی کۆپی زوبیر) که‌ پیاویکی به‌ تواناو ده‌سه‌لاته‌، به‌خوا ئەوه‌ی ده‌لێن ئاوايه‌، ئەو کۆپی (زوبیر)ه‌، که‌ زوبیر (دلسۆن)ی پێغه‌مبه‌ری خودا بوو، ئەو کۆپی (ئەسماء)یه‌ که‌ ئەویش کچی (ئەبویه‌ کری صدیقه‌) و به‌ (خاوه‌ن دۆپشتین) به‌ ناویانگه‌، ده‌لێن: (ئێبن زوبیر) میژوویه‌کی دێرینی هه‌یه‌ له‌ چاکه‌و ئیسلامه‌تیدا، به‌لێ وایه‌، به‌لام (ئێبن زوبیر): مونا‌فیک و دوو پوه‌، دوو خه‌لیفه‌ی له‌ خه‌لیفایه‌تی خستوون، واته‌ (یه‌زیدو معاویه‌)ی کۆپی، یاخی بووه‌ و خوینی موس‌لمانانی پشتووه‌، مونا‌فیک و دوو پوو نابێته‌ خاوه‌نی کاروبارو ده‌سه‌لاتی موس‌لمانان، به‌لام (مه‌پوانی کۆپی حه‌که‌م) به‌خوا هه‌رکات به‌هۆی ناکۆکی و دووبه‌ره‌کی که‌لێنێک دروست بووبی له‌ نێو موس‌لماناندا، ئەو وه‌ستایانه‌ پری کردۆته‌وه‌ و بۆیه‌کی هه‌یناوه‌ته‌وه‌، ئین زوبیر به‌رگری له‌ ئەمیری ئیمانداران (عوسمانی کۆپی عه‌ففان) کردووه‌ له‌ پۆزانی گه‌مارۆدرانیدا، شه‌پی له‌ دژی (عه‌لی کۆپی ئەبیتالیب) کردووه‌ له‌ پۆزی (جمل) دا، ئێمه‌ پێمان باشه‌ بۆ خه‌لك به‌ یه‌عت به‌ پیاوه‌ به‌ ته‌مه‌نه‌که‌ - مروان - بداو چاوه‌پۆی گه‌وره‌بوونی می‌ر مندا له‌ که‌ - خالید - بی، ئینجا پا‌کان کۆک بوون له‌ سه‌ر به‌ یه‌عتدان به‌ (مه‌پوان)، دوا‌ی ئەو بۆ (خالیدی کۆپی یه‌زید)، ئینجا بۆ (عه‌مری کۆپی سه‌عیدی کۆپی عاص).^۱

ئەم هاوکێشه‌ پاجیاوازه‌کانی به‌کخستن و هه‌موو لایه‌نه‌کانی قایل کرد.^۲

گفتوگۆی نێو کۆبوونه‌وه‌که‌ زۆری خایاند، ژماره‌یه‌ک سه‌ره‌ک هۆزی به‌رچاوی شام و سه‌رانی (به‌نی ئومه‌یه‌) ناماده‌یبوون، له‌و که‌سایه‌تیه‌ دیارانە: حیسابی کۆپی مالیکی حه‌ده‌لی که‌لبی، حه‌سینی کۆپی نه‌میری سکونی، پوحی کۆپی زنباعی

جوزامى^۱، مالىكى كۆپى ھەبىرەى سكونى، عبدۇللاھى كۆپى مەسەدەى فەزارى، عبدۇللاھى كۆپى عوزاتى ئەشعەرى و ژمارەيەكى تىرىش لەكەسە كارىگەرەكانى^۲ دژىيە (ئىبن زوبىيىر)، بىرۇپاى زۆر ئالوگۇپ كران، تارپاى ھەموان لەسەر (مەپوان) قەرارى گرت.^۳

مەپوان درىغى نەكرد لەبەخشىنى ئىمتىيازاتى پاىە و سامان بۆ ھۆزەكانى (كەلب و كىندە) تا بەلاى خۇياندا پاكىشى، ئەو بەنھىتى لەگەل ھەموو ئەو سەركە ھۆزانە پىكە و تىبوو كە كارىگەرەيان ھەيە لەسەر جەماوەرە پاكىشان و كۆكردنە و ھەيان لەدەورەى ئەو و پىشتىوانىكردنى، نەخشەى داپشت و توانى لەچەند پىگەى جۇرا و جۆرە و ھە خۇى بگەيەنئىتە سەرتەختى ھوكمپانى لەشام و بەسەر ھەموو ئاستەنگەكاندا زال بىيى.^۴

ب — بىرپارە ھەرە گىرنگەكانى كۆبۇونەوھى (جابىيە) :

بىرپارە ھەرە گىرنگەكانى كۆبۇونەوھى (جابىيە) لەم چەند پىستەدا كۆدەبنەوھى :
بەيىعت نەدان بە (ئىبن زوبىيىر).

دورر خستەنەوھى (خالىدى كۆپى يەزىد) لەبەيىعت؛ بەپاساوى ئەو ھەرەب ھەزناكات بەيىعت بەمىندال بىدات، بە تايىبەت لەم كاتەدا، كە لەنئو كىشەو تەنگزەدان.

كەواتە ئەوان پىئويىستىيان بەمىردەزمەيەكى شارەزايە پىشپەوايەتى يان بىكات بەرەو سەركەوتن ولەم بارە ناھەموارە پىزگارىيان بىكات.

بەيىعتەدان بە (مەپوانى كۆپى ھەكەم) ي پىرى كاملى ژىر، دواى گۆنگرە : دەپى (كەپوان) جەلەوى دەسەلات بەدەستەو ھە بگىرئ و خۇى سازو باز بىكات بۆ پووبەپوو بۇونەوھى شۇيىنكە و توانى (ئىبن زوبىيىر)، ئەم كارە لە (شام) پا دەستى پى دەكرىت.^۵

۱- تاريخ الطبري (٤٧٢/٦) .

۲- عبد الله بن الزبير للغراشي ص ١٤٧ .

۳- تاريخ الطبري (٤٧٢، ٤٧١/٦) .

۴- الدور السياسي لأهل اليمن في الشام، إسماعيل الجبوري ص ٤٧، ٤٦ .

۵- عبد الله بن الزبير للناطور ص ١٣٢ .

ج — به پئی ی پاوئژ (مه پوان) سه رکردایه تی به رهنگاربوونه وهی (ئین زویپر) دهکات:

سه رکردایه تی کردنی هیزی موعاره زه له لایه ن (مه پوان) وه له سه ر بنه مای پاوئژ وه ستابوو؛ چونکه نه وه به شیوازیکێ ئازاد له لایه ن ئاماده بوانی کۆبوونه وه که دیاریکرا، ئاماده بوان بریتی بوون له خه لکانی سه رکرده و چاره سه ر سازو خاوه ن بپیری شام، به پینگه ی ده ستوری به کده نگ بوون له سه ر (مه پوان)، به م جۆره له م کات وساته دا جیهانی ئیسلام دوو خه لیفه ی هه بوو:

یه که میان: عبدالله ی کوری زویپر خه لیفه ی شه رعی وه لئیزدراو له لایه ن زۆرینه ی ئومه تی ئیسلامی.

دوه میان: مه پوانی کوری هه که م سه رکرده ی هیزی موعاره زه و به ره له ستکاری دژبه (ئین زویپر) هه لئیزدراو له لایه ن خاوه ن هیزو بپیار به ده ستانی پایته ختی خیلافه تی (ئومه ی).

له کاتی که دا یه کبونی ده ولت ویه کبیری موسلمانان یه کیکه له واجبه کانی ئیسلام؛ بۆیه له پیتاوی نه م ئامانجه دا ده بی یه کیک له م دوو خه لیفه یه زالبی به سه ر نه وی تریاندا، به لئێ ناگری شه پ هه لایساو درێژه ی کیشا تا کار به وه گه یشت (عبدالله ی کوری زویپر) ی خه لیفه ی شه رعی کوزراو کاروباری ده ولت بو (عبدالمک ی کوری مه پوان) به رقه رار بوو.

دیاره خه لکی شام نه وانه ی دژایه تی (ئین زویپر) یان کردو له (جابه) کۆبوونه وه پایان وابوو: به یعه تدانی خاوه ن هیزو بپیار به ده ستانی پایته ختی خیلافه ت هوکمه کی به سه ر ته وای هه ریم وشاره کاندایه خش ده بی وواجب ده بی له سه ریان: گوپرایه ل وه فرمانبه رداری نه وه که سه بن، که نه وان به یعه تیان داوه تی، به مه ش ده ولت ده بیته وه به یه ک وه جیاوازی پاکان و پزگاری ده بیته.

(ابن حزم): نه م پایه ی داوه ته پال خه لکی شام وده لئێ: نه وان بۆ گه یشتن به به رژه وه نه کانیان نه م فتوایه یان داوای لیکردن به یعه ت به (مه پوان) و پاشان

(عبدالملك)ی كۆپی بدهن، به م شێوهیه پڑانی خوینی موسلمانانیاں حه لا كرد.^۱
 به نیسهت (به یه تی ئین زویڤ)، پابه ند بوون بوو به پای زۆرینه، نه گه رچی
 به لگه ی جیگیربوونی به یه تی خه لگی پایته ختی (خیلافهت) یاسایهك بوو، به یه تی
 صدیق و فاروق و ذو النورین و علي و حسن كۆپی علی له سه ر بنیات نرابوو، به لام
 کاروباره کان گۆرپانکاری زۆرو گه وره یان به سه ردا هاتبوو.

پابه ند بوون به یاسای زۆرینه: له حاله تی کیشه کیشدا په سندن ده کریت، ئەمه
 ئیمامی (غه زالی) برپاری له سه ر ده دات وده لئ: کۆ به یه تی زیاتری پیدرابیت
 به سه ر نه وانی ترده ه لده بژیریت، به ره له ستکاری پای زۆرینه ده رچووی سنووری
 شه رعه، واجبه به ره و هه ق و فه رمانبه رداری بگێردیته وه.^۲

ئیمه پشتگیری ئەم پایه ده کهین؟ چونکه پای زۆرینه ی موسلمانان بۆ کوتایی
 پێهینانی کیشه و نا کۆکیه کان و ه رده گێریت و نه نجامگیری له سه ر ده کریت، ئەم
 شێوازه یاسای مافی ئۆمه تی ئیسلامی ده سه لمینێ بۆ هه لبژاردنی سه رۆک و
 خه لیفه یهك بۆ خۆی^۳ و له هه ر سه رده مێکدای.

جگه له مه به لگه ی زۆرو زه وه ند هیه له سه ر په سندن کردنی پای زۆرینه، له و
 به لگه شه رعیانه: پێغه مبه ر ﷺ خودی خۆی پابه ندی برپاریك بووه كه پای زۆرینه ی
 هاوه لانی له سه ر بووه، نه گه رچی پێچه وانه ی پای ئه ویش بووی، کاتیک هه والی
 هێرش قوهره یه شیه کانی بیست بۆ سه ر شاری مه دینه، پاوێژی به هاوه لانی کرد،
 کۆمه لیک که نه وان زۆرینه بوون پایان له سه ر چوونه ده ره وه بوو بۆیان، پای
 کۆمه له که ی تر پای پێغه مبه ریان هه بوو، که چاک وایه له شاردن سه نگه ریان لێبگرن،
 کاتیک پێغه مبه ر ﷺ بینی زۆریه ی هاوه لان پایان له سه ر چوونه ده ره وه یه، کاری
 به پای نه وان کردو برپاریدا له کتوی (نوحود) به ره نگاری دوژمن ببیته وه.^۴

۱- الفصل الأول في الملل والنحل (۱۶۸/۴).

۲- هه مان سه رچاوه.

۳- نظام الحكم في الإسلام، د. أحمد عبدالله ص ۱۳۱.

۴- المرجع السابق ص ۱۳۱.

پڕۆژە‌ی (الدستوری الإسلامي)ی ئاماده‌کراو له‌لایه‌ن (مجمع البحوث الإسلامية) و (الأزهر)، ئه‌نجامی پای زۆرینه‌ی پتۆیست کردوو، ماده‌ده‌ی (٤٦) ئاوايه: به‌یعت به‌زۆرینه‌ی ده‌نگی به‌شداران داده‌مزیت.^١

٢- جه‌نگی (مرج راهط):

کۆنگره‌ی (جابه‌یه) (خیلافه‌تی ئومه‌وی) له‌نیۆ مآلی (سوفیانی)یه‌وه بۆ نیۆ مآلی (مه‌پوانی) گواسته‌وه، ده‌ستی به‌یعت‌دان بۆ (مه‌پوان) درێژکرا، به‌م شێوه‌یه کۆنگره‌که چاره‌سه‌ری کێشه‌ی خیلافه‌تی له‌نیۆ (به‌نی ئومه‌یه)دا کرد، ئه‌مه هه‌نگاوێکی یه‌کلاکه‌ره‌وه بوو، به‌لام به‌رقه‌رار کردنی ئه‌م ده‌سه‌لات و خیلافه‌ته هه‌روا ئاسان نیه‌و ئاسته‌نگی که‌وره‌ی له‌به‌رده‌مدا دروست بوون، (زوحاک)ی کوپی قه‌یسی)ی سه‌رۆکی قه‌یسیه‌کانی پشتیوانی (ئیه‌ن زوبیر)و له‌گه‌ڵ (نوعمانی کوپی به‌شیری ئه‌نساری)ی والی (حمص)و (زوفه‌ری کوپی حاریسی کیلابی)ی والی (قینسرین) له‌ (مرج راهط) کۆبوونه‌وه و خۆیان ئاماده‌و ته‌ییار کردووه بۆ به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی (ئومه‌ویه‌کان)، ئیستا (مه‌پوان) له‌سه‌ریه‌تی بیسه‌لمیانی: که ئه‌و شایانی به‌رپرسیاریتی و هه‌لگرینی باری قورسی (خیلافه‌ت)و به‌رگریلێکردنیه‌تی.

سه‌ره‌تا له‌دیمه‌شقی پایته‌ختی خیلافه‌ته‌وه ده‌سته‌به‌کار بوو، پشتیوانانی (مه‌پوان) توانیان په‌لاماری (دیمه‌شق) به‌ده‌ن و ده‌ستیان به‌سه‌ر داگرته‌وه‌و کاربه‌ده‌ستی (زوحاک)یان به‌ده‌رتنا، به‌قه‌سه‌ی (إبن الأثیر):

ئه‌مه یه‌که‌م سه‌رکه‌وتنی (به‌نی ئومه‌یه) بوو.^٢

مه‌پوان کاتی به‌فیڕونه‌دا سوپایه‌کی له‌هۆزه‌کانی یه‌مانی نیشه‌جی له‌شام (که‌لب و غه‌سان و سکون) ساز کرد، عه‌مری کوپی سه‌عیدی له‌لای پاستی سوپاکه‌وه دانا، عوبه‌یدوللای کوپی زیادی له‌لای چه‌پی سوپاکه‌وه دانا، به‌ره‌و (مرج راهط) به‌پێکه‌وت، جه‌نگ پوویداو ئه‌نجامه‌که‌ی یه‌کلایی کردنه‌وه‌ی هه‌لوێستی شامی تیدا

١- نحو دستور إسلامي، محمد سيد أحمد، ص١٧٣، نظام الحكم في الإسلام، د. أحمد عبدالله ص١٣٢.

٢- الكامل لإبن الأثير (٦١٨/٢).

بوو بۇ (بەنى ئومەييە)؛ چۈنكى قەيسىيەكانى پشتىوانى (ئىبن زوبىر) تېكشكان، (زوحاكى كوپى قەيس) و ژمارەيەكى زۆر لەسەر كرده و پياو ماقولانى (قەيس) نىو شام كوژدان، جەنگە كە (۲۰) پۇزى خاياند، ئەم پووداوه لەكۆتايى سالى ۶۴ى كۆچيدا بوو، دەشگوترى لە موخەپپەمى ۶۵ى ك دابووه.^۱

۱- ئە نجامەكانى جەنگى (مرج راهط)؛

- دەسەلاتى (بەنى ئومەييە) لەمەترسى لەنىو چوون پزگار كردو دەسەلاتى لەبالى (سوفيانى) يەوۋە گواستەوۋە بۇ بال (مەپوانى).

- ئومەويەكانى پزگار كرد لە (زوحاكى كوپى قەيسى فەهرى) ي گەورە پشتىوانى دلسۆزى (ئىبن زوبىر).

- (قنسرین) كەوتە ژىر پكېفى ئومەويەكان وزوفەرى كوپى حارىسى سەركارى بەرەو (قرقيسيا) پۆيشت، بەپى ي قسەى (ابن الأثير): (عیازى حەرسى) كاربەپتوۋەبەرى بوو.

- (فەلەستین) كەوتە ژىر دەسەلاتى ئومەوى و (ناتلى كوپى قەيسى جوزامى) كاربەپتوۋەبەرى بۇلاى (ئىبن زوبىر) پۆيشت.

- (حمص) گىراو (نوعمانى كوپى بەشیر) ي كاربەپتوۋەبەرى كوژدا.^۲

- بەرپابوونى ململانى ي نىوان يەمانى وقەيسى، بەمە دەمارگىرى خىلەكى خۆى خزانده نىو مەيدانى سىياسەتى بالای دەولەت، ئەگەر چى جەنگى (مرج راهط) سەر كەوتنى كەلبىيەكانى بەدەستەيتنا، بەلام ئەمە سەر كەوتنىكى كاتى بوو، ململانىتى بەردەوامى دوو پەگەزى قەيسى ويەمانى يەكك بوو لەھۆسەرەكەكانى پووخانى دەولەتى ئومەوى.^۳

۱- تاريخ الطبري (۴۷۳/۶)، العالم الإسلامي في العصر الأموي ص ۱۴۳.

۲- الكامل لابن الأثير (۶۱۸/۲)، ابن الزبير للناطور ص ۱۳۷.

۳- تاريخ خلافة بني أمية، نبية عاقل ص ۱۳۰.

ب — ھۆکارەکانی تیکشکانی (قەیسەکان):

— (ئەبن زوبیڤر) بە قورسای پێویستە وە نە چوو نێو ئەو جەنگە وە؛ دەبوا بە سوپایەکی جەربەزەیی بە چە کوچۆلی تەواوە وە بۆ پشتیوانی لایەنگرانی ناردبایە، بە تاییەتی کە دەبیبینی نە یارانی شامی ئیستا پەرتەوا زەن و بەکیان نە گرتۆتە وە.

— پشەبەستنی (مەپوان) لە و جەنگە دا بە پیاوانی شارەزاو بە ئەزمونی شەپۆپێکدادان، وێنە: (حەسینی کوپی نەمیری سکوفی، عەمری کوپی سەعید).
— تەواوی لایەنگرانی (ئەبن زوبیڤر) ئامادەیی جەنگە کە نەبوون، بە لکو والیەکانی بە خۆو ژمارەییەکی کەمی سەربازییە وە چوو بوونە نێو جەنگە کە وە.

— (زوحاکی کوپی قەیس) لە کاتی بەجێهێشتنی شاری (دیمەشق) نەهات هێزێکی گەورەیی تێدا بەجێ بێژی تا پارێزگاری کردنی ئەم شارە گرنگە دەستەبەر بکات، ئومەویەکان ئەم ھەلەیان قۆستە وە بە ئاسانی دەستیان بە سەر (دیمەشق) دا گرت.

ج — گریانی مەپوان لە (مرج راھط):

گێڤرداوە تەو: کاتی کە سەری (زوحاکیان) بۆلای مەپوان هێنا، ناپەحەت بوو و گوتی: ئیستا کە تەمەنم بەرەو ژوور چوو و ئێسکم باریک بوو و بە ئەندازەیی ماوہی تێنویتی گۆڤرێژێکم تەمەن ماوہ^۱ و خەلک دێنم و پێکیان وەردەکەم!^۲، ھەر وەھا دەگێرەنەو: لەو پۆژە دا گریاوە و سەری لە قالان وەریناوە و^۳ گوتوویەتی: پاش ئەوہی پیر بووم و لاواز بووم، وام لێھات لە سەر دەسەلات شەپە شیر بکەم!^۴، لە گێرپانە وەییەکی دا (مالک)، گوتوویەتی: (مەپوان) گوتی: ماوہی (٤٠) سالا قوڤنان دەخوینمەو، ئیستا خۆم لە نێو مەیدانی خوینپێژی و جەنگو ھەرا دا دەبینمەو!^۵

١- عبدالله بن الزبیر للناظر، ص ١٣٨.

٢- تاریخ الطبری (٤٧٤/٦).

٣- ھەمان سەرچاوە.

٤- البداية والنهاية (٦٧٦/١١).

٥- ھەمان سەرچاوە.

٦- سیر اعلام النبلاء (٤٧٩/٣).

پەشىمان بوۈنەۋەى (مەپوان) لەم ساتە ۋەختەدا كەسەر كەۋتنى بەدەستەپناۋەى سەبارەت بەگرتنى جەلۋى دەسەلات دۇنيا بوۋە ۋېڭەكانى گەيشتن بەئامانجەكانى بۇ خۇشبوۋن، بەلگەيەكى گەۋرەيە لەسەر ھەبوۋنى بزوئەرىكى خىر كە دلى مەپوان بەم شىۋەيە دەجۇشىنى، لەكاتىكدا كە دەبۋايە ئەم سەر كەۋتنە ھەموو تالى ۋ ناخۇشەيەكانى ژيانى لەبىر بەرىتەۋە، دەبۋايە دەستكەۋتى پۇستى حوكمپرانى ھەموو ھۇكارەكانى پەشىمانى ۋ تىكدەرەكانى كەش ۋ ھەۋاي سافى لەئاسمانى خەياللىدا لى پرەۋىننىتەۋە، بەلام ھالى مەپوان ھالى پەشىمانى يە، ھالىك كەتتى كەۋتوۋە، ھالەتى پەژارە ۋ خەفەت ۋ ھەراق لەدلو دەروۋن دەر دەكات ۋ، ھالەتى پەشىمانى لەكەسىك دوۋر دەخاتەۋە كەتا دۋىنى داۋاي مولك ۋ سەلتەنەتى كىرۋە ۋەمپۇش پىي گەيشتوۋە! ۱

زۆرىەى پا لەسەر ئەۋەن، كە كەسانىك مەپوانيان توۋشى ئەم داۋاكارىە ناپەۋايە كىرۋ پالىيان پىۋەناۋ خىستىانە نىۋ ئەم زەلكاۋە بۆگەنە، خەلگانىك بوۋن خۋازيارى بەرژەۋەندى دىيائى بوۋن ۋەس؛ بۆيە مەپوان لەۋكاتەدا ھەستى بەمەكىرۋ ۋىژدانى كەۋتە ژان ۋ ترسا پىرى ئاخىر شەپ بى، بەتايىبەتەش كەبىنى ھەردوك دەستى لەپىناۋ باتالى پزىۋى دىيادا بەخۋىنى مۇسلمانان سۈرۋ بوۋن.

سىھەم: گرتنەۋەى (مىسپ) ۋ ھەۋلى گرتنەۋەى (عىراق ۋ حىجاز).

جەنگى (مەرج پامىت) ئەنجامى جىگىر بوۋنى دەۋلەتى (مەپوان)ى ئومەۋى لە شامدا لىكەۋتەۋە، ئىنجا (مەپوان) بەرەۋ (مىسپ) ھەنگاۋى نا، بەم ھەنگاۋەى زىرەكى خۇى سەلماند: چونكە مىسپ لەگەل ئەۋەدا ۋلاتىكى گىرگە، ئەۋا بە سەر كەۋتنى لە شۋىننىكى ئەۋادا ھىز ۋ پىزى زىاتر دەبى بۇ پۈۋەپوۋبوۋنەۋەكانى لەگەل (ئىبن زوبىر)دا، زالبوۋنى بەسەر (مىسپ)دا كارتىكى قورس نەبوۋ، چونكە مىسپەكان ھەۋادارى دەۋلەتى (بەنى ئومەييە) بوۋن، كە بەيەتەشيان بە (ئىبن زوبىر)دا لەگەل دلسۆزىانەۋە نەبوۋ، بەلكو لە پۈۋى ناچارى بوۋ. ۲

۱- الأمويون، محمد الوكيل (۲۰۷/۱).

۲- العالم الاسلامي في العصر الاموي ص: ۱۴۴.

پیش ئه‌وه‌ی ده‌ست به‌ هێرشه‌که‌ی بکات لایه‌نگرانی (به‌نی ئومه‌یه‌ی میسپی به‌ نه‌ینی بانگکرد،^۱ ئه‌مه‌ پێخۆشکه‌ریکی سه‌ره‌کی بوو تا به‌ ئاسانی ئه‌و ولاته‌ بگریت، خودی خۆی سه‌رکردایه‌تی سوپا هێرش به‌ره‌که‌ی کرد، (عه‌مری کوپی سه‌عید و خالیدی کوپی یه‌زید و سه‌سانی کوپی مالیک و مالیکی کوپی هه‌بیره‌ و عبدالعزیزی کوپی) له‌گه‌ڵدابه‌و،^۲ چه‌ند شه‌پ و پێکدادانیک له‌ نێوان (مه‌پوان) و (ئێبن جه‌حده‌م) دا پوویندا، (مه‌پوان) سه‌ره‌که‌وت و (ئێبن جه‌حده‌م) هه‌لات، پاشان هاته‌وه‌ لای (مه‌پوان) و داوای لێکرد لێی ببورێ و پێگه‌ی پێ بدات به‌ره‌و (مکه‌) ده‌ربجی، ئه‌ویش لێی خۆش بوو و پێگه‌یدا.

ئه‌مه‌ و له‌ جه‌مادی دووه‌می ۶۵ک دا مه‌پوان میسپی گێڕایه‌وه‌ ژێر پکێفی ده‌وله‌تی ئومه‌وی. ^۳ماوه‌ی (۲) مانگ به‌ مه‌به‌ستی ئاسایی کردنه‌وه‌ی بارودۆخ و پێکوپێک کردنی ده‌وله‌ت له‌ (میسپ) دا مایه‌وه‌، کاتێک ویستی بگه‌ڕێته‌وه‌ شام (عبدالعزیزی) کوپی به‌ (والی) له‌و ولاته‌دا دیاریکرد، وه‌ستێکی وای کرد، که‌ به‌لگه‌ بێ له‌سه‌ر سیاسه‌تی به‌هێزی و شاره‌زایی زۆری، (عبدالعزیزی) که‌ بینی به‌ ته‌نها له‌ میسپ به‌جی ده‌مینێ ترس و دڵه‌ پاوکه‌ی له‌سه‌ر دروست بوو، به‌ مه‌پوانی باوکی گوت: ئه‌ی ئه‌میری ئیمانداران نیشه‌جێبوون له‌ ولاتی‌کدا چۆنه‌ که‌ که‌ستیکی خانه‌واده‌ی (به‌نی ئومه‌یه‌ی) لێنه‌بی؟! مه‌پوان پێی گوت: پۆله‌که‌م: با چاکه‌ کردن و خێروبێری گشتیان بگرێته‌وه‌، هه‌موویان ده‌بن به‌ کوپی بابت، با سه‌روپووت خۆش بێ له‌گه‌ڵیاندا هه‌موویان ده‌بنه‌ خۆشه‌ویست، هه‌ر کامێک له‌ سه‌رکرده‌کانیان وا حالێ بکه‌ که‌ ئه‌و تایبه‌ته‌ به‌ خۆته‌وه‌، ده‌بیته‌ چاودێر به‌سه‌ر ئه‌وانی تروه‌وه‌ و گوێزایه‌لی و فه‌رمانبه‌رداری هۆکه‌شی بۆ تۆ مسۆگه‌ر ده‌کات، (بیشری) برات له‌لا به‌جێدێلم، تا وه‌په‌زی خۆتی پێ بشکێنی، (موسای کوپی نه‌سیر)م بۆ کردیه‌ وه‌زیرو پاوێژکار، جگه‌ له‌ ئه‌میرایه‌تی کردنی ئه‌م ولاته‌ هیچی ترت له‌ ئه‌ستۆدا نیه‌، ئایا ئه‌مه‌ باشت‌ر نیه‌ بۆ تۆ له‌ خۆ ته‌مه‌به‌لکردنی نێو مال و داخستنی ده‌رگای

۱- الولاة والقضاء الکندی ص: ۴۲، ۴۱.

۲- هه‌مان سه‌رچاوه‌ ۴۲.

۳- هه‌مان سه‌رچاوه‌ ص: ۴۱، العالم الاسلامي في العصر الاموي ص: ۱۴۴.

خانوت؟^۱ (مه پواني كوپي چه كه م) له پښگای گه پانه وهی میسپیدا، دوو هیزی سهربازی هیرشه ری ناماده کردن بۆ سهر عیراق و حیجان، هیرشه که ی سهر (عیراق) به سهر کردایه تی (عوبه یدوللای كوپي زياد) بوو، نه خشه ی هیرشه که ی به گه مارؤدانی (زوفه ری كوپي حاریسی کیلابی) و خوقوتار کردن له مه ترسی نه و له (قرقیسیا) دهستی پی ده کرد، ئینجا به ره و عیراق و به ره نگار بوونه وهی موسعه بی كوپي زوییر ده چیت، به لام نه م هیرشه له سهرده می (مه پوان) دا هیچ نامانجیکی نه پیکا، کاتیک سوپا له پښگای هیرشه ی (قرقیسیا) و گه مارؤدانی (زوفه) دا بوو نه چهل گه یشته سهری و مرد.

کاتیک عبدالملك هاته سهر حوكم، برپار درا هیرشه که بکریت، که له لاپه پره کانی دوايه دا باسی لیوه ده که یین.

به لام ده رباره ی هیرشه که ی سهر (حیجان): (مه پوان) سوپایه کی (۱۶۰۰) سواره ی به سهر کردایه تی (حوبه یشی كوپي ده لجه تولقینی) له فه له ستین را به ره و نه وی به پیکرد، (چه جاجی كوپي یوسفی سه قه فی) به خوی و بابیه وه له پزی سوپا که دا بوو، که سوپا گه یشته (وادي القری) کاربه دهستی ئیبن زوییر له (مه دینه) رایکرد،^۲ هیرشه که تا سهرده می عبدالملك به رده وام بوو.^۳

چوارهم: کرانی عبدالملك به والی عهده و مردنی مه پوان:

مه پواني كوپي چه كه م (۲) مانگ پیش مردنی دواين کاری سیاسی خوی به به ستنی به یعت بۆ عبدالملك و عبدالعزيزی كوپي نه نجامدا، به م شیوه ی یاسای به میراتگرتنی ده سه لاتی له ئیسلامدا به رجه سه ته کرد.^۴

دوا به دوا ی گه پانه وهی له (مصر) پیلانی دانا بۆ:

دوورخسته وهی خالیدی كوپي یه زید و عه مری كوپي سه عیدی نه شره ق له پۆستی ده سه لات نه م دوو که سه له کۆنگره ی جابیه برپاریان بۆ درا بوو دوا به

۱ - الولاة و القضاء ص: ۴۷.

۲ - أنساب الاشراف (۱۵۰/۵)، الدور السياسي لأهل اليمن ص: ۵۷.

۳ - الدور السياسي لأهل اليمن ص: ۵۷، عبدالملك بن مروان لضياء الدين الرئيس ص: ۶۰.

۴ - تاريخ خليفة نقلا عن عبدالملك بن مروان للرئيس ص: ۶۰.

دواي مه پوان حوڪم بگرنه دهست، دا يڪي خاليدى ماره ڪرده وه، حه ساني ڪوپى ماليڪي ڪوپى به جده لي ڪه لبي پاسپارد ڪاريڪ بڪات ٽه م دوو ڪه سه له ويلايه تي عهد دور بخاته وه و به ستنى به يعهت بق ڪوپه ڪاني مه پوان پڙڪ بخت، عه مري ڪوپى سه عيدي ٽه شرهق دوا به دواي جهنگي لگه ل موسعه بي ڪوپى زويڙ وه ولداني بق گڙپانه وهى ناتيلي ڪوپى قه يسي حوزامى به رهو (فه لستين) ٺاشڪرايڪرد ڪه ٽه دواي ويلايه تي عهد دهڪات دواي مردنى مه پوان،^١ ٽه م دوايه ي عه مر پالي به مه پوانه وه نا: به هاوڪاري حه ساني ڪوپى ماليڪي ڪوپى به جده لي ڪه لبي به يعهت بق عبدالملك و عبدالعزيزى ڪوپى بيه ستنى له ٦٥ ڪوچيدا، مه پوان حه ساني ٺاگادار ڪرده وه، ڪه عه مر ده لئ ٽه وه دواي مه پوان ده سلات ده گريته دهست، حه سان گوتى: من عه مرت لي دور ده خه مه وه، ٽينجا خه لڪي ڪو ڪرده وه و وتارى بق دان و هه موو به يعهتيان دا به عبدالملك و عبدالعزيز و ڪه س نه يار نه بوو.^٢

چهند ميژوونوسٽيڪ: (له جيڏاناني دوو ڪوپه ڪه ي له دواي خوى) به گرنگرين ڪاري مه پوان داده نين به م ڪاره ي حوڪمپاني له نيو بنه ماله ي (مه پوان) دا هيشته وه و سنوريڪي دانا بق ڪيپر ڪيڪردنى ٽه دناماني بنه ماله ي ٽوموه ي له سر گرنتى جلوه ي حوڪمپاني، و ڪوتايي به هه موو ٽه و ڪيشانه هيتا ڪه به مردنى (خه ليفه) سه رهه لده دن وه ٽه و ڪيشانه ي به مردنى (معاويه ي دووهم) هاتنه پيشه وه.^٣

تڙيبينى ده ڪريٽ: مه پوان هه نديڪ له بپياره ڪاني ڪو نگره ي (جابيه) ي هه لوه شان دوونه وه ڪه په يوه ستن به ٽاينده ي حوڪمپاني يه وه و پابه ندى به لئنه ڪاني نه بووه، حه زى به ڪورته لائنى جيئشينايه تي ڪردوه له نيوان ڪوپه ڪانيدا و گوڀي به به لئيشڪيٽي نه داوه و ده ستنى به حه ز و ٺاواته ڪاني خويه وه گرتوه، له گه ل په چاو ڪردنى به رڙه وه نديه هاويه شه ڪاني خوى و نه ياراني، ڪاريڪي واي ڪردوه قايلبن و به يعهت بدهن به ڪوپه ڪاني، له هه مان ڪاتدا خاليدى ڪوپى يه زيدى له بهر چاوى خه لڪي شڪاندوه و جنڀوى سوڪي پيداوه و، ويٺه ي ٽه وي و انيشانداهه ڪه

١- الدور السياسي لأهل اليمن ص: ٥٧.

٢- الانساب البلاذري (١٥٠/٥)، الدور السياسي لأهل اليمن في الشام ص: ٥٨.

٣- الدور السياسي لأهل اليمن في الشام ص: ٥٨.

بۇ جىنشىنايەتنى ناشى، ئىنجا لە سەرەتاي سالى ۶۵ك دا بەيەت لە خەك وەردەگىرى بۇ عبدالمك و عبدالعزىزى كوپرى.^۱

مەپوان بە زىرەكى و ئەزموونى بىرى تىزى خۆى حوكمپانى (ئومەوى) لە تەنگرە مېتايە دەر و خستىە نىو مەلبەندى سەرکردايە تىكردن و بېياردان.

ئەمە پووداويكى سادە و بى شويئە وار نەبوو، بەلكو مەستاندەنە وەيەكى نوئى حوكمپانى ئومەوى بوو لە شام و مىسرى و لىخستنى سوفيانەكان و هاتنە سەركارى مەپوانىەكانى لە خۆگرتبوو، هيچ كۆسپ و لەمپەرىكى وا گەورە نەمان لە پىگەى عبدالمك دا تا بەسەر عبدۇللاھى كوپرى زويۇرى خەلىفەى شەرەيدا زالبى و پاشان دەستى بەتال بىت بۇ چاكسازى ئىدارەى دەولەتەكەى، ئەو چاكسازيانەى ئەو ئەنجاميدان: ئەو بە نوپكردنە وەى راستەقىنەى دەولەتى ئومەوى و چەسپاندنى پايەكانى حوكومەتتىكى خۆسەپىنى دەناسىتن، لەگەل ئەنجامدانى ھەندىك كارى چاك و باش كە ناتوانىت حاشايان لىبكرىت.

مەپوانى كوپرى حەكەم لە ۳/پرمەزانى/۶۵ك و لە تەمەنى ۶۳ سالىدا مرد، (عبدالمك)ى كوپرى نوئىزى لەسەر كرد، ماوہى (۹) مانگ و (۱۸) پۇژ حوكمى گىپرا، لەنىوان دەرگای (جايە) و دەرگای بچووك دا نىژا.^۲

دوا قسەى (و جبت الجنة لمن خاف النار) بەھەشت بۇ كەسىكە لە ئاگر بترسى بوو، مۆرى ئەنگوستىلەكەى (العزة لله) بوو،^۳ دەربارەى ھۆكارى مردنى (۳) گىپرانە وەى جياواز ھەيە: يەكەميان دەلى: بە تاعون مردووە،^۴ دووہميان دەلى: ھاوسەرەكەى دايكى خالىدى كوپرى يەزىد ژەھر خواردى كردووە، يان سەرىنى لە سەردەمى داناوە تا خنكاوہ،^۵ سىيەم گىپرانە وە دەلى: بە شىوہى ئاسايى مردووە،^۶ دژ بەيەكى گىپرانە وەكان بەلگەن لەسەر ئەوہ، كە راستى ھۆكارى مردنى

۱- البداية و النهاية (۷۱۵/۱۱).

۲- مەمان سەرچاوہ (۷۱۴/۱۱).

۳- مەمان سەرچاوہ (۷۱۳/۱۱).

۴- مروج الذهب (۸۹/۳)، الدور السياسى لاهل اليمن فى الشام ص: ۵۹.

۵- مروج الذهب (۸۹/۳)، الدور السياسى لاهل اليمن فى الشام ص: ۶۰.

۶- الطبقات (۲۳۶/۵).

نه زانراوه، به لām نه و گێرانه وهی هاوسه ره که ی به کوشتنی تۆمه تبار ده کات به چیرۆکی هه لبه ستر او ده چیت و له لایه ن خه لکی نه یاره وه بۆ تانه و ته شه ردان له بنه ماله ی ئومه وی په و اجی پێدراوه، ئه م گێرانه وه له بهر ئه م هۆیانه پهت ده کرێته وه:

۱- وینه ی ئه م کرداره له نۆیۆ ژنانه ی عه ره بدا نه بینراوه، وێپای ئه وه ئه م ژنه خانمیکی ئازاد و شکۆدار بووه و به خزمایه تی له (عبدالشمس) دا به شووه که ی ده گاته وه.

۲- جینگ و پێگی مه پوان له نۆیۆ بنه ماله کهیدا و پله و پایه ی پۆستی جێنشینی ئه م ئۆمه ته چاکتر پهت ده کاته وه و به دووری داده نۆی پوویه پووی ئه م جوړه کرداره بێته وه.

۳- مردنی مه پوان هه یج شوینه واریکی خراپی له نۆیۆ بنه ماله ی ئومه وی به جۆ نه هیشته، به تایبهت له نۆیان خالیدی کوپی یه زید و عبدالملکی کوپی مه پوان، ئه مه به لگه یه له سه ر ناراستی ئه م گێرانه وه یه.

به لām ئه م گێرانه وه ی ئاماژه ده دا به مردنی سروشتی و ئاسایی یان تووش بوونی به تاعون، پێده چیت واییت، چونکه مه پوان ته مه نی له ۶۰ سال تێپه پیبوو،^۱ له گه ل ئه مه دا له م به شێ ته مه نی پیریهیدا زۆری هه ولدا و ماندوو بوو، ئه مه پشتگیری نه و پایه ده که ن که به ئاسایی مردبۆ.^۲

۱ - الاخبار الطوال ص: ۲۸۶.

۲ - الدور السياسي لأهل اليمن في الشام ص: ۶۰.

**باسي سيههه: عبدالملكي كوري مه پوان و مملانيي له گهل عبدالله ي
كوري زويير.**

يه كهه: ناو و بنه چه و ناسناو و كه ميک له ژياني.

١- ناو و بنه چه و ناسناو:

عبدالملكي كوري مه پوانی كوري حه كه می كوري نه بيعاسی كوري نومه ييه، نه بو
ولهیدی نومه وی، دایکی: عائیشه ی کچی معاویہ ی كوري موعیره ی كوري نه بو عاسی
كوري نومه ييه يه.^١

٢- له دايكبوونی و روخساری:

عبدالملك وهك يه زیدی كوري معاویہ له سالی ٢٦ك له دايكبووه، پيش نه وهی
دهسه لات وهريگريت له پيزی خودا په رستان و دنيا نه ويستان و زانایان بوو، هاوپتی
هاموشوکه رانی مزگهوت و قورثانخوینان بوو، لهو چوار كه سایه تیانه بوو، كه له
كوشکی دهسه لات نزيك بوون، ددانه کانی کیفی زړپیان تيکرا بوو، كه سيکی زار
ناوه لا بوو، بوی هه بوو بيٹاگا بيٹ و ميش بچيته نيو زاريه وه، بويه پتي ده گوترا
(أبو الذباب- خاوه نی ميش)، پهنگ سپی و چوارشا بوو، نه لاواز بوو نه قه لهو،
بروکانی تيکه له بوون، چاوی شين و گه وره بوون، لووتی باريك بوو، دهم و چاوی
دره وشاوه بوو، مووی سه روپيشی سپی بوو و خه نه ی ده کرد، گوتراوه: دواي
نه وهی بۆته حوكمپان خه نه ی کردوه.^٢

٣- خویندن و به نديايه تي نهو پيش حوكمپانی و ستايشكرانی له لايه ن خه لکه وه:

نافيع ده لئ: شاری مه دينه م بينيوه، كه نجیکی گورج و گوآتر و شاره زاترو

١- البداية و النهاية (٣٧٧/١١).

٢- همان سه رچاوه (٣٧٩/١١).

قورئانخویننکی چاکترم له عبدالملك ی کۆپی مه پوانم تیدا نه بینوه.^۱

ئەعمەش له (ئەبی زەناد) هوه ده گێڕێتهوه:

زانایانی مه دینه (۴) کهس بوون: سه عیدی کۆپی موسه ییەب، عوپوه، قەبیسه ی کۆپی زوئەیب، عبدالملك پیش گرتنی جلەوی ده سەلات.^۲

ئێبن عومەر ده لێ: خەك پۆله یان ده بێ، به لام (مه پوان) باوکی لیبووه واتە: عبدالملك،^۳ مه به سستی ئێبن عومەر ئەوه یه: عبدالملك ته مەنی به ره و سه ر چوو بوو و به سه ر هاوته مه نانیدا به رز ببۆوه.^۴

یه حیای کۆپی سه عید ده لێ: یه که مین کهس نوێزه که ی له نیوه پۆوه تا عه سه ر درێژه ی کیشا عبدالملك و چه ند لاویکی هاو پئی بوون، سه عیدی کۆپی موسه ییەب گوتی: به ندایه تی به زۆری نوێژ و پۆژوو نییه، به لکو بریتیه له بیرکردنه وه له که و ده یی خودا و خۆپاریزی یه له قه ده غه کراوه کان،^۵ پاست ده کا لله.

شه عبی ده لێ: له گەل هه رکه سیك دانیشتم زیاترم به سه ره وه هه بووه، جگه له عبدالملك ی کۆپی مه پوان، نه گه ر قسه یه کم بۆ گێڕابێته وه زیاتری بۆ گێڕاومه وه، نه گه ر هۆنراوه یه کم بۆ خویندبێته وه زیاتری بۆ خویندومه وه.^۶

۴ - به گه و ره دانانی ناوی (الله):

به یه قی ده گێڕێته وه: عبدالملك فلوسیکی لیده که وێته ناو بیرکی پیسه وه، یه کێکی به (۱۳) دینار به کرێ گرت تا بۆی بێنێته ده ره وه، سه باره ت به مه پئی گوترا، گوتی: ئەو فلوسه ناوی (الله) ی له سه ر نوسرا بوو.^۷

۱ - البداية و النهاية (۳۷۹/۱۱).

۲ - هه مان سه رچاوه (۳۷۹).

۳ - هه مان سه رچاوه.

۴ - الخلافة الاموية للهاشمي ص: ۱۱۶.

۵ - البداية و النهاية (۳۸۰/۱۱).

۶ - هه مان سه رچاوه.

۷ - هه مان سه رچاوه.

۵ — زىكرى خودا ئە سەفەردا:

ابن ابى الدنيا دەلى: كە عبدالمكك لى پىگادا چاوى بە درەختىك دەكەوت بە
 ھاۋپىكەى دەگوت: (سبحان الله) مان پى بىكە تا دەگەينە ئەو درەختە، (الله
 اكبر) مان پى بىكە تا دەگەينە ھۆ و بەردە و ھەروەھا.^۱

۶ — نايلا راستە دەلىن پىشتى ئە قورئان كىردوۋە؟

گوتراۋە: كاتىك قورئانى لەنىۋ كۆشىدا دانائە گوتىيەتى: ئەمە دواين جار
 بىت،^۲ (ابن كئىر) ئەم پىۋايەتەى بە (ضعيف) واتە بە لاواز و بى ھىز دانائە و بە
 دەرپىنى كز (قىل - گوتراۋە) گىپاۋەتەىۋە.^۳

عبدالمكك بە مامۇستاي مندالەكانى خۆى ئىسماعىلى كوپى عوبەيدوللاى كوپى
 أبى المهاجرى گوتوۋە، چۆن فىرى قورئانيان دەكەى ئاۋاش فىرى پاسكۆى يان
 بىكە.^۴

۷ — چ شتىك ئەم گە نىجەى رەۋىشت داداۋە و پىۋاۋەتى ئەۋى جوانكردوۋە؟

ئىن سەد بە سەرھاتىك دەگىپتەۋە بە بەلگە بۆ عبدالمكك، كە مەۋفىكى
 خۆشەۋىست و لەبەر دل بوۋە بەتايىيەتى لەلەى مامەكانى واتە: پىۋاۋە گەۋرەكانى
 بەنى ئومەييە، پۆزىك معاۋىيەى كوپى ئەبوسوفيان و عەمرى كوپى عاص ~~ھىش~~
 دانىشتىۋون، عبدالمكك بە لاياندا تىدەپەپى، معاۋىيە دەلى: دەبى چ شتىك ئەم
 گەنچەى ئەدەب دادابى و مەردىكى ئاۋا جوانى لى دروستكردى؟ عەمردەلى: ئەى
 ئەمىرى ئيمانداران: ئەم گەنچە (۴) سىفەتى پەچاۋكردون و (۳) سىفەتىشى ۋاز
 لىھىنانون: كاتىك دەكەۋىتە قەسە جوانترىن وشە بە كاردىنى، كاتىك قەسەى بۆ دەكرى
 بە باشى كۆى شل دەكات، كاتىك دەكات بە كەسىك بە جوانترىن زەردەخەنە

۱ - البداية و النهاية (۳۸۰/۱۱).

۲ - مەمان سەرچاۋە.

۳ - مەمان سەرچاۋە.

۴ - مەمان سەرچاۋە.

پووبه پووی ده بیته وه، هه رگیز قسه یه ک ناکات په شیمانی به دوا دابی، له گه ل خه لکانی په رست و بی پیز تی که ل نابیت، گالت و گه پ له گه ل که سی ک ناکات متمانه ی له سه ر ئاوه ز و پیاوه تی ئه و نه بی ت.^۱

۸ — وه سی تی بۆ مامۆستای رۆله گانی:

عبدالملك به مامۆستای منداله گانی ئیسماعیلی کوپی عوبه یدوللای کوپی آبی المهاجری گوت: چۆن فیتری قورئان خویندیان ده که یت ئاواش فیتری پاسگوویی یان بکه، له خه لکی سوک و په ستیان دوربخه وه: چونکه ئه وانه خراپه ی نیو خه لکی و پووه لمالاو و مشه خۆرن،^۲ سیفه تی توپه بوونیان لی داماله چونکه توپه بوون په وشته جوانه کان تی که ده دا، سه ریان بۆ بتاشه ملیان ئه ستور ده بی، فه رمانیان پی سیواک بکه ن و ددان و لا شه ویلگه و زمانیان پاک پابگرن، که ئاویان خوارد وه با هه لی بملیسن و هه لی نه قورتینن، کاتی ک ئه ده بیان داده ده ی یان فیتری په وشتیکیان ده که ی، به نه ینی ئه م کاره بکه، با له بهر چاوی خه لک که م و سوک نه بن.^۳

۹ — هه ئو یستی عبدالملك له به رامبه ر (ئین زویئر) پینش و پاش جله وی حوکم:

ئو دوو هه ئو یستی دژ به یه کی هه بوون له به رامبه ر ئین زویئر دا: یه که م: پینش حوکم گێژان: په نای به خوا ده گرت خه لیفه سوپا به ره و (مه) به پی بکات و په لاماری ئین زویئر و هاوه لانی بدات، پیی وابوو کاری له م جۆره تاوانی کی گه ره یه.^۴

یه حیای غه سانی ده لی: کاتی ک موسلیمی کوپی عوبه چووه (مه دینه)، چووه نیو مزگه وتی پیغه مبه ر (ﷺ)، له ته نیشت عبدالملك دانیشتم، عبدالملك پیی

۱. الطبقات لابن سعد.

۲. هه مان سه رچاوه (۳۸۹/۱۱).

۳. هه مان سه رچاوه (۳۸۹/۱۱).

۴. الخليفة الاموي للهاشمي ص: ۱۱۶.

گوتم: تو له گهل ٽهم سوپايه ي؟ گوتم: به لئ، گوتم: دهك دايكت سنگت بؤ بکوتم!! ده زاني بؤ لاي ڪئ ده پؤي؟ بؤ لاي يه ڪه مين له دايڪبووي ٿيسلامي دواي هيجهرت، بؤ لاي ڪوپي دلسؤزي پٽغه مبهري خودا ﷻ، بؤ لاي ڪوپي (ذات النطاقين خاوهن دوو پشتين)، بؤ لاي ڪه سيڪ پٽغه مبهري خودا خورماي جوراوي ده مي پيرؤزي خستؤته بن مه لاشوي ده چي؟ سويند به خوا نه گهر به پؤڙ بجيته لاي ده بيني به پؤڙوه، نه گهر شهو بجيته لاي ده بيني له نويزدايه، نه گهر خه لڪي سر زهوي گه له ڪؤمه ي ڪوشتنن له سر بڪن، خودا هه موويان به سر پووانياندا ده باته دؤزه خ.^۱

هه لويستي دووهم: دواي حوڪم گيپران: به ته ووي پيچه وانه ي هه لويستي پيشه وايه تي، عبدالملك به سر ڪردايه تي (حه جاجي ڪوپي يوسف ي سه قه في) سازوباز ده ڪات و به رهو (مكه) ي به ريده ڪات، ڪاتيڪ ٿين زويپر له په ناي ڪه عبه خو په نا ده دا سوپاڪه گه مارؤي دا تا نه وڪاته ي ڪوشتيان.^۲

دووهم: ژياني سياسيانه ي پيش حوڪم گيپران.

له ڪاره ساتي ڪوڙاني عوسماني ڪوپي عه فان دا ته مهني (۱۰) سال بوو، ٽهم ڪاره ساته يه ڪه مين پوداوي واقعي بوو ڪه گاريگهري خوي له سر عبدالملك به جي هيشتبوو، ٽهم ڪاريگهريه له ڪاتي گرتني جلوي ده سه لاتيده ده رڪهوت،^۳ له وتاريڪيدا ده لئ: به لاي ٽيمه وه هه موو شتيڪ له لايه ن ٽي وه وه ڪه ده يڪن قابيلي قبوله جگه له هه لڪردي ٽالا و خو ڪوتان بؤ سر مين به له سر ده مي معاويه ي ڪوپي ٽه بوسوفيان دا يه ڪه م پؤستي ٽيداري وه رگرتوه و بؤته ڪاريه ده ستي (حه جهن)،^۴ ٽواي وه فاتي (زهيدي ڪوپي سابيت) ي ش بؤته سه رپه رشتيڪاري ديواني شاري مه دينه.^۵

۱- تاريخ الخلفاء للسيوطي ص: ۲۱۷.

۲- هه مان سرچاوه.

۳- الدور السياسي لاهل اليمن في الشام ص: ۶۴.

۴- المعارف لابن قتيبة ص: ۳۵۵، الدور السياسي لاهل اليمن في الشام ص: ۶۴.

۵- الطبقات (۱/۲۲۵).

له جیهاد دا به‌شداری کردووه و سالی ۴۲ك له پێشه‌وه‌ی هه‌لمه‌تیکدا به‌ره‌و (پۆم) چوو، ده‌لێن: له‌گه‌ڵ معاویه‌ی کوپی هه‌دیج دا ئه‌فریقیای گرتوووه و معاویه‌ی گرتنی (جه‌له‌ولای) خستۆته‌ ئه‌ستۆ له‌ ولاتی ئه‌فریقا.

ئهو له‌ سه‌رده‌می (یه‌زید) دا ده‌رباره‌ی (ئێبن زویتر) ده‌یگوت: ئیمړۆ که‌سیک له‌ سه‌ر زه‌وی دا له‌ ئێبن زویتر باشت‌ر نیه‌،^۱ هه‌روه‌ک په‌یوه‌ندی له‌ موسعه‌بی کوپی زویتر په‌یوه‌ندی دۆستانه‌ بوو.

به‌لام ده‌رباره‌ی پۆلی سیاس‌ی عبدالملك له‌ سه‌رده‌می مه‌پوانی کوپی هه‌که‌م دا: سه‌ره‌شتی ئیداره‌ی فه‌له‌ستینی کردووه و پوحی کوپی زنباع له‌ جێگه‌یدا کاره‌کانی به‌پۆه‌ده‌بردن.^۲ ده‌کرێ ئه‌مه‌ بکریته‌ پاساوێک تا له‌ دیمه‌شق لای باوکی بێت و له‌ به‌پۆه‌به‌رایه‌تی ده‌وله‌تدا یاریده‌ی بکات، سه‌رده‌می ئه‌و کاتی مه‌پوان سه‌رده‌می دوزمن و نه‌یاری زۆری ده‌روه‌ه و نیتوخ‌و بوو، که‌ باوکی به‌ره‌و میس‌ر به‌پێکه‌وت ئه‌و سه‌ره‌شتی ئیداره‌ی دیمه‌شقی ده‌کرد. ئه‌مانه‌ هه‌موو به‌لگه‌ن له‌ سه‌ر وریایی و توانای ته‌واوی عبدالملك له‌ به‌پۆه‌به‌بردندا.^۳

سێهه‌م: ئه‌و زانایانه‌ی له‌گه‌ڵ عبدالملك بوون.

ژماره‌یه‌ک له‌ زانایانی شام به‌یعه‌تیان به‌ عبدالملك دا، به‌لام له‌ چاو ئه‌و زانایانه‌ی به‌یعه‌تیان به‌ (ئێبن زویتر) دا. یان ئه‌و زانایانه‌ی به‌یعه‌تیان پێ نه‌دا ژماره‌یان زۆر که‌م بوو و بایی نه‌وه‌نده‌ نه‌ده‌بوون پای ئۆمه‌ه‌تیان له‌ سه‌ر پێک بێت بۆ کرانی به‌ (خه‌لیفه‌)، ئه‌مه‌ له‌ لایه‌ک که‌ ته‌نها زانایانی شام بوون به‌یعه‌تیان پێدا، وێنه‌ی ئه‌و زانایانه‌: زانای گه‌وره‌ قه‌بیزه‌ی کوپی زونه‌یب رحمه‌ الله،^۴ یه‌زیدی کوپی ئه‌سه‌وه‌دی جه‌پشی رحمه‌ الله هاو‌پیتی عبدالملك ده‌بی له‌ هێرشه‌که‌ی سه‌ر موسعه‌بی کوپی

۱. تاریخ خلیفه (۱/۶۹).

۲. الطبقات (۵/۲۲۶).

۳. أنساب الاشراف (۵/۱۲۷).

۴. الكامل في التاريخ، نقلًا عن الدور السياسي لأهل اليمن من: ۶۵.

۵. الدور السياسي لأهل اليمن من: ۶۵.

۶. أثر العلماء في الحياة السياسية في الدولة الاموية من: ۵۴۲.

زويپەر، دەلئىن: كاتىك ئاپقاراي ھەردوك سوپايى بىنن گوتى: خۇدايە نىوانىك بۇ ئەم
دووشاخە بىكە و بە يەك ھەلئە شاخىن، خۇدايە كاميان بە لاتەو ھەلئە وىستە
كاروبارى بخەرە بەردەست.^۱

چۈرەم: بزوتنەوھى (توابىن) و جەنگى (عين الوردة) لە ۶۵ كۆچىدا.

دوا بەدوايى مردنى يەزىد و ھەلئەنى عبدالله ى كۆپى زىاد ئالۆزى تەوايى عىراقى
گرتەو، بە پەلە و بى دواكەوتن پىشتىوانانى حوسىن بە مەبەستى تۆلە سەندەوھى
خويىنى حوسىن پەيوەندىيان بە يەكتەرەو ھەلئە، چونكە پاش كارەساتەكە گىيانى
تۆلە ھەلئەندى و لە پىشتىوانى نەكردنى پەشىمان بوونەو، بۆيە بۇ سىپىنەوھى
تاوانى سەرنەخستنى حوسىن ھىچ ھۆكارىكى باشتەر لە تۆلە سەندەوھى خويىنى
حوسىن يان دەست نەكەوت تا پەوى خۇيانى لە لاي خۇدا و خەلگ پى سىپى
بەكەنەو.^۲

شىعە بە سەركايەتى (سەردى خوزاعى) زووزو كۆدەبونەو ھەلئەست و
شىوانى كارى خۇيانىيان دەخستە بەرىاس و لىكۆلئەوھى، كۆپونەوھەكان بابەتى
تۆبە و لىخۆشبوونى خۇدايان بەسەردا زالبىو، ئىنجا دەستىيان بە پىكخستنى ھىزى
سەربازى كرد.

(توابون) لە مانگى پەبىيە يەكەمى ۶۵ كە دا و لە پۆزى دىيارىكراوى دەرچونىيان و
لە (نحيلة) پرا بەپىكەوتن، وىستەگى يەكەمى تۆلە سەندەوھىيان (كەرىەلا) بوو،
كاتىك گەيشتە كۆپى حوسىن كۆلىيان ھەستا و گىريان و تۆبەيان كرد، ماوھى شەو
و پۆزىك گىريان و كەوتنە ھالەتى جەزىوھە و بىپارىاندا بەرەو شام بەپىكەون و
پەلامارى عىبدالله ى كۆپى زىاد بەدەن، بەو پىدەنەى ئەو فەرمانى كوشتنى
حوسىننى دەرکردوھى، بە ھىسابى خۇيان چاكتىن پىگەچارەيان ھەلئەزارد بۇ تۆلە
سەندەوھى، سوپايى (توابىن) بە شارى (ھىت) نىزىك (فورات) دا تىپەپى، پاشان بە

۱- سىر اعلام النبلاء (۱۳۷/۴).

۲- الكامل في التاريخ (۶۳۵/۲).

۳- تاريخ الطبري، نقل عن تاريخ الدولة الاموية، طقوش ص: ۷۱.

قەراغى پووباردا بەرەو سەر پۆيشت تا گەيشتە (قەقيسيا)،^۱ ئەم شارە كۆتا سنورى دەسلەتتى ئىبن زويىر بوو لە عىراق،^۲ زوفەرى كوپى حارىسى كىلابى ى ئەميرى (قەقيسيا) بە گەرمى پيشوازى لىكرى، ھەردولا بەرژەوھەندى ھاوبەش واتە: دژايەتى ئومەويەكان كۆى كردبوونەو، (زوفەر) پيشنيارى يەكگرتنى پيزەكانى (توابىن)ى لەگەل سوپاى (ئىبن زويىر) خستە پوو، بەلام ئەوان ئەم پيشنيارەيان قبول نەكرد و داواى لىبوردنيان كرد، (زوفەر) داواى لىكرى لەم بىرارە (خۆكۆزىيە)يان پاشگەز ببنەو، بەلام ئەمەشيان پەتكەردەو، تويشوو و پىداويستيان پىچايەو و بەرەو شويىنى مەبەست بەرپەكەوتن.^۳

(توابون) لەگەل سوپاى ئومەوى لە (عين الوردە)ى خاكى (جزيرە)ى باكورى پۆژئاواى (صفين) و لە سالى ۶۵ك دا پىكەلشاخان، ئومەويەكان جەنگىكى نا بەرمەريان لەگەل كردن، سوپايەكى زۆرى ئەوان گەمارۆى دان و دەرەنجام سەرۆكەكەيان لى كوشتن و ھەموويان لەنتو بردن، جگە لە پوفاەى كوپى شەداد، كە بە ژمارەيەكى كەمەو بەرەو (كوفە) گەپايەو.^۴

ذەبى دەربارەى سلىمان كوپى سردى سەرۆكى (توابىن) دەلى: ئەو پياويكى بە دين و خودا پەرست بوو، لەگەل سوپايەك دەرچووبوو، كە تۆبەيان لە تاوانى سەرنەخستنى حوسىنكردبوو، بۆ سەندنەوھى تۆلەى خويىنى حوسىن دەرچوون، بۆيە ناويان لىترا (سوپاى توابىن).^۵

ئىبن كئير دەلى: ئەگەر ئەم بىراردان و كۆبوونەوھەيان لە پيش گەيشتنى حوسىن بايە بۆ شوپىنى تىدا شەھىد بوونى، زۆر بەسوود تر دەبوو و سەرکەوتنى حوسىنى تىدا دەبوو، بەلام گيانفەدايەيان لە كاتىكدا بوو كە (۴) سالى تەواو بەسەر شەھىد بوونى حوسىن دا پابردوو.^۶

۱- الكامل في التاريخ (۲/۶۲۸).

۲- تاريخ الطبري، نقلًا عن تاريخ الدولة الاموية، طقوش ص: ۷۱.

۳- تاريخ الدولة الاموية، طقوش ص: ۷۲، الكامل في التاريخ (۲/۶۳۹).

۴- تاريخ الطبري، نقلًا عن تاريخ الدولة الاموية، ص: ۷۲.

۵- سير اعلام النبلاء (۳/۳۶۵).

۶- البداية و النهاية (۱۱/۶۹۷).

تەمەنى سلىمانى كۆپى سىردىڭىز ۋە پۇڭى كۆزىنى دا گەشىتبۇو (۹۳) سال.^۱

بەپاستى كە مۇڭ لە ھەلۋىستى ئازايانە و بۇيرانەى (توابىن) پادەمىنى ھەناسەى سواردەبى، ژمارەيان لە (۴) ھەزار كەس تىننەپەپىبوو، بە باوھەپىكى پتەو و ئازايەتەكى بى ئەنداز و دان بەخۇداگرتنىكى تىر و تەواوھە چۈنە نىو گۆپەپانى جەنگەو و بە لانى كەم بەرەو پۇوى (۲۰) ھەزار جەنگاۋەرى شامى بوونەو و زىيانىكى گەۋرەى گىيانىان لى دان و كۇشتارىكى زۇريان لىكرىن تا كار بەو گەشىت دەستىيان لە خۇيىندا شەلال بوو، ئەگەر زۇرى سوپاى شام نەبوايە و گەمارۇيان نەدابان و پىڭاكانىيان لىنەگرتىبان و تىربارانىيان نەكردىبان بەلى ئەگەر دەرۋەتتىكىيان بەدەستەو مابايە ھەرگىز بە سەرياندا سەر نەدەكەوتىن.^۲

كە مۇڭ بەرامبەر ئەم ئازايەتى و دىلسۆزى و خۇتواندەنەوھيان سەرسام دەبى ھىچى بە دەست نامىنى جگە لە پەرسىيارىك: ئەم پالەوانانە لەكۆى بوون كاتىك حوسىن و كەس و كارى بەرەو پۇوى مەرگ بېونەو لە كەربەلا، ئازايەتى و دىلسۆزىكەيان لە كۆى بوو كە پەيمانىيان دەشكاند و بە ھاۋار حوسىنەو نە دەچۈن؟!.^۳

گىرگىزىن ھۇي تىگىشكانى (توابىن):

۱ - كەمى ژمارەيان لە بەرامبەر ژمارەى سوپاى شام، ژمارەى سوپاى شام زىياتر لە (۲۰) ھەزار جەنگاۋەر بوو، جگە لە و ژمارە سەربازانەى عبىداللاھى كۆپى زىياد بۇ ئىحتىيات مابونەو و چاۋەپوان بوون.

۲ — لاۋازى (توابىن) لە بوۋارى تاكتىكى سەربازىدا، ھىچ كام لە سەركردەكانى (توابىن) بەرامبەر نەدەكرا بەعبىداللاھى كۆپى زىيادىيان حصىنى كۆپى ئەمىر لە بوۋارى شارەزايى و تواناى سەربازىدا، ئەم بىرۋاپايە لەگەل ۋەسفى

۱. ھەمان سەرچاۋە (۷۰۳/۱۱).

۲. الامويون، للوكيل (۳۱۵/۱).

۳. ھەمان سەرچاۋە.

موختاری سه قه فی بۆ سولیمانی کوری سرد یه کده گریتته وه، که ده یگوت: سلیمان پیاویکه شاره زای مهیدانی جهنگ و سیاست نیه.^۱

۳ - بیتوانایی به شدار پیکردن: کاتیک ابن سرد ژماره ی به یعه تده رانی (بصره و مدائن) ه ژمارد (۱۶) هه زار کهس بوون، چونکه ئه م خه لکه پیکنه خرا بوو، بهس (۴) هه زار کهس بۆ جهنگ ئاماده کرا.

۴ - به شدارینه کردنی موختاری سه قه فی له م جهنگه دا، جگه له مهش خه لکی له سلیمان سارد ده کرده وه.^۲

پینجه م: بزووتنه وه ی موختاری ئه بی عوبیدی سه قه فی:

ناوی: موختاری کوری ئه بی عوبیدی سه قه فی درۆزنه، ناوی بابی: ئه میر ئه بی عوبیدی کوری عه مری کوری عومه یری کوری عه وی کورپی عوقده ی سه قه فییه، پیغه مبه ر (ﷺ) له ژياندا بووه که موسلمان بووه، نه زانراوه که هاوه لایه تی پیغه مبه ر (ﷺ) ی کردبی، عومه ر (ﷺ) کردوویه تی به سه رکرده ی سوپایه ک له فه تحی عیراقدا، پووداوی (جیسری ئه بی عوبید) خراوته پال ئه و. موختار گه وره بوو پیگه یی، بوو به یه کیك له گه وره کانی سه قیف، خاوه نی پا و په وان بیژی و نازایه تی و دانایی بوو، به لام که مدینبوو.^۳ پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموویه تی: (یکون فی ثقیف کذاب و مبیر)، موختار درۆزنه که یه، پڕوپاگه نده ی ده کرد که وه حی بۆ دئ و له غه یب ده زانی، که واته (کذاب) پیک موختاره، (مبیر) یش به واتای له نیویه ر دئ و به سه ر (حجاج) دا ده چه سپیت، قیحه ما الله تعالی خوا پووین پرهش بکات.^۴

موختار دوا ی مردنی یه زیدی کورپی معاویه له سالی ۶۴ هه تاته سه ر شانزی پووداوه کان، ئه ویش له پیزی ئه و که سه نه یارانه بوو سه رده می ئومه وی ژانی پتوه

۱- أنساب الاشراف (۲۰۷/۵).

۲- سیر أعلام النبلاء (۵۴۰/۳)، عبدالله بن الزبير، للناطور ص: ۱۴۸.

۳- سیر أعلام النبلاء (۵۳۹/۳).

۴- مسلم رقم: ۲۵۴۵.

۵- سیر أعلام النبلاء.

گرتببون و هينانيه نارواه، هرچند دل و دهر ووني پړپړو له پق و كينه بهرامبر به نالوبهيت. به لام دووړو ناسا خوي لي كړدبون دلسوز و پړوپاگندهي ده كړد كه خوشي ده وين و داواي تولي حوسيني ده كړده وه. ^۱ له كتيبې (عن الحسن بن علي بن ابي طالب) دا گيړاومه ته وه: كه نه و فرماني به سه عدي كوپي مه سعودي سه قهفي مامي كړدوه سه سني كوپي علي بگري و به خهلات بيداته (معاويه) تا لاي نه و پشكيكي باشي ده سته كوئ. ^۲

ئينجا هه ولي دا په يوه ندي به (عبدالله ي كوپي زويي) هوه بكات و له گه لي پيكي، بؤ نه و مه به سته چند مه رجتيكي به سر عبدالله دا دان: له و مه رجانه:

– ده بي نه و به كه م كه س بيت بجي ته ژوره وه بؤ لاي.

– نابيت (ئين زويي) هيچ برياريك به بي نه و بپرينتته وه و هيچ كاريك به بي نه و پاپه پيني.

– هر كاتيك سر كه و تني به ده سته ين، ده بي له كاروياره گوره و گرنگه كاندا پشتي پي به ستي. ^۳

به كورتي: ده يه ويست له ده وله ته كه ي (ئين زويي) دا قسه ي هه بيت، به لام هيچ وه لام يكي له لايه ن (ئين زويي) ده ست نه كه وت، ناچار به ره و (كوفه) پويشت و له وي گيرسايه وه. ^۴

بارودخي (كوفه) نالوز بوو، ويستي له ناي ليلا پاو بكات، كاغه زي تولي حوسيني هه لدايه سر مي زي قوما، به دروي خوي گوتي: نه م نه ركه ي له لايه ن محمدي كوپي علي ناسراو به محمدي كوپي حنيفه پي سپي دراوه، برياريدا سواي شه پولي لافاوي شيعه بيت و دهره نجام بگاته كه ناري حوكم و ده سلات.

نه و له دوا ساته كاني ژيانيدا نه م نياز به ده ي لاي دلسوز و نزيكه كاني خوي دهر پړپړه، نه وان باوه پريان وابوو: موختار پاست ده كات و تولي (نالوبهيت)

۱ - البداية و النهاية (۶۶/۱).

۲ - تاريخ الطبري، نقلًا عن العالم الاسلامي في العصر الاموي، ص: ۴۸۲.

۳ - الكامل في التاريخ، نقلًا عن العالم الاسلامي في العصر الاموي، ص: ۴۸۲.

۴ - البداية و النهاية (۶۶/۱).

دەکاتەوه، موختار لە کاتی گیاندهرچونیدا و تەنگ پی هەلچرانیدا و لەنیو جەرگی مەیدانی جەنگ بانگی سانیبی کوپی مالیکی ئەشعەری دەکات و پیتی دەلی: پات چیبە؟ سانیب دەلی: پامی خۆتە، دەلی: من پام وایە یان خودا؟ دەلی: پای خودایە، دەلی: وای بۆ تۆ: چەندە گێل و کەودەنی! من تەنها پیاویکم لە پیاوانی عەرەب، تەماشام کرد: (ئیبوزویێر) دەستی بەسەر (حیجان) دا گرتووه، (نەجدە)ش بەسەر یەمامەدا، مەروانیس بەسەر (شامدا)، منیش تەها وەک ئەوانەم و زیاتر نا، بۆیە دەستم بەسەر ئەم ولاتەدا گرت، من وەک یەکیەک لە ئەوان بووم بەلام من زیندەپۆییم کرد، تا بەم پۆزە تالە گەیشتم، ئیستا ئەگەر هیچ نیازتکت نیە بپۆ بۆ خۆت و پزگاری خۆت شەپ بکە، سانیب گوتی: (إنا لله وإنا إليه راجعون).^۱

سانیب بۆیە ئەمە ی گوت: چونکە ئەو کاتە بۆی دەرکەوت موختار هەر کاریکی کردووه تەنها لە پێناوی دەسەلاتداریتی خۆیدا بووه و بە تەنها، هەر بۆیە (نەبی) وەسفی درۆزنی و بێ دینی دەداتە پال موختاری سەقەفی.^۲

لە کاتیکیدا سلیمانی کوپی سەردی خوزامی ی سەرۆکی (تەوابین) خەریکی ئامادەکردنی سوپا بوو بۆ سەر (شام) و عبیدالله ی کوپی زیاد و سەندەنەوی تۆلە ی خوینی حوسین، موختار لەو کاتەدا خۆی زەق کردبووه و هەولیدا خەلک لە سلیمان بته کێتیتهوه، پڕوپاگەندەکە ی سەری گرت و (۲) هەزار شیعی ی پاشگەز کردەوه و لە دەورە ی خۆی هالاندن، دەرەنجامی جەنگی (عین الوردە) بە قازانجی موختار تەواو بوو، بۆچوون و پیشبینییهکانی دەرەنجامی شەپەکە بە پاست دانران، بە تەنیا خۆی مایهوه بۆ سەرکردایەتیکردنی شیعه، پزگاربووانی ئەو جەنگە پەنایان بۆ ئەو هیئا، بزوتنەوهکە ی بەهێز بوو، شوینکەوتوانی زۆر بوون، ئیبراهیمی کوپی ئەشتەری نەخەعی، کە یەک لە سەرانی کوفە بوو هاتە نیو بزوتنەکە یهوه، بەمە بەهێزتر سەقامگیرتر بوو، کودەتای بەسەر عبدالله ی کوپی موتیعی عەدەوی ئەمیری کوفە ی سەر بە (ئەبن زویێر) کرد و دەستی بەسەر کوفەدا گرت.

۱- تاریخ الطبری (۶/۶۷۷).

۲- سیر اعلام النبلاء (۳/۵۳۹).

موختار و قە لاچۆکردنی بکوژانی حوسین

بەمەبەستی سەلماندنی پڕوپاگەندە ی سەندنەوێ تۆلە ی خوینی حوسین و پاسەتی داواکە ی، پاوەدوی بکوژانی حوسینی داو زۆربە یانی لە کوفەدا کوشتنەو،^۱ ئینجا لە ساڵی ۶۷ ک دە سوپایەکی بە سەرکردایەتی ئیبراھیمی کوپی ئەشتەر پیکخستن و بەرەو پووی عبیدالله ی کوپی زیاد ی پیکردەو، لەلای پووباری (خازەر) ی نزیک (موسل) پێک گەشتن، دەرەنجام سوپاکە ی (ئین زیاد) شکستی خوارد و (ئین زیاد) یش لە گۆرەپانی جەنگدا کوژرا و پەپ هەلاتن.^۲

کاتێک (ئین زیاد) کوژرا (ئین موفە پپەغ) گوتی:

إِن الْمَنِيَا إِذَا مَا زُرْنَ طَاغِيَةً هَتَكَنَ أَسْتَارَ حُجَابٍ وَ أَبْوَابٍ
أَقُولُ بُعْدًا وَ سُحْقًا عِنْدَ لَابِنِ الْخَبِيْثَةِ وَ ابْنِ الْكُودِنِ الْكَابِي
لَا أَنْتَ زُوجِمْتَ عَنْ مَلِكٍ فَتَمْنَعَهُ وَ لَا مُتَّ إِلَى قَوْمٍ بِأَسْبَابٍ.^۳

موختار سەرەتا دەستی بە گرتن و کوشتنی ئەو کەسانە کرد کە لەگەڵ ئین زیاد بەشداری کوشتارگە ی کەربەلایان کردبوو، ژمارە یەکی زۆری لە سەرەزلەکان کوشتەو، وەك: عومەری کوپی سەعدی کوپی ئەبی وەققاسی ئەمیری سوپای کەربەلا، شەری کوپی زیجۆشەنی ئەمیری ئەو هەزار کەسە ی سەرپەرشتی شەھیدکردنی حوسینیان کرد، سەنانی کوپی ئەبی ئەنەس و خەولی کوپی یەزیدی ئەسبوحی و هی تریش.^۴

پۆژی عاشورای ساڵی ۶۷ ی کۆچی پۆژی کوژانی عبیدالله ی کوپی زیاد بوو، ئیبراھیمی کوپی ئەشتەر سەلکە سەری عوبەیدوللای بۆ موختار نارد،^۵ موختار پاش

۱- العراق في العصر الاموي، ثابت الراوي، ص: ۲۵۰، ۲۵۱.

۲- الكامل في التاريخ (۷/۲).

۳- الكامل في التاريخ (۹/۲).

۴- البداية و النهاية (۱۱/۶۶).

۵- تاريخ الطبري، نقلًا عن العالم الاسلامي في العصر الاموي، ص: ۴۸۴.

ئەم سەرکەوتنەى بازەنى دەسەلاتى فراوانبوو، باكوری عیراق و خاکی (جزیره)ی زەوت کرد، کاربەستانی خۆی لە هەرمەکاندا بلۆک کردەوه،^۱ باج و خەراجی لەو هەرمەکانەوه بۆ دەهات، زۆر لە خەلکانی نا عەرەب پەيوەندیان پێوه کرد، چونکە زۆریان پق لە (بنی أمییه) دەبۆوه^۲ لەلایەکی ترەوه موختار سامانیکی زۆری خستبووه بەردەمیان،^۳ بەم شیۆهیه دەرکەوت موختار دەولەتێکی تایبەت بە خۆی لە عیراقدا دامەزاند، لە نیوان دەولەتەکی عبدالملك لەشام و دەولەتەکی ئیبن زوبیر لە حیجاز.^۴

۱- ھۆیه کانی سەرکەوتنی بزوتنەوهی موختار لە قوئاغی یەکەمیدا:

بزوتنەوهی موختار لە سەرەتادا سەرکەوت: لەبەر ئەم چەند ھۆکارە:
 ۱- زەمینەى لەبار:

لەکاتیکیدا بزوتنەوهی (توابین) لە پێى ھەلمەتە شەھادەتخوازیەکی گەشتە ئەر ئەنجامەى خۆی بۆ خۆی ھەلئێزاردبوو، پەژارە و پەرشێهەکی لە (کوفە)دا دەنگی دایەوه، دل و دەروونی خەلک پڕ ببوو لە داخ و پق و تۆلە، ئەمە لە لایەک، لە لایەکی ترەوه (ئیبن زوبیر) پشگیری قەوارەى دەسەلاتى خۆی نەدە کرد لە (کوفە)دا، نە سوپای دەنارد، نە بە پارە و سامان سەڕۆکھۆزەکانی بۆ لای خۆی پادەکیشان، بە بۆچوونی ئەو، دەبێ مەیدانی جەنگ و ھەرا لە (کوفە)دا بۆ شوێنکەوتوانی موختار و ئومەویەکان چۆل بکات و ئەم دوو لایەنە لە نێو کۆلە ناشتی جەنگدا بەپەردین و دواپەش ئەو سود و قازانجی گەورەى بەریکەوێت.^۵

ب — دەربرپینی ھەستی سۆز و خۆشەویستی بۆ (بەنى هاشم) لەلایەن موختارەوه، دیاری و بەخششی گرانبەھای بۆ دەناردن و بەردەوام کاری دە کرد بۆ

۱- تاریخ الطبري، نقلًا عن العالم الاسلامي في العصر الاموي، ص: ۴۸۴.

۲- الدولة الاموية في الشرق، للنجار ص: ۱۴۳.

۳- العالم الاسلامي في العصر الاموي ص: ۴۸۴.

۴- ھەمان سەرچاوه.

۵- من دولة عمر إلى دولة عبدالملك ص: ۲۰۴، ۲۰۵.

پاکیشانیان^۱.

ج - په‌نگدانه‌وه‌ی که‌سایه‌تیه‌کی به‌رچاو له‌ سه‌رکردایه‌تیه‌که‌ی موختاردا: له‌ کاتی نه‌بوونی سه‌رکردایه‌تیه‌کی سیاسی ناوه‌ندی له‌ (کوفه) دا تا بتوانی ئاراسته‌کانی (شیعه) یه‌کخات و شته سه‌ره‌لداوه نوێکان قبول بکات، هه‌موو ئه‌و فیل و زرنگی و نه‌رمونیانی توانایه‌ی موختار ناکرێ فه‌رامۆش بکریت، ئه‌و به‌و سیفته‌ کاریه‌گه‌رانه‌یه‌وه توانی سود له‌ کاره‌ساتی کوژرانی حوسین و حجری کوپی عدی و (تواین) وه‌ر بگریت و به‌ باری به‌رژه‌وه‌ندی خۆیدا به‌کاریان بێنی، وێپای ئه‌مه موختار خاوه‌ن که‌سایه‌تیه‌کی ده‌رکه‌وتووی مه‌یدانی سیاسه‌ت بوو و له‌ گه‌مه‌کانی ئه‌م بواره‌ شاره‌زا بوو.^۲

د - ئه‌و نه‌خشه‌ زانسته‌ی پێی چۆ پیشه‌وه: نه‌ته‌وه‌کانی ترواته: نا‌عه‌ره‌به‌کان پێکهاته‌یه‌کی گه‌وره‌ی ناو کۆمه‌لگا بوون، به‌لام به‌شمه‌ینه‌ت و چه‌وساوه‌ بوون، ئه‌وان له‌ بزوتنه‌وه‌که‌ی موختاردا ده‌رفه‌تی هه‌ناسه‌دانیا‌ن ده‌ستکه‌وت، بۆ پزگاری و ئازادی و یه‌کسانی و چاکبوونی بارودۆخی کۆمه‌لایه‌تی یان په‌یوه‌ندیان به‌ موختاره‌وه‌ کرد.^۳

ه - دانه‌مه‌زاندنی کاربه‌ده‌ستانی زرنگولیزان له‌ (کوفه) له‌ لایه‌ن (ئین زوبیر) هوه، وه‌ک دیاره‌ کاربه‌ده‌ستانی ئه‌و له‌ قه‌د قۆناغه‌که‌ نه‌بوون بۆیه‌ کاروباری کوفه‌ له‌ ژێر ده‌ستیان ده‌رده‌چوو.^۴

۲ - کۆتایی هاتنی موختار به‌ ده‌ستی موسعه‌بی کوری زوبیر:

وا په‌چاو ده‌کرا له‌نیۆ چوونی موختار و بزوتنه‌وه‌که‌ی له‌ لایه‌ک عبدالملك نه‌جم‌دربایه، به‌م کاره‌ی تۆله‌ی (ئین زیاد) و هه‌موو ئه‌و سه‌رکرده‌ و سوپایه‌ی کردبایه‌وه که له‌ لایه‌ن موختاره‌وه کوژاون و ته‌فر و تونا کران، به‌لام عبدالملك

۱- عبدالله بن الزبیر، للناطور ص: ۱۵۸.

۲- من دولة عمر إلى دولة عبدالملك ص: ۲۰۵.

۳- هه‌مان سه‌رچاوه.

۴- عبدالله بن الزبیر، للناطور ص: ۱۸۵.

دانی به خۇدا گرت و زانی (ئین زوییر) ئەم کاره ئەنجام دەدات و گوێ ناداته ئەو هی کاتیک له دژی سوپا هیرشبەرەکی عبدالملک پشتیوانی لیکردوو، چونکه (ئین زوییر) نایەلی چی دیکه موختار پی تپەپێنی و دەسلاتی فراوان بکات و دەولەتەکی بخاته مەترسی یەو، کهواته بیگومان پۆژیک دیت و له دژی پادەپەپی و ئەنجامی پووێبوونەو کەش به قازانجی ئەواته: عبدالملک تەواو دەبی، چونکه یەکیان ئەوی تریان لەنیۆدەبات و کامەشیان مایەو بئ هیز و پیژ دەبی و لەنیۆبرانی لەلایەن عبدالملک هە ئاسان دەبی.

پیشبینیهکی عبدالملک هاته دی، موختار له شەپ فروشتن به عبدالملک پانهوستانا ویستی شەپ به (ئین زوییر) یش بفروشت، باکوری عێراق و جزیره ی له عبدالملک داگیر کرد و ویستی (بصره) ش له (ئین زوییر) داگیر بکات و بریاریدا پەلاماری موسعهبی کوری زوییری والی (بصره) بدات، لیژە را پیکهشاخانی نیوان بزوتنەو هی موختار و بنەمالە ی (زوییر) بوو شتیکی چاوه پوانکراو و حەتمی.^۲

موسعهبی کوری زوییر دەستی خۆی پیشخست و سوپایەکی گەورە ی سازکرد و بەرەو جەنگی موختار بەپیکهوت، له (کوفه) گەمارویدا و تەنگی پی هەلجنی و بەسەریدا زالبوو، کوشتی و سەری له لاشە ی جودا کردو، فەرمانیدا هەردووک له پە دەستی به دەرگای مزگەوتی کوفە دا هەلواسرین، سەلکە سەرەکەشی به پاسەوانی چەند چە کداریک و به بەریدی تایبەتدا بۆ (ئین زوییر) بەپیکرد، بەرید دوا ی نوێژی خەوتنان گەیشته (مکه)، تەماشای کرد عبدالله خەریکی نوێژی سوننەتە، لەسەر نوێژ بەردەوام بوو تا سپێدە ی بەیان هەلات، ئاوپی له و کەسە نەدایەو سەلکە سەرەکە ی هینا بوو، گوتی: لەبەر دەرگای مزگەوت ی حەپام ی دانی، ئەویش داینا و هاتەو لای، گوتی: بەخشش! ئە ی ئەمیری ئیمانداران، گوتی: بەخششە کەت هەر ئەو سەلکە سەرە ی هیناوتە، هەلیدەگری و لەگەل خۆت دەبیە یەو بۆ عێراق.

۱- العالم الاسلامي في العصر الاموي ص: ۴۸۴.

۲- العالم الاسلامي في العصر الاموي ص: ۴۸۵، البداية و النهاية (۶۷/۱۱).

دهوله تی موختار ئاسه واری سڤایه وه، وهك شه وه هر نه بووی، موسلمانان به شاد و خه ندان بوون، چونكه خودی موختار له ناخیدا راستگۆ نه بوو، به لكو درۆزن و كاهین و فیلباز بوو، پڤوپاگه ندهی ده كرد (جبریل) دیتته لای و وه حی بۆ دینی.^۱

پوفاعه ی كۆپی شه دداد ده لئ: كاتیك درۆزنی موختارم بۆ ئاشكرا بوو، شیركه م سوو و له پشت سه ری وه ستا بووم وهك پاسه وان، بڤیارمدا له ملی بده م، له و كاته دا فه رموده یه كم به بیرهاته وه، كه عه مری كۆپی بۆی گێڤاومه وه ده لئ: گویم له پێغه مبه ری خودا صلی الله علیه وسلم بوو ده یفه رموو: (مَنْ أَمَّنَ رَجُلًا عَلَى نَفْسِهِ فَقَتْلُهُ، أَعْطِيَ لَوَاءَ الْغَدْرِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)،^۲ واته: هر كه سیك چه پاله دانی كه سیك به خو بگریت و پاشان بیکوژیت، پۆژی قیامهت ئالای غه در و په یمانشكینی ده دریت.

به (ئیبین عومه) گوئرا: موختارده لئ وه حیم بۆ دئ، گوئی: راسته، خودا

ده فه رموی:

﴿وَإِنَّ الشَّيْطَانَ لِرُوحِكَ لِيُوْحِنَ إِلَيْكَ وَإِلَىٰ آوَالِيهِمْ﴾ (الانعام: ۱۲۱)، واته: شه یتانه كان

وه حی بۆ دۆسته كانیان ده كن.

عیکر مه ده لئ: چومه لای موختار، پیزی گرتم و له په نا خو ی داینیشاندم و بۆ شه و میوانداری كردم، ده لئ: پیی گوتم: بچۆ ده ره وه و تار بۆ خه لك بده، ده لئ: چوومه ده ره وه، پیاویك هات و گوئی: ده رباره ی وه حی ده لئیی چی؟ گوتم وه حی دوو جۆره: خودای به رز ده فه رموی:

﴿أَرْجَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ﴾ (یوسف: ۳)، واته: هه روه ها خودای به رز

ده فه رموی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطَانِ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا﴾ (الانعام: ۱۱۲)، واته: به م شیوازه ئیمه بۆ هر پێغه مبه ریک دوژمنیکمان له نیو شه یتانه كانی ئینس و جین دانا، هیندیک له وان بۆ

۱- البداية و النهاية (۶۸/۱۱).

۲- سنن ابن ماجه رقم (۲۶۸۸) حدیث صحیح.

تەفرەدان قەسەى بىرىقەداريان بۆ ھىندىكى تر بە وەحى دەنارد، دەلئ بۆم ھاتن بىگرن، گوتم: ئەو چى دەكەن؟ خۆ من موفتى و ميوانى ئۆوم، جا وازيان لىھىنام، عىكرەمە وىستى بە ناپاستەوخۆ درۆ و دەلەسەكانى موختار - ئەوانەى پەيوەنديان بە مەسەلەى وەحىەو ھەيە - پوچەل بکاتەو و دەريخات کە درۆزە.^۱

إبن کثير دەلئ: زانايان گوتويانە (کذاب- درۆزن)ى نىو فەرمودەکە (موختارى کۆپى ئەبى عوبەيد)ە، بە پۋالە شىعەگەرى دەکرد و لە ژىرەووش خەرىكى ھانەت بوو و لای کەسە دلسۆز و نزىکەکانى دەيگوت: وەحيم بۆ دى، بەلام نەمزانىوہ کە گوتبىتى پىئەمبەرم، تەخت و تاراجى بە ئاورىشم پۆشراوى بۆ دادەنرا و تەعزيم دەکرا و پياوہکانى بە پىئوہ دەورەيان دەدا، بە تەخت و تاراجەکەيەوہ ئىستەر ھەلیدەگرت، تابوتەکەى بەنى ئيسرائيل چۆن باسى لىوہ کراوہ لە قوپئانى پىرۆزدا، تەخت و تاراجى (موختارىش) ئەو حيسابەى بۆ دەکرا، بىگومان ئەو گومرا و گومراکەر بوو، بە کوزرانى خودا موسلمانانى ئاسوودە و ھەساوہ کرد، ئەمە دواى ئەوہ بەھۆى ئەوہوہ تۆلەى خەلکانىكى سەملىکراوى لە خەلکانىكى سەمەکار سەندەوہ.^۲

خوداى بەرز دەفەرموى: ﴿وَكَذَلِكَ نُولِي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (الانعام: ۱۲۹)، ناردنى زەوال بۆ زالم سوننەتیکە لە سوننەتەکانى خوداى پەرورەدگار، تەماشاکردنىكى سادەى مێژوى مرقاىەتى و ئالوگۆپى ژيانى کۆمەلگاكان ئەمە دەسەلمىنى.

۲ - ھۆيەکانى پوکانەوہى بزوتنەوہى موختار:

أ - بىززانى لەلایەن سەرەن و دەستپۇشستوانى عەرەب و پاشان دروستبوونى شەپو گىچەل لە نىوان ئەوان و موختاردا، ئىنجا ئەوانەى بە ساغى دەرچوون چوونە

۱- البداية و النهاية (۱/۶۹).

۲- ھەمان سەرچاوہ.

(بصره) و له گەڵ سوپاکە‌ی موسعه‌بی کوری زویڤر به گۆ موختاردا چوونه‌وه.

ب - تووشبوونی به سه‌رسام بوون به خۆ و چاو سووربوون: کار به‌وه گه‌یشت به‌که‌سیکی وه‌ک عومهری کوری عه‌لی کوری ئەبیتالیب بۆ: بپۆ بۆ کوی ده‌چی بچۆ، هه‌چ خێروبێژیکت لای مه‌ نیه‌!، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه ئاماده نه‌بوو نامه‌یه‌کی به‌ ناوی محمدي کوری حه‌نیفه‌ی بۆ ته‌زویر بکات،^۱ ئه‌ویش چووه‌ لای موسعه‌ب و له‌گە‌ڵ سوپاکه‌ی ئه‌و هاته‌وه‌ کوفه‌.

ج - سوپا هه‌رشه‌به‌ره‌که‌ی موسعه‌ب بۆ سه‌ر موختار سوپا‌یه‌کی گه‌وره‌ و به‌هه‌یز بوو موصله‌لله‌بی کوری ئەبی سه‌فره‌ش به‌شداریکرد و سوپاکه‌ی به‌هه‌یزتر کرد، به‌لام سوپاکه‌ی موختار هه‌ینه‌ گه‌وره‌ و به‌هه‌یز نه‌بوو و ئه‌پراهیمی کوری ئه‌شته‌ری سه‌رکرده‌ی سوپاکه‌ی موختار به‌شداری جه‌نگه‌که‌ی نه‌کرد، بۆیه‌ جه‌نگه‌که‌ نا به‌راه‌ر بوو و به‌ دۆپانی موختار ته‌واو بوو.

د - ده‌رکه‌وتن و ئاشکرا بوونی درۆی موختار: شه‌عی ده‌لی: ئه‌ین له‌نه‌فیه‌ نامه‌ی به‌ موختاردا نه‌ناردبوو،^۲ و یه‌ک نامه‌یشی به‌ نه‌ینی پێ نه‌دابوو، گومان که‌وته‌ سه‌ری، چونکه‌ ئه‌وانه‌ی له‌ ده‌وره‌یشی بوون نامه‌یان نه‌دیوو، پیاو ماقولانی عه‌ره‌ب به‌مه‌یان زانی و گوته‌یان: ئه‌م موختاره‌ درۆزنه‌.^۳

ه - وازله‌یه‌تانی له‌لایه‌ن ئه‌ین له‌نه‌فیه‌وه: پۆژیک له‌ په‌نا ده‌رگای (که‌عه‌) پاره‌ستا و پاریگه‌یاند: (ئنه‌ کان کذاباً، یکذب علی رسول الله)،^۴ واته‌: ئه‌و موختاره‌ پیاویکی درۆزنه‌، درۆ به‌ ده‌م پێغه‌مبه‌ری خوداوه‌ هه‌ڵده‌به‌ستی. زیاد له‌مه‌ش: (طبري) ده‌گه‌ێته‌وه‌: ئه‌ین له‌نه‌فیه‌نامه‌یه‌کی بۆ تاقمه‌که‌ی نوسی: بپۆنه‌ نیو کۆپوکۆبونه‌وه‌کان و مزگه‌وته‌کان و به‌ ئاشکرا و به‌ نه‌ینی زیکری خودا بکه‌ن، جگه‌ له‌ خه‌ڵکانی موسلمان که‌س نه‌که‌ن به‌ سه‌ره‌رشتی و ئه‌مینه‌داری خۆتان، خۆ ئه‌گه‌ر

۱- تاریخ الدولة الاسلامیة، ابن الصقطي ص: ۱۲۱، عبدالله بن الزبير، للناطور ص: ۱۵۹.

۲- تاریخ الطبري، نقلا عن عبدالله بن الزبير، للناطور ص: ۱۵۹.

۳- إمبراطورية العرب ص: ۱۵۶، غلوب، نقلا عن ابن الزبير، للناطور ص: ۱۵۹.

۴- الطبقات الكبرى (۱۵۸/۵).

له خوتان ترسان — شتيڪتان به سهر بي — ٺاگدار و وريا بن پياواني دروڙن و ته زويڙچي زيان به ديتان نه گهيه نن.^۱

و — داهيتاني شتيڪي نامو له ٺيسلامدا له لايه ن موختاره وه: كه (تهخت و تاراج) بوو، به هاوه لاني گوت: هر شتيڪ له نيو نوممه تاني پيشيندا هه بوويٽ، ده بيت له نيو نه و نوممه ته شدا هه بيت، له نيو (بني اسرائيل) دا (تابوت) هه بوو و به شه پاشماوه ي بنه ماله ي موسا و هاروني تيڊا هه لگيرا بوو، نه م تهخته ش له نيو ٺيمه دا وه كه تابوته كه ي به ني ٺيسرائيله. سهره كه ي هه لڏه نه وه، كه ته ماشايان كرد: جل و بهرگي موختاري تيڊا بوو، ڪومه لي (سه به ٺيهه) واته (شيعه زنده پوڪان) ده ستيان به رز کرده وه و ۳ جار (الله اڪبر) يان گوت.^۲

ز — پٽويستي زوري (ٺين زويڙ) به عيراق: تاكه سهرچاوه ي مادي و مه عنه وي و مروي (ٺين زويڙ) ته نها (عيراق) بوو له و کاته دا، چونكه شام و ميسري له ده ست ده رچو بوون و مانه وه ي موختاريش له عيراقدا هه ره شه له پيگه ي سياسي و ٺابوري ده كات و ڪوسپيكي گه وره شه له پيگه ي ده ستگه يشتني به ولاتي فارس كه تا نه و كاته ش له زير ده سه لاتي نه ودا مابووه.^۳

۴ — فيرقه ي (كيسانيه) و په يوه ٺندي به موختاره وه:

سه بارت به (كيسان) كه نه م فيرقه يه ي ده خريته پال، پاي جياواز هه ن، به لام به پاي هه موو لايه كه موختاري ڪوري عه بيدي سه قه في له گه ل سهره لڏاني له سالي (۶۶) ي ڪوچيدا سهر ڪردايه تي فيرقه كه ي ڪردوه.

۱- تاريخ الطبري، نقلًا عن عبدالله بن الزبير، للناطور ص: ۱۵۹.

۲- هه مان سهرچاوه.

۳- عبدالله بن الزبير، للناطور ص: ۱۵۹.

۴- ٺايا ده بين نه و (كيسان) ه: (كيسان) ي خزمه تڪاري ٺيمامي عه يي كه له جهنگي (سه مين) ڪوڙا؟ يان ده بين (كيسان) ي شاگرد ي محمدي ڪوري حه نه فيه بي؟ يان ده بين (كيسان) ي سهر ٽڪي پاسه وانه ڪاني موختاري سه قه في بي؟ يان هر خودي (موختاره) ه، چونكه به (كيسان) بانگ ده ڪرا و ناسناوي (ابوعمره و ابو اسحاق) بي؟ (الملك و النحل/ ۱۳۳).

(فیرقە ی کێسانی): بریتیه له تاقمێک شیعە ی زێدە پۆ (الغلاة) و له دین دەرچوو، موختاری سە قە فی یە کە مین کە س بوو بیری مە هدیایە تی له کە سایە تی محمدی کوپی حە نە فیه دا زە ق کردە وه و ناسناوی (مە هدی) بە سە ردا بپی، مە روه ها بیری (بداء) واتە کە شف و بینینی پێشی بە کار دێنا، له سالی ٦٧ ی کۆچیدا و کە مێک پێش کۆژرانی ئە م (بیرە) ی لی بڵاویۆوه، جیی باسە بیری (بە دائە) و کە شف و پێشبینی سە رە تا له لایە ن پافیزە کانه وه بە کار دە هێنرا و پاش ئە وانیش موختار پڕوپاگاندە ی بو ئە م بیرە چە وتە دە کرد، موختار پێشبینی سە ر کە وتنی هاو لە کانی دە خستە پوو، کاتێک دە شکان و دەرۆپان، دە یگوت: خوا بۆی دەر خستبوو، ئە م بیرە شە یتانیە پایە و پێگە ی پێدا بوو و له کاتێکە وه بۆ کاتێکی تر پا کانی دەر کوپین، زیاد له مە ش له پوالتە دا خۆی وه ک پێغە مبه رێک نیشاندە دا، بیری دا هێنانی (تەخت و تاراج) یشی دە خستە پال ئیمامی عە لی رضی الله عنه و چە ن دین بیر و پای تری مە لێ سترای دیکە شی بڵاودە کردە وه.^٢

بیروباوە پی (کێسانییه) له تونێله تاریکە کە ی شە یتانە وه فراوو بوو و بڵاویۆوه، ئیمامە تی محمدی کوپی عە لی ناسراو بە ئیبن لحنە فیه یان پاگە یاند بە پاساوی ئە وه ئە و له (بصره) ئالای داوێ تە دە ست موختار،^٣ بیری تە ناسوخ و ئالوگۆپی پۆ حە کانیا ن بڵاو کردە وه، دە یانگوت: ئیمامە ت بۆ عە لی ها تووه، پاش ئە و بۆ حە سە ن و ئینجا بۆ حوسێ ن و دوا ی ئە ویش بۆ محمدی کوپی حە نە فیه ی، واتای ئە مە ئە وه یە: پوحی خودا ها توۆ تە نێو لاشە ی پێغە مبه ر (ﷺ)، پۆ حی پێغە مبه ریش (ﷺ) ها توۆ تە نێو لاشە ی عە لی، پۆ حی عە لیش ها توۆ تە نێو لاشە ی حە سە ن، پۆ حی حە سە نیش ها توۆ تە نێو لاشە ی حوسێ ن، پوحی حوسێ نیش ها توۆ تە نێو لاشە ی ئیبن لحنە فیه ی، مە ئە ویش ها توۆ تە نێو لاشە ی ئە بوهاشمی کوپی وه.^٤ دەر یارە ی ئیبن لحنە فیه ی زۆریان زێدە پۆ یی دە کرد و دە یانگوت: دەر وە ی مە موو زانستە کانی داو و

١- الفرق بين الفرق ص: ٥٦، ٥٥، دراسات في الامواء والفرق ص: ٢٤٨.

٢- نشأة الحركات السياسية والدينية في الاسلام، د. فاروق فوزي ص: ١٠١.

٣- المقالات والفرق ص: ٢٦، الشيعة العربية والزيدية ص: ٢٥٨.

٤- (الملك والنحل ١/ ١٣١).

زانياريه ڪاني ٺاڻڪرا و په نهان و ته وای گهردوون و مڙوڏ ده زانیت، پاڙ و زانياريه ڪاني له دوو سهيده ڪه ی پیش خوی واته هه سن و حوسین وه رگرتووه.^١
له پاستیدا ئین لهنه فییه: هرگیزا و هرگیز نه یگوتووه من مه دیم و له پاڙ و نهینیه کان ده زانم و دانی بهم جوړه زیده پویانه نه ناوه.

ئین سه عد له گپړانه وه یه کیدا که بؤ (نه بولغوریانی مه جاشینی) به رزکردو ته وه، ده لی: هه وال گه یشته (محمدي ڪوري حنه فییه): که نه وان ده لئین (محمد) شتیکی له زانباری په نهان له لایه، گوتی (محمد) هه ستایه سر پی له نیوماندا و گوتی: سویند به خودا، ئیمه جگه له م شته ی له نیو نه م دوو له وحه دایه شتیکی زیاترمان له پیغه مبهری خودا (ﷺ) به میرات وه رنه گرتووه، ئینجا گوتی: خودایه جگه له م لاپه په یه که به ده سکی شیره که مه وه یه، پرسیارم لی کرد: نه م لاپه په چی تیدا نوسراوه؟ گوتی: (مَنْ أَحَدٌ حَدَّثَا، أَوْ أَوَى مُحَدَّثًا).^٢

(محمد) له وه لامي هیندیک پرسیاری پیاویک که ده ربارهی هیندیک شتی نهینی بؤی دروست ببون گوتی: دوا ی نه مه: له م جوړه قسه و باسانه دوریکه ونه وه، ده نا شوپه یی و نه نگي یه بؤ ئیوه خو به م شتانه وه خه ریک ده ڪن، ده ست بگرن به قورپانی پیروزه وه، پیشینان تان به هو ی قورپانه وه پیگه ی پاستیان گرت بهر، دوا که سی ئیوه ش هر به هو ی نه و - قورئان - وه پیگه ی پاست ده گرت بهر.^٣

موختار له بهر چه ند هو یه کی سیاسی په واجی به بیری مه دیا تی محمدي ڪوري حنه فییه داوه، واته نه و ویستویه تی به ناوی نه وه وه حوكم بگپړیت و به س و یه ڪتوز به شداری پیته ڪات، کاتیك ئین لهنه فییه ویستی به ره و (کوفه) بچیت، نه م هه وال گه یشته موختار و زوری له بهر دل گران بوو، گوتی: مه دی نیشانه یه کی هه یه، نه و دیته نیو شاره که تانه وه، پیاویک له ئیوه به شیر لپی دودا، به لام شیره که نایپریت و زیانی پی ناگه یه نی، نه م نه خشه یه گه یشته وه به ئین

١- هه مان سرچاوه.

٢- الشیعة العربیة و الزیدیة ص: ٢٥٨.

٣- الطبقات (٧٠/٥).

لحه نه فییه، نه ویش نه چوو و له جیگای خۆی مایه وه.^۱
 کثیر عزه ی شاعیر ده باره ی ئین لحه نه فییه گوتویه تی:

الا إن الأئمة من قریش ولاة الحق أربعة سواء
 علي و الثلاثة من بنیه هم الأسباط ليس بهم حنفاء
 فسبط سبط إيمان و برّ وسيط غيبته كربلاء
 وسيط لا تراه العين حتى يقود الخيل يقودها لواء
 تغيب لا يرى عنهم زماناً برضوى عنده غسل وماء.^۲

**شه شه م: بزوتنه وهی عه مری کوری سه عیدی کوری عاص (الاشرق) و
 کوژرانی.**

به پێی بریاره کانی کۆنگره ی (جاییه)، ده بوايه دوا به دوا ی مه پوانی کۆپی حه که م
 و خالیدی کۆپی به زید. عه مری کۆپی سه عیدی ئه شره ق پۆستی حوکمرانی
 وه ربگری، به لام مه پوان حیسابی بۆ عه مر نه کرد و له حالێ حه یاتیدا به یعه تی بۆ
 هه ردوک کۆپه که ی خۆی عبدالملك و (عبدالعزیز) پێکخست، ئه م په فتاره ی
 (مه پوان) ئاگری پفی له ده روونی عه مردا هه لایساند، به لام خالید نه یکرده خه م و
 مه راق و پووی له لیکۆلینه وه ی زانست کرد، به تاییه تی زانستی کیمیا گه ری.^۳
 سه ره تای سالی ۶۹ ی کۆچی عبدالملك به مه به ستی گه مارۆدانی زوفه ری کۆپی
 حاریس به خۆی و به سوپا که یه وه به ره و (قه رقیسیا) به پێکه وت، عه مری کۆپی
 سه عیدی به سه ر (دیمه شق) وه به جێپێشت، هه ر که عبدالملك ده رچوو، عه مر
 دیمه شقی پاوان کرد و خۆی تیدا دامه زاند و ده ستی به سه ر به یتولماله دا گرت.

به پێی گێڕانه وه یه کی تر: کاتیک عبدالملك به ره و (قرقیسیا) به پێکه وت عه مریشی
 له گه لدا بوو، به له شه ودا هه لی قۆزته وه و به خۆ و به ژماره یه کی زۆره وه جودا

۱. سیر اعلام النبلاء (۱۱۸/۴).

۲. مه مان سه رچاوه (۱۱۲/۴).

۳. تاریخ خلافة بني أمية، بنیه عاقل ص: ۱۵۲.

ٻڙو و بهرو (ديمه شق) گه پايوه، (عبدالرحمن ي كوري نوم حه كه مي سه قه في) والي ديمه شق ه لآت و عه مري كوري سه عيد چوه نتيويه و ده ستي به سر خه زينه كانيدا گرت،^١ عه مر له دو (عبدالرحمن) ي نارد، به لام له وي نه مابوو، فه رمانيدا خانوه كه ي پړوخي نري، خه لك كڙټوه و عه مر چوه سر (مينبه) و سو پاس و ستايشي خوداي كرد و گوتي: نه ي خه لكينه: هر كه سايه تيه كي قورپه ي شي له پيش مندا چوويته سر نه م مينبه ره، پي و ابووه به هشت و ناگري هه يه، كي فه رمانبه رداري بي ده چي ته به هشت، كي ياخي بي ده چي ته دوزه خ، من هه والتان پي ده ده م: به هشت و دوزه خ هي خودان و هيچ كاميكيان هي من نين، من ته نها نه وم له سر شانه: به يه كساني يه كي چاك و به خشيني تيرو ته واو په فترتان له گه ل بكه م.^٢

سپيده ي به ياني نه و شه وه: عبدالملك ده رباره ي عه مر پرسياي كرد، زوي ليكه پان نه ياندوزيه وه، يه كسر به رو (ديمه شق) گه پايوه، ته ماشاي كرد عه مر خوي تيډا مه لاس داوه، جهنگ و پي كه لشاخان ده ستي پي كرد، (١٦) پوي خاياند نه نجامي نه بوو،^٣ عبدالملك ته ماشاي كرد عه مر خوي له قه لايه كي پته وي پومي دا مه لاس داوه به زيني نه سته مه، ناچار داوي له عه مر كرد. ناشتي بكه ن و شه پ رابگرن.^٤

١ — مهرجه کانی (عه مري كوري سه عيد ي كوري عاص): به م شيويه بوون:

— ده بي پړستي (خيلافه ت) دواي عبدالملك بڙ عه مر بي.^٥

— ده بي له گه ل هر كاريه ده ستي كي عبدالملكدا كاريه ده ستي كي عه مرش هه بيت و له هه موو كاروباري كي گه وړه و بچوكدا پړوي پي بكات.^٦

— ده بي عه مر به سر په رشتياري (ديوان) و (بيت المال) دامه زريني.^٧

١- البداية و النهاية (١١/١١٤).

٢- هه مان سرچاوه (١١/١١٥).

٣- هه مان سرچاوه.

٤- الامويون، للوكيل (١/٣٦٩).

٥- الدور السياسي لأهل اليمن في الشام ص: ٨٥.

٦- تاريخ خليفة، نقلا عن الدور السياسي لأهل اليمن ص: ٨٥.

لەلايەكى ترەو ە كىتەبەكانى مېژوو ژمارەيەك ەكارىيان باسكردوون، بۆ قبولكردنى ئەم مەرجانەى ەمر لەلايەن (عبدالملك)ەو ە:

أ — دابەشبوونى ەۆى (كەلب)ى خاوەن ەۆى و كارىگەرى سياسى، بەسەر عبدالملك و ەمردا، برا كۆى ئەم ەۆە زىانى گەورەى بۆ ەردولا تىدايە و بەرژەو ەندى (كەلب)يش دەخاتە خەتەرەو ە، ئەمە ەۆيەكى سەرەكى بوو بۆ ئاشتى.^۱

ب — دەستبەسەرداگرتنى ديمەشقى پايتەخت لەلايەك و زەوتكردنى (بەيتولماله) و (ديوان) كە بە دوو شارەگى ژيانى و پاكىشانى پشتيوانان دادەنران بۆ دەولەتى ئومەوى لەلايەن (ەمرى ئەشرەق).

ج — مانەو ەى زۆرەى ەۆە يەمانىەكانى ترى شام بەبىلايەنى و دوورە پەريزى يان، واىكرد بپيارى پەسمى ئاشتى بە دەستى خودى ەۆى (كەلب) بىت.^۲

د — دەركەوتنى بزوتنەو ەى ەمرى ئەشرەق وەك زلەيژىكى سەريازى و پشتيوانى لىكردنى لەلايەن دانىشتوانى (ديمەشق) و عبدالله ى كورى كرىزى قەسرى ى سەركۆۆى (بەجىلە) بەخۆى و ەۆەكەيەو ە.^۳

ه — دەشگونجى بۆيە عبدالملك لەگەل ەمر پىكەوتبى، تا كيشەكە بە ئاشتى چارە بكات و دوايەش لەگەل سەركۆۆەكانى شام پىك بىت و (ەمرى كورى ئەشرەق)يش بە ەرجۆرىك بىت لەنۆبەرى.^۴

۲ — عبدالملك و ئاپاكى كردن لەگەل ەمرى كورى سەعيدى پورزاي:

دواى تىپەپىنى (۴) پۆژ بەسەر پەيمانى ئاشتى و ەاتنەو ەى عبدالملك بۆ نۆو (ديمەشق)، عبدالملك بە دواى ەمرى دا نارد بىتە لاي، پاشنىو ەپۆ ەمر خۆى

۱ — انسآب الاشراف (۱۳۹/۴).

۲ — نهایة الأدب (۱۰۲/۲۱)، الدور السياسى لأهل الیمن ص: ۸۶.

۳ — الدور السياسى لأهل الیمن ص: ۸۷.

۴ — ەمان سەرچاو ە.

۵ — الکامل فی التاريخ، نقلًا عن الدور السياسى لأهل الیمن ص: ۸۷.

زڙيڻو شڪرد و شيري له ڪالان دهر ڪيڻشا، هه سستايه سهر پي و به سهر پايه خه ڪه دا هه له نگوت، ڙنه ڪي و نه وانهي له لاي بوون، گوتيان: ٺيڻه به باشي نازانين بجيڻه لاي عبدالملك، به لام به قسهي نه ڪردن، به خو و به (١٠٠) ڪڙيله ي تايبه تي خويه وه به پيڪه وت، عبدالملك فهرماني به پڙله و نه وه ڪاني (مه پوان) ڪردبوو بيڻه دهر وه، به دهر گاوانه ڪهي گوتبوو: ڪه (ٺيڻن سه عيد) به ته نيا بنيريڻه ڙوره وه و دهرگا دابخات، عمر له دهرگا ٺاوا بوو و دهرگا ڪان داخران، له عبدالملك نزيڪ ٻڙوه، پيشوازي ليڪرد و له سهر قه نه فهداينيشاند، پاشا ٺاخاوتنيڪي دور و دريڙ، عبدالملك گوتي: هو ڪوپه شيره ڪهي لي وهر رگرت، ماوه يه ڪ گفتوگويان ڪرد، ٺينجا عبدالملك پوي له عمر ڪرد و گوتي: هو باوڪي ٺومه ييه! عمر گوتي: له خزمه تدام، ٺهي ٺهيري ٺيمانداران، گوتي: تو ڪه منت له جيڻشينا يه تي خست و ڪوده تات به سهر دا ڪردم، ٺه و ڪاته سويندم خوارد: هر ڪاتيڪ بڪه ويته به رده ستم و پر به چاوانم بتبينم، ده بي سهر تاپا ڪوت و زنجيرت بڪه م، پڙله ڪاني (مه پوان) گوتيان: دواي ٺه وه ٺازادي ده ڪهي ٺهي ٺهيري ٺيمانداران؟ گوتي: ٺينجا ٺازادي ده ڪه م! چئون شتي وا له گهل (بابي ٺومه ييه) ده ڪه م؟!، پڙله ڪاني مه پوان گوتيان: سوينده ڪهي ٺهيري ٺيمانداران به جيڻيگه يه نه، عمر گوتي: ٺهي ٺهيري ٺيمانداران سوينده ڪه به جيڻده گه يه نم، عبدالملك ڪوت و زنجيريڪي له ڙيڙ پايه خه ڪهي دهره ٽينا و ٻڙي هه لدا، ٺينجا گوتي: هو ڪوپه! زنجيري بڪه. ڪوپه ڪه ڪوتوزنجيري ڪرد، عمر گوتي: ٺهي ٺهيري ٺيمانداران توخوا ڪاتيڪ ده مبه نه دهر وه و له بهر چاوي خه ڪ ليڻم بڪه نه وه گوتي: ٺهي بابي ٺومه ييه له ڪاتي سهر مه رگدا ده ته وي مه ڪر و فيل بڪه ي؟ نا به خوا. نامانه وي له بهر چاوي خه ڪ ليڻ بڪه يه وه، ده بي ڪوتوزنجيره ڪت به ٺازار و نه شڪه نه وه ليڻ دامالين،

ٺينجا عبدالملك به هه ردوڪ چه په لڙڪي پري دايه و پايڪيڻشا، به جڙيڪ ده موداني به قه نه فهد ڪه وت و دداني پيشه وه ي شڪاند، عمر گوتي: ٺهي ٺهيري ٺيمانداران

توخوا با له مه گه وره تر نه شکیت، عبدالملك گوتی: به خوا نه گه بزاتم تو بمینی و وه فادارم بی و قورپه ییش ناشت و ته با بکه ی نازادت ده که م، به لام دوو پیاوی وه ک منوتو له ولاتی کدا پێکه وه کۆنابنه وه به لکو یه کێکیان نهوی تریان ده رده کات.^١

له گێپانه وه یه کی تر دا هاتوه:

عبدالملك عبدالعزيزی برای پاسپارد، تا له نوێژی عه سر ده گه پێته وه بیکوژیت، که پایه وه، بینی نه یکوشتوو، سه رکۆنه ی عبدالعزيزی کرد و جنیوی به خۆی و به دایکی گوتن هه ریه که یان له دایکێک بوون، عبدالعزيز گوتی: خودا و خزمایه تی به گژدا کردم چونکه دایکی پوری عبدالملك بوو و خوشکی مه پوان بوو، ئینجا عبدالملك گوتی: هۆ کوپه! نه و سه ره نیزه م بۆ بینه، بۆی هینا، پایوه شاند و لێیدا، به لام سوودی نه بوو، ئینجا دهستی له بازۆله ی عه مر وه شاند، زانی زژی له به ره و پێکه نی و گوتی: خۆ زێتیۆشه، که واته خۆت ساز کردوو، هۆ کوپه شیره که بینه، شیره که ی هینا، ئینجا فه رمانیدا عه مر بخړیته زه وی، له سه ر سنگی دانیشت، سه ری بپی و ده یگوت:

يا عمرو إن لم تدع شتمی و منقصتی أضربک حیث تقول الهامة اسقونی

دهست و په نه کهانی له خویند شه لال ببون و خوینیان لی ده تکا، باسکه کهانی شۆرپیونه وه و له ره له ریان ده کرد، سام گرتبووی و نهیده توانی له سه ر سنگی پاست بێته وه، ئاماده بوان هه لیا نگرت و له سه ر قه نه فه که ی خۆی دایانیشاند و ده یگوت: به ره له مه شتی ئاوام نه دیبوو، هاو ده می دنیا بوو، خوازیاری دوا پۆژ نه بوو، ئینجا سه ره که ی دا به عبدالرحمن ی کوپی ئوموچه که م. نه ویش بر دیه ده ره وه و له به رامبه ره خه لک پاینواند، عبدالعزيزی کوپی مه پوان توره که یه ک پاره ی هه لگرت و چوو ده ره وه، ده می کیسه که ی کرده وه و به نیتو خه لکی دا هه لدا، نه وانیش فرپان فرپانیان له سه ر کرد، گوتراوه: پاشان پاره که بۆ به یقولمال گێپدراوه ته وه،

ده شگوتري: ڪاتيڪ عبدالملك بڻ نويڙي عه سر در چو، ٺه بو زوعه يزه عه ي ڪويله ي سه پهرشتي ڪوشتن ي عه مري ڪردوه.^۱

به م شيويه عبدالملك خوي له مه ترسي مونافيسيڪي به هيڙي پڙگار ڪرد و گويي به پهيمان و پهيمان شڪيني نه دا، ناپاڪي ڪرد، خويني پشت، له پيڻاوي گه يشتن به ده سلاٽ عه مري ڪوري سه عيدي پورزاي ڪوشت، موسعه بي ڪوري زويپري يه ڪه خوشه ويست و هاوپتي خوي له نيو برد، عبدالله ي ڪوري زويپري باشتين ڪه سي سر زهوي ٺه و زه مانه ي خوي گوتنه ي ڪوشت.

جهوتهم: ٺاشت ي عبدالملك له گهل (پوم) و ته نگه لچيني به (جه راجيمه).

به پره ڇاو ڪردني پشيو ي و ٺالوڙي ٺڌري نيو قه له مروه ي ده سلاٽي ٺومهوي، عبدالملك به ناچاري ٺاشتينا مه يه ڪي له گهل (پوم) مؤر ڪرد، به پيئي ٺه مه:

– ده بي ده وله تي عبدالملك سالانه (۳۶۵) هه زار پارچه زيپر و (۳۶۰) ڪويله و (۳۳۰) ٺه سبي په سهن بدا به (پوم).

– ده وله تي ٺومهوي و ده وله تي پوم باج و ده رامه تي (قوپرس و ٺهرمينيا) به يه ڪساني به سر خوياندا دابه ش بگن،^۲ عبدالملك ژماره يه ڪ بارمه ي ليگلدانه وه و له (به عله به گ) داينان،^۳ له به رام به ٺه مه دا ده بي (پوم) (جه راجيمه) بڪيشيت وه نيوه پاستي ٺيمپرا ٺوپريه تي بيڙه نتي.^۴

عبدالملك ٺاشت ي (جه راجيمه) ي له چي اي (الڪام) قبول ڪرد و، ٺاماده بو هه موو پڙٺائيڪي هه يني (۱۰۰۰) ديناريان بداتي.^۵

۱ - البداية و النهاية (۱۱/۱۱۹).

۲ - الفتوح البيزنطية ص: ۱۵۸، الدور السياسي لأهل اليمن ص: ۹۰.

۳ - فتوح البلدان (۱/۱۹۰).

۴ - فتوح البلدان (۱/۱۹۰)، الدور السياسي لأهل اليمن ص: ۹۰.

۵ - أنساب الأشراف (۵/۲۹۹، ۳۰۰)، الدور السياسي لأهل اليمن ص: ۹۰.

هێنده‌ی نه‌خایاند هه‌لی وه‌رگرت و خۆی مه‌ترسی (جه‌پاجیمه) پزگار کرد، دوا‌ی نه‌جامدانی په‌یمانی ناشستی له‌گه‌ڵیان، یه‌ك له‌ سه‌رکرده‌کانی خۆی به‌ ناوی سه‌حیمی کوری موهاجیری بۆ لای سه‌رۆکی (جه‌پاجیمه‌کان) نارد، متمانه‌ی ته‌واوی پێکرد، به‌ هه‌یژکی گه‌وره‌ی سه‌ربازی یه‌وه که بۆ ئه‌م کاره پێکی خستبوو لێی نزیک بۆوه به‌ره‌نگاریان بۆوه، له‌ ئه‌نجامدا سه‌رکرده‌که‌یان کوژرا و هاوه‌له‌کانی هه‌لاتن و ئه‌وانه‌ی به‌جێمان چه‌پاله‌دران و کۆیله‌کان گه‌پانه‌وه لای گه‌وره‌کانیان و پیشه‌وه‌ر و جوتیره‌کانیشی بۆ سه‌ر گونده‌کانیان گه‌پانه‌وه.^۱

وه‌ك ده‌رده‌که‌وێ ئه‌م پێکه‌وتنه‌ی عبدالملك له‌گه‌ڵ ده‌وله‌تی بێزه‌نتی هێنده‌ی نه‌خایاندوه، چونکه (پۆم) په‌یمانه‌که‌یان شکاند، هه‌روه‌ها عبدالملك، توانی (ئیبین زوبییر) له‌نیۆبه‌ریت و ده‌وله‌تی ئیسلامی بکات یه‌ك و خۆیشی تاکه سه‌رکرده‌ بێ، ئه‌م سه‌رکه‌وتنه‌ی هانیدا بیر له‌ به‌ره‌نگاربوونه‌وه‌ی بێزه‌نتی یه‌كان بکاته‌وه که به‌رده‌وام سه‌ره‌تاته‌کی سه‌ر سنوری جیهانی ئیسلامیان ده‌کرد، ساڵی ۷۲ی کۆچی (محمدی کوری مه‌پوان)ی بۆ سه‌رکرده‌ایه‌تیکردنی هه‌رشه‌کان دیاریکرد و له‌ ساڵی ۷۴ی کۆچیدا ده‌ستی به‌ هه‌رشکرد.^۲

هه‌شته‌م: (زوفه‌ری کوری حاریسی کیلابی).

قه‌یسه‌ هه‌واداره‌کانی (ئیبین زوبییر) دوا‌ی جه‌نگی (مه‌رج پاهیت)یش به‌رده‌وام بوون له‌ سه‌ر بیرى تۆله، زوفه‌ری کوری حاریس یه‌كێك بوو له‌ سه‌رکرده‌ به‌هه‌یژه‌کانی ئه‌و هۆزه، به‌خۆ و به‌ هۆزی قه‌یسه‌وه له‌ (قه‌رقیسا) خۆیان مه‌لاس دابوو، ئه‌م شاره‌یان کردبووه و یستگه‌ی هه‌رشه‌کانیان بۆ سه‌ر هۆزی که‌لب، له‌ سه‌ر ناوچه‌ سنوریه‌کان، عبدالملك به‌مه زۆر ته‌نگاو بوو، ئه‌و که به‌ نیاز بوو ته‌واوی ناوچه‌کان له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی (ئیبین زوبییر) ده‌ریخێنێ، به‌تایبه‌تیش (عێراق) که

۱- انسباب الاشراف (۳۰۱/ه).

۲- الكامل لابن الاثیر، نقلًا عن الدور السياسي ص: ۹۲.

۳- هه‌مان سه‌رچاوه (۸۴/۳).

موسىئەبى كۆپى زوبىر حوكمى تىدا دەگىپى، بۆيە بېرىددا پىش ئەوئى ھىچ كام لە بەرنامەكانى دەست پى بىكەت دەبى ھىرش بىكەتە سەر (قەرقىسىيا) و خۆى لە مەترسى (زوفەر) پىزگار بىكەت، ئەو سوپايەى بۆ ھىرشكردنە سەر موسىئەبى سازكردبوو پووى پى بەرەو (قەرقىسىيا) وەرگىپا، پىشەكى گەمارۆيدا، بەلام پىاوەكانى (زوفەر) دەستپىشخەرى ھىرشىكى پالوانانەيان كرده سەر سوپاكەى عبدالملك، عبدالملك بەم ھىرشەيان سەرسام بوو و گوتى: دەك خودا پىاوانى (موزەپ) لە پەحمەتى خۆى دەرگا!، بەخوا شەر لەگەل كىردنىان داماوى بە دواوئە و وازلەپىتەنىان داخ و حەسرەت و مەراقە!.

عبدالملك پەناى بۆ ئاشتى برد، نامەيەكى بۆ (زوفەر) نارد، داواى لىكردبوو گويپايەل و فەرمانبەردارىيە دەنا بە پىچەوانەو توشى مەترسى دەبىت، داواى ھەولدانىكى زۆر و ئاخوتنىكى دوور و درىژ (زوفەر) وەلامى داواكەى بە ئەرئى بەلئى دايەو، بەمەرجىك ھەلپىژاردن بە دەست خۆى بى: يان وەك دىلسۆزىكى (ئىبىن زوبىر) دەمىنئىتەو، يان دەچىتە پال عبدالملك، عبدالملك پازىبوو و بېرىددا (زوفەر) و (ھوزەيل) كۆپى، كە سەركردەى سوپاكەى بوو و تەواوى لايەنگرانىان و چەپالە بدات و داواى تۆلەى خويىنى پژاو و مالى لەنىو براويان لى نەكەتەو، بەلكو لەگەل ئەمەشدا عبدالملك مال و پارەيەكى زۆرى دا بە (زوفەر) تا بەسەر خۆى و قەيسىيەكانىدا دابەش بىكەت، ئىنجا كۆتايى ئەم كارەيان بە ئەنجامدانى ھاوسەرگىرى ھىنا لەنىوان موسلمەى كۆپى عبدالملك و پەبابەى كچى زوفەرى كۆپى حارىسى كىلابى، (زوفەر) فەرمانى بە (ھوزەيل) كۆپى كىرد بچىتە پىزى سوپاكەى عبدالملك كە بۆ ھىرشكردنە سەر موسىئەبى كۆپى زوبىرى پىكخستوو، چونكە (ھوزەيل) وەك خۆى بەيەتى (ئىبىن زوبىر)ى لە ئەستۆدانى.

عبدالملك بەرنامەى دانا بۆ بەدەپىتەنى ھاوسەنگى لە نىوان ھەردوك ھۆزى يەمانى و قەيسى، سەركردە و كەسايەتى ھەردوك لای بە تەرازوو لە خۆى نزىك كىردنەو، لە ھۆزى (قەيس) ئەم جۆرە كەسايەتەيانەى لە خۆى نزىك كىردنەو:

۱- الكامل في التاريخ (۶۱/۳).

۲- ھەمان سەرچاوە (۶۲/۳).

زوفه‌ری کۆپی حاریسی کیلابی، هوزه‌یلی کۆپی زوفه‌ر، که‌وسه‌ری کۆپی زوفه‌ر، مه‌سه‌ده‌ی فه‌زاری، ژماره‌یه‌کی تریش.

له‌ هۆزی (یه‌مانی)یش ئەم که‌سایه‌تیانه‌ی له‌ خۆی نزیک کردنه‌وه: که‌سه‌سانی کۆپی مالیکه‌ی که‌لبی، پوچی کۆپی زه‌نباعی جوزامی، په‌جانی کۆپی که‌یاتی کیندی، ژماره‌یه‌کی تریش.

هاوسه‌نگی ته‌واوی له‌نیۆ ئەم دوو هۆزه‌ گه‌وره‌ی شامدا پاگرت له‌ ته‌واوی کۆپ و کۆبوونه‌وه و ئەنجامدانی کاره‌کانیدا، به‌ زۆری کاربه‌ده‌ستی نیۆ شاره‌کانی له‌ هۆزی که‌یسی داده‌مه‌زاندن، و کاربه‌ده‌ستی سه‌ر گوند و لادیکانیشی له‌ خه‌لکانی هۆزی یه‌مانی داده‌تان. و هه‌روه‌ها.

نۆیه‌م: زه‌وتگردنی (عیراق) و کۆتایی هی‌نان به‌ موسعه‌بی کۆری زوبیر:

دوای ئەوه‌ی (ئیه‌ن زوبیر) ته‌واوی عیراقی خسته‌وه‌ ژێر پکێفی ده‌وله‌ته‌که‌ی خۆی، پووبه‌پوو بوونه‌وه‌ی نیوان ئەو و عبدالملك بووه‌ شتیکی چاوه‌پوانکراو و که‌تمی، عبدالملك پاش پاویژ کردنی به‌ ده‌ست و پێوه‌نده‌کانی، بریاریدا به‌ سه‌رکردایه‌تی خودی خۆی هێرشیکه‌ گه‌وره‌ی سه‌ربازی بکاته‌ سه‌ر موسعه‌بی کۆری زوبیر، هه‌ندیک پاویژکار پایان وابوو خۆی له‌ شام بمینیتته‌وه‌ و یه‌کێک له‌ که‌سوکاری نزیکه‌ی سه‌رکردایه‌تی سوپاکه‌ بکات، هه‌ندیکه‌ی تریش پایان وابوو خودی خۆی به‌م کاره‌ هه‌سته‌، خۆیشی ئەم پایه‌ی دووه‌می هه‌بوو و گوتی: ئەم کاره‌ گرنکه‌ ته‌نها به‌ که‌سایه‌تیکی قورپه‌یشی خاوه‌ن بیروپای په‌سند پاده‌په‌پی، له‌وانه‌یه‌ که‌سیک بنیرم ئازا بیت، به‌لام خاوه‌ن پا نه‌بیت، من شاره‌زای تاکتیکه‌کانی جه‌نگم، له‌شه‌په‌ شیرو شیربازیشدا شاره‌زام نه‌گه‌ر پتویست بکات، موسعه‌ب ئازایه‌ و په‌روه‌رده‌ی نیۆ بنه‌ماله‌یه‌کی به‌غیره‌ته‌، به‌لام له‌ تاکتیکه‌ی جه‌نگ نازانی و خه‌لکانیکیشی له‌گه‌له‌ دژو پیچه‌وانه‌ی ده‌جولینه‌وه‌، به‌لام من خه‌لکانیکم له‌ پشته‌ دلسۆزیم بۆ

ده‌نوینن سالی ۷۱ی كۆچی و دواي تېپه‌پینی (۴) سال به‌سەر له‌نیوچوونی موختار و ده‌سه‌لته‌كه‌ی، عبدالملك بریاری خۆی ساغ كرده‌وه په‌لاماری عیراق بدات و له‌ژیر ده‌سه‌لاتی (ئین زوبیر)ی ده‌ریبنی، له‌وانه‌یه تا نه‌و ساته وه‌خته تیکه‌له‌چونه‌کانی له‌گه‌ل ئین زوبیر له عیراقدا شیوه نه‌نقه‌ست بووین، چونكه تا پایه‌کانی حوكمرانی له‌شام نه‌چه‌قاندن نه‌یویستوه به‌رهو عیراق به‌پێ بکه‌وی، ئهم سالانه‌ی به‌پێ كردن تاوه‌كو پێویسته بتوانی ئهم ئامانجه بپێکی، هه‌روه‌ها كێشه‌کانی خۆی له‌گه‌ل زوفه‌ری كوری حاریسی کیلابی چاره‌سەر كردن كه خۆی له (قرقیسیا) دامه‌زراند بوو، ده‌سه‌للاتی ئومه‌وی له ته‌واوی جزیره پیلێژ كرده‌بوو، عبدالملك به‌ لیژانی و سیاسه‌تی به‌هیزی كێشه‌ی (زوفه‌ری) ناشتیانه چاره‌سەر كرد، به‌م شیوازه كێشه‌ی (قرقیسیا)ی كۆتایی پێهتیا، كه ماوه‌ی هه‌وت سال بوو وه‌ك دپكێك له‌ چاوی ده‌وله‌تی ئومه‌وی هه‌له‌چه‌قیبوو، ئهم كێشه‌ی ناشتیانه چاره‌ كرد و ده‌سه‌لاتی له هه‌ریمی (جزیره) جیگیر كرده‌وه، هه‌ر له‌م چه‌ند ساله‌دا خۆی له‌ عه‌مری كۆپی سه‌عیدی گه‌وره‌ خۆپه‌پیشكه‌ری سامناکی پزگار كرد و گرتی و كوشتی.^۱

كاتێك ویستی به‌رهو عیراق به‌پێكه‌وی، خوا حافیزه‌ی له‌ عاتیکه‌ی كچی په‌زیدی كۆپی معاویه‌ی هاوسه‌ری كرد، عاتیکه گریاو كاره‌كه‌ره‌كانیاش له‌گه‌لی گریان، عبدالملك گوتی: خودا(كثیر عزة) بكوژی، ئیستا هه‌رده‌لێی چاوی لیمانه و ده‌لی:

إذا ما اراد الغزو لم یثن همه حصانُ علیها عقد در یزینها
نهته فلما لم تر النهي عاقه بكت و بکی مما عناها قطينها^۲

ئینجا عبدالملك به‌ خۆی و به‌ سوپاكه‌یه‌وه به‌ په‌له‌ په‌له‌ به‌رهو عیراق پۆی، محمدی كۆپی مه‌پوانی برای كرده‌ پێشه‌نگی سوپاكه و له (مه‌سكهن) بارگه‌یان

۱- الكامل في التاريخ (۵۱/۳).

۲- هه‌مان سه‌رچاوه (۵۹/۳).

۳- الكامل في التاريخ، نقلًا عن العالم الاسلامي في العصر الاموي، ص: ۵۰۱.

۴- البداية و النهاية (۱۱/۱۱۹).

۵- الكامل في التاريخ (۵۱/۳).

خست، موسەب ھەۋالى بەيگەۋتنى (عبدالمك) ي پىگەيشت، سوپاكەي پىكخست و ئىپراھىمى كۆپى ئەشتەرى كىردە پىشەنگى سوپاكە و لە (ئەجمىرا) بارگەي خست.^۱

ئىنجا عبدالمك دەستى بە نامە ناردن كىرد بۆ سەرۆكھۆزەكانى عىراقى نىو سوپاكەي موسەب، بەلئىنى موزدەي خۆشى دەدانى لە پەلە و پاىە و مال و سامان.

ئىپراھىم كۆپى ئەشتەرى سەرگىردەي پىشوروى سوپاكەي موختارى سەقەفى و پىشەنگى ئىستاي سوپاكەي موسەببىش نامەيەكى لەلايەن (عبدالمك) ھەۋە بۆ ھات، نامەكەي بە مۆركراوى و نەكرارەيى ھەلگىرت و داىە دەست موسەب، موسەب گوتى: چى تىدايە؟، گوتى: نەمخوئىندۆتەۋە، موسەب خوئىندىۋە، دەبىنى بانگى دەكا بۆ لاي خۆي و بەلئىنى دەداتى ھەرىمى عىراق بە ئەۋ دەسپىرى و دەيكا بە والى، (ئىبن لئەشتەن) گوتى: بەخوۋا عبدالمك ئەۋەندەي لە من ناھومىدە لە كەسى تر ھىندە ھومىد بىراۋ نىە، بزانە نامەي بۆ ھەموۋ ھاۋەلەكانت ناردوۋە، دەربارەي ئەۋ سەرۆكھۆزانە بە قسەم بگە، با لە مىلى ھەموۋيان بدەم، موسەب گوتى: كەۋاتە دواي كوشتىيان ھۆزەكانيان دلسۆزىمان بۆ نانوئىن، (ئىپراھىم) گوتى: بە ئاسن دايان دەمركىنم، بىاننىرە بۆ كاخى كىسرا و بەندىان بگە، لەجىي ئەۋان ۋەكىل دايىنى بەسەر ھۆزەكانىانەۋە، موسەب گوتى: ئەي بابى نوعمان: من ئەۋ كارە ناگەم و لە دژى دەۋەستمەۋە، پەحمەتى خودا لە ئەۋو بەحر ئەحنەفى كۆپى قەيس بىت: كە بەردەۋام ئاگادارى دەكردمەۋە لە غەدر و ناپاكى خەلگى (عىراق)، ھەر دەلئى چاۋى لەم بارودۆخە بوو كە ئىستا ئىمەي تىگەۋتوۋىن.^۲

ئەمە بەنىسەت خەلگى عىراق سەير نىە، تۆمارى ئەۋان پىرە لە غەدر و ناپاكى و ھەلۆىست كۆپىن، بەلگەۋ (عبدالمك) پايگەياند: كە پىش ئەۋەي نامەيان بۆ بىئىرى نامەي ئەۋانى پىگەيشتوۋە،^۳ كار بەمە گەيشتبوو ئەم نامە كۆپىنەۋەيە لە نەئىنى دەرجوۋ بوو، كاتىك موسەب بانگى موھەللەبى كۆپى ئەبى سەفرەي كىرد تەگبىرى

۱- تاريخ الطبري (۴۲/۷).

۲- الكامل في التاريخ (۵۲/۳).

۳- ھەمان سەرچاۋە (۵۲/۳).

پي بکات (موهلهه) گوتی: بزانه خه لکی عیراق نامه یان بۆ عبدالملك ناردوه و نه ویش نامه ی بۆ ناردوون، من له خۆت دوور مه خه وه، موسعه ب گوتی: خه لکی (به سره) نایه ن بۆ جهنگ تا تو نه نیرم بۆ جهنگی (خه واریج)، ئیستا (خه واریج) گه یشتونه ته بازایی (نه هوان)، من پیم ناخۆشه عبدالملك به ره و من هاتییت و به گزیدا نه چمه وه، تو بپۆ شکاندنی نه م کۆسپه منی به سه، له کاتی نامه و نامه کاری عبدالملك و عیراقیه کاند، سه رانی سه رکردایه تی سوپاکه ی موسعه ب، سوپای موسعه بیان به جی ده هیشت و په یوه ندیان به سوپاکه ی (عبدالملك) وه ده کرد، عبدالملك دوا ی بینینی بارودوخه که ده یه ویست کیشه که به بی شه پ کۆتایی پي بیئی و دۆستایه تی و خۆشه ویستیه کۆنه که ی نیوان خۆی و موسعه بی ده کرده پاساو، پیاویکی هۆزی (که لب) ی نارد له موسعه ب و پيی گوت: سه لام له خوارزاکه ت بکه چونکه دایکی موسعه ب (که لبی) بوو، پيی بلی: با واز بیئی له بانگه شه کردنی خه لک بۆ لای براکه ی، منیش واز دینم له بانگه شه کردنی خه لک بۆ لای خۆم، با کاروبار به ته گیر و پاوێژ بیی، موسعه ب پيی گوت: به عبدالملك بلی: شیر له نیوانماندایه.

ئینجا عبدالملك هه لۆیکی تری دا و محمدی کورپی مه پوانی برای نارد له، تا پيی بلی: ئامۆزاکه ت نه مانت ده داتی، موسعه ب گوتی: که سیکی وه ک من جگه له هه لۆیستی سه رکه وتن و زالبوون یان شکان له مه یدانی جهنگدا ئاوړ له هه لۆیستی تر ناداته وه.

ئینجا شه پ دهستی پیکرد، ناپاکي و غه در و خیانه تی خه لکی عیراق ده رکه وت، موسعه ب عوتابی کورپی وه رقای بۆ هیمدادی ئیپراهیمی کورپی نه شته ر نارد، (عوتاب) له وه سه رۆک هۆزانه بوو نامه گۆرینه وه ی له گه ل عبدالملك دا کردبوو، ئیپراهیم نه مه ی به کاریکی خراپ دانا، گوتی: من پیم گوتی (عوتاب) و هاو

۱- الکامل فی التاریخ (۵۱/۳).

۲- تاریخ الطبری (۴۴/۷).

۳- الکامل فی التاریخ (۵۲/۳).

۴- تاریخ الطبری (۴۵/۷).

وینەکانی بۆ من مەنێره، (إنا لله و إنا إليه راجعون)، (عوتاب) لە لای خۆی خەلکی توشی شکان کرد، کاتێک تیکشکا (ئێبن لئەشتەر) ئارامی گرت و لە مەیداندا مایهوه تا کوژرا،^۱ بە کوژرانی (ئێبن لئەشتەر) زیانی گه‌وره له‌موسعه‌ب كه‌وت، چونكه سه‌ره‌پای ئازایه‌تیه‌كه‌ی، دلسۆزێکی نزیکێ ئه‌و بوو، له‌به‌ر ئه‌وه کاتێک شه‌ڕ له‌ قۆلی موسعه‌ب گه‌رم ببوو و كه‌وتبووه ته‌نگانه‌وه، هاواری کرد: هۆۆ ئیبراهیم! ئیمپڕۆ ئیبراهیم نیه! ^۲ خەلکی عێراق موسعه‌بیان به‌جێهێشت و توشی شکانیان کرد، کار به‌وه گه‌یشت جگه‌ له‌ (۷) كه‌س، كه‌سی تری به‌ ده‌وره‌وه نه‌ما،^۳ به‌لام به‌رده‌وام پالەوانانه ده‌جەنگا، له‌ خۆیندا شه‌ڵال ببوو، پاشان زیادی کوری توبیان له‌سه‌ر کۆشکی (دوجهیل)ی دێری (جاثلیق) و له‌ مەیدانی جه‌نگدا کۆشتی،^۴ له‌ جه‌مادی دووه‌می ساڵی ۷۲ی کۆچیدا، كه‌ ئه‌م هه‌واله‌ گه‌یشته عبدالملك، ئه‌و گوتی: بینێژن، به‌خودا حورمه‌تی نێوانمان کۆنینه‌یه، به‌لام ده‌سه‌لات نه‌زۆکه‌و به‌ره‌می خێری نیه.^۵

به‌ کوژرانی موسعه‌ب جه‌نگ کۆتایی هات، عبدالملك چووه‌ نێو (کوفه‌)وه، دانیه‌شتوان به‌یه‌تیان پێدا، عێراق هاته‌وه‌ نێو باوه‌شی ده‌وله‌تی ئومه‌وی، عبدالملك بیه‌شری کۆپی مه‌پوانی بۆی کرده‌ والی، پێش ئه‌مه‌ (عێراق) به‌جی بێلێ سوپایه‌کی ئاماده‌ کرد بۆ په‌لاماری سه‌ر (مکه‌) و کۆتایی هێنان به‌ ئێبن زوبیتر.

۱ - هۆیه‌کانی تیکشکانی موسعه‌بی کوری زوبیتر:

هۆی زۆر پشکیان هه‌بوو له‌ شکانی (ئێبن زوبیتر) له‌ عێراقدا، له‌نێو ئه‌و هۆیانه‌دا:

أ - به‌شدار نه‌بوونی موه‌لله‌بی کۆپی ئه‌بی سه‌فره‌ به‌ خۆی و سه‌ربازانیه‌وه، ئه‌و جه‌نگاوه‌ریکی به‌ جه‌رگ و شاره‌زای کاروباره‌کانی جه‌نگ بوو، موسعه‌ب له‌سه‌ر حه‌زی خه‌لکی (به‌سه‌ره‌) بۆ جه‌نگی (خه‌واریه‌)ی نارد، له‌ کاتێکدا (موه‌لله‌ب)

۱- الکامل فی التاریخ (۵۳/۳).

۲- تأریخ الطبری (۴۵/۷).

۳- الکامل فی التاریخ (۵۳، ۵۴/۳).

۴- تأریخ الطبری (۴۴/۷).

۵- هه‌مان سه‌رچاوه‌.

بەموسەبى گوتىبوو: لەخۆتم دوور مەخەو، ئەگەر موسەب (موهەللەبى) لە خۆى دوور نەخستبايەو: سوودى زۆرى لە سوپاكەى و توانا و شارەزايى يەكەى وەردەگرت.

ب - غەدر و خيانەتى سەرۆكھۆزەكانى عىراقى نىو سوپاكەى موسەب، ئەم غەدر و خيانەتە بەھۆى: بەلەين و موزدەكانى عبدالملك و نەبوونى تواناى سرنج پاكىشانىيان لەلايەن موسەبەو سەرى ھەلدا.

ج - مەست نەكرانى سەران و پياوماقولاى عىراق بە بەخشىش و مال و سامان لەلايەن (عبدالله ى كورى زوبىر) ى خەليفە و، ئەم سەرۆكھۆزانە لەگەل موسەبدا ھاتنە (مكة) بەلام عبدالله ھىچى نەدانى.

د - توپە بوونى خەلكانى شىعە بە كوژرانی موختار لەلايەن موسەبەو، شىعە پىي و ابو موختار تۆلەى لە بكوژانى حوسەين كردۆتەو و ھەموويانى كوشتوو: بۆيە كاتىك موسەب پىكرا، زانئىدەى كورى عودامە ئەم دەستەواژەيەى دەريپى: (ياالثارات المختار) واتە: ھاوار بۆ تۆلە سىنانى موختار!

ه - شارەزا نەبوونى موسەب لە بوارى نەخشەى سەربازى يەو، ھەرچەند دوژمنەكانىشى دانيان بە ئازايەتى و پالەوانىتى و خۆپاگرى و نەبەزى ئەودا دىنا.

و - ماندوو بوون و شپىزە بوونى سوپاى زوبىريان، چونكە ژمارەيەك جەنگيان لەنىو عىراقدا ئەنجامدابوو، بەلام سوپاى ئومەويان ھەساو بوو، كاتىك سوپاكەى عبدالملك يان بىنى پاليان دايەو و ترس داىگرتن.^٢

ھ - نەئاردنى ھىزى سەربازى بۆ عىراق لەلايەن عبدالله ى كورى زوبىرەو. جىگاي خۆى بوو عبدالله بە ھەموو توانايەكەو بە ھاوارى موسەبەو چووبايە، چونكە لەدەستدانى (عىراق) واتە لەدەستدانى سەرچاوەكانى داھات و سەرتايەكيشە بۆ پووخانى سىياسى.^٣

١- الكامل في التاريخ (٥١/٣).

٢- تحديد الدولة الاموية، للناظر ص: ٨٠.

٣- ھەمان سەرچاوە.

۲ — کاریگەری کوژانی موسەب لەسەر عبدالله ی کوری زوبیر و وتارەگە ی:

عبدالله ی کوری زوبیر کاتی ک هه‌والی کوژانی موسعه‌بی برای پێگه‌یشت، هه‌ستایه‌ سه‌ر پێو وتاریکی خوینده‌وه و گوتی: سوپاس بۆ (الله) که دروستکردن و فرماندان هه‌مووی هی خۆیه‌تی، به‌ ویستی خۆی ده‌سه‌لات ده‌به‌خشی به‌ هه‌ر که‌سیک بیه‌وی، ده‌سه‌لات ده‌سینێته‌وه له‌ هه‌ر که‌سیک بیه‌وی، ویستی له‌سه‌ر کۆ بێ ده‌سه‌لاتداری ده‌کات، ویستی له‌سه‌ر کۆ بێ داماوێ ده‌کات، به‌لام: که‌سیک خاوه‌ن هه‌ق بێ داماوێ ناکا، با به‌ ته‌نیاش بێ و که‌سی له‌گه‌ڵ نه‌بیته‌، خودا که‌سیک عه‌زیز و سه‌ربه‌رز ناکات سه‌ربه‌رشته‌یاره‌که‌ی شه‌یتان و حیزی شه‌یتان بێ. با هه‌موو خه‌لکی شه‌ی له‌گه‌ڵ بیته‌، ناگاداربێ: هه‌والیکمان له‌ عێراقوه‌ پێگه‌یشتوه‌، دلته‌نگمان ده‌کات و دلخۆشیمان ده‌کات، هه‌والی کوژانی موسعه‌بمان پێگه‌یشتوه‌، خودا په‌حمی پێ بکات، ئه‌وه‌ی دلخۆشمان ده‌کات که‌ ده‌زانین کوژانه‌که‌ی شه‌هاده‌ته‌ بۆ خۆی، ئه‌وه‌ی دلته‌نگمان ده‌کات: له‌ده‌ستدانی خۆشه‌ویست جه‌رگسوتانه‌ و خۆشه‌ویسته‌که‌ی له‌ کاتی موسیبه‌ته‌که‌دا نازاری هه‌یه‌، دوا ی ئه‌مه‌ خاوه‌ن پایان ئاوێ بۆ ئارامگرته‌ی جوان و تازی به‌ری پێزارانه‌ ده‌ده‌نه‌وه‌، ئه‌گه‌ر ئیمێ موسیبه‌تی موسعه‌ب هاتوه‌ به‌سه‌رمدا، پێش ئه‌مه‌ش به‌ (زوبیر) تاقی کراومه‌وه‌، کاره‌ساتی عوسمانیش موسیبه‌تیکی مه‌زن بوو، موسعه‌ب ته‌نها به‌نده‌یه‌ک بوو له‌ به‌نده‌ بچوکه‌کانی خودا و پشتیوانیک بوو له‌ پشتیوانه‌کانم، به‌لام خه‌لکی عێراق خه‌لکی غه‌در و نیفاق داویانه‌ به‌ ده‌سته‌وه‌ و به‌ که‌مترین نرخ

فرۆشتویانه‌ و به‌ کوشتیان داوه‌، به‌خودا ئیمه‌ی ئالی زوبیر وه‌ک پۆله‌کانی (عاص)

له‌ شوینی پالدا نه‌وه‌مان نامرین، به‌خودا که‌سیک له‌ ئالی زوبیر نه‌ له‌سه‌رده‌می جاهیلی، نه‌ له‌ سه‌رده‌می ئیسلامدا له‌ هه‌لاتندا و له‌ پشته‌وه‌را نه‌ کوژاوه‌، مردنی ئیمه‌ مردنی ده‌سته‌ و یه‌خه‌ و خێرایه‌، چ به‌ تیر بێ چ به‌ شیر بێ، ناگاداربێ: دنیا موڵکی له‌نیوچوووه‌ و به‌س موڵکی خودا له‌نیو ناچیت و ده‌سه‌لاتی په‌ها هی ئه‌وه‌، ئه‌گه‌ر دنیا به‌ره‌و لام بیته‌ وه‌ک خۆبه‌زگیری شه‌پانی پێشوازی لیناکه‌م، باوه‌شی پێدا ناکه‌م، ئه‌گه‌ر پشتم تی بکات و وه‌ک ئه‌و که‌سه‌ی بسوتاوه‌ و سوکوچروکه‌ بۆی

ناگىرەم، ئەم قىسەم كىرد و لە خۇدا دەخۋازىم چاۋپۇشى لە منىش و ئۆۈش بىكات.^١

٣ - ھەئەئىستى عبدۇللىك سەبارەت بە كۆزۋانى مۇسەبى كۆپى زۆيۈر:

كەتتىك سەرى بىراۋى مۇسەبى كۆپى زۆيۈر يان لە بەردەستى عبدۇللىك دانا، گىراۋ
گوتى: كاتى خۇى ساتتىك بە بىن ھاۋەلايەتى ئەو خۇشەۋىسەم مەدارم نەدەكرد، تا
شىر كەۋتە نىۋانمانەۋە، بەلام دەسەلات نەزۇك و بىن ۋەفایە.^٢
عبدۇللىك تا نەگەشىتە سەر كۆرسى دەسەلات، باسى دۇستايەتى نىۋان خۇى و
مۇسەبى فەرامۇش كىردىۋو، پاش ئەمە لە ھەموو كۆپۈكۈبۈنەۋەكانىدا باسى
پەۋىشت و كىردەۋە جۋانەكانى مۇسەبى دەكرد، دەيزانى دۋاى نەمانى ئەم باسانە
زىيان بە دەسەلاتەكەى ناگەيەنن.^٣ (ابن كئىر) دەگىرپتەۋە: پۇژتىك عبدۇللىك بە
دانىشتۋانى كۆپەكەى گوت: كى ئازاى عەرەبە؟ گوتيان: (شەبىب، قوتپى كۆپى
فوجائە، فلان، فلان... ھتد) عبدۇللىك گوتى: ئازايەتى ھى كەسىكە كە چەقى
بەستۋە لە نىۋان سەكىنەى كچى حوسىن و عائىشەى كچى تەلحە و دايكى
حەمىدەى كچى عبدۇللاھى كۆپى عامرى كۆپى كىرىزە، دايكى: پەبىبى كچى ئەنەفى
كەلبى يە، گەۋرەى ضاحىيەى عەرەبە، والى عىراق بۈۋە لە ماۋەى (۵) سالى
تەۋاۋدا، ھەزارانى ھەنگاۋتۋە، ئەمانى پىندرا بەلام پەتى كىردەۋە، بە شىرەكەى
ھاتە مەيدانەۋە و ھەداى نەدا تا نەكۆزرا، ئەو كەسە مۇسەبى كۆپى زۆيۈرە،
كەسىكى بىن فەللى بۈۋ و فەئىرى ئەمبەرەۋبەر نەبۈۋ.^٤

پىندا ھەلگوتنى عبدۇللىك بە بەژن و بالاي مۇسەبەدا، لەمۇدا تۇزقاللىك زىيان
بەدەسەلاتى ناگەيەنى، ئەو بۇلاى پەرۋەردىگارى گەپايەۋە ھەموو دىناى بە زەپق و
بەپق و پاتالەكەيەۋە بۇ بەجىھىشت، دۋاى ئەۋەى مۇسەب مەترسى بۇ دەسەلاتى
عبدۇللىك دروست ناكات، قەيدى نىيە باسى چاكەكانى بىكات و پەرۋشى خۇى بۇ

١ - تارىخ الطبرى (٥٣/٧).

٢ - ھەمان سەرچاۋە (٤٧/٧).

٣ - الامويون (٣٨٠/١).

٤ - البداية و النهاية (١٥٢/١١).

دهرپرێ، له بهر ئه مه کاتێک سه ری موسعه بیان هێنايه بهردهم، عبدالملك گوتی: بینێژن، سوێند به خدا: حورمهت و پێزی نێوانمان دێرینه، بهلام دهسهلات بێ وهفایه، فه رمانیدا موسعه ب و عیسی ی کوری موسعه ب بینێژن.^۱

۴ — لاواندنهوهی موسعه ب له لایه ن شاعیرانهوه:

عبیدالله ی کوری قه یسی پوقییات یه که مین شاعیری بزوتنه وه ی (ئیه بن زوبیتر) و بهرگریکاری به شیک له و لاوه ندانه ی که موسعه ب دا هه لی گوتوون:

نعت السحائب و الغمام بأسرها	جسداً بمسكن عاري الأوصال
تُمسِي عوائده السباع وداره	بمنازل أطلالهن بوالی
رحل الرفاق و غادروه ناوياً	للريح بين صبا و شمال. ^۲

۵ — سه کینه ی کچی حوسین ی هاوسه ری موسعه ب:

موسعه ب چه ند شه وێک بهر له ده رچوونی له کوفه ئه م چه ند دێره شیعره ی بۆ سه کینه ی کچی حوسینی هاوسه ری نووسیوو:

و كان عزيزاً أن أبيت و بيننا حجاب فقد أصبحت منى على
و أبكاها للعين والله فاعلمي إذا ازددت مثليها فصرت على
و أبكى لقلبي منهما أننى أخاف بألا نلتقي آخر الدهر

ده لێن: موسعه ب له پۆژی تێدا کوژرانیدا چۆته لای (سه کینه)، پۆشاکه که ی داده نی و ملبه ندیک له بهر ده کات و به مله پچیک دایده پۆشی، شیره که ی به دهسته وه ده گریت، لێره دا (سه کینه) زانی که به ته مای گه رانه وه نیه، بۆیه هاواری کرد و گوتی: ئه ی هاوار موسعه ب چه ند خه مبارم! . ئه ویش ناوپی لێدایه وه سه کینه

۱- تاریخ الطبری، الأمویون، للوکیل (۳۸۱/۱).

۲- البداية و النهایه (۶۵۶/۱).

ھەموو ئاۋ دلى خۆى بۆ ھەلنە پىشتىبوو و شتى لى دەشاردەۋە، موسەب گوتى: ھەر
ئەۋەندەت لە دلدایە بۆ من؟ گوتى: ئەو خۆشەۋىستىيەى لىم شارىدوۋىيەۋە زۆر
زۆرتەرە! موسەب گوتى: ئەگەر پىشدا ئاۋام دەزانى حالى من و تۆ جورىكى تر
دەبوو، ئىنجا دەرچوو و نەگە پايەۋە و كوزرا، (سەكىنە) چوۋە نىۋ تەرەمەكان و بە
خالەكەى سەر پوومەتى ناسىيەۋە، سەرى بەسەر سەرىدا شۆرپىكردەۋە و گوتى:
پەخمەتى خوات بەسەردا بېژى ۋەللاھى چاكتىن دۆستى گىانى بە گىانى منى
(موسلىمە) بووى، چاك لە عەنتورە دەگەم كە دەلى:

و خليل غانية تركت منجداً بالقاع لم يعهد و لم يتكلم
مہتكت بالريخ الطويل إهابة ليس الكريم على لقنا بمحرم^۱

سەكىنە خۇدى ئاۋا موسەبى لاۋاندۆتەۋە:

فإن تقتلوه الماجد الذي يرى الموت إلا بالسيوف حراماً
و قبلك ماخاض الحسين منية إلى القوم حتى أوردوه حماماً^۲.

۱ - المنتظم لإبن الجوزي (۱۱۴/۶، ۱۱۵).

۲ - موقف الشعر من الحركة الزبيرية، ص: ۶۰.

باسی چوارهم: کۆتایی هاتنی ئه میری ئیمانداران عبدالله ی کوری
زوبیر رحمه الله :

یه کهم: ههوله کانی دهوله تی ئومه وی بۆ زهوتکردنی (حیجاز) پیش
دوایه مین گه مارۆدانی (ئین زوبیر).

ورده شه پ و په لاماردانی نیوان (ئین زوبیر) و عبدالله له بهرە ی حیجازدا
دریژه یان هه بووه له گرنگترین په لاماری هه ردوولا بۆ سه ره کتری ئه مانه بوون:

۱ - هیرشی حوبه یشی کوری ده لجه ی قینی:

خهریکه هه موو گێرانه وه کان کۆک بن له سه ره ئه وه که (مه پوانی کوپی چه کهم)
دوا ی هاتنه وه ی له (میسر) ئه م هیزه په لامارده ره ی نارد بێته سه ره حیجاز.^۱
وه ک ده رده که وی ئه م په لاماره له دواساته کانی سه رده می مه پواندا ئه نجامدرایی و
پیش ئه وه ی هه یچ ئامانجێک ئامانجێک بپێکی مه پوان مردووه، ئه مه وای له میژوو
نوسانێک کردووه بنووسن: عبدالملك ئه م هیرشه ی به پێکردووه،^۲ ژماره ی هیزه که له
نیوان ۶۴۰۰-۷۰۰۰ جه نگاوه ردا بووه.^۳

(ئین زوبیر) توانی به سه ره ئه م سوپایه دا زال بێ، (حاریسی کوپی په بیعه ی)
والی به سه ره سوپایه کی به سه رکردایه تی (ئین ده لجه) کرده وه، (ئین زوبیر) پیش
له قۆلی خۆیه وه سوپایه کی تری به سه رکردایه تی (عه بباسی کوپی سه هلی کوپی
سه عدی ئه نساری) به پێکرد، تا له گه ل سوپاکه ی (حه نتف) به کبگرن و کۆتایی به
سوپاکه ی (حوبه یش) بێتن، ئه م به ره نگاریونه وه یه به سه رکه وتووی ئه نجامدرا^۴ له
په بزه.

۱- تاریخ الطبری، نقلًا عن عبدالله بن الزبیر، للخراسی ص ۱۸۱.

۲- عبدالله بن الزبیر، للخراسی ص ۱۸۱.

۳- عبدالله بن الزبیر، للخراسی ص ۱۸۱.

۴- تاریخ الطبری (۵۵۳/۶).

۵ - أنساب الأشراف (۱۵۱/۵ - ۱۵۳).

٢ — هيرشي نائيلي ڪوري قهيسي جوزامي:

دواي مردني حهنتفي ڪوري سهجف له (وادي القري)، (ٺيبن زوبير) فهرماني به نائيل) ڪرد بپهريتهوه سهر سنورهڪاني (شام) و پوانگيهڪي سهرياني تيدا دابمهزيتي،^١ له پيوايهتيڪي تردهاتووه (ٺيبن زوبير) دواي مردني مهپوان (نائيلي) بهپيڪردو فهرماني پيڪرد بجي بؤ فلهستين،^٢ هرچونيك بيت هردوك پيوايهتهڪه پيڪن لهسهر نهوه كه عبدالملك ي ڪوري مهپوان تواني له (نهجنادين) ڪوتايي به نائيلي ڪوري قهيس بيتي، بهم شيويه (نائيل) و هاوهلاني له سالي ٦٦ ي ڪوچي له ولاتي (فلهستين) ڪژان.

٣ — هيرشي عوپوهي ڪوري عهنيف:

عبدالملك عوپوهي ڪوري نهيفي به (٦) هزار جهنگاوهره وه بهرهو (مهدينه) بهپيڪرد، فهرماني پيڪرد لاي ڪهس به ميواني دانهبزن، بؤ پيوستيهڪي زور ناچار نهبيت نهچنه نيو (مهدينه) وه، له(عرصة ڪوپپاني شان) سهريازگه دروست بڪن، (عوپوه) بهپيڪهوت و له (عرصة) ههليدا، بهپتي ٺامارهي گيترانهوهكه، دهبي حاريسي ڪوري حاتهبي ڪاربهپتوهبهري (مهدينه) ههلاتبي: چونكه(عوپوه) پوزاني هيني دهچوهه نيو (مهدينه) وه و (جمعه) ي بهخهك دهڪرد، پاشان دهگهرايهوه نيو سهريازگه، (عوپوه) ماوهي مانگيڪ بهم شيويه مايهوه، (ٺيبن زوبير) ڪهسي بؤلاهه نارد، هيچ پوهبهپوهوبونهويهڪيش له نيوان سوپاي (عوپوه) و سوپاي (ٺيبن زوبير) پوهي نهدها، عبدالملك فهرمانيدا نه م سوپايه بگهريتهوه شام، نهویش گهرايهوه،^٣

٤ — هيرشي (عبدالملك ي ڪوري حاريسي ڪوري جهڪه م):

عبدالملك ي ڪوري مهپوان نه م هيزهي بهرهو(مهدينه) بهپيڪرد، ژمارهي (٤) هزار

١. ههمان سرچاره (١٥٨/٥).

٢. ههمان سرچاره (١٥٩/٥).

٣. الطبقات، نقلًا عن عبدالله بن الزبير، للخراسي ص ١٨٥.

جەنگاوەر بوو، کاری پاراستنی ناوچه‌کانی نیوان مەدینه و شام بوو. عبدالملکی کوپی حاریس هیزه‌که‌ی له (وادی القری) جێگیرکرد، له‌وێرا هیزێکی (٥٠٠) نه‌فه‌ری به‌سه‌رکردایه‌تی (ئه‌بو قه‌مام) نارده‌ سه‌ر (خه‌بیه‌ر و فه‌ده‌ک) که سلێمانی کوپی خالید به‌پێوه‌رایه‌تی ده‌کردن، (سلێمان) هه‌ولی ده‌ربازبوونی دا، به‌لام له‌لایه‌ن ئه‌م هیزه‌ په‌لامارده‌ره‌وه‌ گیراو کوژرا،^١ (ئیبین زویێر) نه‌یده‌توانی به‌ر به‌ په‌لاماره‌کان بگرێت، (حاریسی کوپی خه‌تتاب)ی له‌ پۆسته‌که‌ی لایه‌ر و (جابه‌ری کوپی ئه‌سه‌وده‌ی) له‌ جێگه‌ دانا، (جابه‌ری) له‌ قۆلی خۆیه‌وه‌ هیزێکی هیزشبه‌ری به‌سه‌رکردایه‌تی ئه‌بو به‌کری کوپی ئه‌بو قه‌یس نارده‌ سه‌ر (ئه‌بو قه‌مام) له‌ (خه‌بیه‌ر)، له‌ ئه‌نجامدا (ئه‌بو قه‌مام) و هیزه‌که‌ی تێکشکاند.^٢

٥ - هیزشی (تاریقی کوپی عومه‌ر):

ئه‌مه‌ دواهه‌مین هیزش بوو له‌لایه‌ن (عبدالملکی کوپی مه‌ه‌وان) وه‌ به‌ره‌و (حیجان) به‌پێکرا، ئامانج له‌م هیزشه‌: زه‌وتکردنی ناوچه‌کانی (ئه‌یله‌) و (وادی القری) و به‌ هاواره‌وه‌ چوونی کاربه‌ده‌سته‌کانی عبدالملک له‌ کاتی پێویستدا بوو، له‌ هه‌مان کاتیشدا ده‌بیته‌ به‌ربه‌ستێک له‌ به‌رامبه‌ر جموجۆله‌کانی (ئیبین زویێر)، والی به‌سه‌ره‌ له‌ سه‌ر فه‌رمانی (ئیبین زویێر) هیزێکی (٢) هه‌زار که‌سی به‌ سه‌رکردایه‌تی (ئیبین ئۆراس) بۆ پارێزگاری کردنی (مه‌دینه) نارده‌، ئه‌م هیزه‌ به‌ پێکوپێکی ئه‌رکه‌که‌ی خۆی پاده‌په‌پاند، به‌لام هینده‌ی نه‌برد (ئیبین زویێر) فه‌رمانی به‌ (ئیبین ئۆراس) کرد به‌ره‌نگاری (طارقی کوپی عومه‌ر) ببیته‌وه‌، ده‌ره‌نجامی تێک هه‌لچوونه‌که‌ سه‌رکه‌وتنی (طارقی کوپی عومه‌ر) بوو، تاریق بۆ (وادی القری) گه‌پایه‌وه‌ و خۆی به‌و کاره‌وه‌ خه‌ریک کرد که‌ له‌ لایه‌ن (عبدالملک) وه‌ پێی سپێدرابوو.^٣

١ - الطبقات، نقلًا عن عبدالله بن الزبير، للخراسي ص ١٨٥.

٢ - الطبقات، نقلًا عن عبدالله بن الزبير، للخراسي ص ١٨٦.

٣ - عبدالله بن الزبير، للخراسي ص ١٨٧.

دووهم: گه‌مارۆی دووهم و رووخانی خيلافه‌تی ئه‌بن زوبیر:

سه‌رکه‌وتنی عبدالملك به‌سه‌ر موسعه‌ب له‌ جه‌نگی (دتیری جاسلیق) زه‌نگی ئاگاداری بوو بۆ کۆتایی هاتنی ده‌وله‌ته‌که‌ی (عبدالله ی کوری زوبیر)، که‌ ئه‌و کاته‌ له‌ هه‌موو هه‌ریمه‌کاندا کاروباری بۆ چه‌سپابوو، ده‌وله‌تی ئه‌بن زوبیر له‌ هه‌ریمی (حیجازدا) گه‌مارۆ درا، چونکه‌ له‌ بواری دوو هی‌زی دارایی و سه‌ربازی هه‌زار بوو نه‌یده‌توانی زۆر خۆی پابگریت، هه‌روه‌ک خودی عبدالله به‌ له‌ده‌ستدانی موسعه‌بی برای ئه‌ژنۆی شکان و تووشی خامۆشی بوو، به‌لام ئالاکه‌ی فیه‌ی نه‌دا، تا دوا هه‌ناسه‌ی ژیا‌نی له‌ سه‌نگه‌ری به‌رگریدا بوو.

عبدالملك دوا‌ی زالبوونی به‌سه‌ر موسعه‌بدا کاتی به‌فیه‌ی نه‌دا و برپاری دا به‌ ته‌واوه‌تی کۆتایی به‌ ده‌وله‌تی (ئه‌بن زوبیر) بی‌تی،^۱ سوپایه‌کی گه‌وره‌ی ساز کرد و چه‌جاجی کوری یوسفی سه‌قه‌فی کرده‌ سه‌رکرده‌ی، چه‌جاج به‌سوپاکه‌یه‌وه‌ به‌ره‌و (حیجان) به‌پێکه‌وت، له‌ (طائف) جێگیر بوو، له‌وێرا مه‌فره‌زه‌ی سه‌ربازی ده‌ناردنه‌ سه‌ر (مه‌که‌که‌)، (ئه‌بن زوبیر)یش به‌ وێنه‌ی ئه‌و مه‌فره‌زه‌ی سه‌ربازی ده‌ناردنه‌ سه‌ر ئه‌و شه‌ریان ده‌کرد و ده‌گه‌رانه‌وه‌ سه‌ربازگه‌کانیان.^۲

عبدالملك فه‌رمانی به‌ تاریقی کوری عومر کرد (وا‌دی القری) به‌جی بی‌تی و له‌گه‌ڵ سوپاکه‌ی چه‌جاج بکه‌وی، تاریق به‌ خۆی و (۵) هه‌زار جه‌نگاوه‌ره‌وه‌ خۆی گه‌یانده‌ چه‌جاج.^۳

۱ - گه‌مارۆی ئابووری:

چه‌جاج به‌ ئامانجی زیاتر ته‌نگ پێهه‌لچینی (ئه‌بن زوبیر) گه‌مارۆی ئابووری له‌سه‌ر (مه‌که‌که‌) دانا.

۱ - العالم الاسلامي في العصر الاموي، ص ۵۰۳.

۲ - عبدالله بن الزبير، للخراسي ص ۱۸۹.

۳ - الطبقات، نقلا عن عبدالله بن الزبير، للخراسي ص ۱۸۹.

ئەبن حزم دەگێڕێتەو: عبدالله بە شداری برپاری گەمارۆدانی ئابووری سەر (مەككە) ی کردوو، کاری پێگرتن بە گەیشتنی خۆراك و دانەوێڵە بە (مەككە) ی بە (خالییدی کۆپی پەبیعە) سپاردوو.^١

ئەم گەمارۆیە کاریگەری لەسەر (ئەبن زوبیڤر) دروست کرد و خەلکی تووشی برسیتیەکی بێرەزا بوون، کار بەو گەیشتن (ئەبن زوبیڤر) ناچار بوو ئەسپەکی خۆی بکۆژێتەو و دەرخواردی هاوێڵەکانی بدا.^٢ لە هەمان کاتدا عبدالله ئارد و ئازوخە و نان و کێک و خواردەمەنی جۆرا و جۆری دەناردە دەوری مەككە و بەسەر خەلکی شامدا دابەش دەکرا،^٣ ئەمە وایکرد بارودۆخی نێو (مەككە) بگۆڕێت ز بوزین لە نێو پشتیوانانی (ئەبن زوبیڤر) دروست ببێت، ئەو بوو یەك لە دواى یەك دەورەى عبدالله یان چۆل کرد، هاندەری زیاتری ئەم بەزین و پوخانە ئەو بوو: حەجاج ئەمانى دەدا بە هەر كەسێك واز لە شەڕ بێنێت و لە ئەبن زوبیڤر بکشێتەو.^٤

٢ - دانانی مەنجەنیق لەسەر چیاکانی (مەككە):

حەجاج ویستی کۆتایی هاتنی دەسەلاتی (ئەبن زوبیڤر) بە دەستی ئەو بێت، بۆیە نامەیهکی بۆ عبدالله نووسی، تا پێگەی بدا شەپی لەگەڵ بکات و بەرەنگاری بێتەو، عبدالله وەلامی دایەو گوتی: پات لەسەر چیه ئاوا بکە، کاکلەى وەلامەكە پەرەزەمەندی بوو لەسەر داواکەى حەجاج، کە دەیه ویست خۆی بپکێش بکات و پەلاماری (مەككە) و عبدالله بدات، ئینجا حەجاج بە سوپاکەیهو بەرەو (مەككە) بە پێکەوت، مەنجەنیقی لەسەر چیاکان دامەزاندن، ئینجا بە بێ پسانەو بەردبارانی (ئەبن زوبیڤر) کرد لە نێو حەمدا، سوپاکەشی لەگەڵ جەنگاوەرانی (مەككە) دەستە و بەخە ببۆو،^٥ ژمارەیهك لە پیاوماقولاى (مەككە) کە لە

١-جمهرة انساب العرب ص ٢٤٤.

٢- انساب الاشراف (٣٦١/٥)، عبدالله بن الزبير، للخراسي ص ١٩٠.

٣- انساب الاشراف (٣٦٠/٥).

٤- هەمان سەرچاوە (١٦٦/٥)، عبدالله بن الزبير، للخراسي ص ١٩٠.

٥- انساب الاشراف (٣٥٨/٥).

٦- هەمان سەرچاوە.

سه روپانه وه ئين عومر ده بينرا كه وتنه نيوبژيواني، داوايان له هه جاج كرد واز له به كارهيناني (مه نجه نيق) بيني، وه لامي دانه وه و گوتي: به خوا منيش وهك ئيوه نه مه م پي ناخوشه، به لام چ بكه م! نه و په ناي بۆ به يت بر دوه؟!

حاجياني نه و ساله له تيكراي ولاتاني جيهاني ئيسلاميه وه گه يشتنه نيو (مه ككه)، به هوي به ردباراني مه نجه نيقه وه نه يانتواني ته وافي قدوم بكه ن، به مه يهك له پوكنه كاني (حه ج) به كي ده خرا، بويه (ئين عومر) خوي له مه سه له كه مه لقورتاند و نامه يه كي بۆ هه جاج نووسي و گوتبووي: (له خوا بترسه، تو ئيستا له مانگي حه رام و شاري حه رام داي، وا ميواناني خوا له م سه روسه ري سه ر زه مينه وه هاتوون فهرزيك له فهرزه كاني خوا راپه رين و خير و بييري خويان زياد بكه ن).^١ هه جاج فهرماني به تاريخي كورپي عومر كرد: له ئيستا ر تا كوكتايي (حه ج) كار به مه نجه نيقه كان ناكه ن، به وه فده كه ي مه ككه ي گوت: منيش وهكو ئيوه نه مه م پي ناخوشه، به لام (ئين زويپر) په ناي بۆ (بيت) بر دوه،^٢ هه رچونيك بوو مه نجه نيقه كاني راگرتن تا خه لك له ته واف كرد ته واو بوون.^٣

دواي ديمايي هاتني وه رزي (حه ج)، هه جاج بانگي حاجياني كرد ئينجا بگه رينه وه بۆ ولاته كانيان، چونكه شه ر له دژي (ئين زويپر) ده ست پي ده كريت وه.^٤

بلازي ده گيريتته وه ژماره يهك له هاوه لاني هه وليان دا قه ناعه ت به (ئين زويپر) بكه ن كه لك له نه ماني هه جاج وه رگريت، به لام نه و وه لامي نه دانه وه و سوور بوو له سه ر مانه وه له نيو سه نگه ري به رگريدا، ميژوونوسان چه ند هلويسستكي جواميرانه ي ئين زويريان بۆ خستويينه ته سه ر كاغه ز له كاتيكا به ره نگاري مه فره زه كاني هه جاج بۆته وه، به زين و دواني خه لكاني ده وروبه ري گوراني به سه ردا نه هينا و شل نه بوو و سل نه بوو، تا دوا هه ناسه له سه قامگيري له سه ر نه و

١- انسباب الاشراف (٣٧٦/٥)، الهجاج بن يوسف المفترى عليه ص ٥٣.

٢- المنتقى في اخبار ام القرى ص ٢٦، الهجاج بن يوسف المفترى عليه ص ٥٣.

٣- الهجاج بن يوسف المفترى عليه ص ٥٤.

٤- انسباب الاشراف (٣٧٦/٥)، الهجاج بن يوسف المفترى عليه ص ٥٤.

بىرۈپايە مايەۋە كە لە پىتئايىدا دەجەنگا.^۱

۲ — ئەسمائەى كچى صدىق: ئەخشەى رىيازى ئازادىغوزان بۇ كۆرەكەى دەكىشەت:

دوای ھاتنى زەرزى (ھەج)، ھەج جارىدا لە نىو ھاجياندا: بەرەۋ ۋلاتەكانتان
بېۋەنەۋە: چونكە دەست بە بەردبارانى (بىت) دەكاتەۋە.^۲

دەستى بە لىدانى (كەبە) كۆرەۋە، (ئىبن زوبىر) كەۋتە تەنگانەۋە، زۆرىنەى
ھاۋەلانى دەۋرەيان چۆلگىر، لە نىۋانساندا (ھەمزە ۋ خەبەب) كۆپى دەبىنران،
داۋايان لە ھەج جارىدا ئەمانيان بەدات.^۳

كاتىك (ئىبن زوبىر) ئەم ۋەزەى بىنى چوۋە لای (ئەسمائەى) دايكى ۋ پىنى
گوت: خەلگ بە دوو كۆرەكەى خۆشمەۋە بەجىيان ھىشتم ۋ شكاندىانم، جگە لە
ژمارەيەكى كەم نەبىت، كە ئەۋانېش ھەر ماۋەيەكى تىر بېر دەكەن، كەسم بە
دەۋرەۋە نەماۋە، ئەۋ خىلەى بەنى ئومەييە چ شتىك بخوزم لە دونيادا دەمدەنى،
پات چىپە ۋ چۆنە؟

ئەسماء گوتى: بە خوا تۆ چاكتىر شارەزى بە ناخى خۆت، گەر دەزانى لەسەر
ھەقى ۋ بۇ ھەقىش بانگەۋاز دەكەى ھەر لەسەر ئەۋە بېر، خۇ ھاۋەلە دىلسۆزەكانت
كۆژان، تۆش سەرت شۆپ مەكە ۋ ملت دىرئ مەكە بە گەپچارى دەستى مىندالانى
(بەنى ئومەييە)! ئەگەر دەزانى بۇ دونياشت كىرەۋە، ئەۋا خراپتىن بەندە ئەتۆى،
خۆت لە نىو بىر، ھاۋەلانت لە نىو بىر، ئەگەر دەشلىتى: مىن لەسەر ھەقم، بەلام
ھاۋەلەكانم بەزىن ۋ مىنىش لاۋاز ۋ دەستەۋپاچە بووم، ئەمەش كارى مۆۋى ئازا ۋ
دىندار نىيە، چەندەت ماۋە ماۋە لە دونيادا؟!، كۆژان لە مىندى سەرشۆپانە
باشترە! (ئىبن زوبىر) لە دايكى نىزىك بۆۋە ۋ سەرى ماچ كىرە ۋ گوتى: بە خوا
ئەمەى گوتت پاي مىنىشە، تا نىمىز بانگەشەم بۇ ھەق كىرەۋە ۋ تۆزقالتىك بالىم لە
دنيا نەداۋە، پىشتم خۆش نەبوۋە تىيدا بىزىم، جگە لە توۋپەبوۋن لەبەر خودا ۋ

۱. ئەبۇللاھ بن زوبىر، للخراسى ص ۱۹۱.

۲. الكامل فى التاريخ (۶۱/۳).

۳. ھەمان سەرچاۋە (۷۰/۳).

ھاللاڭ كرانى ھارامەكانى شىتېكى تر منى ھان نەداوھ بۇ دەرچوونم، بەلام تەنھا پىم خۇش بوولە پاى تۇ دۇنيا بىم، پۇشنىيى زىياترت بە بىنايىم بەخشى، دايە: تەماشاكە، من لەم پۇژەدا دەكوژىم، دلى خۇت تەنگ مەكە و كارى خۇت بە خودا بسپىرە، دۇنيا بە كوپەكەت خراپەيەكى نەكردووه، كارى پىسى ئەنجام نەداوھ، لە ھوكمى خودادا ستمى نەكردووه، ھەواللى ستمى ھەر كارىبە دەستىكى خۇم پى گەشتىت، پازى نەبووم و دۇرى ھەستامەتەوھ، ھىچ شىتېك بەسەر پەزەمەندى پەروەردگارم ھەلنەبۇاردووه، خودايە: ئەم قسانە بە مەبەستى خۇ بە پاكدانان ناكەم، تۇ شارەزاترى بە خۇم، ئەم قسانە دەكەم: تا تازىيە و سەرەخۇشى لە دايەم بىكەم و سەبوورى و تەسەللالتى بى و تۇخۇنى بەسەر دۇدا بى.

دايكى گوتى: ئومىدەوارم، كە پىشم كەوتى خودا دل و دەروون ئارام بىكات و تۇخۇنى بداتى، لە ئاقار لە دەستدانى تۇدا، ئەگەر پىشيشىت كەوتم دەرپارەي خۇم ئارام بىكات، بىرۇ دەرەوھ، تا بىيىم ئەنجامى كارت بۇ كوى دەگات.

– عبدۇللاھ گوتى: دايە: خودا پاداشتى خىرت بداتەوھ، لە پىش كوژرانم دا و لە دواى كوژرانم دا بۇم لە خوا بىپايتوھ.

گوتى: ھەرگىز دەستبەردارى پارانەوھ ئابىم. ئىنجا گوتى: كەسانىك ھەن لەسەر ناھەق دەكوژىن و كوژراون، تۇ لەسەر ھەق دەكوژىي، گوتى: خودايە: بە بەزەيى بە لەگەلى، بە دىرژايى شەوان ھەستاوھ و بۇ عىبادەت پاوھستاوھ، لە نىو دۇل و شىوھ چۆلەكانى مەككە و مەدىنە بە زارى بەپۇژوھوھ لە ترسى تۇ كولى ھەستاوھ و گىراوھ، بەرامبەر بە من و بابى چاكەكار بووھ، خودايە: بە تۇم سپارد و دامە دەست تۇ، پازىم بە بىپارت، لە ھەمبەر لە دەستدانى عبدۇللاھ دا پاداشتى ئارامگران و سوپاسگوزارانم پى بىخەشە!

عبدۇللاھ دەستى گرت ماچيان بىكات، دايكى گوتى: ئەمە خودا ھافىزە و مائىئاويىيە، دوور مەكەوھوھ، عبدۇللاھ گوتى: بۇيە ھاتووم، خواھافىزەت لى بىكەم: چونكە پىم وايە ئەمە دوايىن پۇژى ژيانمە، گوتى: بىرۇ بە چاوى پوونەوھ، لىم نىزىك

به‌وه، تا به خودات بسپێرم، لێی نزیک بۆوه، ده‌سته‌ملانیی کرد و ماچی کرد و ده‌ستی به زړیی به‌ری که‌وت.

گوته‌ی: ئەمه کاری یه‌کیکه‌ نیازێکی له دڵدا بێت.

گوته‌ی: ته‌نها بۆ ئەوه‌م له‌به‌ر کردووه‌ تا به‌ تۆ پابگه‌م.

گوته‌ی: ئەوه به‌ منت پاناگه‌یه‌نیت.

ئینجا زړیکه‌ی به‌ری داکه‌ند و قۆلی لێ هه‌لمالی و ئاودامانی کراسه‌که‌ی گورج کرد، ژێر کراسێکی چنراو له‌ خوری و ئاوریشمی له‌به‌ر بوو، لڤه‌که‌ی له‌ پشتینی هه‌لڤه‌قاند.

دایکی گوته‌ی: خاو و خلیسک مه‌به‌ و جله‌کانت به‌ توندی له‌ خۆت بالێنه‌.

ئینجا (ئێبن زوبێر) پۆیشت و له‌به‌ر خۆیه‌وه‌ ده‌یگوت:

إني اذا اعرف يومي أصبر

وأیما يعرف يومه الحرّ

دایکی گوته‌ی له‌م قسه‌یه‌ی بوو و گوته‌ی:

سوێند به‌خوا، به‌یستی خودا، ئارام ده‌گری، باپیره‌ت (ئه‌بو به‌کر و زوبێر)ن، دایه‌ گه‌وره‌ت سه‌فیه‌ی کچی عبدا‌لمطلب.^۱

٤ — شه‌هید بوونی (ئێبن زوبێر) په‌زای خوای لێ بێت:

مانه‌وه‌ له‌سه‌ر بیروباوه‌پ نه‌گه‌رچی جێی مه‌ترسی بێت و به‌ دژی به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی خاوه‌نه‌که‌ی بێت، به‌لام به‌ به‌رزترینی سیفه‌ته‌ جوانه‌کان داده‌نریت، ئەم سیفه‌ته‌ به‌ تۆخی له‌ که‌سایه‌تی (ئێبن زوبێر)دا په‌نگی دا‌بووه‌، بۆیه له‌ پێی بانگه‌شه‌که‌یدا تا دوا هه‌ناسه‌ی ژیا‌نی تیکۆشا و نه‌به‌زی و لاوازی لێ به‌ده‌ر نه‌که‌وت و سه‌ری دانه‌نه‌واند.

دوا‌هه‌مین پۆژی ژیا‌نی بوو، دوو پکات نوێژی سونه‌تی به‌یا‌نی کرد، ئینجا چووه‌ پیشه‌وه‌ و بانگه‌ده‌ر قامه‌تی بۆ کرد، پێشنوێژی بۆ هاوه‌لانی کرد، سوپه‌تی ﴿بَٰرَٓ

وَأَلْفَلَمَّ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿٧٩﴾ پيت به پيت خويند، ٺينجا سه لامي نويڙي دايه وه، هه ستايه سر پا، سو پاس و ستايشي خوداي ڪرد و تاريڪي ڪاريگهري دا، ٿييدا گوٽي: به بهرڪه وٽني شير سامتان لي نه نيشيت، چه ندين جار هيئدم و شيروٽير بهر ڪه وٽون به نيوه مردوويي هه ليان گرتوومه ته وه، جيئي هر برينٽڪ له نه وي تريان قوولتر و به نازار تر بووه، چون سر و دم و چاوتان ده پارينن ناوا شيره ڪانتان بپارينن، پياويڪم ده ست ناکه وٽ به ده ستي خوي شيره ڪهي خوي شڪانديت و دوايي خوي هيشتبتيته وه له ڙياندا، مرؤف ڪه چه ڪي نه ما وه ڪوڙن لاپه پ ده بيت، چاوتان مه پر نه پڙق و به پڙقي دنيا، هر ڪه سين ڪه ٿيوه با په يوه ندي به هاوه له ڪهي خويه وه هه بيت، پرسيار ڪردن له من خه ريڪتان نه ڪات، مه ٿين: عبدالله ي ڪوري زويير له ڪوييه؟ نه و من له گهل ده سته و تاقمه ي به ڪه مم:

أبي لابن سلمى أنه غير خالد ملاقي المنايا أي صرف تيمما
فلسست بمبتاع الحياة بسبّة ولا مرتق من خشية الموت سلماً

له سر به ره ڪه تي خودا هيرش بهرن، هيرشيان بو بردن تا (حه جون)
پاشه ڪشه يان پي ڪردن له مه نه نيقيه وه بهرديڪي ٿيگيرا و بهر دم و چاوي ڪوت و
تاساندي، دم و چاوي خويناي بوو، ڪاتيڪ هه ستي به گه رمايي خوين ڪرد ڪه
به سر دم و چاو و پيشيدا ديته خواره وه، گوٽي:

فلسنا على الاعقاب تدمي كلو منا ولكن على اقدامنا تقطر الدما^۱

ٺينجا شه پڙيڪي ده سته و به خهي له گهل ڪردن، نه وانيش به هه مووان
گه له ڪومه ڪيان لي ڪرد، پوڙي سي شه ممه و له مانگي جه مادي دووه مدا و له ته مه ني
(۷۳) ساليڊا ڪوشتيان.^۲

۱- تاريخ الطبري (۷۹/۷).

۲- هه مان سه چاوه (۷۳/۳).

پیاویکی هۆزی (مراد) کوشتنه وهی گرتنه ئه ستر، سه ره که ی بۆ چه جاج برد،
(چه جاج و تاریقی کوپی عبدالله) به رامبه ره به سه ری عبدالله پاوه ستان.
تاریق گوتی: ژنان له مه یان زیره کتر نه هیتاوه ته دنیا.

چه جاج گوتی: به دوژمنی ئه میری ئیمانداران هه لده لئی؟

(تاریق) گوتی: به لئی ئه و به هانه ی داینه ده ست، ئه گه ره ئه وه نه بوایه هیچ
به هانه مان نه ده بوو، ئیمه ماوه ی (۷) مانگه گه مارۆمان داوه، به بی ئه وه ی هیزیک
سه ربازی و قه لایه کی دامه زرای هه بیته، وه کو ئیمه پاوه ستاوه و، به لکو له
ئیمه یش زیاتر، ده م به ده مه کیان گه یشته وه عبدالملك، گوتی: تاریق راست
ده کات.^۱

کاتیک (ئین زوبیر) به دارداکرا بۆنی میسکی لێ په خش بوو.^۲ ده لئین: (ئین
زوبیر) له پۆژی شه هید کرانیدا گوتبووی: ئیمه پۆ به کوژاویم ده بیننه وه، ئیمشه و
خه ونم بینن: (ئاسمانم بۆ کرایه وه و چوومه ناوی)، به خوا له ژیان و گوزه رانی دنیا
ماندوو بووم.^۳

ه — ئه سمائه به لگه له دژی چه جاج راست ده کاته وه:

که عبدالله کوژا ئه سمائه هاته ده ر و به سواری و لاخیک بۆ لای پۆیشته و له
به رامبه ری پاوه ستا، چه جاج له گه ل ده ست و پێوه نده کانی هاته لای، پرسیا ری
ئه سماء کرد و نیشانیاندا، به ره و پیری پۆیشته و له به رامبه ری پاوه ستا و گوتی:
چۆنت بینن؟ خودا هه قی سه رخسته و به ده ری خسته؟ له وانه یه ناهه ق به سه ر
هه قدا زال بیت، ئیستا تۆ له نیوان سه رانگو یلکی زه لکاوی ناهه ق پاوه ستاوی.

چه جاج گوتی: کوپه که ته له نیو مالی خودادا سته می ده کرد، خودای مه زنیشت
فه رموویه تی: ﴿وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَكَامِ يُظْلَمْ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ (الحج: ۲۵).

۱- تاریخ الطبری (۷۳/۳).

۲- هه مان سه رچاوه (۷۳/۲).

۳- سیر اعلام النبلاء (۳۷۸/۳).

ئەوا خودا سزای دا و ئازاری بە ئیشتی چەشت.

ئەسماء گوتی: درۆت کرد، ئەو یەكەمین لە دایك بووی ئیسلامە لە (مەدینە) دا، پیغمبەر (ﷺ) بە هاتنە دونیای شاد بوو، پەنجە ی پیرۆزی خستە بن مەلاشووی، موسلمانان تەكبیریان لێدا و شاری مەدینە لە خوشیان دەدرەوشایەو، ئیستاش دەبینم تۆ و تاقمەكەت بە كوژرانی شادومانن، ئەوانە ی لە پۆزی هاتنە دونیای شادومان بوون زۆر زۆر باشتر و چاكترن لە تۆ و تاقمەكەت، كە بە لە دنیا دەرجوونی شادومانن، لەگەڵ ئەمەدا عبدالله بۆ باوك و دایكی چاك بوو، پۆزانی بە پۆزوو بە پێدەكرد و شەوانی بە شەو نوێژ و قورئان خوێندن بە سەر دەبرد، حەرامەكانی خودای بە گەورە دادەنان، كە سەرپێچی خودا دەكرا توو پە دەبوو و پقی هەلەستا.^۱

ئەسماء بەم شیوازە بەرگریەکی پڕ شکۆی لە كۆپە شەهیدەكە ی کرد، حەجاج شکستی خوارد و لەو ی پۆیشت، ئەمە گەیشتهو عبدالله، نامە یەکی بۆ حەجاج نارد و لۆمە و سەرزەنشتی کردبوو گوتبووی: چیت داوہ لە کیزی پیاوہ چاکەكە.^۲

۶ — ستایشکردنی (ئێبێن زوبیر) دوا ی شەهید بوونی لە لایەن (ئێبێن عومەر) هەو:

كە (زوبیر) شەهید کرا و پاشانیشت بە سێدارە واکرا، عبدالله ی کوپی عومەر چوو بۆ لای، گوتی: سلاوی خوات لێ بیت ئە ی (ئەبی خوبەیب)، سلاوی خوات لە سەر بیت ئە ی (ئەبی خوبەیب)، بە لام بە خوا من پێگری ئەم چارەنووسەم لێ دەکردی (۳) جار. سوێند بە خوا ئەگەر چاکم نەناسیبای و نە مزانیبا، پۆژوگر و شەو نوێژکەری و سیلە ی پەحم بە جی دەگە یەنی، ئەوا دەمگوت: تۆ خراپترین کەسی نیو ئومەتێکی چاک و پاک ی، ئینجا عبدالله پابووری و هەوالی وەستانەکە ی و

۱- البداية والنهاية (۲۵۹/۱۱).

۲- البداية والنهاية (۲۵۹/۱۱).

قسه‌کانی به‌حه‌جاج گه‌یشته‌وه، چه‌ند که‌سیکی ناردە لای (ئێبین عومه‌ر) و ئه‌ویش له‌ داری دابه‌زاند.^۱

۷- به‌یعه‌تدانی (ئێبین عومه‌ر) به‌ عبدالله :

کاتێک خه‌ک به‌ گشتی به‌یعه‌تیان به‌ عبدالله دا، (ئێبین عومه‌ر) بۆی نووسی، به‌لام پاشان ئه‌وا من به‌یعه‌تم دا به‌ (عبدالله)ی ئه‌میری ئیمانداران، به‌یعه‌تی گوێزپایه‌لی و فه‌رمانبه‌رداری به‌ پێی سوننه‌تی خوا و سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌ گوێزه‌ی توانا.^۲

به‌ پێی گێڕانه‌وه‌یه‌کی تر: (ئێبین عومه‌ر) له‌ نامه‌که‌یدا ناوی خۆی خستبووه‌ پێش ناوی عبدالله و ئه‌مه‌ی نووسیوو: به‌لام پاشان: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَ بَيْنَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ (النساء: ۸۷). پێم گه‌یشتوووه‌ موسلمانان جه‌م بوون له‌سه‌ر به‌یعه‌ت پێدانت، منیش چوومه‌ نێو ئه‌و په‌یمانه‌ی موسلمانان چوونه‌ ناویه‌وه، والسلام.^۳

ژماره‌یه‌ك ده‌ست و پێوه‌ندی خه‌لیفه‌ و یه‌شتیان دلی خه‌لیفه‌ له‌ به‌رامبه‌ر (ئێبین عومه‌ر) دا تێك به‌دن، چونکه‌ ناوی خۆی له‌ پێش ناوی (خه‌لیفه‌)دا نووسیوو، عبدالله گوتی: ئه‌وه‌نده‌ له‌ لایه‌ن (ئهبو عبدالرحمان)ه‌وه‌ بۆ من زۆره‌.^۴ له‌ نامه‌یه‌که‌یدا بۆ چه‌جاجی نووسیوو: نابێ له‌ کاروباری (حه‌ج)دا سه‌رپێچی عبدالله ی کوری عومه‌ر بکات،^۵ چونکه‌ ده‌یزانی (ئێبین عومه‌ر) پایه‌دار و شاره‌زایه‌.^۶

۱- هه‌مان سه‌رچاوه (۲۱/۱۱).

۲- الطبقات (۱۵۲/۴).

۳- الطبقات (۱۵۲/۴).

۴- عبدالله بن عمر، محي الدين مستو ص (۱۰۸)، الطبقات (۱۵۴/۴).

۵- نسب القريش ص (۱۰۸).

۶- عبدالله بن عمر، محي الدين مستو ص (۱۰۸).

٨ - (ئيبن عومەر) و حە جاج:

دواي كۆتايي هاتني (ئيبن زويپر) حە جاجي كوپي يوسفى سە قەفى وەك والى لە (مەككە) دا ماىەو، عبداللهى كوپي عومەر بە مەبەستى ئە نجامدانى (حەج) يان (عومەر) (مەدينە) ى بە جى دە هيشت و دە رچوو (مەككە)، گوشتار و كرده وە كانى حە جاجى دە بيستن و دە ديتن پيچە وانەى شەرەن، دە چوو لای و فەرمانى پيڊە كرد چاکە بکات و لە خراپە کاری دوور بکە ویتەو، بە هەموو جورنەت و ئازايە تیهو بە رەنگاری حە جاج دە بوو و پەدى گوشتار و كردارە كانى دە داىەو.^١

حە جاج دواي زالبوونى بە سەر (مەككە) دا و تاريكى دا و گوتى: (ئيبن زويپر كتيبي خواي دەستكاري دە كرد، لە پياو پيكي تر دا هاوو: كتيبي خوداي دە گوي).

(ئيبن عومەر) هەستا و گوتى: درۆت كرد، درۆ دەكەى، درۆ دەكەى، نە ئەو نە تۆ ناتوانن ئەم كارە بكەن.^٢

حە جاج و تاري جومعه ى دە دا، هينده ى درۆ دادپى خەريك بوو كاتى نوڤز بە سەر بچيت، (ئيبن عومەر) هەستا و گوتى: ئەى خەلكينه، هەستن نوڤزە كە تان بكەن، خەلك هەستا و حە جاجيش لە سەر مينبەر دا بە زى و نوڤزى كرد، كاتيك خەريك بوو بپوا بە (ئيبن عومەر) ى گوت: چ شتيك هەل ئاي ئەم كارە بكەى؟

(ئيبن عومەر) گوتى: ئيمە بۆ نوڤز كردن هاووین نوڤز لە كاتى خۆيدا بكە، ئينجا زۆر بلتي بكە، دواي ئەو چەندت حەز لتيە بلي.^٣

هەروەها (ئيبن عومەر) بە توندى ناپەزايى خۆى لە درۆ حە جاج دە رپرپوو، سە بارەت بە و بى پزيه ى دە نيوني لە بللوكردنەو ى چەكۆچۆل لە نيو حە رەمى (مەككە) دا و بە رە لاكردنى پياوە كانى بە نيو شاردا و تەنگ پى هەلچينى موسلمانان و ژيان لى تالكرديان.

١- عبدالله بن عمر، محي الدين مستو ص (١٠٨).

٢- الطبقات الكبرى (١٨٤/٤)، سير اعلام النبلاء (٢٣٠/٣).

٣- الطبقات (١٨٥/٤ - ١٨٦)، سير اعلام النبلاء (٢٣٠/٣).

له گێڕانه‌وه‌یه‌کی (صحیح) دا، سه‌عیدی کوری جوبێز ده‌لێ: کاتێک (ئێین عومه‌ر) نوکه‌ پمبه‌که‌ی به‌رکه‌وت له‌گه‌ڵیدا بووم، ئەم نوکه‌ پمبه‌ له‌ ئاوژینگی و‌لاخه‌که‌یدا له‌ بنه‌ پێی هه‌ڵچه‌قی، له‌ و‌لاخه‌که‌م دابه‌زیم و‌ بۆم ده‌رکێشا، ئەم پووداوه‌ له‌ (مینا) بوو له‌ کاتی په‌جمدا بوو، ئەم هه‌واله‌ گه‌یشته‌ هه‌جاج و‌ سه‌ردانی کرد، هه‌جاج گوتی: نه‌گه‌ر ده‌مزانێ کێ ئەم پمبه‌ی تیگرتووی؟

(ئێین عومه‌ر) گوتی: تۆ تێت گرتم و‌ هه‌نگاوتم.

هه‌جاج گوتی: چۆن؟ (ئێین عومه‌ر) گوتی: له‌ پۆژێکی وه‌کو پۆژانی جه‌ژن و‌ په‌جمدا چه‌کت هه‌لگرتووه‌، که‌ نه‌ده‌بوو هه‌لت بگرتایه‌، نه‌خۆت و‌ نه‌ پیاوه‌کان، چه‌کت هه‌ینایه‌ نیو (هه‌په‌م)، نابێ چێکیش بێته‌ نیو (هه‌په‌م)، له‌ پیاویه‌تیکی تر دا: ئیسحاقی کوری سه‌عید ده‌لێ: بابم گوتی: کاتێ هه‌جاج سه‌ردانی (ئێین عومه‌ر)ی کرد من له‌وێ بووم، گوتی: نه‌و چۆنه‌؟ گوتی: باشه‌، گوتی: چیت به‌رکه‌وتووه‌؟ گوتی: نه‌و که‌سه‌ به‌ سه‌ره‌ پمب هه‌نگاوتمی که‌ فه‌رمانی دا چه‌ک هه‌لبگیرێ له‌ پۆژێکدا که‌ هه‌لال نه‌بوو چه‌کی تێدا هه‌لبگیریت: مه‌به‌ستی هه‌جاج بوو.^۱

کاتێک هه‌جاج چوو ده‌ره‌وه‌ و‌ پۆیشت، (ئێین عومه‌ر) گوتی: له‌ ژبانی دنیا دا ته‌نها ناخ و‌ خه‌فەت بۆ (۳) شت هه‌لده‌کێشم: له‌م سێ شتانه‌ ئەمه‌ی باس کرد: شه‌پ نه‌کردن له‌ دژی ئەم کۆمه‌له‌ و‌ تاقمه‌ سته‌مکاره‌ی ئەو هه‌موو خراپه‌یان به‌سه‌ر هه‌یناوی،^۲ (ذهبی) ده‌رباره‌ی تاقمه‌ سته‌مکاره‌که‌ ده‌لێ: مه‌به‌ستی پێ هه‌جاو تاقمه‌که‌ی بووه‌. منیش ده‌لێم: ئەوه‌ی نارده‌ووشیه‌تی.

۹ — به‌رنامه‌ی (ئێین عومه‌ر) له‌ کاتی ئاشووبه‌کاندا:

(ئێین عومه‌ر) له‌ گۆپه‌پانی پووداوه‌ سیاسیه‌کان دووره‌ په‌ریز نه‌بوو، به‌لکو تێبینی و‌ لێکۆلینه‌وه‌ی تایبه‌تی خۆی بۆ ته‌واوی بێنه‌ و‌ به‌رده‌ و‌ گۆپانکاریه‌کان هه‌بوو، ئەو به‌ هه‌لوێسته‌ زه‌ق و‌ دیاره‌کانی له‌ به‌رامبه‌ر ئەو فیتنه‌ و‌ ئاشووبانه‌ی

۱- سیر اعلام النبلاء (۲/۲۳۲).

۲- سیر اعلام النبلاء (۲/۲۳۲).

۳- الطبقات (۴/۱۸۵).

تووشى نوممه تي ٿيسلامى بيوون له خه لڪانى تر جيا ده ڪرايه وه.

ده ڪري بلټم ٺهه ماشوب و ناڙاوانه پهرده يان له سهر حيكهه تيكي فراوان و بيروبوچوونيكي پووناك هه گدايه وه كه پٽويسته دهر باره ي پوداوه كان بگريته بهر. له راستيدا (ٺيبن عومر) و بوچوون و هه لويسته ڪانى له وسهرده مه دا: وه ڪ ماموستا و قوتا بخانه يه ڪ بوو، خه لڪانيكي زور چاويان لي ده ڪرد و بهر چاويان پووشن ده بووه و شوينيان هه لده ڪرت.^١

سوفياني سهوري ده لي: شوين پٽي (عومر) هه لده گيري له جهماعه تدا، شوين پٽي ڪوپه ڪه شي هه لده گيري له ڪاتي په رته وازه بييدا.^٢

گرنگترين پهفتاري (ٺيبن عومر) له بهرام بهر پوداوه ڪانى ناشووبدا:

ا — دووره پهريزي له ڪوشتار ودا ڪوڪي ڪردن له سهر خويني موسلمانان:

چهنڊ پريوايه تيڪ ٺهه هه لويسته ي (ٺيبن عومر) له هه رديو ڪاتي ناشووبي يه ڪه م و دووه مه دا پوشتنتر ده ڪه نه وه.

قاسمي ڪوپي عبدالرحمن ڪوتي: له ناشووبي يه ڪه مه دا به (ٺيبن عومر) يان ڪوت: ناچيته دهر و جهنگ بڪه ي؟ ڪوتي: ڪاتيڪ جهنگم ڪردووه ڪه به ڪانى له نيتوان (پوڪن) و (دهرگا) ي (بهيت) دانرايوون، تا خوا له خاڪي عهره ب نه يهيشتن، من هه ز ناکه م شه پ له گهل ڪه سيڪ بڪه م و بلي: (لا اله الا الله)....

گوتيان: ٺه ي بيروپات چيه؟ تو ده ته وي هاوه لاني پٽه مبه ر (ﷺ) يه ڪتر له نيتو بهرن و ڪه سيان نه مينيت و پاشان بگوتري: بهيعت بدنه به (عبدالله ي ڪوپي عومر) و بيڪه نه ٺهيري ٿيمانداران.

ڪوتي: وه لاهي ٺهه له دلي مندا نيبه، به لام ٺه ڪر گوتتان: (حي على الفلاح) به ده متانه وه ديم، به لام ڪه ٺه ڪر په رته وازه بن له گهل ڪه ستان نابم، ٺه ڪر هه مووشتان ڪوڪ بن ليتان جودا نابمه وه.^١

١- أثر العلماء في الحياة السياسية في الدولة الأموية ص (٣٢٥).

٢- عبدالله بن عمر، محي الدين مستو ص (١١٢)

لە کاتی ئاشوویی (ئێبن زوبیر)دا. دوو پیاو هاتنه لای و گوتیان: خەڵک بە بیروپای خۆیان دەست بە کار بوون، تۆش (ئێبن عومەر)ی و هاوێڵی پێغه‌مبەری خوای، چ شتێک پێگای چوونه دەری ئی گرتووی؟
(ئێبن عومەر) گوتی: پێتان دەلێم: خودا لەسەری حەپام کردووم خوینی برای موسڵمانم بپێژم.

گوتیان: ئەو خودای بەرز نەیفەرموو: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ﴾ البقرة: ۱۹۳.

گوتی: کاتی خۆی جەنگمان کرد تا ئاشوب نەما و گەردنکە چی بۆ خودا هاتەدی.

کاتێک تێگەشتن پای ئەو لەگەڵ پای ئەوان تێک ناکاتەوه، گوتیان: دەربارە ی عەلی و عوسمان چ دەلێی؟

(ئێبن عومەر) گوتی: قسەم لەسەر عوسمان و عەلی چۆن و چ بێ؟! کاتێک دەبینم: عوسمان خودا لێی خۆش بووه، بەلام ئێوه پێتان ناخۆشە خودا لێی خۆش بووه، (عەلی)یش: خۆ ئامۆزای پێغه‌مبەری خودایە (ﷺ) و زاویەتی و بە دەستی ئامۆزە ی کرد و گوتی: ئەمەش ماله‌کە یەتی وەك دەبینن.^۲

ئێبن عومەر ﷺ هەر بەوه نەوێستا خۆی لە شەپ و براکوژی دوورخاتەوه، بەلکو چەند پێگایەکی تریشی گرتەبەر لە پێناو دوورخستنه‌وه‌ی موسڵمانان لە خۆینپێژی نێوانیان، لە سەردەمی ناکۆکی نێوان (ئێبن زوبیر) و عبدالملك ی کوپی مەروان دا هەولێ جێددی دا بۆ کۆتایی پێهێنانی شەپی نێوانیان و پاگرتنی خۆینپێژی موسڵمانان.^۳

۱- حلیۃ الاولیاء (۲۹۴/۱).

۲- پێوایەتیکی (وامذا بنته) واتە ئەمەش کچەکیەتی بە پێی پێوایەتەکی سەرەوه (وهذا بیته) ئەمەش ماله‌کیەتی.

۳- أثر العلماء فی الحیاة السیاسیة ص (۳۲۸).

مداتني ده گيڙپڙته وه: عبدالله ي ڪوري عومر نامه يه ڪي بڙ عبدالملك نووسي و
تييدا: فرماني پيڪردبوو: له خوا بتسي و خوي له شهر بڪشيته وه، عبدالملك بڙي
نووسي پڙوه: ڪه ٿو له مه ولا واز له ده سلات دينيت و ڪاروبار به (شوپا)
به پڙوه ده با.

ڪاتيڪ (ٿين عومر) ٿه مه ي بڙ (ٿين زويپر) نووسي: ٿاوي لي نه دايه وه.^۱

ب — هاندان بڙ گوڙپڙيه لي و فرمانبه رداري ٿيمام، بهرگرتن له هه لايساندن قتيلاه
ناشوب و په رته وازه ي له رادا:

ٿين عومر ﷺ ده ٿي: له خيلافه تي عوسماندا يه ڪيڪ بڙ لام هات، ده بيستم
فرمانم پي ده ڪات گازنده ي عوسمان بڪم!، ڪه قسه ڪي ته واو بوو، گوتم: ٿه و
ڪاتش پيغه مبهري خوا(ﷺ) له نيواماندا بوو، ده مانگوت: دواي پيغه مبهري(ﷺ)
باشترين ڪه ساني ٿوممه ته ڪي برپتين له: (ٿه بو به ڪر) ٿينجا (عومر) دواي ٿه ويش
عوسمان، وه ٿلاهي ٿيمه نه مانزانپوه عوسمان ڪه سي به ناهق ڪوشتبني و تاوانپيڪي
گه وره ي ٿه نجام دابي، ٿپوه ده تانه وي و ڪو فارس و پڙم په فتار بڪن، ٿه وان
سه رڙڪه ڪانپان به ڪوشتن نه بي نامرن، چاوه ڪاني (۴) فرمي سميان هه ٿوه راندن،
ٿينجا گوتم: اللهم لاترد ذلك^۲، خوايه ٿه مه پوونه دا.

سالمي ڪوري عبدالله ي ڪوري عومر ده ٿي: بابم گوتم: عوسمان هه ندي ڪاري به
چه نجام گه ياندن، خه ٿڪ گاتزنده يان ڪرد، ٿه گهر (عومر) ٿه م ڪارانه ي ٿه نجام دابان
ڪه س گازنده ي نه ده ڪرد و ورته ي ٿپوه نه ده هات.^۳

بنڙپه عبدالله ي ڪوري عومر چه نده سوور بووه له سهر بهرگري ڪردن له
عوسماني ڪوري عه فان و پاراستني ڪه رامه تي و بهرپهرچ دانه وه ي ٿه و ٿوممه تانه ي
خه ٿڪي ٿاواوه گيڙ له دڙي عوسمان دروستيان ده ڪرد، ڪاتيڪ عوسمان زاني
مهينه ته ڪه ده وره بووه و خه ريڪه سهر ده ڪيشيت بڙ ليڊاني، بانگي عبدالله ي ڪرد و

۱ انساب الاشراف (۱۹۵/۵).

۲ المعجم الكبير للطبراني (۲۸۵/۱۲)، ابن عمر، محي الدين مستو ص (۸۲).

۳ العواصم من القواصم ص (۱۰۴-۱۰۵)، ابن عمر، محي الدين مستو ص (۸۳).

دهرباره ی گه له کۆمه ی ئاژاوه چیه کان پاوێژی پێکرد، عوسمان پێی گوت: بپوانه
ئه وانه ده لێن چی؟! ده لێن: (یان واز بێنه یان ده تکوژین، (ئێین عومه) گوتی:

ئایا تۆ ههتا ههتا به دنیادا ده مێنی؟

عوسمان گوتی: نا، عبدالله وتی: زیاد له کوشتن چی کهت به سه ر ده هێنن؟

عوسمان گوتی: نا، (ئێین عومه) گوتی: ئایا به ههشت و دۆزه خی تو یان له لایه؟

عوسمان گوتی: نا، (ئێین عومه) گوتی: که واته ئه و کراسه ی خودا له به ری
کردوی دای نه نێی، ده نا ده بیته سوننه تیک، هه رکات خه لکانیک له (خه لیفه) بێزار
بن: یان وازی پێ لێ دێنن، یان ده یکوژن.^۱

ئهم پاوێژچوونه ی (ئێین عومه) به لگه یه له سه ر دووربینی و خوێندنه وه ی
زیره کانه ی ئه و بۆ پاشه پۆژ و ده ره نجامی کاروباره کان، ئه و ئاماده یی خۆی
ده ربهری: چه ک هه لگریت و به رگری له عوسمانی ئه میری ئیمانداران بکات و
به ره نگاری ئاژاوه چیه کان و گه مارۆ ده رانی مالی خه لیفه ببیته وه.

(ئێین سه عد) له (نافیع) وه ده گێڕیته وه:

(ئێین عومه) له پۆژی گه مارۆ ده رانی عوسماندا دووجار خۆی زڕیپۆش کرد، کاتیک
عوسمان کوژرا: ته ماشای کرد ئوممهت که وتۆته ته نگژه ی مه ینه ته وه، چونکه
کوژرانی (خه لیفه) به م شیوازه تاوان و سه رپێچیه و به لایه کی سامناکه و
ئه نجامه که ی له سه ر ئوممه تدا ده شکێته وه، بۆیه کاتیک ئاژاوه چیه کان خه لیفه یان
شه هید کرد و پۆستی خیلافه تیان خسته پێش (ئێین عومه) گوتی: ئهم کاره تان
تۆله ی خۆی هه یه، به خوا خۆی بۆ ته رخان ناکه م، بپۆن یه کێکی تر دانێن.^۲

ئێین عومه (ﷺ) ئامۆژگاریه کانی خۆی بۆ خه لک چڕ کردبووه له یه کگرتوویی و
برایه تی و دوورکه وتنه وه له په رته وازه یی و ناکۆکی و براکوژی و پشتنی خوێنی
یه کتری به ناهه ق.

۱- العواصم من القواصم ص (۱۳۰).

۲- تاریخ الطبری، نقلا عن أثر العلماء في الحياة السياسية ص (۲۳۲).

پياويك بوي نوسيبوو: هه موو زانستم بۆ بنوسه وه، نه ویش بۆی نوسیبوو: زانست فراوانه، به لام نه گهر بیت خۆشه به ئاسانی بگه پیتته وه لای خودا: نهوا با کۆلت سووک بی و خوینی موسلمانان مه خه کۆلته وه، با سکت مالی موسلمانانی نه که ویتته ناوه وه، زمانت له باسکردنی نامووسی موسلمانان بگروهه پابه ند به به کۆمه لی موسلمانانه وه، نه مه بکه، والسلام.^۱

ج — به ده مه وه چوونی بانهیشتی لایه نه ناکۆکه کان بۆ هاوکاری له چاکه کردندا بۆ خزمه تی به رژه وه ندی گشتی:

گێردراوه ته وه: (ئین عومه) له سه رده می ناشوب و پشیویدا چوویت لای هه ر نه میریک، نوێژی له دواوه کردوو و زه کاتی مالی خۆی داوه تی.^۲
پیی گوترا: نوێژ له گه ل نه مه ده که ی و له گه ل نه وه ش ده که ی که یه کتری ده کوژن؟!.

ئین عومه ر گوتی: هه ر که س بلی: (حيّ علی الصلاة) به ده میه وه ده چم، کي بلی: (حيّ علی الفلاح) به ده میه وه ده چم، به لام به لام هه ر که س بلی: (حيّ علی أخیک المسلم وه ره به گز برای موسلمانندا بچۆ ده لیم: نا.^۳

ئین عومه ر پینگه یه کی به رزی له نیو ئومه تدا هه یه، چونکه هاوه لایه تی پیغه مبه ری خوای کردوو و زانا و خودا په رست و دنیا نه ویست بوو، عبدالله ی کوپی موحه یریز په حمه تی خوای لی بیت عبدالله ی کوپی عومه ری به هه وینی هیمنایه تی سه ر زه وی وه سف کردوو و ده لی: وه للاهی مانه وه ی (ئین عومه) له ژياندا به مایه ی نه مان و هیمنی داده نیم بۆ خه لکی سه ر زه وی.^۴

۱- تاریخ دیمشق، نقلًا عن أثر العلماء في الحياة السياسية ص (۳۳۴).

۲- الطبقات الكبرى (۱۴۹/۴).

۳- هه مان سه رچاوه (۱۷۰/۴).

۴- تهذيب التهذيب (۳۳۱/۵)، أثر العلماء في الحياة السياسية ص (۳۳۷).

د - (ئەبن عومەر) بانگەشەي واجب بوونی گەردنگە چي پەهای بۆ سولتان ئەکردوو:

— بەیعتدانی بە زۆریشی بە جەواز دانەناوه، یان ئەوهی لە ژانییدا بەدی دەکریت کە گوایه بەنگەیه ئەسەر گرتگی ئەدانی بە کاروباری سیاسی موسلمانان؛

چونکە بەشداری تێدانەکردوو: بە پێچەوانەوه: بەئکو عبدالله هەمیشە پارسەنگێک بووه لە هاوکیشەي سیاسی سەرەمی ئومەویدا، شیوازی کاری: گەفت و گۆ کردن و پەنا بردن بووه بۆ شورا و دوورکەوتنەوه بووه لە براکوژی، کاتیکیش ناکۆکی و هەرا لە نێو موسلماناندا سەری هەلدا، بێلایەنی و دوورەپەریزی خۆی پاگەیاندا، ئەم کارەي بریتی نەبوو لە خۆ دوورخستەوه لە کاری سیاسی و ژیانی سیاسی، بەئکو جۆریک بوو لە تێپامان و بیرکردنەوه و ئاگادار بوون بەسەر هەلۆیستی لایەنە ناکۆکەکان و دوورکەوتنەوه لە پشتنی خوینی موسلمانان و ململانێ کردن لە پیناوی سولتە و دەسەلاتدا، لەگەڵ کارکردنی بەردەوام و شێلگیرانەي بۆ خۆشکردنی زەمینەیهکی لەبار و کەش و هەوایهکی گونجاو کە هێز و لایەنەکانی ئوممەت کۆدەکاتەوه لەسەریەک، لە لایەکی ترەوه هەلۆیستی بێ لایەنی (ئەبن عومەر) لە سەرەتای پووداوهکاندا دەگەرێتەوه بۆ مەترسی کەوتنە نێو فیتنە و ئاژاوهکانەوه و یەکلای بوونەوهش بۆ لایەنێکیان کاریکی گران بوو بە لایەوه.^۱

(ئەبن عومەر) دەیگوت: پێم بە خۆم ئەدا دەستم بچیتە شەپەوه و پەژێوانیش نیم، مەوۆ جەنگاوهري پێی هەق بێ فەزلی زۆرتر و باشتره.^۲

لێرەدا چەندین بەلگە و حەقیقەتی میژوویی هەن دەیسەلمێنن: کە کاتیک (ئەبن عومەر) حەججی بیبی چ سەمێکی گەورە لە حەپەمی (مەککە) ئەنجام دەدا و خۆینپێژی تێدا دەکات و بێ پێزی خۆی و سولتەکەي بەرامبەر بە پێرۆزی حەپەم دەنوێنێت، بەئێ لەو کاتەرا بیروپرای خۆی لە بێلایەنی گۆپیوه، بەئکو پەشیمان

۱- مع المسلمین، مصطفى الحلي (ص: ۵۴).

۲- الطبقات (۱/۶۴).

بوتوه كه له پږني سوپاكه ي (علي كوپي نه بي تاليب) دا نه بووه و دږي (معاويه) نه جه نكاوه، چونكه به بږچووني نه و (معاويه) ياخي بووه و له دږي شرعيه تي (علي) دهرچووه و به باغي و ياخي و ستمكار دپته هه ژمار، (هه بيبي كوپي سابيت) ده گپږپته وه: (نئين عومر) له كاتي سهره مرگيدا گوتي: شتيكي خراپ له خوډا به دي ناكه م، جكه له وه له گه ل (علي كوپي نه بي تاليب) له دږي تاقمه ياخيه كه نه جه نكام.^۱

كه ميك له وه پېش و ته يه كي تريماني گپږپه وه كه گوتېوې: (له ژياني دونيامدا جكه له (۳) شت مهراق بږ هيچ شتيك ناخوم: يه كه م به پږوو بووني پږږگار، دوهم شه ونوږږي شه وگار، سيپه م له دږي تاقمه ياخيه كه ش شه پم نه كرد كه نه وه ي نه شيا به سهرين هينان)،^۲ (هي) ده لئ: مه به ستي له تاقمه كه ي هه جاجه.^۳

له هه ندي كتبي (ميږوو) دا هاتووه: كه گوايه نئين عومر عبدالله ي كوپي زويږيشي له كومه لي ياخي و ستمكار و پږپه پ هه شماردووه، په شيمان بوتوه له وه ي له دږي نه جه نكاوه، چونكه به دهرچوو داده نرږت له ژږر حوكمراني (به ني نومه ييه) و ستم ي ليكردوون په يمانه كه ي هه لوه شان دوونه وه.^۴

نهم پړوايه ته چهند تيپيني و پرخنه ي له سهره:

– نه گهر (عبدالله ي كوپي عومر) له كاتي ناشوويده باوه پي ناوا بووايه كه (به ني نومه ييه) له پېشترن و شايانترن بږ (خيلافه ت له (نئين زويږ)، بي شك به يعه تي ده داني، به لام نه مه ي نه كرد، جا چوږن په شيمانه له پږني نه واندانه بووه بږ شه پ، كه له كاتيكا نه سلان به يعه تي نه داوئي!!

– قسه كاني تري (نئين عومر) كه له پړوايه ته پاسته كاتدا هات جهخت له سهر كومه كي باغي و ياخي ده كه نه وه كه (به ني نومه ييه) و پړوايه كانيان بوون، به

۱- سير اعلام النبلاء (۲۳۲/۳).

۲- هه مان سهرچاوه.

۳- هه مان سهرچاوه.

۴- هه مان سهرچاوه (۲۲۹/۳).

تایبه تیش هه جاج، قسه کانی دواژیانی پشتیان پی ده به ستری و سه نه دی
پیوایه ته کانیشیان (صحیح) ن.^۱

ئه م هه لوێستانه ی به شداری ئه م پایه پوچه ل ده که نه وه که (ئین عومه) به
پیشه نگه (قوتابخانه ی گهردنگه چی سیاسی ی سولتان) داده نین، به تایبه تی (ئین
عومه) ئه و که سه یه که ئه م فهرمووده یه ی له پیغه مبه ری خودا (ﷺ) وه
گێڕاوه ته وه: ((على المرء المسلم السمع والطاعة فيما أحب أو يكره إلا أن يؤمر في
معصية فلا سمع ولا طاعة)).^۲

فهرمووده که به لگه یه له سه ر گوێپایه لی نه کردنی سولتان کاتیک فهرمانی به
سه رپیچی کردن ده رکرد و له فهرمانی خودا ده رچوو، بۆیه ناکریت (ئین عومه)
پێچه وانه ی فهرمووده یه ک بجوولیت ته وه که خۆی گێڕابیت ته وه، پاو بۆچوونی (ئین
عومه) پاست ئه مه یه: (گوێپایه لی و فهرمانبهرداری بۆ ئه و خه لیفه شه رعه یه که به
یه کده نگه و پای زۆرینه ی موسلمانان هه لبژێردراوه و به یعه تی پێدراوه، واجبه
گوێپایه لی بۆ بکری، مادام فهرمانی به سه رپیچی کردن ناکات، ئه گه ر سته می کرد و
لایدا نابێ گوێپایه لی بکری، به لکو پێویسته ئامۆژگاری بکری، ئه گه ر ئامۆژگاری
سوودی نه بوو له و کاته دا پێویسته په نا بۆ دژایه تی کردنی ئاشکرا به ردی، به لام
په نابردن بۆ توند و تیژی و شه پ له گه ل کردنی مه کپوه، چونکه خوینی تیدا
ده رژی و یه کیتی کۆمه لی موسلمانان لاواز ده کات.^۳

۱۰ — به رنامه و بیروپای (ئه هلی هه ق) ده رباره ی (ئین زوبیر):

نه وه وی له سه رچی (موسلیم) دا ده لی: (ئین زوبیر) به بیروپای ئه هلی هه ق
سته م لیکراوه، هه جاج و هاوه لانی له دژی ده رچوون، دوا ی کۆژانی (ئین زوبیر)
هه جاج ده چیته لای (ئه سمائه ی) دایکی و پتی ده لی: بینیت چیم به سه ر کۆپه که ت

۱. الفقهاء والخلفاء، سلطان بن حثلین (ص: ۶۶).

۲. مسلم رقم (۱۸۲۹).

۳. الفقهاء والخلفاء (ص: ۶۶).

ھىتاي؟!)، (ئەسمانە) گوتى: تۆ دىيات لى تىكدە، ئەۋىش ئەۋ دىيائى لى تىكدە،
پىتغەمبەر(ﷺ) ھەۋالى دايىنى: لە ھۆزى (سەقىف) دا لە نىۋبەرەك و درۆزنىك پەيدا
دەبن، درۆزىنەكە مان بىنى واتە: (موختار)، بەلام (لە نىۋبەرەكە) خەيال ئاكەم جگە
لە تۆكەسىكى تر بىت.^۱

۱۱- بوخاندنى (كەعبە) و بىنا كۆرۈنەۋى لە سەردەمى (ئىبن زويپەر) دا:

سالى (۶۴) ى كۆچى (ئىبن زويپەر) كەعبە پوخاند، چونكە دىۋارەكانى لار
بىۋىنەۋە،^۲ و داپوخابوون لە سۆنگەى بەردبارانى مەنجه نىقەكەى (حصين ى كوپى
نەمىر) و سوپاكەى.^۳

كاتىك (ئىبن زويپەر) ۋىستى (بەيت) بپوخىنى، پاپوئى بە خەلك كىرد، جابرى
كوپى عبدۇللاھ و عوبەيدۇللاى كوپى عومەير دەريارەى ئەمە پاپى خۇيان دەريپى،
(ئىبن عەبباس) گوتى: ئەگەر ئەمە بگەى دەترسم كەسانىكىش دواى تۆ بىن و بە
تۆرەى خۇيان بپوخىتن و چاكى بگەنەۋە و پىز و حورمەتى بە كەم بزانن، بەلام من
پىم چاكە كوتى داپمابى چاكى بگەيتەۋە لە بەيت و لەۋ بەردانە گەپى كە
پىتغەمبەر(ﷺ) بۆى ناردوون، (ئىبن زويپەر) گوتى: ئەگەر مالى ھەر كەسىكتان
بسوتى دانانىشىت و پازى نابىت تا نۆزەنى نەكاتەۋە، ئەى چ لە مالى خوداى
پەرۋەردگار تان دەكەن؟!^۴

ئىنجا (ئىبن زويپەر) (۳) پۆز لەسەر يەك نوپىزى ئىستىخارەى دەكرد و داۋاى لە
خودا دەكرد بۆ ئەنجامدانى ئەم كارە پى خپرى بۆ پوون بكاتەۋە.^۵
ئىنجا لە چۈارەمىن پۆزى تەكبىر و پا و ئىستىخارەدا پىپارى تەۋاۋى دا و خۇى
بۆ ئەم كارە يەكلا كۆرەۋە، خەلك پەرت و بلاۋ بوون، ھەندىكىان بەرەۋ (تائىف)
ھەلاتن، ھەندىكى تىرىش بەرەۋ (عەرپەفات) و (مىنا) پۆشىتن، (ئىبن زويپەر) بە خۇى و

۱- مسلم، رقم (۲۵۴۵).

۲- تاريخ الطبري (۵۲۰/۶).

۳- شذرات الذهب (۳۰۸/۱).

۴- البداية والنهاية (۶۹۱/۱۱).

۵- البداية والنهاية (۶۹۱/۱۱).

عه بدیکی حه به شی لاق باریک به ئومیدی ئه وهی خاوه ن قاچه باریکه حه به شی که ی بهیت ده پوختنی ئه و بی و بهس که له فهرمووده ی (صحیح) دا ناوی هیتراره دهست به کار بو.

دهستی به هه لوه شانندی دیواری (پوکن) کرد، تا گه یاندیه سه ر بناغه ته ماشایان کرد بناغه ی بهیت گه یه نراوه ته وه به (حیجر) ئیسماعیل و به رده کانی بناغه ی وه ک په نجه کانی دهست پیزه ند کراون، (ئیه ن زوبیر) په نجا پیاوی بانگ کردن و کردنی به شاید له سه ر نه مه، که (حیجر) یش له چوارچێوه ی (بهیت) دا بووه و کاتی خۆی به جێیان هێشتوو ئینجا (بهیت) ی بینا کرده وه و (حیجر) یشی خسته وه نێو چوارچێوه ی سنووری به یته وه.

له باری ته ختانیه وه دوو ده رگای بۆ (بیت) دانان، ده رگایه ک بۆ پێداچوونه ژوو ده وه و ئه وه ی تریش بۆ پێدا هاتنه ده ره وه، به رده په شه که چونکه درزی دابوو به زیو قایمی کرده وه و به دهستی خۆی له شوینی خۆی دانایه وه، پانتاییه که ی له (۱۷) باسکه وه (۲۷) باسک فراوان کرد، دیواره کانی (که عبه) ی به میسک سواخ دا، پۆشاک (دیباچ) ی به به ردا کرد، ئینجا چوو مه زگه وتی عائیشه له (ته نعیم) ئیحرامی عومره ی بهست، ته وافی (بهیت) ی کرد و نوێژی له لای مه قامی ئیبراهیم کرد و سه عی سه فا و مه روه ی نه جامدا، ئینجا پاکسازی ته وای (بهیت) و ده ور به ری کرد و هه رچی دار و به رد و خاشاک و خوینی وشکه لاتووی پاشماوه ی شه پ هه بوو هه مووی فرێدایه ده ره وه، چونکه به هۆی به ردارانی مه نجه نیقه وه دیواره کانی (که عبه) له سه ر پێرا بۆ خوارێ داته پابوون و شوپ ببوونه وه و به دوکه ل په شه لاتبوون و به رده په شه کهش له نێو ناگردا درزی دابوو.

هۆی تۆژهن کردنه وه ی بیانی (که عبه) له لایه ن (ئیه ن زوبیر) وه له نێو دوو کتێبه (صحیح) هه که ی بوخاری و موسلیم و کتێبه کانی (مه سنه د و سونه ن) دا دهست ده که ویت، له چه ند رێبازیکه وه له عائیشه ی دایکی ئیماندارانه وه گێڕاوه ته وه که پیغه مبه ری خودا (ﷺ) فهرموویه تی: ((لولا حدثان قومك بكفر، لنقضت الکعبة،

ولادخلت فيها الحجر فان قومك قصرت بهم النفقة ، وجعلت لها باباً شرقياً و باباً غربياً يدخل الناس من احدهما ، ويخرجون من الآخر، ولألصقت بابها بالارض، فإن قومك رفعوا بابها، ليدخلوا من شاؤوا ويمنعوا من شاؤوا))،^١ واته: نه گهر هؤزه که ت له سهرده می نه فامی نزیك نه ده بوون، که عبه م ده پوو خاند، (حیجر) م ده خسته نیو چوارچیوهی که عبه وه، چونکه هؤزه که ت به هؤی که م ده رامه تیه وه لییان که م کردوته وه ده رگایه کم له لای پؤژه لاته وه بؤ ده کرده وه و ده رگایه کی تریشم له لای پؤژئاووه بؤ ده کرده وه، تا خه لک به یه کیاندا بچنه ژوره وه و به ده رگایه کی تریشدا چوبانایه ده ره وه، ده رگاکه یشم ده هینایه وه سر ته ختی زه وی، چونکه هؤزه که ت ده رگاکه یان به رز کردبؤوه تا به ناره زوی خویان کییان پی خوش بیت پی بدنه بجیته ژوره وه و بؤ کیشیان پی ناخوش بیت پیگای پی نه دن.

(ئین زوبیر) به گویره ی نه م فهرمووده پیرۆزه که له عائیشه ی پوریه وه وهی گرتبوو (که عبه) ی بینا کرده وه، خودا پاداشتی خیری بؤ بنووسیت.

سالی (٧٢) ی کۆچی حه جاج کۆتایی به (ئین زوبیر) و ده سه لاته که ی هینا و کوشتی و هه لی واسی، پاشان دیواری لای باری سه ره وه ی هه لوه شانده وه و (حیجر) ی له (بهیت) جودا کرده وه، وه کو پیشدا، به رده زیاده کانی بردنه نیو که عبه وه و سه فته ی کردن، ده رگاکه ی برده وه شوینی خوی و به رزی کرده وه، ده رگای لای خؤراوای لابرده و شوینه که ی قه پات کرد، تا ئیستاش هه ر به م شیوه یه، نه م کاره ی حه جاج نه نجامیدا به فه رمانی عبدالملک بوو، چونکه فه رمووده پیرۆزه که ی پی نه گه یشتبوو، کاتیکیش فه رمووده که یان بؤ خوینده وه، گوتی: خۆزگه وازمان له (ئین زوبیر) و نه و کارانه ی هینا که به نه نجامی گه یاندن و سه ره رشتی کردوون.^٢

١- البخاری، رقم (١٥٨٣، ٤٤٨٤).

٢- البدایة والنهاية (٦٩٣/١١).

سییه‌م: هۆکاره‌کانی ڕوو‌خانی خیلافه‌تی (ئوبین زوبیر).

له‌ کاتی خۆینده‌وه و توێژینه‌وه‌ی ئه‌م بابته‌دا چه‌ند هۆکارێك خۆ زه‌ق ده‌که‌نه‌وه که له‌ پشت ڕوو‌خانی خیلافه‌تی (ئوبین زوبیر) و سه‌رکه‌وتنی (نومه‌وییه‌که‌نه‌وه) ڕوون، گرنگترین ئه‌م هۆکارانه:

۱ - ئوبین زوبیر (حیجاز) ی کردبووه مه‌لبه‌ندی خیلافه‌ت:

ژماره‌یه‌ك لێكۆله‌ر^۱ یه‌ك ده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌مه‌ که گه‌وره‌ترین هۆی ئاوا‌بوونی ئه‌ستێره‌ی ده‌سه‌لاتی ئوبین زوبیر مانه‌وه‌ی ڕوول (مه‌که‌که‌) دا،^۲ ئه‌گه‌رچی له‌ سه‌ره‌تای بزوتنه‌وه‌که‌یدا ڕووی کردۆته‌ (مه‌که‌که‌) و به‌لگه‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ ڕوون،^۳ به‌لام سووری‌وونی له‌سه‌ر مانه‌وه‌ له‌ (مه‌که‌که‌) و کردنی به‌ باره‌گای (خیلافه‌ت)، له‌ به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌ودا نه‌بوو، چونکه‌ (حیجان) به‌ گشتی و (مه‌که‌که‌) به‌ تایبه‌تی به‌ شوێنێکی گونجاو دانانرێت بکریته مه‌لبه‌ندی ده‌وله‌تییکی گه‌وره‌ی وا په‌لی بۆ هه‌موو لایه‌ك هاویشته‌بێت، (مه‌که‌که‌) دوا‌ی کۆچی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) و هاوه‌له‌ به‌‌پێژه‌کانی ده‌وری سیاسی خۆی له‌ ده‌ست دا، و ده‌وره‌ سیاسیه‌که‌ بۆ (مه‌دینه) گوازیه‌وه‌ و تا کۆتایی خیلافه‌تی عوسمان به‌رده‌وام ڕوو، کاتیکیش ئاشوب به‌ شه‌هیدکرانی عوسمانی خه‌لیفه‌ سه‌ری مه‌لدا، عه‌لی کورپی ئه‌بو تالیب چووه‌ (عیراق) و (کوفه‌) ی کرده‌ پایته‌ختی (خیلافه‌ت)، ئینجا (معاویه) دوا‌ی وازه‌ینانی خیلافه‌ت بۆ ئه‌وه‌ له‌ لایه‌ن حه‌سه‌نی کورپی عه‌لیه‌وه‌ له‌ شام (دیمه‌شق) ی کرده‌ پایته‌ختی خۆی، پاشان ده‌وره‌ سیاسیه‌که‌ بۆ حیجاز به‌ تایبه‌ت (مه‌که‌که‌ و مه‌دینه) نه‌گه‌‌پایه‌وه‌، ده‌کرێت کارتیکه‌ره‌کانی مانه‌وه‌ی ئوبین زوبیر له‌ (مه‌که‌که‌) دا له‌م چه‌ند خاڵه‌دا کورت بکه‌ینه‌وه:

ا- شوێن:

مه‌که‌که‌ وه‌ك زانراوه له‌ ڕووی شوێنی جوگرافیه‌وه‌ له‌ (شام) و (عیراق) دووره‌،

۱- وه‌كو (ناور، قه‌بلان، خراشي) و ه‌ی تریش.

۲- عبدالله بن الزبیر، للخراسي (ص: ۱۹۳).

۳- عبدالله بن الزبیر، للخراسي (ص: ۱۹۳).

ٺهڻ ڏو هريه گرنگرتين قوناغه ڪاني ملانتي نيوان (ٽين زويئر) و (بهني ٺومهيه) يان به خوه بيني، ٺهڻ ڏوره دهسته دهرفه تي به (ٽين زويئر) نه دا ٺاگاداري پووداهه ڪان بيت و چاوڌيري ملانتي نيوان سوپاي خوي و سوپاي ڏوژمن بڪات و پهيوه ندي به ردهوامي به شوينڪه و ٽووانيه وه هه بيت، به لکو لايهني پهيوه ندي و هه والگري زور بهيڙ بووه، به م شيوهيه (ٽين زويئر) نه يده تواني برياري گونجاو و پر به پيستي پووداهه ڪاني سهر گزپه پاني سياسي و سهريزي دهريڪات. له لايه ڪي تريشه وه ٺومهويه ڪان پڙڪ به پيچه وانهوي نه وه وه، خودي خويان راسته وخو له نيو پووداهه ڪاندا ده ٽيان، شاري (مهڪه) ش دهه ڪه ويته نيو ڊولتي ڪي گه مارڊورا و به ژماره ڪ چيا و لوتڪه ي به رزن شيوهي ٺهه شيوهي نيچيري ڪه په ناي بو ٺه ڊول به رڊوه و پاوچياني دهوري ده دان و پڙگا ڪاني ده رچوون و به هاواره وه چووني لي ده گرن، بينيمان سالي (٦٤) ي ڪڙجي ڪاتيڪ (هه سيني ڪوري نه مير) گه ماروي (مهڪه) ي دا، خهريڪ بوو (بزوتنه وهه ڪي ٽين زويئر) به ته واهه تي بهه وٽي، به لام مردني (يه زيدي ڪوري معاويه) بووه هي ڪشانه وهه ٺه م سوپايه و بزوتنه وهه ڪه ش له له نيوچوون پزگاري بوو.

ب - لايهني ٺابووري:

(حيجن) به گشتي و (مهڪه) ش به تاييه تي بو داهاتي ٺابووري و خورد و خوراك پشتي به داهاتي ولاٽاني ده ورهيه ري ده به ست، به تاييه تي ولاٽي (شام و ميسر)، گيراني پڙگه ڪاني ٺهڻ داهات و خوراكه ش ده بووه هي پيدا بووني قات و قپي و برسياهه تي و شپزه بووني دانيشته وانه ڪي، (به نو ٺومهيه) له ڪاتي ملانتي يان له گه ل (ٽين زويئر) دا زوريان سوود له م هڪاره وه رگرت، هر دوايه دواي گرته وهه (شام و ميسر) پڙگه يان له و هاريڪاريانه گرت ڪه بو شاري مهدينه ده نيران،^١ به شيوهيه ڪي سروه تي (مهدينه) تووشي چ بيت، (مهڪه) ش تووشي نه وه ده بيت، له هه رڊوه گه ماروي يه ڪه م و ڏوهه مڊا ٺهڻ چه ڪه گه يان به ڪارهينا و^٢ گه ماروي ٺابووريان خسته سهر حيجاز به گشتي و (مهڪه) به تاييه تي.

١- فتوح البلدان للبلاذري (ص: ٢١٨)، عبدالله بن الزبير (ص: ١٩٤).

٢- عبدالله بن الزبير، للخراسي (ص: ١٩٤).

ج - هیزی مرۆیی:

بزوتنه‌وه‌ی فتوحاتی ئیسلامی کۆچکردنی ژماره‌یه‌کی زۆری هۆزه‌کانی به‌ دوای خۆدا هێنا به‌ره‌ و لاته‌ فه‌تح کراوه‌کان، به‌تایبه‌تی عێراق و میسر و شام^۱، ئەمه‌ بووه‌ هۆی لاسه‌نگی تا ته‌رازوی دابه‌شبوونی دنیشتوان له‌ نێوان عێراق و شام له‌ لایه‌ک و حیزاز له‌ لایه‌کی ته‌ره‌وه‌، حیزاز به‌ ده‌ست که‌می کادییر و هیزی مرۆیی‌وه‌ ده‌ینالاند، له‌واقیعه‌دا هه‌ر ئەم که‌م و کورپه‌ نه‌یه‌شت ئین زوبییر سوپایه‌کی گه‌وره‌ و به‌ هیزی وا دروست بکات. که‌ هه‌میشه‌ ئاماده‌ و له‌ سه‌ر پێ بێت و هه‌ر کاتی‌ک بیه‌وێ پهلamarی دوژمنی پێ بدات و به‌رگری له‌ خۆ بکات، بۆیه‌ ده‌بینین له‌ کاتی‌کدا هێرش ده‌کرینه‌ سه‌ر حیزاز و (مه‌که‌)، (ئین زوبییر) هه‌میشه‌ داوای به‌ هاواره‌وه‌چوون ده‌کات له‌ عێراق‌وه‌ بیگاتی، به‌م شیوازه‌ (ئین زوبییر) جولانه‌وه‌کانی خۆی به‌ عێراق‌وه‌ ده‌به‌ستیت‌وه‌، ئه‌ویش به‌گۆڕه‌ی هێمن بوونی بارودۆخی ئه‌و و ئاماده‌باشی والیه‌که‌ی تا به‌ هاواریه‌وه‌ بچێت، به‌مه‌ش هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌کی زۆر له‌ ده‌ست (ئین زوبییر) به‌ فیرۆ ده‌چوو.^۲

۲ - سیاسه‌تی له‌ به‌ریوه‌به‌رایه‌تی و دارایی دا:

ئه‌گه‌ر چی (ئین زوبییر) له‌ دیاری کردنی چه‌ند والیه‌کدا سه‌رکه‌وتوو بوو، له‌ هه‌موو حاڵه‌ته‌کاندا ئەم سه‌رکه‌وتنه‌ی به‌ ده‌ست نه‌هێناوه‌، دیاره‌ جێگیر بوونی له‌ (حیزان) دا و نه‌گه‌رانی به‌ سه‌ر هه‌ریمه‌ ئیسلامیه‌کاندا، ده‌رفه‌تیان نه‌دایه‌ تا دانیشتوانی ئه‌و هه‌ریمانه‌ له‌ پووی ته‌بیات و بۆ چوونیاوه‌ بناسێت، وێنه‌یه‌کی داب و نه‌ریت و حاڵه‌تی ده‌رونیان بکێشێت و والی گونجاویان به‌ سه‌ره‌وه‌ دابه‌زرێنێت، له‌وانه‌ زه‌قترین وێنه‌ بۆ جێگیرنه‌بوونی حوکمرانی (ئین زوبییر) له‌م بواره‌دا هه‌ریمی (عێراق) بێت به‌ هه‌ردوک شاری (به‌سه‌ره‌ و کوفه‌)یه‌وه‌، عێراق له‌و سه‌رده‌مه‌دا

۱ - هجرة القبائل العربية الى البلاد المفتوحة، للعلي (ص: ۲۳، ۵۷).

۲ - عبدالله بن الزبير، للخراسي (ص: ۱۹۵).

مەلەندى چەندىن ھۆز و تايەفە و بزوتنەۋەى سىياسى و عەقىدەى و مەزھەبى جۇراۋجۇر بوو، پىتۈستى بە والىيەكى كامىل و سىياسى و ژىرى واپوۋى بىتۈنى ئەمانە لە ژىر بالى ئىدارەكەى خۇيدا كۆبكەتەۋە و پىكىيان بخات و ئاراستەيان بىكات، ئەگەر تەماشايەكى ژياننامە و ھەلۋىستەكەى والىيەكانى (ئىبن زوپىر) بىكەين لە عىراقدا ئەم لاۋازىيان لەپوۋى ئىدارەۋە پىتۈ دەبىنن و خودى خۇيان بوۋنەتە ھۆى جى پى لىژبوۋنى ھالەتە سىياسىيەكە، يەك لە والىيەكانى (ئىبن زوپىر) لە عىراقدا ئابدۇللاھى كوپى موتىيەى عەدەۋى بوو بەسەر (كوفە)ۋە، كە نەيتۈانى بەرەنگارى موختارى ئەبى عوبىدەى سەقەفى بىتەۋە و لە بەرامبەرىدا بەزى و (كوفە)ى بەجىيەشت بەشۋەيەكى گىشتى والىيەكانى (ئىبن زوپىر) نەيتۈانى زەبت و پەبىتى ئەم ھەرىمە بىكەن كە بە گەرەتەرىن سەرچاۋەى ھىزى مالى و مۇزى و دەۋلەتەكەى دەژمىرا لە پوۋبەپوۋنەۋەيدا لەگەل ئومەۋىيەكان، ئەم خىراپ بەپىۋەبىردنەى عىراق ھۆيەكى پاستەۋخۇى پوخانى خىلافەتى (ئىبن زوپىر) بوۋە ئەمە كاتىك دەركەۋت كە خەلگەكەى ژىرەژىر لە دژى موسەبى كوپى زوپىر پەيۋەندىيان بە ئومەۋىيەكانەۋە كىرد بەلام دەريارەى پەيۋەندى (ئىبن زوپىر) بە والىيەكانىيەۋە: ۋەك دىبىرەت ئەۋ ھەر والىيەكى لە ھەر ھەرىمەك دانابايە. ئەۋا ھەرىمەكەى لە ھەموو بۈارەكانى بەپىۋەبىردنەۋە تا بە بۈارى شەپكردن و سەريازىش دەگات بە خودى والىيەكە دەسپارد، ئەۋ دەستى نەدەخستە كار و بارى والىيەكانى، ۋەك دەلەين خەرىك بوو پەيۋەندى بە ھەندىكىانەۋە بىچپەت، ئەم سىستى پەيۋەندىيە بوۋە ھۆى خىرا گىرانى ئەۋ ھەرىمانە لە لايەن ئومەۋىيەكانەۋە، گىرانى (قرقىسىيا) بەلگەيەكى پوۋنە لەسەر ئەمە، زوفەرى كوپى ھارىسى كىلابى والى ئەۋ ھەرىمە بوو، ماۋەى چەند سالىك لە بەرامبەر ئابدۇللك ۋەستايەۋە و جەنگا، پىگاي دەرچوۋنى بەرەۋ عىراقى لى گىرا، ماۋەيەكى زۆرى خاياند ھىمدادى نەگەيشتى، (ئىبن زوپىر) ھىزى بە ھاۋارەۋە نەنارد، لە كۆتايىدا و بە ناچارى خۇى بە دەستەۋە دا و چوۋە ژىر بالى دەسەلاتى

عبدالملىكى كۆرى مەروانەو، دۋاى ئەوۋى ھۈزەيلى كۆپى زوفەر (زوفەر)ى بابى خستە سەرئەو باوۋەپەى كە عبدالملىك لە (ئىبن زۆيىر) باشتر دەبى لە بەرامبەرياندا.^۱

بەلام دەربارەى سىياسەتى ئابورى (ئىبن زۆيىر)، وپراى كەمى داهاتى ئابورى ئەو، تىبىنى دەكرىت لە بۆچۈنەكانىدا سەبارەت بەو مال و سامانەى لەبەر دەستىدايە، كاريگەرى خەلىفە پاشىدەكانى لەسەر بوۋە، بە تايىبەتى عومەرى كۆپى خەتتاب ﷺ دەيەويست لە پۈۋى بەخشىنەوۋە شوپىن پىي پىيازى ئەوان ھەلبگرىت، پىي وابوۋ بەيتولمالە: مالى خوايە، مافى موسلمانانە، بەكارھىنانى لە پۈۋى شەرىعەكەيەوۋە نەبىت دروست نيە، زۆر داكۆكى لەم بۆچۈنەوۋە دەكرە، ئەم سىياسەتە لەو كاتەدا نەدەچۈۋە مېشكى زۆرىەى خەلگەوۋە، چونكە (خەلك) ۋەك د. العىش دەلتى: توانايان نەبوۋ لەم سىياسەتە بگەن و ھەزمى بگەن.^۲

(ئىبن زۆيىر) بەيتولمالەى نەكرە ئامرازىك، بۆ داكوتانى پاىەكانى دەۋلەتەكەىو پاكىشانى خەلكى ئازا و شارەزا و كارامە لە دەۋرەى خۆى و سەرخستنى پىپۆژەى شوپاكەى و بەھىزكردى ھىزەكانى لە پۈۋى چەك و چۆلەوۋە، بە شىۋەيەكى ئاسايى ژمارەيەكى باشى لە پىشتىوانانى خۆى لە دەستدان، لە كاتىكدا زانىمان (ئومەويىەكان) مال و سامانى گىشتيان بەسەر سەركۆك ھۆز و كەسانى ديار و شاعيراندا ھەلدەپشت تا بە لاي خۇياندا پايانكىشەن.

۳ — بەخۇنەگرتنى سەركۆك ھۈزەكانى عىراق؛

ھوكمپانان دەتوانن زۆرىەى سەركۆك ھۈزەكان بە مال و سامان و بەخشىن بە لاي خۇياندا پاكىشەن، چونكە چەكى مال و سامان ترسناكە و كاريگەرە و دلان كەمەندكىش دەكات و كار لە دل و دەروون دەكات، گىپدراۋەتەوۋە: موسەبى كۆپى زۆيىر) دوابەدۋاى كۆتايى ھىنان بە موختار و كوشتنى، بە خۆى و سەركۆك

۱ - انساب الاشراف (۳۰۵/۵).

۲ - الدولة الاموية (ص: ۲۰۷).

ھۆزەكانى عىراقى ھە چىتە (مەككە) و سەردانى (ئىبن زويپىر) دەكەن، موسەب دەلى: ئەى ئەمىرى ئيمانداران، لەگەل سەرك ھۆز و پىاوماقولاى عىراق ھاتوومە خزمەتتان، ھەرىكەك لەم پىاوانە لە نۆ ھۆزەكەى خۆيدا برا گەورەىە و پەىرەوى لى دەكرىت، ئەم پىاوانە ئەو كەسانەن كە بە پەلە و بى دواكەوتن بەىعەتتان بە جەنابتان دا، ژيانيان بە بانگەشەى تۆ بەخشى، سەرىپچى كەرانى تۆيان لە ناو برد، ھەوليان داوھ و دەدەن دوژمنەكەت بنىپ بكن، تكاىە لەو مال و سامانە بەخشىشيان پى بدەن، عبدالله ى كوپى زويپىر گوتى: بەخۆت و كۆىلەكانى عىراق ھاتووتە لام، فەرمانم پى دەكەى لە مالى خودا بىاندەمى؟! كارى ناوا ناكەم، سوپند بە خوا ھەزم دەكرد ئالوگۆرم پى كرىبان چۆن ئالوگۆپى دىنار بە درھەم دەكرىت، (١) نەفەرم لە ئەمانە دەدا بە يەك نەفەرى شام.^١

لە رپواىەتلىكى تردا ھاتووە: (أبو حاضر الأسدي) ى قازى بەسەرە گوتى: پەندىك ھەىە بۆ ئىمە و بۆ ئىوھ ئەى ئەمىرى ئيمانداران، ئەویش ئەو دىرە شىعرەى (أعشى)ىە:

علقناك عرضاً وعلقت رجلاً...غيري وعلق أخرى غيرها الرجل

ئەى ئەمىرى ئيمانداران: ئىمە خۆمان بە تۆوھ بەستۆتەوھ و تۆش دلت بە خەلكى شامەوھەى، خۆ خەلكى شام خۆيان بە (مەروان)وھ بەستۆتەوھ، ئىستا ئىمە چى بكن؟! ^٢

شەبى دەلى: ھىچ وەلامىم وەك ئەو وەلامە جوان و پىر بەپىستە نەبىستوھ!،^٢ پاش ئەمە ئىبن زويپىريان لىخست و نامەيان بۆ عبدالملك نووسى كە: بەرەو لامان وەرە^٢ بۆ عىراق.

١- العالم الاسلامي في العصر الاموي (ص: ٥٠٦).

٢- البداية والنهاية (١١/١٤٦، ١٤٧).

٣- العالم الاسلامي في العصر الاموي (ص: ٥٠٦).

٤- به‌یعه‌ت پێ نه‌دانی له‌ لایهن (به‌نی هاشم) و دژایه‌تی کردنی ده‌وله‌ته‌که‌ی:

عبدالله ی کورپی عه‌باس و (محمدی کورپی عه‌لی ناسراو به‌ ئیبن له‌نه‌قییه) و چه‌ندین که‌سایه‌تی تری به‌نی هاشم به‌یعه‌تیان به‌ (ئیبن زوبێر) نه‌دا، ئه‌ویش به‌ نه‌رم و نیانی هه‌لسوکه‌وتی له‌ گه‌ڵ نه‌کردن، به‌ لکو جاروبار توند و تیژیشی له‌ دژ به‌ کار دێتانه‌.

٥- زیده‌پوویی موسعه‌بی برای له‌ خوێن ریژیدا دوا‌ی کوتاییه‌ییان به‌ موختار:

موسعه‌ب هاته‌ لای (ئیبن عومه‌) و سه‌لامی لێکرد و گوتی: تۆ کی‌ی؟ گوتی: من برازاکه‌تم، موسعه‌بی کورپی زوبێر گوتی: والی عیراق؟ گوتی: به‌لێ، ئینجا به‌ (ئیبن عومه‌) ی گوت: پرسیا‌رت لێ ده‌که‌م ده‌ریاره‌ی خه‌لکیك: دوزمنایه‌تیان کرد و له‌ فه‌رمان ده‌رچوون و شه‌ریان کرد و تا کاتیك شکستیان خوارد، ئینجا چوونه‌ نیو قه‌لایه‌که‌وه‌، خوێان تیدا مه‌لاسد و داوای ئه‌مانیان کرد تا نه‌کوژین، ئه‌مانیان پێدرا به‌ لام دوا‌یه‌ کوژان؟

(ئیبن عومه‌) گوتی: ئه‌ی موسعه‌ب: ئه‌گه‌ر مرقئیک لای به‌ره‌به‌یانیه‌ک بکه‌وێته‌ نیو ناژه‌لی (زوبێر) هوه‌ و (٥) هه‌زار مه‌پ سه‌ریبپی، تۆ ئه‌و که‌سه‌ به‌ (زیده‌پۆ) نازانی؟ وه‌لامم بده‌وه‌. گوتی: به‌لێ، که‌سیك له‌ پۆژیکدا پینچ هه‌زار مه‌پ سه‌ر بپێت، من به‌ (زیده‌پۆ) ی داده‌نیم، ئیبن عومه‌ر گوتی: بۆ ناژه‌لی به‌ زیده‌پۆ ده‌زانی به‌لام بۆ مرقئی به‌ زیده‌پۆ نازانی؟ باشه‌ تۆ خودا نا‌په‌رستی لێ ناترسی؟ نازانی خودا چ زاتیکی به‌ سامه‌؟ که‌سانیك کوشته‌وه‌ خودایان به‌ یه‌ک ده‌زانی! ئایا تێیاندا نه‌بوو به‌ زۆر پێکرا‌بوو و تۆبه‌ له‌ تاوانه‌که‌ی ده‌گیرایه‌وه‌، یان هه‌موویان بوو

نه قام بووه و ئوميدي گه پانه وهى لى ده كرا.^۱

ئو كوشتاره زورهى موسعوب له عيراق نه نجاميدا دل و دهرورنى عيراقيه كانى پر كرد له توپه يى و پق و توله، پى ده چيت ئو هه لويستهى عيراقيه كان له جهنگى (دير جالسيق) به رامبه ر به موسعوب نوانديان په يوه ندى به نه موه هه بووييت، ئو كه سهى موسعوبى كوشت (زيادى كورې زوييان) بو، كاتيك چوو له لاي عبدالملك، فرمانيدا هه زار دينارى زيرى به خشيش پى بدن، به لام (زياد) نه م به خشيشهى پوت كرده وه و هيچى وهر نه گرت و به (عبدالملك)ى گوت: من به فرمانى تو و له سر داواى تو نه مكوشتوه، به لكو له تولهى (نابى) برامدا كوشتومه ته وه.^۲

گوتراويشه: (زايدةى كورې قودامهى سه قهفى) به شدارى كوشتنى موسعوبى كرده وه و كاتيك كوشتوويه تى گوتوويه تى: هاوار بو تو له سينانى موختار!^۳

۶- به كه م دانانى ده سه لاتى ئومه وى له لايه ن (ئيبين زويير) وه:

ده بوايه (ئيبين زويير) نه يه لا با ئومه ويه كان دواى مردنى به زيد له (مه دينه) دهرچووبان و به ره و شام پويشتبان، به تاييه تى (مه پوانى كورې حه كه م) و (عبدالملك)ى كورې، نه گه ر (ئيبين زويير) پشتگيرى نه م كوچهى كردبان ئومه ويه كان كه سيكيان ده ست نه ده كه وت له په رته وازه يى پزگاريان بكات و پيزه كانيان پيك باخته وه و ده سه لاتيان بو بگيرتته وه، (مه پوانى كورې حه كه م) تا نه گه يشته شام بيرى له حوكمرانى نه كردبووه، له لايه كى تر يشته وه (عبدالله)ى كورې زويير وه پيوست پشتيوانى پشتيوانانى خو لى له شام نه ده كرد و به جيددى گرنگى به نه وى نه دا، كه ده بوايه له م ساته وه خته دا به خو لى و سوپايه كى گه وړه و به هيزه وه به ره و شام بجيت و پاشماوهى ده سه لاتى ئومه وى له په گه وه دهر كيشيت.

۱- مصنف ابن ابى شيبه (۸۵/۱۵).

۲- الكامل في التاريخ (۵۴/۳).

۳- الكامل في التاريخ (۵۴/۳).

۷ - گوی نه‌دانی به لایه‌نی راگه‌یاندن و پروپاگه‌نده:

واته بایه‌خی به شاعیران نه‌ده‌دا و به پیشک‌ش کردنی به‌خشیش و دیاری مه‌ستی نه‌کردن، راسته ده‌سته شاعیرێك خۆبه‌خشانه به شیعره‌کانیان پشتگیری عبدالله و بانگه‌وازه‌کی ئه‌ویان کردووه، به‌لام زۆریه‌ی شاعیران به‌بی به‌رامبه‌ر ئه‌م کاره‌ نا‌که‌ن که له بانگه‌سه‌کان له لایه‌ن ئه‌وانه‌وه په‌واجیان پی ده‌دری‌ت:

عوبه‌یده‌ی کوپی قه‌یسی پوقییات^۱ له ستایشی عبدالله دا گوتویه‌تی:

أنت ابن معتلج البطاح	گَدَدُهَا فَكَدَّاهَا
فألبیت ذي الأركان	فأمست من يطحائها

تا ئه‌و شوینه‌ی ده‌لی:

ولدت أعزّ مبارکاً	کالبدر وسط سکائها
فی ليلة لا تحس فيه	سحرها وعشائها
ان البلاد سوى بلادک	ضاق عرض فصائحها
فاجمع بنی الی بنیک	فانت خير رعائها
نشهدک منا مشهداً	ضنکاً علی أعدائها
نحن الفوارس من قریش	یوم جد لقائها ^۲

ئومه‌ویه‌کان له گۆره‌پانه‌کانی جه‌نگی راگه‌یاندن و پروپاگه‌نده‌ی له‌گه‌ڵ عبدالله دا سه‌رکه‌وتنی گه‌وره‌یان به ده‌ست هێنان، ئه‌وان سه‌روه‌ت و سامان و پول و پاره‌یه‌کی زۆر و زه‌وه‌ندیان ده‌کرده شابه‌شی شاعیران، بۆیه ده‌بینین شاعیره‌کانیان به‌که‌یفی خۆیان به‌به‌ژن و بالای ئومه‌ویه‌کانیان هه‌لده‌گوت و تانه و تاشه‌ری خراپیشیان له عبدالله ده‌دان، ته‌ماشاکه‌ن چۆن آهشی ی کوپی ربه‌عه‌ی شاعیری

۱- دیوان عبیدالله بن قیس، تحقیق محمد یوسف (ه‌: ۱۱۷).

۲- موقف الشعر من الحركة الزیمریة (ه‌: ۲۶).

نومہوی تانہ و تہ شہر لہ عبداللہ دہدات:

آل الزیر من الخلافة کالتی عجل النتاج بجملہا فأحالیہا
 أو كالضعاف من الحمولة حُمِلت مالا تطیق فضیعت أحمالہا
 قوموا الیہم لاتناموا عنہم کم للغواة أطلتہم امہالہا
 ان الخلافة فیکم لا فیہم مازلتہم أركانہا وثمانیہا
 أمسوا علی المعروف مغلقاً فانہض یمینک فافتح أقفالہا^۱

۸ - بہ کارہینانی لیڈان و توند و تیژئی زیاد لہ گہل عہ مری برای:

شیوازی لہ نیو بردنی عہ مری کوپی زویئر لہ لایہن عبداللہ ی کوپی زویئر وہ و
 دوا ی بہ دیلگرتنی، کاردانہ وہی خرابی لیکہ وتہ وہ بۆ سہر خودی عبداللہ، وای لہ
 خہ لک کرد بہ پیاوئیکی بی سۆز و بہ زہیی تہ ماشای بکہن، و لہ مہ ولا ہاوسۆزیان
 نہ بیت لہ گہل کیٹشہ یہ کدا۔

عہ مری کوپی زویئر بہ تۆمہ تی ہاوسۆزی و پشتیوانیان لہ گہل عبداللہ ی کوپی
 زویئر لہ مہ دینہ لہ خہ لکی دہدا، ئەم کارہی لہ لایہن دہولہ تہ کہ یہ وہ پی
 سپیژدرا بوو، کہ واتہ ئەمہ بہرہ می تہ بیعی و سروشتی پۆستہ کہی بوو، ہرچہ نہدہ
 حاشا لہ تاوان و ستہم و غہلہ تی خودی خوئی ناکریت، بۆیہ زۆربہ ی خہ لک
 خۆزگیان دہ خواست عبداللہ عہ مری بہ ند کردبایہ و بہس، یان داوا ی لہ و کہسانہ
 کردبایہ کہ عہ مری سزای داوان چاوپۆشی لی بکہن و لہ ہلہ کانی ببوون،^۲
 ہندیکیش پییان وایہ عبداللہ تہ نہا خوازیاری کورسی دہ سہلات بوو، دہنا ناوا
 دلپہ قانہ و بی پہ حمانہ لہ بہ رامبہر براکہی ہلہ سوکہ وتی نہ دہ کرد،^۳ شاعیرانی
 دوژمنی ئەم پوودا وہ یانم بہ سوودی خوئیان و نومہ وییہ کان شکاندہ وہ، تہ ماشا چۆن
 زوحاکی کوپی فہ یروزی دہیلہ می گالتہ بہ عبداللہ و بانگہ وازی دنیا نہ ویستی و

۱- موقف الشعر من الحركة الزیبرية (ص: ۸۷)۔

۲ - موقف المعارضة في خلافة یزید (ص: ۵۳۵)۔

۳ - موقف المعارضة في خلافة یزید (ص: ۵۳۵)۔

چاکسازی که ی ده کات و ده لئ:

تخبرنا ان تكفيك قبضة وبطنك شبر أو أقل من الشبر
وانت إذا نلت شيئاً قضمته كما قضمت نار الغضا حطب السرر
فلو كنت تجزي أو تبيت بنعمة قريباً لردتک العطوف علی عمرو^۱

عبدالله ی کوری زوبیری ئه‌سه‌دی ی شاعیری ئومه‌ویش به‌م شیوه‌یه به‌سه‌ر
عبدالله و بانگه‌وازه‌که‌یدا ده‌یکا به‌ه‌را:

تحدث من لاقيت انك عاذا مصرعت قتلي بين زمزم وركن
قتلتهم احاكم بالسياط سفاهة فيالك للرأي المشلل والأمن^۲

تا ئه‌و شوینه‌ی ده‌لئ:

قطعت من الأرحام ما كان واشجا علی الشيب واتبغت المخافة^۳

۹- بالاده‌ستی دوژمنانی عبدالله :

جیی سه‌رسوپمان نیه تا قمی (به‌نی ئومه‌ییه) بالاده‌ستتر و ده‌ست پژیشتووتر
بن، له‌ بواری ئیداره و به‌پژوه‌بردندا له‌ عبدالله ی کوری زوبیر، (به‌نو ئومه‌ییه) له‌
سه‌رده‌می (معاویه) وه‌ پۆستی حوکمپانیان وه‌رگرت و شاره‌زای هونه‌ری
به‌پژوه‌بردن بوون، به‌لام عبدالله ی کوری زوبیر له‌م بواره‌دا تازه بوو و ته‌نانه‌ت
سه‌رقالیه‌کان نه‌یانهیشت به‌ خودی خۆی سه‌رپه‌رشتی ه‌ریمیک له‌ ه‌ریمه‌کانی
ده‌وله‌ته‌ ده‌وله‌ته‌ فراوانه‌که‌ی بکات، ه‌روه‌ها له‌ بواری سه‌ریازیشدا: ه‌ست ده‌که‌ین
(به‌نو ئومه‌ییه) له‌ تاکتیکی جه‌نگی و سه‌رکردایه‌تی کردنی سوپادا زۆر له‌ عبدالله

۱ - الحرب الزیبري فی ادب العصر الاموي، ثریا ملحس (ص: ۲۲۵).

۲ - ه‌مان سه‌رچاوه (ص: ۲۲۸).

۳ - ه‌مان سه‌رچاوه (ص: ۲۲۸).

دهست پڙشتوتور و شاره زاترن، زه قترين به لگي ته م قسه يه مان نه وه يه: ته ماشا ده كه ين مه پواني ڪوري حه ڪم خودي خوي سر ڪردا يه تي نه و سوپا يه ي ڪرد كه هيرشي ڪرده سر ولاتي (ميسر) و له ژپر پي والي عبدالله ي هينايه دهر وه و خستيه وه ژپر پڪي تي ده وله تي نومو ويه وه، نينجا دواي نه مه (عبدالملك) ي ڪوري ده ڪاته سر ڪرده ي نه و سوپا يه ي كه بڙ جهنگي عيراق ده نيري، به م ڪاره يان ده يان بيني راسته و خو چ شتيك له ڪوپه پاني پو دوا وه ڪاندا ديته ناراه و له لايه ڪي تريشه وه لايه ني دهر ووني و مهنه وي هيزه هيرش به ره كه نه ده پووخا و بهرز ده بڙ وه.

له به رام به ريشدا ده بينين عبدالله ي ڪوري زويپر خوي له (مه ڪه) ده مينيتيه وه و بڙ پيڪاني تامانجه ڪاني و به ده ستهيناني سر ڪه و تنه ڪاني جهنگ پشت به سر ڪرده ي سوپا ڪان، يان والي هه ريمه ڪاني ده به ستي، عبدالملك په خنه له م سياسي ته ي عبدالله ده ڪريٽ و ده لن: نه ڪر عبدالله ي ڪوري زويپر خليفه بووايه وه ڪ خوي ڪوتويه تي خوي دهر ده خست و خودي خوي سر ڪردا يه تي پشتيوانه ڪاني ده ڪرد و ڪلڪي خوي له حه پهم نه ده چه قاند.^١

وه ڪ ده ڪري: نه م جهنگ و ملاننيان ده ڪريٽ ده بينين: (به نو نومو ييه) هه ميشه لايه ني هيرش بهر و په لامار دهر بوون، عبدالله ي ڪوري زويپر ش هه ميشه له سهنگري به رگري و به رهنگاري دا بووه.^٢

١٠- ڪه ش و هه وا و زه مينه ي په يدا بووني بزوتنه وه ي (عبدالله ي ڪوري زويپر):

نه ڪر به ويژدانه وه قسه بڪه ين، ده بي بلين: نه و بارودوخه ناسازي بزوتنه وه ڪي عبدالله ي له خوگرتبوو به هو ڪاري هه ره ڪه وره ي پووخاني خيلافه ته ڪي داده نريٽ، چونكه له م سرده مه دا چه ندين بزوتنه وه ي مه زه بي و

١- الطبقات (٢٣٢/٥).

٢- عبدالله بن الزبير، للخراشي (ص: ١٩٩).

سیاسی و عەشیرەتگەری لە شەرع دەرچوو پەیدابوون و ئارامی و ئاسایشی جیهانی ئیسلامییان تێکدا، ئەوە لە کاتی کدا ئارامی سیاسی بە گەرنگترینی مەرجی پاوه ستاو بوونی حکومەتێکی دامەزراو دادەنریت، ماوێهەکی دوور و درێژ عبدالله بە شەپی (خەواریج) هەکان سەرقال بوو، بزووتنەوێهەکی موختاریش زۆری ماندوو کرد و کاتیکی زۆری ئی بەزایەدا و خەڵکانێکی زۆری ئی بە کوشت دا، ئەم بزووتنەوێهە مەزەبیانە هێندەیان عبدالله بە خۆوێ سەرگەرم کرد کار بەوێ گەیشت کە مەتر بێر لە پێکوپێک کردنی دەوڵەتەکی بکاتەوێ، لە هەمان کاتیشدا وێهەکی زۆری ماددی و مەزبەیان ئی بە فێریدا.^۱

چوارەم: لاواندەوێ عبدالله ی کوری زوبیر

عبدالله ی کوری زوبیر لە لایەن ژمارەێک شاعیرەوێ بە قەسیدەێ دوور و درێژ و گریان هێنەر و خەمبار لاواندراوێتەوێ، مێژووێ تۆماری کردوون و شەوگاریان و سەرەسەدەکان و ئالوگۆپی زەمانە و لافاوی هێرشەکان بە لایدا نەداون.

(عبدالله ی کوری آبی مسروع) دەیلووینتەوێ و دەلئ:

لقد أدرکت کتائب أهل حمص لعبدالله طرفاً غير وعمل
شجاع الحرب اذ شدت وقوداً وللحادين خير محل رجل
ومن ذا يكره الأبطال منه اذا إعتنشوا طريقاً غير سهل
فما للشامتین بنا أصیبوا وقلّوا من سراتهم لمثل^۲

(قەسیسی کوری هەیسەمی سەلەمی) دەلئ:

فقدنا مصعباً وأخاه لما نفت سماؤهما المخولا
وكنّا لا إیرام لنا حريم نستحب في مجالسنا الذیولا

۱. عبدالله بن الزبیر، للخراسی (ص: ۱۹۹).

۲. تاریخ دیمشق، لابن عساکر (۱۹۳/۳۰).

اذا أمن الجناب وإن فرغنا ركبنا الخيل واجتنبنا الشليلا
 ونرمي بالعدواة من رمانا ونوطئهم بها وطأ ثقيلا
 فيالهي ولهي أبي وأمي لقد أصبحن بعدها ذليلا
 ويالهي على مافات مني ألا أصبحت في القتلى قتليلا
 ولم أصبح لأهل الشام نصبا يذكرني ابن مروان الدحولا
 فلا رقدا يعد ولا غناء ولا اذنا ولا حبسا جميلا
 ولكن بين ذلك بين بين لقد ضل ابن مروان السبيلا.^١

١- تاريخ ديمشق، لابن عساكر (١٩٣/٣٠، ١٩٤).

ناوه پۆک

- پیشه کی ۷
- به شی یه که م ۱۱
- ناو بنه چه و ناسناو پتگه یشتن وشپوه ی و ۱۱
- یه که م: ناو بنه چه و ناسناوی ۱۱
- دووه م: له دایکبوونی و به یعه تدانی به پتغه مبه ر ﷺ ۱۱
- سپهه م: (زویتری کوری عه ووام) ی باوکی عبدالله ﷺ: ۱۲
- چواره م: (ئه سمانه ی کچی صدیق) ی دایکی عبدالله ی کوری زویتر ﷺ: ۱۴
- گرنگترین سیفه ته کانی ئین زویتر: ۲۰
- له وتاره به ناویانگه کانی: ۲۶
- چهند شایه دی یه که له سه ر سه خاوه تی ئین زویتر: ۲۸
- به شی دووه م: عبدالله ی کوری زویتر له سه رده می ئه بویه کر ۳۱
- ۱ - له یه پمۆک: ۳۱
- ۲ - ئین زویتر له گه ل عومه ری کوری خه تقاب ﷺ: ۳۲
- ۳ - نووسینه وه ی په راوگه کانی قوپان له سه رده می عوسماندا ﷺ: ۳۲
- ۴ - جیهاد و تیکۆشانی له باکوری ئه فریقیا له سه رده می عوسماندا ﷺ: ۳۳
- ۵ - به رگریکردن له عوسمان کاتی گه مارۆدرانی: ۳۵
- به شی سپهه م: بزوتنه وه ی عبدالله ی کوری زویتر له سه رده می ۳۹
- ئه و کاره ساتانه ی له سه رده می یه زیددا پوویندا ۴۴
- به شی چواره م: به یعه تی عبدالله ی کوری زویتر بۆ خیلافه ت ۶۷
- باسی یه که م: مردنی یه زیدی کوری معاویه و خیلافه تی معاویه ی کوری یه زید ۶۷
- باسی دووه م: ده رچوونی (مه پوانی کوری حه که م) له دژی (ئین زویتر) ۸۴
- یه که م: ناو و بنه چه که ی وژیانی پیش ده رچوونی له دژی ئین زویتر ۸۴
- نخشه ی جهنگی (مه پوان) له دژی (ئین زویتر) ۸۶
- دووه م: له نۆو بیردنی پشتیوانانی (ئین زویتر) له شام ۸۶
- سپهه م: گرته وه ی (میسپ) و هه ولی گرته وه ی (عیراق و حیجان) ۹۶
- چواره م: کرانی عبدالملک به والی عه د و مردنی مه پوان: ۹۸
- باسی سپهه م: عبدالملکی کوری مه پوان و مملانیی له گه ل عبدالله ی کوری زویتر ۱۰۲

- يەكەم: ناو و بىنچە و ناسناو و كەمىك لە ژيانى. ۱۰۲
- دووه: ژيانى سياسىيانەى پىش حوكمگىپان. ۱۰۶
- سىيەم: ئەو زانايانەى لەگەل عبدالمك بوون. ۱۰۷
- چوارەم: بزوتنەوہى (توابىن) و جەنگى (عين الورده) لە ۶۵ كۆچىدا. ۱۰۸
- پىنجەم: بزوتنەوہى موختارى ئەبى عوبىدى سەقەفى: ۱۱۱
- موختار و قەلاچۆكردى بكوژانى حوسىن. ۱۱۵
- شەشەم: بزوتنەوہى عەمرى كوپى سەعیدى كوپى عاص (الاشرق) و كوژرانى. ۱۲۵
- حەوتەم: ناشتى عبدالمك لەگەل (پۆم) و تەنگەلچىنى بە (جەپاجىمە). ۱۳۰
- هەشتەم: (زوفەرى كوپى حارىسى كىلابى). ۱۳۱
- تۆيەم: زەوتكردى (عىراق) و كۆتايى ھىتان بە موسەبى كوپى زوبىر: ۱۳۳
- باسى چوارەم: كۆتايى ھاتنى ئەمىرى ئيمانداران عبداللى كوپى زوبىر ب: ۱۴۳
- يەكەم: ھەولەكانى دەولەتى ئومەوى بۆ زەوتكردى (حىجان). ۱۴۳
- دووه: گەمارۆى دووه و پووخانى خىلافەتى ئىبن زوبىر: ۱۴۶
- سىيەم: ھۆكارەكانى پووخانى خىلافەتى (ئىبن زوبىر). ۱۶۹
- ۱ - ئىبن زوبىر (حىجان)ى كىرەبوو مەلبەندى خىلافەت: ۱۶۹
- ۲ - سياسەتى لە بەرپۆھەرايەتى و دارايى دا: ۱۷۱
- ۳ - بەخۆنەگرتنى سەركە ھۆزەكانى عىراق: ۱۷۳
- ۴ - بەيەت پى ئەدانى لە لاين (بەنى ھاشم) و دژايەتى كردنى دەولەتەكەى: ۱۷۵
- ۵ - زىدەپۆى موسەبى براى لە خوین پىژىدا دواى كۆتايىھىتان بە موختار: ۱۷۵
- ۶ - بەكەم دانانى دەسلەتتى ئومەوى لە لاين (ئىبن زوبىر)ەوہ: ۱۷۶
- ۷ - گوئ ئەدانى بە لاينى راگەياندىن و پىروپاگەندە: ۱۷۷
- ۸ - بەكارھىتائى لىدان و توند و تىژى زىاد لەگەل عەمرى براى: ۱۷۸
- ۹ - بالادەستى دوژمنانى عبداللى: ۱۷۹
- ۱۰ - كەش و ھەوا و زەمىنەى پەيدا بوونى بزوتنەوہى (عبداللى كوپى زوبىر): ۱۸۰
- چوارەم: لاواندەوہى عبداللى كوپى زوبىر. ۱۸۱
- ناوہ پۆك. ۱۸۳

Filename: اخر تصميمين زبير مصححة
Directory: C:\DOCUME~1\VAIOCO~1\LOCALS~1\Temp\Solid
Documents\SolidConverterPDF\Create
Template: C:\Documents and Settings\Vaio Computer\Application
Data\Microsoft\Templates\Normal.dot
Title: خلافتی نمیری نیمانداران
Subject:
Author: Sarwar
Keywords:
Comments:
Creation Date: ۱۰:۴۶:۰۰ ۲۰۰۹/۰۸/۱۳ م
Change Number: ۲,۱۳۷
Last Saved On: ۱۰:۵۱:۰۰ ۲۰۰۹/۱۱/۱۷ م
Last Saved By: shno
Total Editing Time: ۹۹۹ Minutes
Last Printed On: ۱۰:۰۸:۰۰ ۲۰۰۹/۱۱/۱۸ ص
As of Last Complete Printing
Number of Pages: ۱۸۴
Number of Words: ۳۵,۷۴۸ (approx.)
Number of Characters: ۲۰۳,۷۶۴ (approx.)

Printed by

DAR EL-MAREFAH
Publishing & Distributing

التنفيذ الطباعي
دار المعرفة
مطبعة جنتري جنتري

Tel: 834509, 834630, Fax: 835414, Beirut-Lebanon
<http://www.dar-el-marefah.com>

E-mail: info@dar-el-marefah.com

